

DE BILHA

DE BILHA

De Tetrateuch

Het Complete Vierde Grote Boek van de Amazone Bijbel
Deel I-IV

COAB 1970-2019
2016-2019

Algemeen voorwoord

VOORWOORD bij deel 1 en 2

BOEK I – BAKROE

1. Het Lam
2. De Onderwerping
3. De Aanvaarding
4. De Amazones
5. Het Klagen
6. De Moederborst
7. De Oorlog
8. Orion
9. Belim
10. De Opvoeding
11. De Verwonding
12. De Zee
13. Ismael
14. Het Zaad
15. De Institutie van Ismael
16. Kanaan
17. Het Rund
18. De Donzige Bruids-Vogel Veren
19. De Tenten van Kedar
20. Kedar
21. De Borsten
22. Het Bloedverbond
23. Het Huis van Bilha
24. De Esoterie van Orion
25. Izaak en Temet
26. Loch
27. Kapernaum
28. Saram
29. Het Zaad van Ham
30. De Hiti
31. De Zukki
32. Het Evangelie van Ismael
33. De Heilige Nacht
34. De Orionse Opvoeding
35. De Zoetheid
36. De Amazone Kerk
37. De Grotere Wereld
38. De Wijnstok

39. De Zuni
40. Sociologie
41. Het Merkteken
42. Wilde Melk
43. De Borst-Besnijdenis
44. De Nachttocht
45. Vuh
46. De Dankbaarheid
47. Jana
48. Ahn en Jana
49. De Mirre
50. De Verzoeking
51. De Psalmist
52. Caleb
53. Taru
54. De Roeping door Taru
55. De Voeten van Taru
56. Het Wilde Varken van Zoderan
57. De Ajeritische Zwijnenjacht

BOEK II – AMALEK

1. DE KIPPENJACHT
2. DE IJSTIJDEN
3. HET KНИЕLEN
4. COMMUNISME
5. DE BADA
6. NAHUM
7. AIAD
8. JUDA
9. ASER
10. DE SLACHTPLAATS
11. DE JACHT VAN BAKROE
12. KUTTA
13. HET NACHTGEBED
14. HET OCHTENDGEBED
15. HET KATHOLICISME
16. HET LAATSTE OORDEEL
17. HET TOUW
18. HET STAMMEN-WAPEN
19. LOKI
20. NEPHTHYS

21. TAKA
22. SERKET
23. AWAD EN SAWAD
24. SUTI
25. SATAN
26. HET ORIONSE SURINAME
27. BERIT
28. ANANJANA
29. JÈSOE
30. ANÉ
31. HET OCHTENDOFFER
32. DE SCHEPPING
33. DE JACHT OP HET SPARAZAADSE WITTE VARKEN
34. DE BLOEDKLONTER
35. DE VISSPEER
36. DE ZEE
37. KAIN
38. DE RODE SPEER
39. DE IBIS MET DE RODE SNAVEL
40. DE VERNIETIGING
41. DE BOOG
42. SÈWÈ
43. RAMADAN
44. ZA'AD
45. PSALM VAN DE RAMADAN
46. DE VRUCHT VAN DE RAMADAN
47. TESSALONICENZEN

BOEK III – THENEM

VOORWOORD bij deel 3

1. PSALM TOT DE ZWARTE HEERIN
2. HAAR WOORD
3. DE ZWARTE HEERIN
4. NUMERI 1
5. NUMERI 2
6. PALI 1
7. PALI 2
8. BIJÈH 1
9. BIJÈH 2
10. BIJÈH 3
11. BIJÈH 4
12. BIJÈH 5
13. BIJÈH 6
14. BIJÈH 7

15. BIJÈH 8
16. BIJÈH 9
17. BIJÈH 10
18. BIJÈH 11
19. BIJÈH 12
20. STALIN 1
21. STALIN 2
22. DE ZWARTE STEEN 1
23. DE ZWARTE STEEN 2
24. JAEL
25. JAEL 2
26. SEMIOTIEK
27. LITERATUUR
28. EXODUS 1
29. EXODUS 2
30. MOEDER BABYLON
31. MOEDER BABYLON II
32. MOEDER BABYLON III
33. MOEDER BABYLON IV
34. MOEDER BABYLON V
35. MOEDER BABYLON VI
36. MOEDER BABYLON VII
37. MOEDER BABYLON VIII
38. MOEDER BABYLON IX
39. MOEDER BABYLON X
40. MOEDER BABYLON XI
41. MOEDER BABYLON XII
42. DE TWEE DOCHTERS
43. DE INRICHTING
44. DE EXEGESE
45. DE ZON VAN HAAR TRANEN
46. DE VIJAND
47. NUANCE

De Bilha IV - JANA

1. Filippi 1
2. Wesleyanisme
3. Moeder Afrika
4. Epilepsie
5. Paranoia
6. Scholastiek

7. Scholastiek II
8. Prediker
9. Galaten
10. Galaten II
11. Galaten III
12. Ikvuk - Het Boek van Nachtmerries
13. Amalekieten
14. Amalekieten II
15. De Verzoeking van Adam
16. De Achillen
17. De Honger
18. De Vrouw met de Witte Slippers
19. Het Verminderende Snoep
20. Demonologie
21. Ketura
22. De Rode Planeet
23. Godin van de Jacht
24. Godin van de Jacht II
25. Godin van Profetie
26. Gebed tot Isis
27. Gebed tot Nephthys
28. De Pelgrim
29. Gebed tot Serket
30. De Slingerplanten
31. Tolli
32. De Ziel van Drinbard
33. Logos
34. Het Ontwustzijn
35. Sobibor
36. Treblinka
37. Dagau
38. de hut van Sobibor
39. Sobibor's Terugkeer
40. Bamah en de zwarte hanen
41. Areta en de zwart-witte hanen
42. Het oog
43. Hebreeuwse
44. Irak
45. Irak II
46. Irak III
47. Irak IV

Algemeen Voorwoord

Religies hebben vaak verschillende heilige boeken, zoals de hindu's de veda's en de canto's hebben, de bhagavad gita, de mahabaratha en de ramayana, de Joden hebben de Tanakh, de Talmoeed en de Midrash, de moslims de Koran, de Hadith en de boeken van de geleerden, en de christenen hebben het OT, het NT, de catechismus en de boeken en commentaren van Calvijn. Zo heeft het amazonisme, of aretisme wat daarvan een branche is, ook verschillende boeken die samen de tweede bijbel vormen. 2019 is een belangrijk jaar voor het aretisme en de tweede bijbel, de amazone bijbel, want in dit jaar wordt de gehele bilha gepubliceerd, wat een mijlpaal is in het werk. De bilha is het vervolg op de Vur. De heilige boeken van het amazonisme zijn de Vuh, de Leri, de Vur en de Bilha. De Vur wordt soms het vervolg van de koran genoemd, en in die zin is de bilha dit ook omdat de bilha het vervolg op de Vur is.

Het boek wat u hier in handen heeft is een compleet heilig geschrift wat niet onder doet voor de koran en de bijbel. Integendeel. Het boek bespreekt deze religies en verdiept ze, hen terugleidende tot de Egyptische en amazone wortels. Het boek bespreekt ook de terugkeer van de amazones, als de noodzaak voor de mens om terug te keren tot de moeder, om zo wedergeboren en wederopgevoed te worden. Dit is geen eenvoudige opgave, en eigenlijk alleen iets voor de eenling. Vandaar dat de natuur moeder ook geen tweelingen baart.

Wij wensen u veel inzicht bij het lezen van dit opmerkelijke boek wat volledig door de natuur is gekomen en waar geen mensenhand aan te pas is gekomen. Het is een openbaring geweest die niet te stoppen viel, het dringen van een hogere buitenaardse natuur.

De uitgever,
2019

Voorwoord bij deel 1 en 2

De Bilha is het vierde hoofd-deel van de Tweede Bijbel, ook wel genoemd de Amazone Bijbel. Het eerste deel is de Vuh, het tweede deel is de Leri, wat bestaat uit commentaren, het derde deel is de Vur, en het grote vervolg op de Vur is de Bilha.

DE BILHA, Bakroe 56 : 7

"Wat zoekt gij, mens, naar een offer ?
Bent gij niet zelf het offer ?"

Als we de Pentateuch willen terugbrengen tot de diepere amazone kern dan komen we uit op een

tetrateuch (vier boeken) die de Bilha is. Deze vier boeken zijn op hun beurt weer onderverdeeld in boeken. Het eerste deel van de tetrateuchische Bilha, het boek "De Bakroe", bestaat uit 57 boeken.

We zien hier verschillende bijbelse taferelen "verscheurd" worden als een zegel, een sluier, of voorhangsel, om zo te zien wat er nu in de diepere sferen of gewesten achter schuil hield al die tijd. Ook zien we dit gebeuren met andere culturele tafereeltjes die zo op hun diepte worden benaderd, zodat er ook daadwerkelijk eenheid komt. Gruwelijkheden van deze culturen, zoals slavernij, verdrinking, enzovoorts worden geheel teruggeleid tot wat het oorspronkelijk was, dus met de metaforische uitleg.

Het tweede deel is de Amalek en bestaat uit 47 boeken. Mensen die niet open staan voor etymologie en verdere taalkunde zouden hier niet aan moeten beginnen. Het is bijvoorbeeld niet voor kortzichtige christenen met een satans-paranoia. Het boek gaat diep in op de grondteksten en de Egyptische wortel, en zal een heel ander beeld op satan geven, vanuit de Egyptologische en ook de Judaïstische context die beiden satan beschouwden als dualiteit. Hevig in paniek raken ongeletterde christenen die het Hebreeuws niet kennen en de Egyptische achtergronden. Ze denken dat het de eigenaam is van hun grootste vijand, maar het is een neutraal Hebreeuws en Egyptisch woord.

Dit is al vaak uitgelegd in de geschriften van de Vuh, het eerste deel van de Amazone Bijbel, en wordt weer uitgelegd in het tweede deel van de Bilha.

Ook zal er diep worden ingegaan op de grondteksten van het boek Leviticus om helderheid te geven op de metaforische betekenis van de offerdiensten. Veel misverstanden zullen uit de weg geholpen worden. Het westelijke christendom is gebaseerd op ongeletterdheid en gebrek aan openbaring, allemaal voor een bepaalde markt. Het westelijke christendom wordt bestuurd door "slimme", sluwe zakenlieden, niet door intellectuelen en daadwerkelijke "geleerden". In de Bilha deel II wordt dan ook van alles besproken wat in de plaatselijke kerken wordt achtergehouden.

BOEK I - BAKROE

1. HET LAM

1. SEPTUS was mede verantwoordelijk voor het installeren van de duivelsverzen om slavernij in te

voeren, en om vrouwen onder de mannen te stellen. SEPTUS is een soort van gif wat mannen bekrachtigt en vrouwen verzwakt. Dit is ook een heel groot fundament van de valse kerk.

2. Zij komen dus op de aarde als vrouwen, maar zijn tegelijkertijd verraders aan het adres van het vrouwelijk geslacht. Zij doen dus geen eer aan de originele waardigheid van de vrouw, maar geven een misvormd beeld van wat een vrouw is, en doen dit ook met betrekking tot de man.

3. Een merkteken van de staat, als een brandmerk, zodat de mens zou doen wat de staat van hen verwachtte. De staat speelde dus voor God, en in die tijd werd men door het zwaard gedwongen om dit merkteken te nemen. Als je dit niet deed, dan werd je mogelijk vervolgd, gevangen gezet, gemarteld en gedood. De tijd van de inquisities heeft niet veel aan de verbeelding overgelaten.

4. Hele volksstammen werden uitgeroeid, en het verstand kwam geheel onder de macht van het regerings-apparaat wat netjes van geslacht tot geslacht werd overgedragen.

5. Hierin heeft de patriarchie het hoogste woord, en is de matriarchie ver te zoeken en afgezwakt. Dit is een werk geweest van de vurige pijlen van SEPTUS die de vrouwelijke vruchtbaarheid wilde beteugelen, en die daar altijd bang voor is geweest. De vrouw moest voortkomen uit de man, als zijn slaaf.

6. In zijn val groeide SEPTUS uit tot een verschrikkelijke poortwachter. Hij is een gevaarlijke macht van de dood, een macht die brandmerkt tot slavernij door de mannelijke monopolie en superioriteit.

7. SEPTUS is de essentie van het gif waardoor de man ging heersen over de vrouw. Het was een vloek daaraan verbonden.

8. SEPTUS houdt het vrouwelijke, het vruchtbare, het wapen, opgesloten. Dat is waarom wij de oorlog tegen hem moeten beginnen.

9. Mede door SEPTUS kwam er een veel te eenzijdige kijk op instrumenten, tunnel-visie, kortom kortzichtigheid.

10. Het is een strijd tegen de lams-macht van geld, beheerst door dit hebzuchtige lam. De hele wereld wordt erdoor beheerst.

11. Het lamskleed zal gebruikt worden als kleding en tenten. Als de macht van geld is overwonnen, dan scheurt het voorhangsel, en kunnen wij zien op het heilige der heilige. Wit betekent verheldering, dat je ineens dingen gaat begrijpen.

12. Het fundament is de inheemse plaats, de onderwereld, oftewel de innerlijke wereld. In diepte betekent het herinnering, als het openen van de zintuigen.

13. De lap van het lam wat de dochter draagt is vuil. Zij komt om te mengen en om de tucht te herstellen. Menging, vuilmaken, om zo de baarmoeder in te gaan voor een nieuwe geboorte.

14. Wassen betekent verspreiden, een inval doen, en bedekt worden. Wassen heeft te maken met de oorlogsvoering en de jacht. Wassen betekent zwart maken, donker maken, alhoewel het ook witmaken kan betekenen.

15. De leegte is de beschermer van de afgrond, de tuchtplaats, het beeld van de vrouw, de moeder God. Alleen door de leegte kan tot haar genaderd worden, door helemaal los te komen van het zelf, als een leeg vat.

16. Zij draagt het water-medicijn om in te wijden in de oorlog. De zee is ook de afgrond.

17. Wijsheid betekent oorlogs-kunde.

18. Zo wordt voor de troon de boog ontvangen, voor de oorlog. Zonder tucht kan deze boog niet ontvangen worden. Zonder als een leeg vat te komen, zonder zich aan de voeten van de moeder God te onderwerpen, kan de boog niet ontvangen worden.

19. De troon is het verborgene, een brug, een strijdwagen. Door tot de troon te komen wordt de boog ontvangen en de strijdwagen.

20. De vrouw is een oorlogs- of jachtsboog.

21. Vanuit eigen kracht kan die boog niet gegrepen. De leegheid, de vergetelheid, zal hiertoe ingegaan moeten worden.

22. Dan zien we dat het kind wordt weggenomen tot de troon van de moeder God.

23. In haar is nieuwe geboorte om het wapen te ontvangen.

24. Dit is de oorsprong van al het leven en van elk medicijn.

25. Als tot dit wapen wordt gekomen, dan zal dit instrument van tucht degene eerst verbreken. Eerst moet degene verslonden worden door de roofdieren van de aarde, anders is er geen weg tot de troon.

2. DE ONDERWERPING

1. Velen zullen zich vastklampen aan SEPTUS, om de gevallen man groot te houden.

2. Er mag teruggekeerd worden tot het paradijs door de heilige slaap.

3. Slaap en zaad zijn dus nauwverbonden met elkaar als de scheppingskracht van de moeder God.

4. De slaap is het paradijs, de melkgevende tepel.

5. De vrouw is het wapen. Door de verbintenis met de heilige vrouw heeft men verbintenis met het wapen, of de wapenrusting.

6. De Moeder God verafschuwt het rijk van SEPTUS, waarin de man over de vrouw was gesteld.

7. Een gebrek aan verticale oorlogsvoering zien we in de valse kerk, en daardoor een overvloed aan buitensporig gevit.
8. Dit is een verschrikkelijke geest, omdat hij de valse machten niet wilde bestrijden.
9. Er is een strijd gaande om de zielen.
10. Maar als gij u overgeeft aan schandelijke geestelijke handel dan zult u niets anders dan slaven zijn van deze vorst, en bent gij gedoemd tot het voeren van horizontale oorlog in zijn arena's.
11. Laat u daarom opgevoed worden in verticale oorlogsvoering.
12. Zij zal Haar vijanden tot een voetbank maken.
13. De voeten van de valse kerk zijn niet lieflijk, maar lomp, eerzuchtig en protserig. De Heerin veracht de voeten van de valse kerk. De Heerin zal dit beeld onder Haar Voeten vernietigen.
14. Zij zal tot de aarde komen om de aarde te oordelen. Zij zal alles aan Haar Voeten onderwerpen.
15. Omdat het volk van de moeder God zich vaak niet aan die regels hield noemde de moeder God het rechtsverkrachting. Dat is nogal wat als gij voor de moeder God moeten verschijnen en daaraan schuldig staat.
16. Zalig zijn zij die twijfelen, maar niet hen die in overmoed vertrouwen.
17. De Voeten van de Heerin zijn in verticale oorlogsvoering. Zij draagt een lap in bloed geverfd.
18. Zij die heilig zijn aanbidden de Voeten van de Heerin, en zalven deze met hun tranen. Wie heeft u misleidt ?
19. Zij die heilig zijn zitten aan de Voeten van de Heerin om te luisteren naar Haar opvoedende leer. Wie heeft u betoverd ?
20. Vandaag roept Zij op om terug te keren tot de Voeten van de Heerin, in tranen, zuchtend en kermend om de gruwelen die in Haar Heilige Tempel worden bedreven, en zij zullen het zegel van de Moeder God ontvangen.
21. Zij die heilig zijn zullen het beest verslaan van duizenden jaren kerkgeschiedenis. Er is tijd genoeg voorbij gegaan in het doen van de wil van de machtigen van de valse kerk, maar nu is het tijd om terug te keren tot het doen van de Wil van de Moeder God. En Zij wil dat gij terugkeert tot de Voeten van de Heerin, waar alles begon.
22. De Heerin had Jakob hard geslagen op Pniel, en maakte hem gevoelig.
23. De Voeten van de Heerin brachten hem zo van de dood naar het paradijs.
24. Net als Jakob dient ook gij geboren te worden vanuit Haar schoot.
25. De strijd is tegen de valse machten. Degene die hier geen gehoor aan geeft zal verbannen

worden.

26. Zo zal de vijand verzwakt worden.

27. De vijand wordt profetisch geleid door de valse machten, door valse profetie. Gij staat dus tegenover het vee van valse machten, en zij zullen instructies krijgen hoe zij behandeld moet worden. Zij zullen suggesties in hun hoofd binnenkrijgen.

28. Dit is een strijd tegen het valse oordeel.

29. Naakt zijt gij gekomen uit de moederschoot van de onderwereld, en naakt zult gij daartoe wederkeren.

3. DE AANVAARDING

1. Het paradijselijke begon zijn betekenis te verliezen. De mens verloor profetie en werd gebonden aan vaagheid. Profetie of welvaart? Dat is de vraag. Welvaart is uitgezonden om profetie te doven, om alles vaag te houden, waarin de ziel wordt opgesloten en tot een slaaf wordt gemaakt.

2. Onverstand en onbegrip, het niet willen luisteren, is een zwijn, of een varken. Dit zijn de zwijnen van ongehoorzaamheid. Zij willen u afleiden.

3. Valse machten houden ervan om mensen blind te houden en hen te gebruiken.

4. De Heerin maakte dit beest als eerste.

5. Het begin van de werken van Moeder God, het beste deel op het pad naar Moeder God, in de zin dat het volk het zwijn van ongehoorzaamheid moest veroveren. Het had te maken met een stuk van het beloofde land.

6. Dit is waar het geheim van het horen en gehoorzamen ligt.

7. Hij werd groot door gewichtig en belangrijk te doen, met meer aandacht op de kwantiteit dan op de kwaliteit. Hij wordt bedekt gehouden met vluchtigheid en honger. Dat wil zeggen, het is nogal een snel dier, moeilijk om te vangen. Jagers die hem willen strikken zullen honger lijden.

8. Jakob werd min of meer kreupel gemaakt, en was geenszins de trotse haan die de man vandaag is. Moeder God slaat mensen terug naar het paradijs door hen kreupel te slaan. Jakob werd door de Heerin op zijn heupspier geslagen en werd kreupel, gevoelig voor de rest van zijn leven. De spier moest slinken. Jakob betekent hij die onder de voet is gesteld.

9. Gij moet een ervaring in uw leven krijgen waardoor uw ziel kreupel wordt geslagen.

10. Gij zult dan een verhoogde vruchtbaarheid hebben. De donkere kennis vereist dit.

11. Overmatige spierkracht geeft geboorte aan kinderen van het zwijn van ongehoorzaamheid. De

slag op Jakob's heup was een grote stap terug naar het paradijs, naar de oorspronkelijke man.

12. De spier was gebroken, en geslonken. Vanuit Jakob's verbrokenheid zou nu een nieuw volk opstaan.

13. Jakob was nu gevoelig voor de Heerin, voor de donkere kennis.

14. Door het kreupel gemaakt worden werd Jakob geleid tot het horen en gehoorzamen.

15. Dit is de enige weg om waarlijk Haar volk te worden. Is uw ziel nog onkreupel, als de haan van trots, dan zijt gij niet interessant voor de Heerin.

16. Er zullen haken door de kaak van het zwijn van ongehoorzaamheid gaan. Hij zal gegeten worden.

17. Hij zal geworpen worden in de plaats van wilde beesten, de moederschoot van de onderwereld.

18. Sieraden zijn wapenen. Zij zijn de Vreze van de Heerin. Het is de heilige afzondering, dwars tegen alles in.

19. Jakob moest tot de plaats komen waar sieraden zijn als wapenen. Wanneer gij gehoorzaam zijt, dan krijgt gij hogere wapens, andere soorten van sieraden, als heilige esoterische sieraden. Hetzelfde zal gebeuren met armsieraden en voetsieraden. Hiertoe moet gij het pad van Jakob volgen.

20. Het lijkt wel alsof alles tegen hetgeen gij geleerd hebt ingaat, alsof alles een keerzijde heeft. Jakob werd gedreven tot diepe hopeloosheid waarin er plaats gemaakt moest worden voor de bitterheid van de ziel. Eigenlijk is dat ook wel heel logisch. De profetische roep was al geruime tijd om terug te keren tot de verbrokenheid. Dit vraagstuk is moeilijk te begrijpen. Al met al is dit een mysterie. Jakob werd op zijn knieën gebracht en gekastijdt.

21. Dit is een stappenstelsel van diepe inwijding.

22. Zij die op het pad van Jakob zijn leven met een heilige vloek op hun hoofd. Deze heilige vloek houdt hen rein van boze geesten, en houdt hen in gebondenheid tot de Heerin.

23. Dit is het hol van wilde dieren, de woonplaats van de Heerin, de duistere, verborgen tabernakel in de wildernis, waar Jakob naartoe geleid werd in de bitterheid van zijn ziel.

24. Dit is een plaats om vanuit op te komen met een wapenrusting. Hier wordt deze wapenrusting gewonnen, waarin het paradijselijke lichaam werd gemaakt. Hier is het stof en het vuil van de paradijselijke onderwereld. Het is de plaats van de wetten van het observeren, en van de uitleg van de esoterische tekenen. Dit alles bevindt zich in een hart van de Vreze van de Heerin, tot het oprichten van een stam.

25. Men doorvorst het uiterste van de duisternis om deze plaats te vinden. Men gaat hier binnen door het toetsende vuur.

26. Dit is waar Jakob doorheen ging. De Amazones hadden hem de oorlog verklaard. Zij waren op jacht naar hem, en zouden niet rusten voordat zij hem naar de honger hadden gesleept.

27. Jakob werd in hopeloosheid ondergedompeld, komende tot de bitterheid van zijn ziel.
28. Deze rituelen zijn van een diepe theologie, als de wet van scheiding. Als gij los wilt komen van valse machten waarop de hele samenleving is gebaseerd, dan zult gij het pad van Jakob op moeten gaan. Als gij heilig zijt geworden, dan moet gij deze behoudenis in vreze en beven bewerken door tot de diepte hiervan te komen.
29. Zo zult gij naakt zijn, maar toch bedekt door de heilige sieraden, en wapenen.
30. Door de opening van de schoot heeft verhongering tot profetie geleid.
31. De Heerin heeft het gewicht en de mate van kennis bepaald, en de wetten van visioenen en profetische liederen.
32. Zie, de Vreze van de Heerin is intelligentie en gedachtenloosheid.
33. Het opperhoofd van de amazones, de wet van scheiding, had Jakob veroordeeld, als een toetsoordeel. Als wij enig contact met de Heerin willen hebben, dan gaat dat door deze wet.
34. Gij moet de scheiding aanvaarden.
35. Gij moet komen tot de duistere tent. De scheiding is belangrijk om allerlei soort van valse relaties met het zwijn van ongehoorzaamheid te verbreken. Gij moet de kraal van de heilige scheiding daartoe ontvangen. Hierdoor blijft gij verbonden met de zwarte tempel waarvoor Jakob moest jagen.
36. Het is belangrijk om te kunnen onderscheiden. Daarom gebruikte Jakob ook nog een andere kraal, een onderscheidende kraal. Het is belangrijk om je met deze kraal te bewapenen, om deze kraal te ontvangen. Deze kraal is door de Heerin gegeven.
37. De Heerin is als een wild dier, als een groep roofdieren, de stam van grote vrouwen, de duistere kennis.
38. Jakob werd door de amazones gevangen genomen en naar hun hol gesleept. Jakob was door gevaarlijke wilde dieren aangevallen. Dit waren de wilde dieren van de Heerin.
39. De Heerin beschouwde hem als een vijand.
40. Het leven is in de diepte een ascetisch sieraad van nauwgezette discipline, van ijzeren wetten waaraan niemand kan ontkomen.
41. Jakob was een balling. Hij had geleerd het lijden te aanvaarden. Het lijden bracht hem visioenen.
42. Gij hebt een heilige opdracht om te zoeken naar een allerheiligste profetische kraal.
43. Jakob moest een heilige dodentocht maken door de uiterste dieptes van de onderwereld. Hij moest hierbij door de nodige initiaties gaan, inwijdingen, uitgevoerd door de amazones. Hij moest allerlei wilde beesten in de onderwereld ontmoeten.

44. Jakob was zoekende naar de troonplaats van de Heerin.
45. Dat is de plaats waar hij wordt klaar gemaakt voor de oorlog en de jacht, voor het oprichten van de wet en het recht. Het is de plaats waar zijn mond wordt gevuld met bestraffing en kastijding.
46. Op deze plaats zou Jakob in staat zijn de woorden van de Heerin te horen en gehoorzamen, waaruit profetie zou voortkomen.
47. Zou de Heerin met overmacht tegen hem strijden? Nee, maar hem vullen met vreze, religie en heiligheid.
48. Met de zachte, donzige veren van de bruids-vogels is hij bekleed. Hij richt zijn boog omhoog, om de luchtgoden neer te halen. Hij jaagt de schaapherder-vogels neer. Hij richt zijn pijlen zonder genade. Hij jaagt voor Bilha, de Heerin.
49. Wanneer gij tot Bilha komt, moet gij alle bindingen afleggen. Gij moet de kraal van scheiding in uw leven aanvaarden.
50. Toen Jakob het mysterie zag, Bilha met het zwijn van ongehoorzaamheid, bewonderde hij haar met respect en ontzag, als een vorm van aanbidding.
51. Dit was de plaats waar de ziel Jakob naartoe zou leiden. Jakob zou een ontmoeting krijgen met Bilha en het zwijn van ongehoorzaamheid.
52. Hierdoor werd de ziel, de hongerende, gebonden tot Bilha, om niet in de handen van welvaart te vallen.
53. De diepere ziel is de bitterheid van de ziel die terugleidt naar het paradijs. De eeuwige ziel is de heilige honger.
54. Gij zult teruggeleid worden tot de grond van het paradijs, het stof en het vuil van het paradijs waarin gij gevormd wordt.
55. Jakob werd geleid om hier neer te liggen en te slapen. Jakob moest vuil gemaakt worden, anders zou hij in de onderwereld geen wapens hebben.
56. In de paradijselijke ondergrond wordt gij geïnitieerd. Hier leert gij de ijzeren wetten kennen, de wetten van het paradijs, de strenge wetten van oorlog en jacht.
57. Gij moet gewassen worden in deze rivieren. Hier wordt gij bekleed met het paradijselijke vuil.
58. Gij wordt gewassen om los te komen van de valse schoonheid van de mensen. Gij moet komen tot de paradijselijke diepte van de natuur van de Heerin. Zo moogt gij komen tot de paradijselijke vloed en overweldiging.

4. DE AMAZONES

1. Het paradijs is de tuchtplaats, de plaats van honger. Het zwijn van ongehoorzaamheid wilde mensen misleiden tot het kannibalisme. Zelfs in oorlogsvoering met valse machten is dat heel link.
2. Het is een vorm van luiheid, oppervlakkige oorlogsvoering, om zo snel met valse machten af te rekenen, denkt men, maar deze vormen van kannibalisme maken het alleen maar erger.
3. De mens moest tot scheiding komen.
4. Door profetie wordt de vijand gebonden.
5. De amazones hebben een pijlkoker met pijlen die eerst gedoopt worden in het lijden, de tucht, zodat vandaaruit de profetie kan plaatsvinden. Dit is het pad tot de tuchtplaats.
6. De stam van profetie is een stap verder om los te komen van het zwijn van ongehoorzaamheid.
7. De stam van profetie is in de diepte van het vuil van het paradijs.
8. Hier is het bedwelmende voedsel van het paradijs.
9. Jakob bereikte deze plaats door de kastijding.
10. Bilha zou hem leiden tot de in de duisternis verborgen kennis.
11. Bilha droeg hem op om te jagen voor de amazones. Hij moest hen voedsel verschaffen. Dit gebeurde in en rondom de zwarte tempel. Jakob moest de donkere nacht van de scheiding ingaan.
12. Gij moet leren leven met de kleinste hoeveelheden. Geesten van rijkdom en materialisme staan overal op de loer om u tot een slaaf te maken.
13. Om de kennis te verdiepen moet men tot de honger komen en de scheiding.
14. De verticale jacht is belangrijk voor het komen tot de diepere esoterische sieraden die SEPTUS al zo'n lange tijd verborgen heeft gehouden. De buffels en bizens van mannelijke superioriteit zijn de wachters van deze sieraden. Zij houden de poorten tot het kinderrijk verborgen. Door het pad van de buffeljacht te gaan, komt gij tot het rijk der kinderen.
15. Het vergt lange, dunne, scherpe pijlen om hun huiden te doorboren en hen te verslaan. Deze geesten zijn snel, gewiekst. Gebruik pijlen van slaap die hen in een lager bewustzijn brengen.
16. Deze geesten hebben een heleboel afleidings-tactieken om je te verwarren. Zij kunnen je in de jacht misleiden tot het strijden tegen mensen, door zulke beelden in je op te roepen van mensengezichten.
17. In de slachtplaats ligt de kraal van profetie.

18. Gij moet tot de slachtplaats komen om het zwijn van ongehoorzaamheid te overwinnen.
19. De slachtplaats is te vinden in de diepte van het paradijs.
20. Zij die tot de slachtplaats komen, krijgen de esoterische wet.
21. Gij moet gebroken worden in dit proces, op de heup geslagen worden, kreupel geslagen worden. Uit die gebrokenheid komt uiteindelijk het oordeel voort, als de bringer van zaad.
22. Kennis is waar het harde het zachte heeft voortgebracht, en het zachte het harde. Het is de plaats waar het hardste en het zachtste elkaar opgewekt hebben. Het is een rivieren-gebied. Het is het geheim van de paradijselijke vloed, en het zaad.
23. Kennis is de paradijselijke sieraden, en ook is het een paradijselijke olie.
24. Deze aarde is verdoemd vanwege de trotse haan. Gij zult deze haan moeten overwinnen, anders zal deze haan u bezitten en vervullen.
25. Hier vindt gij het gevaar van de kennis, dat wanneer gij te snel naar kennis grijpt, dan zult gij sterven of verstenen.

5. HET KLAGEN

1. Duistere jagers zijn in de lucht. Zij komen met een zwart boek.
2. Het zwarte boek om de troonmacht te vestigen, die de aarde langzaam maar zeker in een onontkoombare wurggreep zou brengen, heel subtiel. Het zwarte boek zou wit worden, om de volkeren te verslinden.
3. Zwart ijzer, kloppend aan de deuren, zonder genade.
4. De zon zou zwart worden, en het evangelie zou gepredikt worden. De boog werd gespannen. Dit was een zwarte boog, en een zwarte pijl zou geschoten worden, als de zwarte heraut voor de komst van het zwarte boek.
5. De nacht die zou regeren.
6. Het zwarte boek heeft hun hart ingenomen.
7. Ook dit is een schepping van de Moeder God om u te testen. Het is haar spel.
8. Gij moet blijven volharden in dat alles cryptisch is, een spel, zodat er geen overdrama wordt geschapen. De ingang tot de realiteiten is vaak te vinden in hoog proza, zoals de prozaische geschriften. Deze zijn gemaakt om uw verstand in andere golven en patronen te brengen, tot opening van de diepere ziel-gebieden. Hierin wordt er dus een spel-drama geschapen, een prozaisch drama van hoge kwaliteit, en moet gij dus oppassen met letterlijke drama.

9. Het zwijn van ongehoorzaamheid gaat over valse vrede, om je wapenen te bespotten en te verlammen. Dit is het werk van een varken, en het zal op je diepste emoties proberen in te werken, ook je medelijden, zodat je de strijd niet zal voeren. Het zal je proberen doen laten te geloven dat de strijd in de wereld van de ziel zielig is voor de valse machten. Ook zal het verschrikkelijk je identiteit proberen aan te vallen, om je daardoor onder controle te krijgen, door je aan jezelf te laten twijfelen.

10. Het zwijn van ongehoorzaamheid zal proberen je lust tot de strijd in de wereld van de ziel te verlammen. Het zwijn van ongehoorzaamheid maakt korte metten met de instincten van de oorspronkelijke ongetemde natuur van de wildernis.

11. De verticale jacht is het ware principe van vruchtbaarheid. Een pijl in een valse macht is vruchtbaarheid. Het spannen van de boog is vruchtbaarheid, het ontmaskeren van een valse macht is vruchtbaarheid.

12. Het zwijn van ongehoorzaamheid eet en slaapt. Dat is alles waar hij voor leeft, en heeft zijn filosofie opgezet om dat in stand te houden.

13. Hij is een misleider. Gevoelens worden veroordeeld, niet op waarde geschat, maar onderdrukt. Hij maakte een doolhof om zich zo verborgen te houden, en laat de mens schijn-oorlogen voeren. Hij moest de mens afleiden, zodat ze niet tot het ware zouden komen, en hem niet zouden ontmaskeren.

14. Hij is als een gas in de lucht. Hij wil de verticale oorlog uitdoven, de jacht, de vruchtbaarheid, om zo veilig te blijven. Hij koopt de mens om met geschenken. Hij deelt voetstukken uit. Zombificatie is zijn doel. Ook wekt hij medelijden voor zichzelf op, door de verlamdende familie-banden. Hij bespeelt de emoties van mensen. Hij leidt hen tot de rots.

15. Gij wordt gebrandmerkt als vee door de vijand.

16. Gij zult ingedeeld moeten worden in stammen. Vertikale oorlog en jacht moet in balans komen. Ook vindt gij in de verticale oorlog de strijd tegen de Heerin, zoals Jakob op Pniel tegen Haar moest strijden. Gij moet een test-strijd voeren tegen de Heerin. Gij mag uzelf niet zomaar overgeven, maar gij moet alles toetsen. In die strijd zal de Heerin en haar stammen u overweldigen, en op de heup slaan, zoals bij Jakob. Gij moet eerst kreupel geslagen worden, verbroken worden, zodat uw kracht niet zal roemen voor het aangezicht van de Heerin.

17. Gij moet de tijden en seizoenen van de verticale oorlogen leren onderscheiden. Er is een strijd tegen de vijand, en een strijd tegen de Heerin.

18. In dit proces zal de tabernakel opgericht worden, wat ook juist de oorzaak zal zijn dat gij het beloofde land zult ingaan.

19. Het is de plaats waar het paradijselijke vuil naartoe leidt, wanneer gij dieper graaft in het paradijs. Dan kunt gij de overkant zien, de diepere laag in de grond. Het ware wassen gebeurt in het bloed van de vijand. Het is een teken van overwinning. De tabernakel die opgericht zou worden, was geroepen om verticale oorlog en jacht weer in balans te brengen.

20. Dit is de plaats van bloed, en het betekent vernietigen en wassen in de diepte. Daarom is dit een belangrijk fundament voor profetie. Hier verliezen valse machten hun menselijke eigenschappen en worden stomme dieren.

21. Alles moet met stomheid geslagen worden, te beginnen in uw eigen leven, opdat de Heerin over zal nemen. Gij moet bewapend worden, na ontwapend te zijn, en uw stem hebt verloren. Dit zijn serieuze dingen. Gij zult namelijk voor elk ijdel woord geoordeeld worden. Allereerst moet gij de verlamme Vreze van de Heerin ontvangen wat u niet meer laat durven spreken, bang om een ijdel woord voor het aangezicht van de Heerin uit te spreken. Eén ijdel woord kan een heleboel kapot maken, voor een hele lange tijd. Wees zelfs bang om te ademen. Wat ademt u wel niet allemaal naar binnen ? Gij moet de heilige ademnood ontvangen.

22. Gij verliest uw stem als gij een ontmoeting krijgt met de Heerin. Gij zult tijdelijk niet kunnen spreken, of niet durven te spreken. Als gij zo'n ervaring nooit hebt gehad, of gij durft nog steeds uw mond los te trekken bij het minste of geringste, dan mag gij uzelf afvragen of gij ooit een ontmoeting hebt gehad met de Heerin.

23. De Heerin zal terugkeren, en de wateren zullen in bloed veranderen. Ook de maan, het licht, zal in bloed veranderen, en de zon zal duisternis worden. Gij zult allemaal terugkeren tot de Heerin en de Bloedvergieter zal u oordelen. Niemand zal aan de Heerin kunnen ontkomen.

24. In de paradijselijke grond kunt gij uw ziel terugvinden, in de bloedvergieter. Hiermee hebt gij te maken wanneer gij tot het bloed komt, maar wat voor u werd achtergehouden.

25. In de paradijselijke ondergrond, wordt gij geïnitieerd, en ontvangt gij de heilige ziel. Hier leert gij de bloedvergieter en haar ijzeren wetten kennen, de wetten van het paradijs, de strenge wetten van oorlog en jacht. Gij zult terugkeren tot de paradijselijke ondergrond, met zijn rivieren van bloed.

26. Jakob komt in de vloed van het paradijs. Hij ziet de vijand om hem heen. Het zaad heeft zijn ogen geopend. Het is oorlogs-openbaring.

27. Hij vraagt dan of hij toegang mag hebben tot de grote baarmoeder van de Moeder Heerin. Dit is wat het zaad doet. Het zaad leidt tot de baarmoeder, de dood, waar wedergeboorte is.

28. Hij kwam in de baarmoeder van de hel waar hij de vrouwelijke rivaal vond, de grote verdrukking.

29. Hier vond hij de twistzieke vrouw.

30. Dit is de uitstorting van de oorlogsvoerende Moeder God. Het is het proces van sterven en opnieuw geboren worden.

31. Jakob kwam tot die leegte in zijn dodentocht. Het was een tocht van honger, waarin hij alles moest afleggen.

32. In honger wordt de Moeder God geopenbaard.

33. Jakob was in strijd tegen de hebzuchtige, materialistische, koopgrage maatschappij.

34. In deze strijd kwam hij tot de kraal van het klagen.

35. De moederschoot heeft als doel de verticale oorlog. Het bereid voor op de verticale oorlog.
36. Het is altijd de vraag : komt gij tot een diepere honger, of schakelt gij over tot kannibalisme.
37. Vruchtbaarheid heeft niets met hebzucht te maken, maar alles met de honger, het leeg worden voor de moeder God, zodat Zij u kan bewapenen.
38. In de tegenwoordigheid van de Heerin wordt gij uitgehongerd op alle gebieden, als een grote ontwapening. Dit om later de bewapening van de Heerin te ontvangen.
39. Jakob moest gaan tot het paradijselijke vuur, om zijn zicht terug te krijgen. In deze tocht en strijd raakte Jakob verlamd en kreupel. Jakob verdronk in vergetelheid, in visioenen van de moeder God. Hierdoor werd hij bewapend om het zwijn van ongehoorzaamheid te verslaan.

6. DE MOEDERBORST

1. De Heerin liet aan Jakob zien in openbaringen het pad van de Wet als de formule tot overwinning. Dit betekent : Gij moet de diepte leren kennen van de Wet.
2. Aan de rivier van openbaring werd Jakob ingewijd. Dit is een ondergrondse rivier.
3. Geboorte is een idool die u afleidt van uw eeuwige natuur. Gij moet terugkeren tot de rivier van openbaring, tot de eeuwige kennis.
4. De baarmoeder van de Moeder God bereidt u voor om de valse baarmoeder te overwinnen.
5. Dit is een leidraad door de wildernis.
6. Het is een veld van paradoxale symbolieken, als een onbekende, uitheemse taal waar gij nog geen weet van hebt. Dit is om de zielen te testen.
7. Onderhoud de dag van de verticale oorlog en de jacht, dat gij die heiligt.
8. Het kinderparadijs wordt beschermd door de watervallen van leegte en vergetelheid. Diep binnenin is daar de herinnering, het roepen van de kinderen.
9. Jakob moest zijn geheugen offeren, om zo vrij te blijven van de valse machten.
10. Omdat gij dag en nacht door verkeerde invloeden wordt aangevallen, moet de Heilige Tucht voortdurend in u actief zijn, opdat gij niet misleid wordt en niet zondigt.
11. De tucht heeft tot doel u in vervoering te brengen, zodat u wordt verbonden aan de Heerin.
12. De tucht is een sprekend verbond, fundamenteel voor profetie.
13. Gij moogt de Heilige Tucht hiertoe aanroepen. Zij zal u voorbereiden op de verticale jacht en de

oorlogsvoering in het tussengebied, om zo de weg tot het paradijs te banen. Ook in het paradijs zelf hebt gij deze strijd te voeren. Kent gij al de gevaren die op de loer liggen ? Zonder de Heilige Tucht is er geen onderscheiding en bent u ten dode gedoemd.

14. Gij moet in de Heilige Tucht wederom geboren worden en van haar borst drinken.

15. Hier kwam de heerlijkheid van het paradijs uit voort.

16. De Heilige Vrees is hierin het begin van kennis en de hoogste kennis.

17. In de strijd om het beloofde land werd de tabernakel gemaakt, de nomadische tent, het symbool van het leven in de wildernis.

18. De strijd was tegen de valse machten van het geheugen. Dezen moesten geofferd worden.

19. Stof, vuil en aarde van de paradijselijke onderwereld brengt tot rust.

20. Jakob werd gekweld tot het einde, totdat zijn tong het uiteindelijk begaf, en hij stom werd voor de Heerin, totdat alleen de Heerin nog door hem zou spreken. Zijn tong zou aan zijn gehemelte blijven steken, zodat hij het volk niet zou bestraffen, want het was een weerspanning geslacht.

21. Gij moet bidden en smeken om de heilige stomheid, om aan Haar voeten neer te liggen. Ook Jakob werd tot die duistere stilte geleid.

22. De bruid is donker van huid, als de tenten van Kedar. Dit zijn de tenten van de duisternis.

23. De Onderwereld en de Vernietiger staan naakt, zonder bedekking, voor het Aangezicht van de Moeder God. Zij zijn als Jagers op u afgezonden om u terug te brengen tot de diepere plaatsen van de onderwereld.

24. De gekastijde gehoorzaamheid is een kamp voor hen die toegewijd zijn aan het Amazone geheim.

25. Kent dan de feesten en de seizoenen van de moederschoot.

7. DE OORLOG

1. Het is beter jezelf toe te wijden, af te zonderen, dan dat je de samenkomst de vernietiging in helpt.

2. De toorn en haat van de Moeder God rustte op Jakob, als de heilige scheiding.

3. Er is een wet van scheiding om de kennis te ontvangen.

4. Omdat overmoed nog steeds een erg gevaarlijke macht kan zijn in deze gebieden, is het komen

tot de kraal van de heilige stomheid belangrijk. Zo kan alleen de moeder God uw mond openen.

5. Boven alles moet gij streven te profeteren, profetisch te leven, anders is alles een verloren zaak.

6. Jakob's visioenen en dromen waren zo verschrikkelijk dat hij naar de wurging verlangde, de vernietiging.

7. Alles wat de Amazones hem leerden werd in hem gekeerd.

8. Door de tuchteloosheid en de valse tucht, twee vurige pijlen op zijn boog, doofde SEPTUS het sterke vrouwelijke uit, en werd de vrouw de onderdaan van de man.

9. Het volk had de plaag van SEPTUS op zich geroepen door het geklaag en het afwijzen van de tucht. Dit was waarom zij werden overgegeven aan de SEPTUS.

10. Jakob moest hiertegen zijn speer oprichten.

11. Het is nu belangrijk om tot de dieptes van deze dingen te komen, om door alle voorhangsels heen te gaan, tot plaatsen waar SEPTUS je niet meer kan vervolgen.

12. Profetie is een oorlog.

13. Door honger werd Jakob voorbereid op de jacht op de buffels van mannelijke suprematie.

14. De man praat in al zijn trots met zijn mascottes. De man wil heersen over de vrouw, en in zijn trots waant hij zich sterker dan de vrouw, en rooft haar energie. Hier gaat een verschrikkelijk oordeel over komen.

15. Door proza wordt de kennis ingedeeld en beveiligd, aan elkaar gerijgd. Proza is een literaire code, cryptisch van aard, die je in een nieuwe vorm van denken zet, als een soort van mentale drug.

16. Proza is taalkundige schilderijen die als doel hebben nieuwe mentale deuren te openen, om de kennis aan te sterken. Kennis is vaak gecodeerd verborgen in zulke schilderijen. Het heeft als doel caleidoscopische profetische gezichten van de onderwereld over te brengen. Ook het poëtische kan een gedoseerde plaats hebben in het prozaische. Prozaische schilderijen kunnen helpen in de stimulering van profetie.

8. ORION

1. Jakob leidt dieper tot de duisternissen van het paradijs en de eeuwicheden. Dit is een teken van overwinning over de hebzucht en het ingaan van de honger, het vasten wat tot glorie leidt.

2. Jakob had zich onderworpen aan de nomadische tent in de wildernis, de tent van de moeder schoot, wat een oorlogsveld en arena is, een aanbiddingsplaats van een cultus. Het pad van Jakob is

het pad tot het paradijs.

3. Jakob moest het zwijn van ongehoorzaamheid overwinnen. Het zwijn van ongehoorzaamheid werkt door lichamelijke kracht en welvaart, maar in de diepte betekent het afgoderij.

4. De Heerin draagt Jakob op om met een stam het geheugen te offeren.

5. Het geheugen is het communicatie-systeem van het zwijn van ongehoorzaamheid.

6. Het offeren van het geheugen geeft profetische dromen.

7. In de slachtplaats ligt de kraal van profetische communicatie.

8. Juist de troon is de profetische communicatie, de opslagplaats van de kennis, als de interactieve kennis. Dit werd gedragen door de wilden, als de getooiden.

9. De veren zijn hiervan een beeld. Hiertoe moest Jakob de haan van trots verslaan.

10. De verentooi komt voort vanuit die beproeving.

11. Hierom moest Jakob symbolisch gescalpeerd worden, om zo zijn trots te verliezen.

12. Daarom is het van belang om door te dringen tot het mysterie van de scalpering.

13. De haan van trots is een voorhangsel in haar tent, wat gij moet verscheuren.

14. Alleen verbrokenen, verscheurden, kunnen door dit voorhangsel heen. De rest zal zelfs vergaan, dus het is een zaak van leven en dood.

15. Ook dit is een deel van het beloofde land.

16. Belangrijk is het om de kraal van honger te dragen, tot verovering van de haan van trots.

17. Alleen door de honger kunt gij toetsen. Dit zal de plaats van de smekingen herstellen, wat belangrijk is tot verdere overwinning van de haan van trots.

18. In de strijd moet er gebruik gemaakt worden van oorlogs-strategieën : camouflage, spionage, en het imiteren. Op die manier waren de indianen ook succesvol in strijd en jacht. Er wordt gebruikt gemaakt van schijnbewegingen, misleiding en valstrikken.

19. In de slachtplaats liggen de kralen van profetie, kennis, ervaring en zintuigelijkheid. Gij moet tot de slachtplaats komen om de verblindingen van de haan van trots te overwinnen. De halsketen van de slachtplaats bezit deze kralen. De aarde is een slachtplaats, en kanibalisme viert daar hoogtij. De slachtplaats van de Heerin is de weg hieruit. Hier zijn de kralen van de tabernakel te vinden.

20. De slachtplaats van de Heerin is te vinden in de diepte van het gebied van de Amazones, in de diepte van het paradijs.

21. Dit is een langdurig proces, om menselijke inmeng te voorkomen.

22. Het oordeel begint bij uzelf.

23. Honger brengt u tot de moederschoot.

24. Honger brengt u tot het beloofde land, tot dienst aan de Moeder Heerin.

25. Door de kraal van het klagen en de kraal van honger komt gij tot de kraal van de slacht. Gij moet gewassen worden in het bloed van de vijand.

26. Door de kraal van honger onderwerpt gij u aan de Moeder Heerin, en zij zal u initiëren in de stammen. De kraal van honger is wat u aan de Moeder God verbindt.

27. De kraal van gehoorzaamheid is het begin van alles. Hierdoor bent gij kinderen van Moeder God. Zo zijn de kraal van gehoorzaamheid en de kraal van honger nauw aan elkaar verbonden.

28. De kraal van slacht richt een slagers-volk op.

29. Deze kralen leiden tot de kralen van rust en slaap. Zij leiden tot de kralen van water en zaad, waardoor gij terugkeert tot uw paradijselijke lichaam.

30. Door de heilige slaap wordt gij door het zaad veranderd.

Door profetie wordt de heilige slaap opgewekt. De heilige slaap is verborgen in profetie.

31. De heilige slaap wekt het zaad op. Dit is de paradijselijke droom waarin gij veranderd wordt, en uw paradijselijke lichaam ontvangt.

32. De heilige slaap is de vergetelheid.

33. Tussen de borsten van de Amazone ontving Jakob de kraal van slacht. Hij kwam hier door de kraal van honger. Hier ontvangt hij het slachtmes.

34. Door valstrikken, door verleiding en misleiding, worden de luchtgeesten overwonnen en overmeesterd.

35. De Moeder Heerin openbaart mysterie, allegorische uitleg, typologische symbolen en sacramenten.

36. De Moeder Heerin bewapende Jakob door verleiding.

37. Zij kwamen vanuit de heupen van de onderwereld, van de plaats waar het wapen is.

38. Om het afgedwaalde volk vatbaar te maken voor Orion, stortte de Moeder Heerin een soort heilige koorts uit, om tot ontleding te komen.

39. De eeuwige tucht en kastijding is als een afgehakt lichaamsdeel hiertoe.

40. Dit teken zou hen in de tucht houden, tot de dienst aan de Moeder Heerin.

41. Orion is de verbintenis met de amazone, met het wapen, of de wapenrusting.
42. Dit zaad is een oorlogszaad.
43. Gij moet komen tot de moederschoot, komen tot Orion, anders hebben wapenen geen enkele zin.
44. Dit is wat de Moeder Heerin de mens schonk in het paradijs.
45. De zwellingen door honger en ademnood waren heel kinderlijk. Die zwellingen gebeurden door de druk van de heilige moederschoot, waarin het kind gevormd werd.
46. Je gaat dus over de lijn van het niets om tot iets te komen. Je gaat dus door de leegte. Dit staat tegenovergesteld aan het hebzuchtige grijpen. Gij hebt het varken van ongehoorzaamheid overwonnen door de leegte en de stilte.
47. De mens wilde niet getuchtigd worden, tot kennis komen en gedisciplineerd worden, maar losbandig leven.
48. Dit wordt ook wel de stoel van Eli genoemd, die zijn zonen niet tuchtigde, en daardoor zijn nek brak. Door de tucht van de Moeder Heerin te aanvaarden zult gij minder schade oplopen in de eeuwigheid. Deze tucht is dus om u te beschermen.
49. De verachting van de tucht leidt tot dwaasheid, die resulteert in een valse tucht.
50. Op uw tocht is het belangrijk om te strijden om tot overwinning te komen, om vandaaruit de kraal van vreze te ontvangen, die ook het begrijpen is.
51. De kraal van vreze is nauw verbonden met het verborgene, en wordt aan de overwinnaars geschonken.
52. De Vreze van de Heerin is het begin van de wijsheid. Wijsheid betekent oorlogs-kunde. Overwinnen betekent het ontvangen van de kraal van vreze.
53. De kraal van vreze is het oorspronkelijke, zuivere vrouwelijke beginsel, geschonken aan de overwinnaars, hen die zich hebben toegewijd aan de moeder God. Gij moet in haar opnieuw geboren worden om dit wapen te ontvangen.
54. Gij hebt de kraal van vreze nodig om de haan van trots te overwinnen. Gij hebt het samen met het verborgene nodig om eraan te ontkomen.
55. Zij zijn tot rust gekomen, en in slaap gevallen, door de kraal van vreze, wat als een bescherming om hen heen is. Zij hebben zich gewassen in bloed, in de grote verdrukking. Er is een nauwe samenwerking tussen de kraal van slacht en de kraal van vreze.
56. Het bittere bloed is waar de overwinnaars naartoe worden geleid. Zij worden wedergeboren door bloed.

57. Uw geheugen moet doorstoken worden om zo in verbinding te komen met de paradijselijke afgrond, de vergetelheid en leegte.
58. De man kwam tot de onderwereld, om strijd te voeren en te jagen, want er waren vele valse machten die hij moest overwinnen.
59. In het paradijs leefde men door heilige spasme, als het trekken van een wapen. Dit is de definitie van zaad. Spasme is hoe het geslachtsorgaan werkt. Spasme is hoe het hart werkt. Dit kunt gij niet onder controle houden, en werkt door de hogere natuur.
60. Gij wordt in het paradijs geboren door onderscheiding en visioenen. Dit is een proces. Als gij in het paradijs geboren wil worden dan moet gij kennis krijgen van de hogere natuur, en van de vijand.
61. De vijand vecht tegen het heilig zaad, tegen hen die de Moeder Heerin gehoorzamen.
62. De mens leefde in het paradijs van het visioen-brengende zaad, vanuit de vergetelheid, de paradijselijke afgrond.
63. Dit kwam voort vanuit de honger, niet de hebzucht. De heilige leegte, de heilige stilte van de wildernis, is nauwverbonden aan de honger.
64. Het lijden was bedoeld om de diepere betekenissen te openen en verbinding te maken met verloren delen van de onderwereld. Het was de verdieping van de frequenties.
65. Wijsheid is de droom interpretatie en de interpretatie van visioenen, als de wachtende vloed.
66. De vrouw is het oorlogs-deel van het mannelijke.
67. Het is een abstracte kunst. Het is een spel. Alleen esoterie kan de diepten van de putten van religie verklaren.
68. Ze heeft goed en kwaad voor een reden, als een kunst.
69. Het is alleen de pijn van ontwaken, de weg naar verduistering en onthechting. Het is een proces van evolutie. Ze is dualisme.
70. Gij moet leren leven vanuit Orion, vanuit het eeuwig zaad van Orion.
71. Orion zal langzaam overnemen. Orion zal de lucht meer en meer infiltreren.
72. Dit is om het heilige bewustzijn te herstellen. Dit is de ware betekenis van heilige, esoterische sieraden, wapenen, dat het getuigen zijn, bewustzijn.
73. Gij moet komen tot deze bloedlijnen in Orion.
74. Als het toetsen volkomen is worden er de juiste schakels gevonden.

75. De honger is de heilige sieraden die de kennis en het eeuwige zaad dragen, en de plannen van de Heerin, om die door u tot heilige uitvoer te brengen.

76. In de honger is het mysterie opgelost. De honger graden worden verborgen gehouden in de mythologieen. Gij zult moeten groeien in de honger en de gehoorzaamheid.

77. Er hangt een voorhangsel voor de honger.

78. Gij moet komen tot de rivier van de honger om openbaring te krijgen. De honger wil u inwijden in de graden van profetie.

79. De honger is een arena waar alle dingen getoetst worden, waarin de gehoorzaamheid zich openbaart als het volkomene.

80. In de heilige halsketen zijn honger en gehoorzaamheid verwerkt.

81. Gij moet komen tot de eeuwige stilte en balans vinden.

82. De rivier van weeklacht leidt tot de paradijselijke afgrond. In de leegte zal alles heel traag en moeizaam ontstaan door klagen en smeken, zodat er niet gemakkelijk over gedacht wordt, het niet misbruikt kan worden, en het niet trots maakt. Daarom is de rivier van weeklacht eeuwig.

83. Dit is om te leiden tot de voeten van de grote moeder, haar fundament. Jakob maakte Haar voeten nat met tranen. Alleen zo kon hij het zwijn van ongehoorzaamheid verslaan.

84. In de kennis is geen vrijheid, maar strenge wetmatigheden. Kennis is ascese en gehoorzaamheid.

85. De kennis is de esoterische voortplanting, de verjonging.

86. In Orion hebt gij loon. Dit loon komt alleen door verbintenis aan een stam, en aan de moeder.

87. Het heilige meetsnoer is een oordeel op hebzucht, het varken van ongehoorzaamheid.

88. Er is geen jacht mogelijk zonder gehoorzaamheid. Jacht zonder gehoorzaamheid geeft de vijand macht over u.

9. BELIM

1. Orion is een paradijselijke opslag ruimte van medicijnen en wapenen.

2. De wildernis leidde tot de paradijselijke afgrond, tot de Orionse leegte.

3. Dit is hoe de mens kwam tot een diepere ervaring in het paradijs.

4. Offeren betekent oorlog voeren, en dit is dan tot de strijd tegen de valse machten.

5. Om hiervoor in aanmerking te komen moest men ingewijd worden in heilige gehoorzaamheid.
6. Orion komt om in ballingschap te drijven. Ze zijn bewapend met pijlen en bogen, en komen om honger en verwoesting te brengen. Zij leiden tot de Amazones.
7. Zij komen van een verborgen plaats in de onderwereld, als een jagersvolk, naakt of halfnaakt. Zij komen vanuit de heupen van de onderwereld, van de plaats waar het wapen is, van een zachte plaats of schacht. Dit is waar Jakob kreupel geslagen werd, de heupen. Dit is een ver volk.
8. De elite vreest het uithongeren, want dan zou de mannelijke suprematie zijn kracht verliezen. De elite vreest daarom ook de geheimen van Orion.
9. Dit is een ritueel van ascetisme, om zo tot de Orionse afgrond van het paradijs te komen.
10. De elite vreest dit, omdat Jakob hierdoor de stammen zou voortbrengen.
11. Gij moet geïnitieerd worden in de mysterieën.
12. In de diepte van Orion is de heilige slachtplaats, die ervoor zorgt dat niets onnodig of voortijdig in de slachtplaats terecht komt en die ervoor zorgt dat niets voortijdig of boven de maat wordt veroordeeld.
13. De grote waterdiepten zijn de paradijselijke Orionse afgrond.
14. Dit gebied is belangrijk gebied om los te komen van SEPTUS.
15. Het paradijs van Orion werd verborgen gehouden onder de scheppings-mythes van het christelijke geloof.
16. De aarde is een schepping van en in Orion, die de illusie geeft dat het buiten Orion is. Het is belangrijk om uw oriëntatie terug te krijgen, en te gaan tot de paradijselijke Orionse afgrond.
17. Uw zielen werden opgesloten in de Orionse Matrix. Hier kreeg gij de aarde illusie geïnstalleerd waardoor gij uzelf nu op aarde waant.
18. Beloch is de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim.
19. De kennis over de valse machten en hoe die te bestrijden gaat diep. Er zijn geen wazige rituelen, maar alles heeft een duidelijke reden. Zij die aan zulke rituelen deelnemen zonder de betekenis ervan te weten, zonder ingewijd te zijn, zullen er krankzinnig door worden. Kennis is een belangrijk element en ging vaak oraal, opgeslagen in symbolen.
20. Kennis komt door overwinning over de vijand.
21. Gij moogt de structuur van de vijand niet onderschatten.

22. De eeuwige kastijding houdt u veilig tegen roofdieren.

23. Het is de grote moeder kennis tegen de buffel van mannelijke suprematie.

24. Gij moet van het letterlijke komen tot het symbolische.

25. Laat een ieder waken over dit boek, en komen tot de dieptes van dit boek, tot verdere overwinning. Zalig zijn zij die dit boek begrijpen, en vervloekt zijn zij die dit boek verachten.

10. DE OPVOEDING

1. Als gij het zwijn van ongehoorzaamheid hebt verslagen, kunt gij komen tot de kralen van bloedrelaties, dieper in de paradijselijke afgronden. Dit zijn de hooggeorganiseerde bloedrelaties binnen de stammen, als een civiel systeem.

2. Dit betekent het vinden van een plaats in de stam, het vinden van een taak, en onderlinge verhoudingen. Dit vindt dus plaats in de nieuwe zintuigen.

3. Dit is gemaakt door de visioenen van oorlogsvoerende vrouwen.

4. Vaak is het niet eens zo dat de vijand tegen u strijd, maar de grote moeder zelf. Wel is het zo dat de moeder soms de vijanden als voorwerpen gebruikt.

5. Door uw banden en ketenen worden ook anderen tot gehoorzaamheid gebracht.

6. Alles gaat om het vaststellen van prijs en loon, als een meetinstrument.

7. De eeuwige jachtvelden zijn de velden van de herinneringen.

8. Gij moet volharden in het verdragen van de kastijding.

9. De opvoeding en de kunst, hebben een veel hogere waarde dan de liefde, omdat het veel gedetailleerder is, en veel meer te maken heeft met gerechtigheid en diepte, om zo tot een meer realistische benadering te komen van alles. Dit verschaft veel werk, en dat is juist ook wat gedemoniseerd wordt door de elite.

10. Door de verdrukkingen wordt uw gehoorzaamheid verdiept. Juist hierdoor blijft gij in leven. Zonder deze tegenkracht zoudt gij sterven. Er moet een tegenwicht zijn. Gij moet dit leren herkennen en leren waarderen.

11. Gij hebt de tegenkracht nodig. De Grote Moeder schiep deze kracht om u tot de baarmoeder te drijven.

11. DE VERWONDING

1. Jakob had Orionse vrouwen, wat een beeld is van dat hij kwam van het afgeslotene tot het voortgaande.
2. Hij moest hen voedsel verschaffen. Dit was een esoterische uitbeelding van zijn overgave aan de Orionse kennis.
3. De grote moeder was voor Jakob als een wild dier, de stam van grote vrouwen, de duistere, verre kennis van Orion.
4. Het volk zal teruggeleid worden tot de Orionse fundamenten, om zo opnieuw Orion binnen te gaan.
5. De mensheid was geworpen in de rivier van de kinderverslindende god.
6. Ren de wildernis in. Leg al je kleren en wapenrustingen af, en duik in het water van de wildernis. Zwem rivieren over, en kom tot de dieptes van de wildernis. Blijf niet staan. Ook als je een tent ergens hebt opgezet, wees nomadisch, zet de tocht na een tijdje weer verder, want ze zijn op jacht.
7. De nomadische tent is een belangrijk feest wat herinnert aan het belang van loslaten en opnieuw beginnen, om zo geen prooi te worden van de vijand die achter je jaagt. Het herinnert dat alles slechts een tijdelijk onderkomen is.
8. Er is een dieper lijden waarin je tot een diepere gewaarwording komt. In dit gevecht kun je gewond raken, maar dit is om visioenen op te wekken.
9. Een oorlogsboek ligt op de rand van haar tong. Zij zegt de oorlogs-spreuken en oorlogs-verzen hardop.
10. Zij is de wraak van de kennis.
11. Er zal geen trots zijn, maar angst. Een speer gaat door de valse dromen.
12. Hebzucht is een droom van macht, maar al zijn wegen leiden tot de dood, en allen die tegen haar strijden.
13. Er is een diepere oorlog, een oorlog die gij bent vergeten. Allen die hebzucht bestrijden zullen door haar sterven.
14. Hebt gij dan niet de hebzucht om de hebzucht te overwinnen ? Jaagt gij nog steeds in dit veld ? Was gij door de amazone opgeleid ?
15. Ook dit is slechts ijdelheid.
16. Waarom zou je je tijd verdoen met jagen, terwijl je kunt leren ? Waarom zou je je tijd verdoen met oorlog voeren, terwijl je meer inzicht kunt krijgen ? Verdoe je tijd niet met slapen. Er is een tijd om te vluchten, en om wijzer te worden. Er is een tijd om kennis te vergaren. Dan worden alle

wapens afgelegd. Als je dat niet doet, zullen je wapens je verslinden.

17. U kan niet van ze winnen, want het zijn hallucinaties. Het zijn illusies om u af te leiden. Het probleem is iets anders. U moet er doorheen prikken.

12. DE ZEE

1. Men gaf niet meer om de eerlijke beloning, maar om de misleidende gave.

2. De onverdiende gave is een gif dat misleidt, illusies geeft, en leidt naar de vernietiging.

3. Zij worden gewurgd en gegeten door het kannibalistische ras.

4. In het verborgene, wat hetzelfde is als stomheid, het niet spreken, geeft de Heerin oorlogstaktieken.

5. De communicatie zal gaan in en door de Vreze van de Heerin.

6. De Voeten van de Heerin zijn de drager van verhalen.

7. Er is daarom een oorlog aan de Voeten van de Heerin.

8. Een man staat niet boven een vrouw, en een vrouw niet boven een man. Zij zijn gelijkwaardig, maar van binnen heeft iedereen een man en een vrouw, als symbolen. De man moet terugkeren tot de moederschoot om een ontmoeting met de moeder te hebben, om zo weer kind te worden. Dit gebeurt binnenin. Onder de hoede van de moeder kan de man opgroeien, maar zal altijd kind blijven, haar kind. Waar dit niet gebeurt vindt vernietiging plaats, en corruptie.

9. Zij die in de eindtijd de plaats van de voet niet begrijpen, en zich niet aan de voet van de Heerin hebben onderworpen, zullen door dezelfde voeten vertrapt worden en de vernietiging tegemoet gaan, want er is geen leven buiten deze voeten om.

13. ISMAEL

1. Ismael gehoorzaamde de moeder, en leefde volgens de profetie in vijandschap naar alle mannen, en alle mannen leefden in vijandschap naar hem. Hij was een vechter.

2. Ismael was dus degene die door zijn moeder werd ingewijd.

3. Ismael leidde het volk tot de voeten van de moeder.

4. Gehoorzaamheid is ook overgave.

5. De opvoeding is een oproep tot de verticale oorlog tegen de valse machten.
6. Door de besnijdenis van het verstand, ontvang je de kennis en kom je in verbinding met de moeder. Het mannelijke onbesneden verstand kan niet tot haar komen.

14. HET ZAAD

1. Als gij tot de grootste en eeuwige zwakheid zijt gekomen, komt gij daardoor ook tot een soort van spasmodische sterkte. Sterkte is dus niet zomaar kracht. Neen. Sterkte is alertheid, dus een hogere vorm van gevoeligheid.
2. Dat wat men goed noemt is vaak hypocriet en tuchteloos. Goed en kwaad moeten dus hergedefinieerd worden, in een grotere context geplaatst worden.
3. De kennis gaat om diepe initiatie en de condities zijn hoog. Gij hebt niet met letterlijkheden te maken, maar met symboliek en zelfs cryptiek.
4. De wet is een boogschutter.
5. Ismael is bewapend met valstrikken voor de jacht. Ismael's bewustzijn heeft het verstand in een ander patroon gebracht.
6. De heilige woede heeft het zaad van het paradijs.

15. DE INSTITUTIE VAN ISMAEL

1. Het evangelie betekent zicht op de getijden.
2. Gij moet u uitstrekken naar de halsketen van het paradijs, wat leidt tot visioenen.
3. Deze halsketen is als een liturgische kalender.
4. Voor elk kwaad is er een straf. Zij die de tucht hebben gelasterd worden opgehangen aan hun tongen.
5. Ismael hing de tongen van de vijand aan zijn riem.
6. Ismael roept op tot verticale oorlog, roept op tot kennis.
7. De Moeder God schiep genade als een strik voor de dwazen. Het is het oordeel over hen die de kennis hebben afgewezen.
8. Strekt u daarom uit om het halssnoer te ontvangen van het zuchten en klagen over deze dingen.

9. Op deze plaats zou Ismael in staat zijn de woorden van de grote moeder te horen en gehoorzamen, waaruit profetische liederen zouden voortkomen.
10. Zijn voet zou een institutie oprichten als een pad. Dit is het pad van Ismael.
11. Ismael is bewapend met verzen.
12. De Ismaelitische wapenrusting werd gewonnen uit de grond van het paradijs, waarin het paradijselijke lichaam werd gemaakt.
13. Gij moet ingesmeerd worden met de grond van het paradijs, om veilig te zijn tegen de luchtgoden.
14. De scheiding is het leven. Schepping vindt alleen plaats in de leegte, waar gij tot de diepste, grootste en eeuwige scheiding moet komen, om van alles te onthechten.
15. Esoterisch gezien gaat het hier om terugkomen tot de moeder.

16. KANAAN

1. Visioenen hebben is waar het hele evangelie om draait.
2. De beschrijving van het kwaad is vaak neutraal, en kan gebruikt worden aan beide kanten.
3. Als de tijd om is, dan moet je weer weg, en moet je het weer teruggeven. Dit is waar dit allemaal oorspronkelijk voor staat.
4. Door deze verbindingen valt de troon van de vis van eenzijdigheid.
5. Dit zijn oorlogs-mysteries.
6. Juist in de nacht manifesteert Zij zich door dit proces.
7. Als een boog moet gij u hierin verharderen.
8. Ismael kreeg dit als een visioen van naaktheid.
9. Kanaan werd het beloofde land.
10. Het is een land waar alles omgedraaid is.

17. HET RUND

1. Ismael betekent overgave en onderwerping aan de wil van de Allerhoogste.
2. Zij die gehoorzamen zijn sterker voor Haar.
3. Ismael werd in bitterheid geleid tot de duistere, verborgen tabernakel van de Moeder in de wildernis, de plaats van de wilde dieren.
4. In stomheid kwam hij tot het amazone-kamp. Hij moest verstoten worden. Nooit zouden ze hem aannemen. De amazone heeft geen zonen, is geen moeder.
5. In diepte komt dit erop neer dat gij in angst wegvlocht van het beeld wat gij van de Moeder hebt gemaakt, vanwege de verschrikkelijke terreur, en het feit dat Zij u wegjaagt.
6. Hier zult gij in de diepte de kleinste kennis vinden.
7. Kennis zal alleen gevonden worden in fragmenten.
8. Alles wordt hier gemeten.
9. In de rivier van stilte wordt deze contradictie teruggevonden.
10. Zo zullen alle herinneringen in het vuur zijn tot sieraden.

18. DE DONZIGE BRUIDS-VOGEL VEREN

1. De Grote Amazone schiep de hemel en alle planeten, dus ook de aarde, in de wijnpers die getreden wordt met de voeten.
2. Door Haar Woord schiep zij de gewesten en de onderwereld, door het bloed van de vijand. Door het bot van de vijand richtte Zij Haar kampen op.
3. En ziet, velen zullen ten onder gaan in grote toorn, omdat zij hun wapens veracht hebben.
4. Strijd daarom om in te gaan, want velen zijn geroepen, maar weinig zullen behouden worden.
5. Zo zal dan de kennis vermeederen van hen die Haar tot deze dingen hebben gevolgd. Zij lieten alles achter voor Haar. Wie niet haat zijn eigen leven, kan Haar niet volgen.
6. De onderwereld zal wijd openscheuren onder het gewicht van deze dingen, en vele dingen zullen geopenbaard worden.
7. De kennis bewaakt Zij. Zij zendt dromen tot Haar boogschutters.

8. In diepe woestijn zal Zij geopenbaard worden. Haar tent is gemaakt van het bot en de huid van de vijand. Een grote steen staat voor Haar grot. Tot steen zal Haar vijand zijn.

19. DE TENTEN VAN KEDAR

1. Ismael is een streng huursysteem.

2. Gif te transformeren tot medicijn is een aparte kunst in het oorlogsvoeren.

3. Zo kunt gij een oorlogs-schild vervaardigen.

4. Gij moet met het gif leren werken, er gewend aan raken, het leren gebruiken en toepassen tot medicijn.

5. Het medicijn is als een sieraad.

6. Hier zit een raadsel in verborgen, namelijk dat zij weten dat het verleden begrepen zal worden, en dat door andere combinaties van het verleden, binnen het verleden, dit de toekomst zal zijn, dus eigenlijk is er helemaal geen toekomst, maar alleen het veranderen van het verleden. Alles is dus al gebeurd.

7. Alles staat of valt dus door dosering en samenhang. Alles zal onderhevig zijn aan terug-vertaling en door-vertaling, zodat de betekenissen zullen veranderen. Dit gebeurt allemaal in het verleden.

8. Dit is dus de contradictie tussen nachtmerries en dromen. Je moet hierin de patronen zien te ontdekken, want het zijn je pijlen in de eeuwigheid. Je pijlen zullen niet diep doordringen, wanneer zij geen nachtmerries bevatten, wanneer zij niet eerst heel diep in jezelf zijn gegaan.

20. KEDAR

1. Het koningschap in u moet sterven, doorboort worden, opdat gij geïnitieerd wordt in de onderwereld en de wildernis.

2. Dit is de ware opstanding, de opstanding in de naakte wildernis, de initiatie in de naakte stam. Zij leven in leegte en duisternis.

3. De Wet betekent sieraden. Dat is de enige manier waarop gij u kunt sieren : door de wet van de kennis.

5. Voor u is het zaak om het nachtvisioen te laten komen.

6. Gij hebt hier te maken met de oorlogstaal van de Amazones.

21. DE BORSTEN

1. Ismael had geweldadige visioenen.
2. Zij herstellen de Ismaelitische inzettingen.
3. Deze visioenen openen de zintuigen.
4. Gij moet ingewijd worden in het grote visioen. Dit is een Amazone visioen.
5. Zij is als de paradijselijke rivier.
6. Haar borsten zijn medicinaal.
7. Zij is de slaap die over Ismael viel.

22. HET BLOEDVERBOND

1. Het is niet alleen een strijd. Ook moet je het medicijn toepassen.
Van belang is het verbreken van het mannelijke suprematie syndroom.
Dit is in de symboliek en de esoterie een belangrijk item.
De geboorte vindt plaats in de belegering door de Amazones.
2. Gij ziet een beest heel duidelijk terug in de gevallen cultuur : Alles draait om de billen.
Schaamteloos laten vrouwen hun billen zien, alsof daarmee alles gezegd is. De billen-aanbidders buiten de vrouw uit in materialistische zin, als een lustobject waar geen kennis aan verbonden is. De wraak van de Moeder rust hier op. Vrouwen worden zo op een lager plan gezet en alle aanbidding is dus vals. Zij bespotten de Moeder.
3. De billen van de amazone hebben te maken met oordeel, met de jacht en de slacht, en niet met goedkope feestjes van ongehoorzaamheid. De billen van de amazone zijn in de diepste en duisterste wildernissen, als een groot religieus en ritueel geheim van duistere kennis. Zowel de schoot als de billen van de amazone zijn vruchtbaar en baren kinderen.
4. De billen van de amazone zullen de patriarchie verbreken.
5. Ismael keek in verwondering naar Bilha op het beest.
Ismael keek naar Bilha's dodelijke billen van Bilha die op het beest reed, en aanbad Haar.
De billen zijn namelijk een beeld van vernietiging en schepping, een beeld van de verstricking en de tucht. Niemand komt daar zomaar overheen.
6. Niemand gaat daar even voor staan om er even een mep op te geven. Neen. Deze billen brengen verbrokenheid. Niemand gaat daar even voor de gezelligheid naar staan kijken, en dan breeduit

lachen met gouden tanden, met de broek half afgezakt. Deze billen zijn dodelijk en zijn in een woeste jacht.

7. Alles moet getreden worden in de wijnpers. De voet is een beeld van het laatste oordeel. De voet is ook niet iets wat zomaar schandelijk vertoont kan worden overal, om geexploiteerd te worden. Het is een heilig, duister beeld van de kennis, een teken van oordeel. Er gaat een verschrikkelijk oordeel komen over alle valse, schaamteloze voeten van de gevallen cultuur.

8. TEMET is een groot sieraad van vernedering, een amazone van visserij die woont aan de wateren. Gij moet ontwaken tot haar realiteit. Zij heeft de vijand onderworpen. Zij is ook een zwijnenjager.

9. Gij moet door de voorhangsels van de nacht heengaan.

10. Ook Ismael wijst op de Grote Nacht als de bron van openbaring.

11. De Grote Nachten hebben een heleboel voorhangsels opgericht, om het geheim van de kennis verborgen te houden.

12. Dit zijn de bronnen van de heilige vertraging en de heilige bevrozing.

13. Ismael werd ingewijd in de geheimen van het heilige ijs.

23. HET HUIS VAN BILHA

1. Gij moet de grote rivier, het rivierengebied, over om te komen tot de cryptiek en esoterie.

2. Gij moet komen tot het huis van Bilha.

3. De paradijselijke rivier leidt tot Haar huis.

24. DE ESOTERIE VAN ORION

1. Saul is de kennis van de moederschoot, de kennis van de onderwereld.

2. Saul kwam om het volk te initiëren in de mysterieën.

3. Saul representeert de bloedlijn van Orion.

4. Na de verbreking van het zegel van de mannelijke, patriarchische Orion is het belangrijk om tot de oorspronkelijke vrouwelijke, matriarchische, amazone Orion te komen. Er is een wereld van verschil tussen het mannelijke en het vrouwelijke Orion.

5. In de esoterie moet gij komen van de mannelijke Saul tot de vrouwelijke Saul, die de heilige Ziel is. Ahn moest komen tot Saul, tot Orion.

25. IZAAK EN TEMET

1. In de Orionse mythologie moest Izaak tot de onderwereld gaan, tot Temet, om in Haar wederomgeboren te worden. Temet is de slachtpaal, het slachtblok en de slachtplaats. Zij is de amazone van de schepping.
2. Temet leidde Izaak tot een grot genaamd 'de moederschoot'. In die grot moest hij een tocht door de onderwereld maken. De eerste die hij in de grot tegenkwam was Bakroe, de amazone van de oorlog.
3. Als tweede kwam hij Bosse tegen, de amazone van de wildernis.
4. Hij raakte met beiden in gevecht. Daarna kwam hij tot de vrouwelijke Salomo, genaamd Salome.
5. Daarna kwam hij tot de vrouwelijke Paulus, die genaamd was Saulus en Saul. Zij was genaamd Saule. En hij noemde haar Mama.

26. LOCH

1. En Saule, de vrouwelijke Paulus, die Mama werd genoemd, schreef de Orionse Koran.
2. Nu, zegt de Koran niet dat wat in de borsten zit geopenbaard zal worden ? Zij zegt dit in het boek van de Aanvallers.
3. En zegt de Koran niet in het boek van de Ramp dat de hel de Moeder is ? En de bergen zullen zijn als losgemaakte wol door de ramp van dit vuur.
4. Abraham knielt voor drie boeken van de Orionse Koran in de gedaantes van amazones : Zij die doet Knielen, Zij die Twist en Zij die boete laat doen.

27. KAPERNAUM

1. En Samuel kwam tot de vrouw Kapernaum en tot de vrouw gezeten op een beest.
2. En ziet, de vrouw Kapernaum was getooid en was als de tent van de Heerin.
3. En Samuel deed dienst in de tabernakel.

28. SARAM

1. De vrouwelijke Noach is N. Kwam Zij niet tot u met vele schepen om u te nemen tot de afgrond van Saram, wat door de Romeinen Mars genoemd wordt ?
2. Ziet, Zij waarschuwde u voor lange tijden, maar gij luisterde niet naar Haar.
3. Zo kwam Zij om uw wereld in vuur te laten vergaan.
4. In de dieptes van Saram gaf Zij u nieuw leven, en opende uw oren.
5. Volg Haar dan, en luister naar Haar stem.
6. Zij spreekt in vuur, het vuur dat uw wereld verbrandde.

29. HET ZAAD VAN HAM

1. De vrouwelijke Kain is de Amazone letter 'U'.
2. Zij leidde de volgelingen van Ismael tot het land Nod door de Orionse Koran.
3. NOD betekent het land van de nomaden, van de tijdelijke tenten, ook het land van de weeklucht.
4. Dit was dieper in het paradijs, dieper in de oorspronkelijke wildernis, dieper in de onderwereld.
5. Nod is de paradijselijke afgrond, waar Orion en Saram elkaar ontmoeten.
6. In de Saramse mythologie bracht niet Noach de zondvloed, maar Ham.
7. Dit was de zaadlozing van Ham.
8. De zondvloed is het oprijzen van de fallische energie door het geslacht en nageslacht van de vrouwelijke Kain, de amazone letter 'U'.
9. Dit is het land NOD, de brug tussen Orion en Saram.

30. DE HITI

1. In de Mythologie van Nod komt de Egyptische ballingschap voor in een andere vorm. In het boek Het Gaan Door de Nacht van de Koran, staat dat op de dag des oordeels iedere vrouw haar zuigeling zal vergeten.

2. In de Mythologie van Nod komt dit terug in de Amazone ballingschap. Het gaat hier niet om Mozes, maar om Abraham.
3. De amazones wierpen zuigelingen van het mannelijke geslacht in de rivier, maar dit is slechts symbolisch.
4. De 'verdrinkingsdood' betekent iets diep in het hart en het verstand laten zinken, als het ontwaken tot de juiste betekenis.
5. Verdrinken mag dus niet letterlijk genomen worden, maar is een metafoor voor vertaling, het begrijpen.
6. De mannelijke zuigelingen werden symbolisch 'verdrongen', wat een beeld is van de opvoeding. Zij kwamen tot een diepere gewaarwording in de baarmoeder waarin zij 'verdrongen.'
7. Hiervan is Mozes een beeld, wat in de mythologie van Nod Abraham is, als de ware betekenis van de dag des oordeels.
8. Een stam van Amazones aan de rivier van het verdrink-offer is de Hiti.

31. DE ZUKKI

1. Een grote Amazone stam aan de rivier van scalpen is de Zukki stam. Dit is de stam van 'U', de vrouwelijke Kain.
2. De Zukki stam leidde het volk van Ismael door de wildernissen tot het land van Nod.
3. Ook Abraham behoorde tot het volk van Ismael. Vaak werden hen van het volk van Ismael 'verkocht' door de Hiti stam aan de Zukki stam.
4. Dit is niet letterlijk een 'slavenhandel', maar symbolisch. De 'handel' is een beeld van purificatie, een tocht, een rechts-systeem, de grens, een plaats in de onderwereld.
5. 'Slavernij' is een metafoor van heiligheid en bescherming. Alleen door opvoedkundige restrictie kon het volk van Ismael tot Nod komen. Nod is een gebied in het land Kanaan, het beloofde land.

32. HET EVANGELIE VAN ISMAEL

1. En Ismael werd een machtig heerser in het land Nod.
2. Koningschap is symbolisch voor iemand die de valse machten heeft overwonnen, het kwaad.

3. Dat is een ware koning.
4. Ook 'God' is een metafoor, van kennis en loon. Hiertoe is het evangelie gekomen, om te laten zien dat er een weg tot God is door kennis en persoonlijk loon.
5. God is verantwoordelijkheid. Gij moet zelf als God worden.
6. Hierin zijn verschillende valstrikken. Er moet een rechtmatige balans zijn tussen God zoeken en God zijn.
7. Ook moet er een rechtmatige balans zijn tussen jezelf onderwerpen aan God en God worden. Dit is het evangelie van Ismael.
8. Zij die dit evangelie niet hebben staan schuldig aan projectie.

33. DE HEILIGE NACHT

1. Dit boek roept op om tot de Heilige Nacht te gaan, te wachten op de Heilige Nacht, en de Heilige Nacht te ontvangen.
2. Een ziel kan tot de Moeder God komen door de Heilige Nacht.
3. Die Heilige Nacht verschijnt na een tijd van alleen te zijn met de Moeder God, na een tijd van alles af te leggen voor de Moeder God, na een tijd van luisteren en bidden tot de Moeder God.
4. Waarom is de nacht zo belangrijk ? In de nacht is alles rustig, is er geen afleiding door de aardse dingen, en valt het lichaam in slaap, zodat de Moeder God kan overnemen, en de ziel kan brengen tot de hogere wereld.
5. Daarom is het belangrijk op de Heilige Nacht te wachten en ervoor te bidden om de Heilige Nacht te ontvangen. Het is dus iets heel moois.
6. Het is iets wat de christen en de moslim kan verbinden, en zo kunnen ze van elkaar leren en langzaam doorgroeien tot iets groters dan alleen maar hun eigen religie. Het goddelijke is veel groter dan alleen maar één religie.
7. De mens moet in de nacht het goede ontmoeten, en het kwade verslaan door het goede, om zo in de Moeder God tot wedergeboorte te komen. Dat is allemaal symboliek.

34. DE ORIONSE OPVOEDING

1. Een vrouw in dikke, lange gewaden neemt een jongen mee aan haar hand.
2. Zij gaan een stenen huis binnen, waar ze haar gewaden afdoet. Haar lichaam is geharnast met riemen, als een amazone.
3. Zij leert de jongen de oorlog. De naam van de jongen is Ismael.
4. De oorlog is het symbool van tijd, van de afwisseling van de seizoenen.
5. De vrouw trekt haar gewaden weer aan, en neemt de jongen mee naar de markt. Zij gaat steeds trager en trager. Zij is de Heilige Nacht.

35. DE ZOETHEID

1. En ziet gij de geest van Nehemia, die de valse tempel bouwde en het valse lichaam van mannen en vrouwen ?
2. Ziet gij wat deze geest heeft gedaan ? Het is een schande!
3. Ziet, deze gruwel werd door de mannelijke Nehemia opgericht. Gij geheel anders, volg de vrouwelijke Nehemia.
4. Ziet, Zij is de letter T van het Amazone alfabet.
5. Zij bracht het gebed terug en herstelde de tabernakel, de tenten en de kampen.
6. Ziet, Zij herstelde het lichaam.
7. Zij herstelt de dienst tot de Moeder.
8. Zij leidt tot het Heilige Land, Vuk.
9. Zij leert hen te bidden het gebed van de Opening, de Moeder van de Orionse Koran.
10. Dit is het gebed van de Zoetheid : Heerseres van de dag des oordeels, U alleen dienen en aanbidden wij, en U alleen smeken wij om hulp. Leid ons op het rechte pad, het pad van hen die U gehoorzamen, niet het pad van hen die onder Uw toorn zijn, noch van hen die dwalen.

36. DE AMAZONE KERK

1. Help ons tegen het ongehoorzame volk. Gij bent onze Heerseres.
2. Wij hebben geluisterd en gehoorzaamd.
3. Aan U behoort toe wat in de hemelen en op aarde is.
4. U leidt het ongehoorzame volk niet.
5. De Heerin geeft leven en doet sterven. Zij doet de ongehoorzame verstommen. Gehoorzaamt daarom, voordat de dag komt waarop er geen handel zal zijn, noch vriendschap, noch bemiddeling.
6. De Heerin vermindert en vermeedert en tot Haar zult gij worden teruggebracht. T, de vrouwelijke Nehemia, is een reformator. De onheiligen bouwen een onheilige tempel.
7. Maar T herstelt de kerk van de Heerin, de amazone kerk. Zij is het teken van overwinning.

37. DE GROTERE WERELD

1. De Heerin weet, en gij niet.
2. Er zijn mensen die zeggen : 'Heerin, schenk ons veel in deze wereld,' maar voor hen is er geen aandeel in de grotere wereld.
3. Dit zijn hen die niet dichtbij de heilige amazone kerk wonen.
4. Ziet, het Westen is de Donkere Vallei.
5. Neem dan de vijf straffen waar : de honger, de verbanning, de gesel, de betaling en de dood.
6. Trek daarom al uw legers en troepen terug.
7. Alleen door de grote moeder te dienen zult gij komen tot de verte.
8. Van Haar zijn de relaties met hun verplichtingen.
9. Van Haar zijn de onderscheidingen en hun instituties, hun gebruiken en rituelen.
10. Gij moet opgroeien door Haar woorden.
11. Weest dan gevoelig voor haar waarschuwingen, opdat gij wijs zult zijn.
12. Wanneer strengheid genade overwint zal er voorspoed zijn, maar als genade strengheid overwint kan er geen verdienste worden bereikt.

13. Daarom, al Haar strijders : span u in, neemt waarschuwing aan, en volg Haar orders.

14. Als gij dingen tot een goed einde wilt brengen : Geef aandacht aan het begin.

38. DE WIJNSTOK

1. Ik bereid mij voor op de ochtendjacht en de avondjacht.

Hier vloeit de Rivier van de Twijfel.

Alleen Uw schepen brengen mij erover.

2. Zij gaan niet snel.

Ik zag hen vannacht in mijn droom.

Nu zal ik de morgenrivier overgaan,
om het avond-orakel te raadplegen.

3. Hierop zal ik Uw tabernakel bouwen,

Hier zal ik mijn bamboe kralen rijgen,

en mij heiligen op de velden.

Oneindig is deze rivier.

4. Zijn fijne, zachte lichaam klemt zich vast aan het Hare,
als Haar wapen.

Zij gaat tot het wijde veld,

Haar rokje doorweekt met morgenbloed, totdat het is doorweekt met avondbloed.

Zo gaat Zij met hem door de nacht.

Daarna zal Zij hem nooit meer ontmoeten.

5. Wat is de naam van de godin die ik moet smeken met offerandes,

Om Haar te ontmoeten, al is het maar in een droom ?

6. Ik heb een beroep gedaan op de godinnen,

opdat ik Haar zal ontmoeten.

7. Ik zal mijn wapen grijpen en sterven met een goed hart,

Als dat Uw wil is.

8. Tot u, oh dappere strijder,

dat gij uw plichten zal vervullen,

en zal wederkeren,

opdat ik u een beker wijn zal schenken.

9. En daarom bidt Zij,

De heilige wijnzak legt Zij naast Haar bed,

Kijk naar haar zwarte haar,
Zij is zoet en jong

10. Weet gij het dan niet ?
Zij is de greep van uw boog,
die gij draagt in de ochtend jachten

11. De nachtelijke uren volgen elkaar op,
Zal hij ooit tot mij komen ?
Ik zal hem later ontmoeten,
Als wijnstok tot wijnstok

12. Zoals ik hem niet wakende kan ontmoeten,
Laat mij hem ontmoeten in mijn droom

13. Donker en blootvoets is Zij,
Dat ik over de rivier zal roeien,
Opdat ik met Haar zal spreken.

39. DE ZUNI

1. Er is een brug tussen het christendom en de islam.

2. De man is omringd met grote gevaren. Hij moet tot kennis en begrip komen. De man is bezadeld met grote paniek. De man is rusteloos geworden, maar er zal geen fout gemaakt worden, want de man is gebonden aan de godin.

3. De man wordt rebels tegen het valse gezag, en komt hierdoor in de problemen. De man moet weer rust nemen, terugkeren tot de leegte.

4. Een man die naar de wildernis gaat om te jagen zonder de Heerin zal in de wildernis verdwalen.

5. De man moet niet zomaar rivieren oversteken, maar de grote moeder ontmoeten.

6. De man kan het gevecht niet aan, en onderwerpt zich uiteindelijk aan het noodlot. De man trekt zich terug van alle gevechten die gaande zijn.

7. Dit komt terug als SN : Zoon, als de weg van de heilige zwakheid leidende tot ware sterkte en overwinning, namelijk 'inzicht'.

8. De ware sterkte is dus de wijsheid door de heilige zwakheid, die een alertheid is en een gevoeligheid.

9. De SN komt in de islam terug als de SOENNA, de traditie, en de soennieten, de volgelingen van Aboe Bakr.

10. Aboe BAKR wijst op BAKROE, de Amazone oorlogsgodin.
11. Izaak had een gevecht met haar in de onderwereld. Zij was de eerste die hij tegenkwam in de grot genaamd 'De Moederschoot', waar hij door Temet naartoe was geleid.
12. Dit stond aan het begin van een tocht door de onderwereld. Dit leidde hem uiteindelijk tot de vrouwelijke Salomo, Salome, als een beeld van het behalen van wijsheid.
13. Aan Aboe Bakr was de esoterische leer van de islam gegeven die door hem werd doorgegeven.
14. De Moeder is een innerlijke dynamiek die niet teveel buiten het zelf gezocht mag worden.
15. Vandaar dat de opgegroeide opnieuw gebroken moet worden en doorboort opdat de nadruk niet op de buitenwereld wordt gelegd.
16. Degene die toenadert is dan ook naar binnen gericht. Telkens weer zal Zij hem breken om balans te brengen.
17. De SN, de vermindering, als de Ramadan, het vasten, de ascese, het binnengaan van de leegte.
18. De SN komt van een amazone stam, de Zuni.
19. De Filistijnen ontwikkelden zich tot de Soenni Islam. Zij aanbaden de godin Delilah, die Bakroe is. Dit is ook waar Bakroe oorspronkelijk vandaan kwam, van de Zoenni, Zoeni-amazones.
20. Vanwege deze cryptische kracht is het christendom gefixeerd op de ZOON, SN.
21. Zo zien we Bilha die op het beest rijdt worden tot Bakroe die Haar heilige billen laat zien, als de poort tot de wedergeboorte.
22. Dit is een grote oorlog, een duistere afgrond.

40. SOCIOLOGIE

1. Alles heeft waarde. Alle ervaringen in het leven hebben waarde. Religie werd opgericht als archetypes, symbolen, als een poging om de eeuwige waarden van het leven te beschrijven, de wetenschap van het bestaan in alle lagen.
2. Dit was een poging van de mens, en het ging over metaforen, een schaduw van de hogere dingen, niet de dingen zelf. Het was een bepaalde taal die de religieuze mens had opgericht.
3. Sociologie is veel belangrijker. Je kan vasthouden aan de dingen om je heen, zelfs wanneer ze wegzijn. Ze zullen altijd blijven en zichzelf veranderen. Dat is de kracht van sociologie. Je kan de

diepere kernen van de sociale samenleving om je heen ontdekken.

4. Atheïsme was een goede zuivering van religie, om af te komen van enige valse vorm van aanbidding en aandacht. Maar na het atheïsme is er een behoefte aan sociologie, om de innerlijke samenleving te ontdekken, de technologie van het bestaan in diepere lagen.

5. Dit heeft te maken met de fijnere energie. Religie kan dieper vertaald worden totdat de kusten bereikt worden van een meer sociale structuur waarin de ware verbindingen worden ontmoet.

6. Zelfs hierin kan geconcludeerd worden dat de sociale samenleving een systeem van symbolen is die helpen in het onderzoek om bestemming te vinden. De dingen kunnen afgepeld worden om zo hogerop te komen.

7. Elk religieus boek kan gezien worden als literatuur, fictie, met het doel te helpen, maar er moet bewogen worden tot een meer solide basis van begrip. Het leven rondom moet gedecodeerd worden, de sociale samenleving waarin geleefd wordt moet ontcijferd worden, samen met het verleden.

8. Cultuur en sociologie, voornamelijk sociologie, zijn veel hogere krachten dan religie.

9. Wanneer we spreken over sociologie dan hebben we het over de dingen die dichterbij ons zijn, de dingen die meer macht over ons hebben, die ons hebben geabsorbeerd, daarom is het belangrijk om het te analyseren, en verbinding maken met de juiste manier om het te observeren.

10. Wij worden geregeerd door het sociale systeem, niet door de familie, en zelfs niet door cultuur. Het sociale systeem laat de praktische dingen in het leven zien. Het is een levend organisme, veel persoonlijker dan religie en cultuur. Het gaat over het dagelijks leven. Je kan niet weggrennen en je verstoppen van het sociale leven. Het zal je altijd vinden, want het heeft te maken met de kringlopen en verbindingen van je leven.

11. Samen vormt het de structuur van zelfs je eigen lichaam en de manier waarop je leeft. Het bevat de essentie van je leven. Daarom moeten we begrip krijgen van wat het is. We kunnen er niet zonder mee leven. Je moet ontwaken tot de meer subtiele en verfijnde structuren en lagen ervan, en het bruikbaar maken voor jezelf. Alles heeft waarde.

12. De sociale samenleving heeft ons weggeleid van de natuur in de tijd, en maakte een kunstmatige replica van de natuur, hebbende een eigen natuur waarin we werden opgesloten. Wij moeten dit decoderen. Het heeft ons overweldigd, ons binnen gevallen, als een antistof tegen de zware religieuze en culturele druk.

13. De waarheid is dat wanneer het gedecodeerd is, de nieuwe sociologie, de tegenwoordige sociologie als in de structuur van de sociale samenleving, in feite de hogere natuur is, maar de hersenen vertalen het zoals het nu is.

14. Wij zijn bevrijd van de orthodoxe natuur van de aarde, de religieuze valstrik en kooi ervan. Nu bent gij gevangen door de rode natuur.

15. Gij moet door vele verschillende fasen gaan totdat het gevestigd is. Gij moet gewoon de meer exotische buitenaardse natuur aanvaarden, die uw natuur vormt, de evolutie van sociologische

energie.

16. Gij moet gaan tot de dieptes van de sociologische natuur.

41. HET MERKTEKEN

1. De Grote Moeder is verheven boven alles. Zij troont boven Haar schepping en voert oorlog. Niemand is zoals Zij. Allen buigen zij voor Haar neer. Zij voert oorlog in gerechtigheid. Zij stelt onrechtvaardige meesters over hen die onrechtvaardig zijn. Ja, zij heeft Haar afvallige volk overgeleverd aan hun vijanden.

2. Zij heeft hen overgeleverd aan bedrog. Aan hun lusten zijn zij overgeleverd, nu zij Haar hebben verworpen. Zij vrezen Haar niet. Daarom is Haar spot over hen. Zij heeft hen verlaten en zal Haarzelf niet laten vinden. Ondoorgrondelijk zijn Haar wegen.

3. In diepe duisternis leeft zij, in de dieptes van de wildernis, waar Zij troont tussen de wilde beesten. De strijdwagens van de Heerin gaan voor Haar uit. Grote slachtingen richt Zij aan in Haar toorn. De grote poorten der steden breekt Zij open, en levert hen over aan Haar amazones.

4. Grote slachtingen verricht zij in de steden, en neemt vele krijgsgevangenen mede. Zij maakt haar vijanden tot Haar voetenbank. Het oordeel over hen is welverdiend. Vreselijk is het te vallen onder Haar voeten. Zij zullen niet aan Haar ontkomen.

5. Een storm van vuur zal Zij uitzenden. Zij zal jagen op de vijand en hun tanden uitrukken om daarvan een troon te bouwen. Zij zal hun bloed smeren op Haar tabernakel. Zo zal zij vele slachtingen verrichten. En de nieuwe tabernakel zal heerlijker zijn dan de oude.

6. En de grond zal vruchtbaar zijn door het bloed van de vijand. En zij zal terechtstellen hen die vrouwen hebben onderdrukt, en zij zal terechtstellen leugenachtige vrouwen.

7. En Zij zal neerhalen de goden die zij hebben gemaakt. In vuur zal Zij hen verbranden. Haar Woord zal regeren. Zij die Haar volgen zullen vermeerderen in kennis, en zij zullen de aarde oordelen. Zij zullen anders zijn dan de anderen.

8. Zij zullen in duisternis zoeken naar Haar vuren. Zij zullen hervormd zijn door de vernieuwing van hun denken. Geheel toegewijd aan Haar zullen zij zijn.

9. Gij hebt toegang tot de tabernakel van de Moeder door het bloed van de vijand. Zij verricht slachtingen onder hen die tuinen hebben gemaakt van Haar wildernis. De steden die zij in de wildernis hebben gebouwd verwoest zij. Zij hebben een grote afgod opgericht.

10. Zij geloven in genade, en verafschuwen eerlijk loon, en zijn niet rechtvaardig. Maar zij zullen tezamen vallen.

11. De Moeder troont in heilig vuur. Zij zijn van Haar afgeweken en bouwden hun steden in zee. Maar de zee zal hen overweldigen. Zij dachten een muur tegen de Moeder op te richten, maar ziet, Zij haalt hen neer. Doorbreken zal Zij hun muren. Zij zal binnenstormen met gewapende wachters. Met brandende pijlen zal Zij hun tronen neerhalen.

12. Zult gij staan wanneer de Moeder zal verschijnen ? Niemand zal staan in Haar aanwezigheid. De Moeder is alomtegenwoordig. Velen zijn alreeds dood, hoewel zij de naam hebben te leven. De Moeder heeft hen overgeleverd aan hun leugens. Illusies zendt zij tot de leugenaars, opdat zij Haar niet zullen vinden. Bedrog op bedrog geeft Zij hen.

13. Zij die Haar wet haten zullen niet leven. In Haar grote toorn zullen zij ten onder gaan. Zij voedt Haar kinderen op en tuchtigt hen vroeg. Zij haat de grote stad, en heeft Haar strijders reeds uitgezonden. Nooit zult gij ingaan wanneer gij deel hebt aan de grote stad.

14. De aarde is een illusie. En zij die de illusie voeden zullen ten onder gaan. Haar vuur zal de aarde vervullen. Zij zullen weklagen op die dag. Zij zullen beschaamd zijn om hun hoogmoed, en in grote angst zijn.

15. Aan het grote meer in de wildernis zit zij. Zij die ver weg van Haar leven zullen Haar dan zoeken, maar zij zullen Haar niet vinden. Ook zullen zij de dood zoeken, maar de dood zal van hen wegluchten. En zij zullen loon ontvangen naar werken. Op Haar jachtwagens is zij.

16. De grote stad zal sidderen wanneer Zij zal verschijnen. Zij zal tot de aarde komen met groot gedruis. En de aarde zal instorten in Haar vuren. Haar stem wilden zij niet horen. Maar zij zal tot hen bulderen. Sidderen zullen zij voor Haar, en zij zullen allen instorten.

17. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, maar de afvalligen zal zij slepen tot putten. En zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.

18. In tenten zullen zij leven in de wildernis wanneer de grote stad is vergaan. En de Grote Moeder zal onder hen zijn, om hen in te wijden in Haar tucht.

19. En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende. En de Moeder zal hen de grote rivieren doen kennen. Aanvaardt Haar tucht, opdat gij niet verloren ga.

20. Zij troont over de mannelijke goden die de aarde hebben ingenomen, hen die hoogmoedig protsen. Vernietigen zal Zij deze stenen beelden. Zij zal hen kapotslaan als pottenbakkerswerk.

21. Luistert daarom naar Haar Woord om aan deze dingen te kunnen ontkomen. De aarde zal verdelgd worden met gedruis op Haar grote dag. Dan zullen zij allen voor Haar staan om verantwoording af te leggen. En zij die de stof hebben verkozen zullen daarin wegzinken. Grote bedrevenheid heeft zij in het misleiden van de misleiders.

22. De Grote Moeder is de Schepper van alle valstrikken. Dient Haar, opdat gij niet zult vallen. Haar kinderen vrezen Haar, maar de afvalligen lachen om Haar. Zij hebben Haar verworpen en zitten op hoge bergen. Maar zij zullen vallen op Haar grote dag.

23. Vreest daarom Haar grote dag, want op Haar grote dag zal er geen ommekeer meer zijn. Iedereen zal verantwoordelijk zijn voor hun daden. Niemand zal aan Haar tucht en oordeel ontkomen. Zo zullen er velen op die dag weggeworpen worden.

24. Het geheimenis van die dag is reeds onder u aanwezig. Spoedig zal dit geheimenis ten volle

geopenbaard worden. En de leugenaars zullen beschaamd staan. Zij zullen worden tot een eeuwig afgrijzen, een eeuwige verschrikking. Wie oren heeft, die hore.

25. De Almachtige Moeder is alomtegenwoordig. Zij leeft in duistere grotten. Wanneer vijanden tot haar naderen slaat Zij toe als een beest.

26. Zij spreekt in andere talen. Zij vestigt Haar taal. De Grote Moeder is de Tucht, en Tucht leidt tot gehoorzaamheid. Zij scheidt door vernietiging, door de strijd tegen de valse geesten. Hoort dan, opdat de valse geest van genezing geen ingang in u vinde. Deze geest heeft zich toegewijd aan het verwennen van de kinderen, en misleidt zo vele heiligen. Al deze verwennerijen maken het moeilijk de weg terug te vinden tot de Grote Moeder.

27. Zo leven dan velen in zelf-verwennerij, om zo niet in de oorlog mee te strijden. De Toorn van de Moeder zal groot zijn over hen. De Grote Moeder is een groot vuur, in diepste duisternis, daar waar de duisternis tot vuur wordt.

28. In Haar zult gij zicht hebben. Door in Haar te zijn ontwikkelt u de vaardigheid van onderscheiding. Ja, alles zal door Haar gebrandmerkt zijn. Door in Haar te zijn, ontwikkelt gij de vaardigheid van profetie. Gebruik deze vaardigheid in de oorlog en in de jacht. Velen gebruiken profetie voor verwennerij, en zij zullen struikelen.

29. Heilig is Haar naam. Ver verheven boven alles is de Allerhoogste Moeder. Niemand kan tot Haar naderen dan door het bloed van de vijand.

30. Kom op uw knieën, en belijdt met uw tong. In de wildernis troont zij, tussen de beesten. De grote stad is gevallen. Zij heeft over de vijand gezegevierd. Daarom zal Zij Haar Woord openbaren.

31. Door het bot van de vijand richtte Zij Haar kampen op. En zo bidden Haar heiligen : U geneest ons door het bloed van de vijand. U herschept en vernieuwt ons door het bloed van de vijand. U bouwt ons op door het bot van de vijand. U bewapent ons met het bot van de vijand. U bekleed ons met de huid van de vijand. U leidt ons tot eeuwige velden door de huid van de vijand.

32. En Haar amazones gaan langs de tenten en hutten. En wanneer een tent niet aan de ingang is besmeurd met het bloed van de vijand, dan zal de amazone binnengaan, en de dood brengen aan zij die daar wonen. En het geklaag en geween zal groot zijn.

33. Bedekt u daarom met het bloed van de vijand, opdat de Moeder u niet in Haar toorn zal vernietigen. De amazones staan aan haar ingangen, om hen die niet bekleed zijn met het bloed van de vijand in gevangenschap te nemen. En zij zullen verbannen worden tot plaatsen van grote tucht. En ziet, velen zullen ten onder gaan in grote toorn.

34. Strijd daarom om in te gaan, want velen zijn geroepen, maar weinig zullen behouden worden. Dient de Grote Moeder in vrees. Wie meent te staan, ziet toe dat hij niet valle.

35. Laat het u daarom niet bevreedden wanneer grote vrees tot u komt. Zonder vrees kunt u niet tot de Moeder komen. Worstelt daarom met de Moeder, want vele valse moeders zijn in de wereld uitgegaan. Zij die het worstelen niet leren zijn alreeds verloren.

36. De Grote Moeder staat op Haar strijdswagen. Een groot vuur zal over u komen wanneer u tot

Haar nadert. Haar Woorden wil zij verkondigen, en ziet, Zij dreigt. Er zal dan een dag zijn van bloed, van diepe duisternis, waarin de wateren tot bloed worden, en de lucht tot bloed.

37. En er zal groot gewezen en geklaagd zijn, maar Zij luistert niet. Zij heeft Haar oren gesloten. De ongehoorzaamheid van het volk is groot. In hun hoogmoed hebben zij zich boven de Grote Moeder geplaatst. Er zal een dag zijn tegen de hoogmoedigen.

38. Door de woestijn worden zij getrokken tot de wateren van vuur. En zij zullen drinken, en het zal hun dorst vergroten. Hun uitputting zal hen maken tot standbeelden. Aan de wateren van vuur zullen zij staan, als een grote waarschuwing.

39. Het lot van de gevallen is ernstig. Zij zullen gaan van leugen tot leugen. Zij vallen dieper en dieper, totdat zij versteent zijn, als een waarschuwing voor de generaties na hen.

40. De Grote Moeder maakte hen tot een gruwel en een dreiging. Komt daarom tot de plaats waar uw enig licht bloed en duisternis is. Alle lichten zullen doven hier. Ook alle adem zal sterven, totdat u alleen leeft door bloed en duisternis.

41. De kennis bewaakt Zij. Zij zendt dromen tot Haar boogschutters. In dromen spreekt Zij tot hen die het bloed van de vijand vergoten hebben, tot hen die hun wapens niet rein hebben gehouden van bloed. Zij spreekt tot hen door het bloed van de vijand. Het bloed van de vijand is in Haar.

42. Door het bloed van de vijand zijn zij verlost, en hebben zij een woning in Haar, naar het loon wat zij hebben verdient. Door de wedergeboorte in de duisternis en het bloed van de vijand zijn Haar kinderen tot Haar gekomen, en zij blijven in Haar.

43. Bewerk uw behoudenis in vreze en beven, opdat u geen deel hebt aan het lot van de vijand.

44. Dit is het eeuwige leven, dat u Haar kent, dat u geheiligd wordt in de Waarheid. Haar Woord is de Waarheid.

45. Wie in Haar niet blijft, is buitengeworpen. Alleen door het bloed van de vijand kunt u in Haar blijven. Zij troont in bloed. Alleen door het bloed van de vijand kunt u Haar kennen.

46. Tuchtigt uzelf daarom, en laat niemand u afleiden van de trofee. Zij die in Haar zijn tuchtigen hun lichamen en houden het in bedwang, opdat zij de prijs niet zullen missen.

47. Zij is niet gekomen om vrede te brengen, maar de afscheiding en de oorlog. Zondert u daarom af, en heb geen deel aan onheilige dingen. Zij komt met het mes, en met het bloed van de vijand. In duisternis doorboort zij hun steden, wanneer het nacht is, en wanneer zij slapen. In hun slaap verrast Zij hen. Tot een oordeel is de Grote Moeder tot de aarde gekomen.

48. Alleen in het bloed van de vijand en in duisternis is er wedergeboorte. De Grote Moeder heeft vruchtbaarheid door het bloed van de vijand. Ook is er dan vruchtbaarheid tussen twee of meer vrouwen in het heilige verbond.

49. Zo zijn er niet alleen vaginale geboortes in de dieptes van de onderwereld, maar ook anale geboortes. Op de gevallen aarde zijn deze poorten gesloten, en hebben de vrouwen geen vruchtbaarheid in henzelf en met elkaar. Zij zijn onder de vloek, en afhankelijk gemaakt aan de man.

50. Zo is dan de man over hen gaan heersen, en is zijn zaad koning. Ziet, zij zijn een vervloekt geslacht.

51. Een grote verwarring zal zij zenden, en zij zullen niet meer één zijn van zin. Zo zal de vrede tussen de vijanden verdwijnen, en zij zullen niet meer gezamenlijk tegen de Moeder strijden. De Grote Moeder heeft hen verstrooid, en hen tegen elkaar opgezet. In Haar arena's vinden zij de ondergang.
52. Zij zullen elkaar niet kunnen vinden om een eenheid te vormen. In een ijszee zullen zij allen zinken, los van elkaar, en ver verwijderd. En zij zullen dromen dromen van grote misleiding.
53. Grote arena's zullen opgericht worden door de Grote Moeder, waarin de vijanden geherbergd zullen worden. Tot een grote ondergang zullen zij komen. In grote toorn zal Zij tot hen brullen. En zo zal Zij toekijken wanneer zij vallen, en Zij zal grote feesten over hen aanrichten.
54. En de Grote Moeder zal scheiding tussen hen brengen totdat de vijand geheel is uitgezift. Grote leiders zullen van hen weggenomen worden, zodat zij in verwarring raken, en in grote paniek. Spoedig zal Zij hen allen slepen tot Haar hol. Met Haar boog en netten zal Zij tegen hen strijden. En vrees zal komen tot het hart van de vijand.
55. De vijand zal niet trots staan in Haar tempel. De vijand zal gebonden zijn, en doorstoken. De Grote Moeder staat op Haar strijdswagen. Wanneer zij Haar zien staan zij niet meer op. Onder Haar voeten zijn Haar vijanden. Zij zet Haar voet op hun nekken, en breekt hen. Op palen steekt zij Haar vijanden, en sleurt hun lichamen tot Haar beesten.
56. Haar kinderen worden zwaar getuchtigd, opdat zij geen deel hebben aan de feesten van de vijand. Slaan zal Zij die feesten, en Haar kinderen wegtrekken. Zij zal slaan de dansers van de vijand, en Haar kinderen van hen wegtrekken. Zij zal slaan de muzikanten van de vijand, en hun instrumenten uit hun handen slaan, om deze te verbranden. Zij zal hen openlijk bespotten. Vol van grimmigheid is de Grote Moeder. Zij heeft een oorlogsplan bereid.
57. Slaan zal Zij de bezoekers van schadelijke feesten, hen die vertier zoeken bij de vijand. Openlijk zal Zij hen ten schande brengen. De Grote Moeder zal niet met Haar laten spotten. Maar Zij zal Zelf de spotter zijn. De aarde is in grote weeklacht, wanneer Zij haar bezoekt. Met vele strijdwegens zal Zij komen, op de grote dag waarop de aarde in vuur zal vergaan.
58. Een vuur zal de aarde verslinden, en zij zullen niet weder opstaan. Allen zullen zij vallen. Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende Grote Moeder.
59. Bloederige striemen zuiveren het hart uit, en bespaart voor groot oordeel.
60. Een groot feest richt Zij aan, over het bloed van de vijand.
61. Zij is innerlijk verdeeld. Zij is de altijd strijdende, de Dubbele Moeder. Hierin is uw vruchtbaarheid. Hierin is uw zekerheid. Het grote verbond heeft Haar gebracht. Zij is de Meervoudige Moeder, en Zij is meerderen in Eén.
62. Er is diepe vrede in het bloed van de vijand. Het zal Haar bitterheid wegwassen, en Zij zal Haarzelf aan u openbaren. Zij leeft aan grote zeeën, naakt, en met list. Haar vrede leidt tot gehoorzaamheid.
63. Zonder het bloed van de vijand is het onmogelijk Haar te kennen en tot Haar vrede te komen. Wekt dan de vrede niet op voordat het Haar behaagt. Haar oorlog is zoeter dan vrede.
64. Zij heeft giftige pijlen om Haar vijanden te verlammen met vrees. Zij trekt hen tot de rivieren van de dood. In duistere rivieren rijst Zij op met het bloed van de vijand. Haar Naam is eeuwig.
65. Haar kinderen leidt Zij tot de woestijnen van leven om hen aan Haar wetten te onderwerpen. Zij

doorboort Haar kinderen reeds vroeg. Zij leert hen het wenen en klagen, opdat zij niet trots worden. Zij leert hen de bitterheid, opdat het zoete hen niet zal afleiden. Zij zijn beschermd in Haar. Zo is er alleen behoudenis in het bloed van de vijand.

66. Zij leert hen reeds vroeg de boog te gebruiken, en giften te mengen.

67. Aan de zeeën van bloed heeft Zij Haar tenten. Op bloed loert Zij. Zij is de bloeddorstige.

68. Grote bloedlust kent Zij. Haar bloedlust is niet te stillen. Zij is de eeuwige Jaagster. Vanuit het bloed van de vijand rijst Zij op. Zij is een slachter in de nacht. Duisternis rijst op wanneer Zij jaagt. En wanneer Zij treft, zal Zij niet vrijzetten. Aan Haar riem hangen de tongen der varkens. Ook Haar schort is gemaakt van varkenstongen, en de voorhangsels van Haar tenten. Zij draagt duistere geheimen in Haar schoot en boezem.

69. Wanneer Zij lacht, spot Zij. Wanneer Zij schiet, mist Zij niet. Haar pijlen zijn bloeddorstig in de nacht. Zij rusten niet. Haar pijlen zijn giftig. Illusies zijn zij, om de vijand te misleiden. Vol bedrog zijn Haar pijlen. Leugens spreken Zij. Niemand kan Haar volgen, niemand kan Haar woonplaats vinden. Zij allen gaan ten onder door Haar pijlen. Zij raken verward, en het licht ontvoert hen, opdat zij de duisternis niet zullen vinden. Een groot krijgsmeesteres is Zij.

70. Haar ogen doen sloten vallen. Met Haar lippen maakt Zij knopen. Zij is de Allerhoogste.

71. Zij geeft hen allen te drinken, opdat zij Haar niet zullen vinden. De beker vormt illusies op hun ogen en harten om hen te verwarren.

72. De Heilige Leugen richt een grote slachting aan. Een groot bedrieger is gekomen. Waakt dan in dit uur, opdat gij geen deel hebt aan valse werken.

73. In Haar grot slijpt Zij Haar wapens. Zij brengt visioenen tot hen die Haar wapens eren. Zij leert hen de krijg. Zij is de Grote Jaagster en Slager. Grote bloeddorst heeft Zij. Denkt daarom niet te hoog over uzelf, want u mocht eens door uzelf misleid worden.

42. WILDE MELK

1. Kom tot de Moeder Ziel, diep in Haar.

2. Kom tot de Moeder Ziel en ontvang Haar ziel. Zij wil je bewapenen. Oh, ziel, bemin Haar kastijdingen, want zij leiden tot leven.

3. Ontvang Haar ziel dan, oh ziel. Haar kastijdingen zullen je leiden.

4. Er is geen andere weg dan Zij.

5. Kom tot de Moeder Ziel, en ontvang Haar Ziel, de Heilige Ziel. Ja, Soule, Ziele, is Haar naam.

6. In de Nacht heeft Zij je gebroken en bitterheid in je uitgegoten en geklaag, zodat je zou terugkeren tot Haar Ziel.

7. Soule, Ziele, staat op in de nacht als een machtige oorlogsvoerder. Zij is je strijdwagen.
8. Zij schiep alle religieuze boeken als Haar voorhangsels, haar sieraden en lingerie.
9. Zij is de grote godin en zal haar boek vestigen.
10. Wanneer een man tot Haar nadert, zal Zij hem doorboren totdat hij blank is, wederomgeboren in Haar als in een rivier van wilde melk.
11. Wanneer een vrouw tot Haar nadert, zal Zij haar doen strijden totdat ze donker is, want alleen door oorlog kan de Moeder worden bereikt.
12. En Zij zal de dochter aan de man laten zien, want de dochter is de enige weg tot Haar. En de dochter zal hem het mes en de speer laten zien.
13. En omdat Zij moeilijk is begonnen mensen hun makkelijke goden te maken. En het bedrog is groot.
14. Maar voor Haar kinderen : Verworpenheid is hun boog, en depressie is hun pijl.
15. Haar naakte billen zijn een teken van spot en onderdrukking.

43. DE BORST-BESNIJDENIS

1. En kent gij het verhaal van de vrouw die met haar tranen de voeten van Jezus nat maakte en ze kuste ?
2. Ziet dan, in de Orionse Koran buigt Ismael aan de voeten van ILA, het Amazone woord voor de vrouwelijke God, Godin, wat de letter L is in het Amazone alfabet.
3. Ook betekent ILA de heilige bevrorenheid.
4. Hij maakt Haar voeten nat met zijn tranen en kust ze.
5. Dit is het boek van het harde pad, de L van Areta, zijn moeder.
6. Areta stelde de L aan als zijn bijmoeder.
7. Hij bidt en smeekt haar om hulp, leiding en bescherming.
8. En zijn borst werd besneden en vernauwt volgens de wetten van het boek.

44. DE NACHTTOCHT

1. Oh Godin, de gespaarden zijn alleen gespaard door de beloning van Uw Sterkte.

2. Hij die door U geleid wordt zal niet misleid worden.
3. Oh, U wiens kennis niet veranderd kan worden.
4. Geef de vijand het onvermogen zijn vijand te bereiken.
5. Geef de uwen het zicht op de amazones van het paradijs, die de eeuwige tenten zijn.
6. Scheidt de vijand van hun wapenen, houdt hen ver van hun handelsplaatsen vandaan.
7. Laat hen afdwalen van de richting die zij aanhouden, en verstrooi hen.
8. Scheidt hen van elkaar, en maak hen tot een les voor degenen achter hen.
9. Verminder hun aantal, en neem hun hoop weg.
10. Laat hen elkaar niet meer versterken en aanmoedigen.
11. Maak de baarmoeders van hun vrouwen onvruchtbaar, en sluit hun vee-fokkerijen af.
12. Laat de regen niet meer op hun aarde vallen. Droog hun mannen uit.
13. Er is geen Godin dan U. Heilig zijn Uw Namen.
14. Leidt mij tot uw nachtdrank. Breng mij in het gedrang van de overwinnaars.
15. Hun overwinning kwam door U te bereiken.
16. Leidt mij tot het nachtfeest. Wees teder tot mij door Uw beloning.
17. In U is de nacht tocht.
18. Oh Godin, zeker zou U mij zoeken als ik zou vluchten,
en mij vangen als ik zou wegrennen,
Dus hier ben ik voor U,
Geknield, nederig en vernederd,
Als U mij kastijd verdien ik dat,
Maar als U mij uitzend ben ik geriemd door U.
19. Oh, Uw grot als ik gedwarsboomd wordt op het pad,
Oh, U die mij bevrijd wanneer ik struikel.
20. Oh Godin, plaats mij in Uw troepen.
Zij zijn de overwinnaars.
En elke ziel is uitbetaald wat het heeft verdient.

45. VUH

1. De vrouwelijke Job, de Thummim van de amazones, is Jani, die streed met beesten en hen temde om hen te berijden. Zij was de eerste vrouw die op het beest reed.
2. Jani is het beeld van het heilige loon van de strijd.
3. Hebt gij dan niet gelezen in het boek 'De Grote Misleiding' van de Vur dat de oorlog niet materiaal is maar in de gewesten van de ziel ?
4. De oorlog is interpretatie, vertaling en begrip. De ware oorlog is wijsheid. Zij is de Vuh.
5. Daarom moet gij komen tot Jani om u aan Haar te onderwerpen voor de grote Vuh.
6. En gij komt alleen tot Jani door Jana, de Urim van de amazones. En ziet, Zij is de grote Initiator die de harten test.

46. DANKBAARHEID

1. Dank voor alles wat gij nu al hebt, bent en kan. Dan is je fundament stevig. Dan heb je je fundament aanvaardt, zodat het niet in kan storten of weggeroofd kan worden. Dankbaarheid is je dubbele laag, je dubbele bodem. Juist door dankbaarheid ga je nog meer groeien.
2. Als gij dankbaar leert te zijn, leeft gij in harmonie met de Godin.
3. De Godin zal er alles aan doen om u dankbaar en tevreden te maken. Dat gaat Haar boven alles. Het is Haar prioriteit met uw leven.
4. Het is niet de genezing, de uitredding uit een situatie. Neen. Het is de dankbaarheid die gelukkig maakt. Zo kan Zij elke weg met u begaan die Zij nodig acht.
5. Neem genoeg met de omstandigheden waarin u uzelf bevindt.
6. Je bouwt door alles wat de Godin geeft in dankbaarheid te aanvaarden.
7. Grote verantwoordelijkheid wordt gebouwd op grote dankbaarheid.
8. Streef naar dankbaarheid. Dankbaarheid zet het principe van vermenigvuldiging in werking.
9. Gij moet niet bidden om meer kracht, maar om meer dankbaarheid.
10. Als gij meer wilt hebben van de Godin, dan moet gij stoppen met het telkens bidden, stoppen

met smeken. Gij moet eerst dankbaar worden, anders zijn uw gebeden waardeloos voor de Godin.

11. Gij kunt niets afdwingen bij de Godin.

12. Bij gebrek aan dankbaarheid ontstaat er overmoed, eerzucht en manipulatie.

13. In de dankbaarheid, in het teruggrijpen naar alles wat gij al van de Godin hebt ontvangen, is alles te vinden, al het leven. Hierin is ook genezing vastgelegd.

14. Gij hebt alleen iets als gij er dankbaar voor bent. De ondankbaren hebben niets.

15. Dankbaarheid is bescherming. Door dankbaarheid verslaat gij de vijand en vlucht de vijand weg.

16. Als gij door de vijand wordt lastiggevallen, werk dan aan uw dankbaarheid.

17. Alleen de dankbaarheid is de weg naar een relatie met de Godin.

18. Ondankbaarheid en alles wat daarbij komt maakt u tot de bruid van de vijand.

19. Laat uw denken, spreken en doen doordrenkt zijn met dankbaarheid.

20. Dankbaarheid brengt u tot onderdanigheid aan de Godin.

21. Dankbaarheid is de kracht om uw leven en de levens van anderen op te offeren aan de Godin.

47. JANA

1. De vijand zal geen baat hebben bij zijn rijkdom en hetgeen hij verdient.
Zeg tegen de vijand : Ik dien niet wie jullie dienen. Jullie dienen niet wie ik dien.
Ik zal wie jullie dienen niet dienen. Voor jullie is jullie loon, en voor mij is mijn loon.

2. Jani zit op het beest om op te roepen tot de Vuh, de grote oorlog in de gewesten van de ziel, in de onderwereld. Met haar voet drijft ze het beest.

3. Zij drijft het beest tot de rivieren van wijn, melk en honing. Zij onderwijst over de Vuh.

4. Zij die niet tot Jana zijn gekomen kunnen niet tot Haar komen.

5. Als Jana uw kettingen niet heeft geregen kunt u niet tot Jani komen, en hebt gij geen deel aan de Vuh.

6. In de dieptes van de onderwereld staat zij, voor de voorhangsels, met de voorwerpen van de besnijdenis. Geen van hen die dieper het paradijs willen betreden zullen aan haar ontkomen. Zij is het opperhoofd van de jacht, het opperhoofd van de oorlog. Zij haalt de schedels neer door haar pijlen. Ook aan David, Ahn in het Orions, verscheen zij, als Batseba. Zij nam hem mee op een tocht

door oorlog, en veroorzaakte zijn val.

7. Ook hij moest besneden worden door een vrouw. Dit dan is de eeuwige tent, om verzoening te bewerken.

8. En Zij nam Ahn in en beet en vernederde hem, want zij beeldde de vloek van de moeder god uit. En zij is de moeder van de openbaringen. Zij dan komt met list en besnijdenis. Zo zijt gij dan allen getuigen van deze dingen. Zij dan draagt het mes van de Heerin. En gij allen die Haar volgen, hebben deel aan dit mysterie.

9. Zij dan is het geheim van de moeder god, haar voorhangsel. En zij test allen die tot het voorhangsel naderen. Ja, in de dieptes van het paradijs is zij. Ja, de glorie van het Woord draagt zij. Zij is het geheimenis van het lijden.

10. Nu, kent gij het geheimenis van Batseba, die Jana is ? Zij is de vloek van de moeder god, die haar kinderen terugroept tot de moederlijke tucht. Zij is een oprichter. Gaat daarom in door haar voorhangsels. Als een wapen is zij daar, om te oordelen. Zij is het wapen van Ahn.

11. En Bakroe is het geheimenis van de hoofd-besnijdenis. En zij is gekomen om visioenen te geven, en om de heiligen doorgang te geven, want lang zijn zij door onderdrukking tegengehouden. Ja, zij zal binden hen die zich dokter noemen en het niet zijn.

12. Als een oorlogs-strijdster staat zij op. Hebt gij het verhoord en vernomen ? Zo zijn er dan hen die zich dokters der tanden noemen, en zij boren in tanden voor geld. Uit mijn heiligdom zal ik deze valse doktoren drijven !' spreekt de Heerin, 'want zij hebben ketenen gelegd op Mijn volk, en deze ketenen waren giftig.'

13. 'Daarom,' zegt de Heerin, 'er zal een dag zijn tegen een ieder die zich valselijk dokter noemt, om het vlees van de kudde te kunnen eten. Kijk, een oorlogs-strijdster staat op, om te overwinnen. Koningen zal zij binden met ketenen. Opgestaan is zij om oorlog te voeren. Mijn oog kan deze valse doktoren der tanden niet meer aanzien,' spreekt de Heerin. 'Daarom zal mijn wapen op hen neerdalen, en er zal een grote slachting zijn. Ja, dronken zal Ik worden van hun vet.'

14. 'Mijn wapen zal opstaan in de nacht, en hun eerstgeborenen zullen geslagen worden, en het eerstegeborene van hun vee. En de eerstelingen van hun oogst zal ik verbranden. En in de morgenstond zal Ik tegen henzelf komen,' spreekt de Heerin. 'Zij hebben geboord in de tanden van mijn volk voor veel geld, en daar gif geplaatst. Ziet, dienaren van de Mammon zijn zij. Zij buigen zich neer voor hun Roomse goden, maar ziet, Ik zal deze goden slaan, en uit mijn huis verdrijven. En tegen Spanje zal Ik een groot vuur aanrichten.'

15. Ja, oordelen zal Zij hen die het gif van de Mammon geschonken hebben, en niet het gif van de Heerin.

16. Bakroe is van de diepere wildernissen van het paradijs. Zij draagt het wapen om gehoorzamen te testen. Zij is als de sieraden van het lijden. Zij spreekt recht in list en symboliek. Zij raakt het letterlijke niet aan. In de wildernissen is zij stil, totdat iemand in haar valstrikken raakt. Zij is de

weefster van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een mysterie. In de dieptes van de wildernis woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen. Als de amazone van de Heerin is zij.

17. Zij draagt de stok van de Heerin. Het geweten temt zij. Zij is de Wraak van de Heerin.

18. En zij schenkt visioenen door zelf vanuit haar borsten.

19. En tot de gehoorzamen : Gij zult worstelen met Haar. Zo zult gij uw zielen behouden. En gij zult het zoete vinden.

48. AHN EN JANA

1. En kent gij het verhaal van de vrouw die aan de voeten van Jezus zat om naar zijn woord te luisteren in tegenstelling tot een andere vrouw die geheel in beslag werd genomen door het vele dienen ?

2. Ziet dan, in de Orionse Koran zit Ahn aan de voeten van Jana, om te luisteren naar Haar woord en om zich door Haar te laten initiëren.

3. En kent gij het verhaal van de beker van het avondmaal waarin wijn geschonken wordt ?

4. Ziet, in de Orionse Koran schenkt Jana de wijn in voor Ahn, als een beeld van het schenken van Jani.

49. DE MIRRE

1. Oh, gij die de thummim zoekt. Het ligt verborgen in de Orionse Koran.

2. En het volk in de wildernis kwam tot Mara, de mirre, die het bloed van de vijand is.

3. Ziet, zij is de Jani die op het beest rijdt, in de wildernis, waardoor zij wedergeboren worden.

4. Dit is de Ammoth-Vuh, de geboorte door bloed. En dit is het boek van de Bloedklonter.

5. De mens denkt dat hij niets nodig heeft. Gehoorzaam hem niet, maar werp uzelf neder en kom dichtbij.

6. Hebt gij niet gehoord van Jezus die uit Maria werd geboren ?

7. Dit was slechts een schaduw die hier op wees.

50. DE VERZOEKING

1. De strijders hadden geen angst, toen hun zielen door de gebieden van de dood rondtrokken. Hen was beloofd dat na een korte tocht ze tot de plaats van de mooiste vrouwen zouden komen. Ze zouden hen alle geneugten van het leven na de dood laten zien als een beloning voor al dat ze hadden gedaan. Maar ze wisten niet wat hen te wachten stond. De vrouwen waren inderdaad de mooiste, en de mannen konden kiezen wie ze wilden, maar in het midden van de nacht zouden deze vrouwen hun ziel doden, want ze waren de vrouwen van de tweede dood.

2. De mannen wisten dit niet, want het was hen nooit verteld. Dan zou de essentie van hun ziel genomen worden naar het rijk dieper dan de onderwereld, een rijk genaamd Amalek. De mannen wisten niets over de samenzweringen van de dood. Ze geloofden echt dat ze de rest van de eeuwigheid met deze vrouwen konden leven, want dat was hen sinds hun vroegste jeugd verteld. Ze wisten niet dat de aarde slechts een trainingschool was voor hen, om hen voor te bereiden op een grotere oorlog: de oorlog van de doden. Niemand had enig begrip van het verschrikkelijke Amalek, maar ze zouden er snel achter komen.

3. Veel jonge mannen hadden gedroomd een groot strijder te worden om deze reden. Ze hadden geen dood meer te vrezen, maar begeerden het. Zij had de meest voluptueuze vrouwen van Amalek gekozen om de gevallen mannen bij het voorhangsel van de dood te verleiden. Ze zouden hen lokken naar hun plaats in het rijk van de doden.

4. Aan de top van hun hut hing de schedel van een gehoornd dier. De mannen hadden het gevoel dat ze in de eeuwige jachtvelden waren aangekomen. Oh, hoe hun jonge dromen zouden veranderen in een nachtmerrie.

6. Als de nacht viel hadden de vrouwen hun messen al voor hun taak voorbereid. Zij hadden dit al veel vaker gedaan. Zij noemde het het domein van verleiding.

7. Achter dit domein lag een zee van vuur. En de wet eiste dat het koninkrijk groter zou worden door bloed.

8. Als er niet voldoende bloed geofferd zou worden aan Haar, dan zou het sterven. En het was door het bloed dat Haar vrouwen zo mooi waren.

9. Zij waren aan elkaar verbonden door een vreemde bloedlijn.

10. Zij troonde op een eeuwige stroom van bloed.

11. Wat is er geworden van al die mannen die tegen Haar wilden strijden ? Zij zijn geworpen in de afgrond van Amalek. Zij hebben gezocht naar de bron van bloed, maar werden zelf tot een bron van bloed.

12. Er was geen grotere horror dan de horror van Amalek. Hun namen waren geschreven in het Boek van Bloed.

51. DE PSALMIST

1. Door de jacht liet Zij zien wat in Haar handen was,
En liet Zij Haar bruine huid zien, waardoor ik ademde,
Zij liet mij mijn blanke huid zien,
In de proza is antwoord en betekenis

2. Door psalmen vormde Zij mijn handen en lichaam,
In proza reeg zij Haar psalmen,
En zo kreeg alles betekenis en doel

3. Wanneer ik mijn speer ophef, is dat niet om door Haar voorhangsel te gaan ?
En de speer in mijn hand is dat niet Haar tederheid ?
En de speer die ik werp, is dat niet om geheimenissen te begrijpen ?

4. Rijg dan alles tot psalmen,
Mijn zwakheid is proza,
Zo zal ik uw sociologie zien

5. Ik rijg nu psalmen van mijn herinneringen,
Wanneer ik mijn speer ophef,
Oh, wanneer zal ik mijzelf overwinnen ?

6. Ik keek om me heen om mijn vijanden te zoeken,
Maar ben ik niet zelf mijn grootste vijand ?
Zoveel vijanden ben ik zelf, maar zij zijn voorhangsels van uw tenten

52. CALEB

1. Deze tocht was er voor om heilige tentslaven te initiëren. Er is een groot paradijselijk contrast tussen de donkere vrouwelijke amazone en de blanke mannelijke amazone.

2. Het gaat hier over het ingewijd worden in de mysterieën, in de geheime leer.

3. Het gaat hier over mannen die verzwakt zijn door de tucht en daardoor wijsheid hebben opgedaan. Zij werden lange tijd gediscrimineerd, geïsoleerd, om hen voor te bereiden op hun taak. Zij worden door hun speciale brandmerken dan aangesteld over andere mannen in de stammen. Die

speciale brandmerken zijn drie puntjes naast elkaar op de bovenarm, of twee strepen op de bovenarm onder elkaar in de Amazone theologie. Het laat ook andere tekens van onderscheid toe, zoals veren.

4. Dit gaat over de rang-verhoging die leidde tot inname van de gebieden van het beloofde land.

5. En vanwege de ongehoorzaamheid van het volk zou alleen Caleb, de compromisloze tentslaaf, het beloofde land ingaan met de nieuwe generaties.

6. Iedere slaaf in het gehele kamp moest zijn identiteit dragen en vertellen over zijn afkomst.

7. Dit is de opvoeding door de donkere moeder amazone. De telling vond plaats in de wildernis, in de amazone Zuni stam.

8. De opvoeding tot gewilligheid door de donkere amazone, als de opvoeding die tot de heilige gebondenheid leidt en het vertrouwd raken met de wilde beesten.

9. Het volk moest de Jordaan overtrekken, als een beeld van Areta, de afgrond, de baarmoeder, ingaan, afdalen.

10. Gij leeft niet door genade of de geest, maar door profetie. Door profetie wordt uw leven ingevuld. Als gij niet open staat om profetisch geleid te worden, dan zal een valse geest dit voor u invullen.

11. De vrouwelijke Jozua is net zoals de vrouwelijke Job JANI, de amazone thummim. Zij is een groot leider van het volk. Zodra het volk tot Lebanon moet gaan gaat dit over de witmaking van de mannen, als een heenwijzing naar de oorspronkelijke blanke man in het paradijs. Dit staat in contrast met de donkere moeder wat niets met racisme heeft te maken maar met innerlijke en persoonlijke realiteiten.

12. Iedereen heeft deze archetypes in zich, en die worden niet materieel beoordeeld. Lebanon staat voor de witmaking, zoals Jakob tot Laban moest gaan, wat dezelfde betekenis heeft, en dit duidt dus op het mannelijke en niet het vrouwelijke.

13. De vrouw wordt verdonkerd wanneer de voorhangsels worden verscheurd. Des te dieper gij gaat hoe donkerder de vrouw zal zijn, als beeld van de duisternis waarin wedergeboorte is. Dit is een groot raadsel en mysterie. Jakob moest tot de witmaking gaan, als man, en werd onderworpen aan Bilha. Dit wordt bevestigd doordat Jakob ging wonen in de tent van Bilha en niet andersom.

14. In Deuteronomium ziet gij de straf op het niet luisteren en gehoorzamen van de Hogere Kennis, oftewel Vur. Dit is niet alleen maar de dood, maar ook kastijding, geslagen worden, geduwd worden. onderwerping, en spot. Het is dus een tedere vorm van tucht, niet in de zin van makkelijk en zacht, maar in de zin van instructief en gecompliceerd.

15. De Westerse vertalingen hebben die gevoeligheid niet en vertalen alles plomp. De Aramees-Hebreeuws-Griekse grondteksten en hun wortelteksten staan daarom dichter bij de Orionse oorspronkelijke manuscripten. Vandaar dat een nieuwe vertaling en commentaar op de bijbel noodzakelijk is.

16. Alle tucht gebeurt vanuit de afgrond, als een beeld van de baarmoeder.
17. Alle offers moeten voortkomen vanuit de tederheid, de zorgvuldigheid, anders zou het corrupt zijn. Dit is de amazone letter B, de letter van de tederheid.
18. De boodschap van Deuteronomium is : Overmoed leidt tot de dood. Door overmoed wordt ware profetie gemist. Dit is metaforisch. In de grondtekst moet de overmoedige uitgehongerd worden : de overmoedige moet de seizoenen leren, de heilige tijdschijf. Hiertoe is de Ramadan maand van belang, het wachten op de heilige nacht.
19. Een profetisch woord kan een raadsel zijn, metaforisch, of letterlijk. Een profetisch woord kan vast zijn, of afhankelijk aan bepaalde factoren, herroepelijk of onherroepelijk. Het gaat in de grondtekst niet om vervulling, maar 'het moet de vijand aanvallen.' In die zin : Het moet demonologisch verantwoord en functioneel zijn op de lange termijn. Het moet dus opbouwend zijn in heiligheid.
20. De kerk volgt Mammon dus die zal een profetisch woord altijd letterlijk beoordelen naar materialistische maatstaven, en zo is dat vers ook door de corrupte Westerse kerk vertaald. Een grote schande is het. Zo missen ze de esoterische, diepere betekenis van een profetisch woord. Zo strijden zij tegen de kennis, door de valse duivelsverzen van de Westerse vertalingen.
21. Wanneer er in Deuteronomium over de zegen wordt gesproken dan kan dat vanuit het Hebreeuws vertaald worden in knielen. Wanneer het over de vloek gaat dan gaat het in het Aramees over bespot worden. Door beiden zal een mens die ingewijd wil worden in de geheimen van Deuteronomium heen moeten gaan. Zo wordt de zondige, ongehoorzame natuur verslagen en onderworpen.
22. Gij zult de vijanden, die de Here tegen u zal doen optrekken, dienen, onder honger en dorst, in naaktheid en met gebrek aan alles. Zij zal een ijzeren juk op uw hals leggen, totdat Zij u vernietigd heeft. De Here zal tegen u doen aanrukken een volk, dat van verre komt, van het einde der aarde, een volk, waarvan gij de taal niet verstaat, een hardvochtig volk, dat geen autoriteiten ontziet en geen knaap genade bewijst. Dit is een volk dat de vrucht van uw vee en van uw bodem zal opeten, totdat gij vernietigd zijt, dat u geen olie en melk zal overlaten, noch de worp van uw runderen of de dracht van uw kleinvee, totdat het u te gronde gericht heeft.
23. Het woord 'vervloekt' : In de Latijnse bijbel, de Vulgata, deinst de vrouw niet terug om tegen het slachtoffer vuile taal uit te spreken, naast valse beschuldigingen en laster. Zij mishandelt hem.
24. Hierbij gaat de profetie van Openbaring in vervulling dat de overwinnaars, Caleb, de compromisloze tentslaaf, de witte steen ontvangt. De man wordt zo blank en hard gemaakt, als de paradijselijke man. Wit betekent gekastijd. Zo komt de man terug tot de donkere moeder.
25. De man moet vasten om als een Ismael worden, niet opgeblazen, maar vijandig. Zo kan de man terugkeren tot de tabernakel in de wildernis.
26. De hardheid is ook de verstijving, het ingaan in de heilige bevrorenheid, wat ook de goddelijke verlamdheid is.
27. Zij hebben rondgezworven in lamsvachten en bokkevellen, onder ontbering, verdrukking en

mishandeling.

28. Hebt daarom een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, ontberingen, benauwenissen.

53. TARU

1. De gemeenschap, het sociale, is de T van de wildernis, de amazone kerk. Zo is de gemeenschap aan strenge voorwaarden verbonden. Dit is de sociale code. Er is alleen maar gemeenschap mogelijk door de grootste zwakte, na de verbrokenheid, waarin de banden gesmeed kunnen worden, waarin alles getransformeerd kan worden, geschapen.

2. Dit gebeurt in de moederschoot. Dit maakt geen broers. Zij hebben allemaal hun eigen moeder. Het mannelijke mag niet versterkt worden in broederschap, maar moet eerst afgezonderd worden in de moederschoot. Dat er een algemene moederschoot is zegt niets, want die verdeelt haarzelf onder in vele moederschoten, zodat er geen broederschap ontstaat die haar macht zou kunnen breken en haar zou kunnen verwonden.

3. Alleen zusterschap wordt toegestaan, oftewel de bekrachtiging van de vrouwelijke relaties binnen een mens. Zo kan de moeder herstelt worden.

4. Omdat het religieuze banden zijn en het metaforisch is is Jakob ook niet de broeder van Ezau die met hem vocht in de moederschoot. Rebekka is dan een beeld van de godin die zowel een moeder over Jakob had aangesteld als over Ezau.

5. Ware broederschap zou de godin hebben vernietigd. Vandaar dat de geest van broederschap verdreven en verslagen moet worden. Het broederschap betekent de slavernij tot de vader, het grote geheimenis van de macht van de vader.

6. Om tot de moeder te komen en een plaats te krijgen in de hogere sociale code is het belangrijk los te komen van de geest van broederschap, om die te overwinnen. De geest van het broederschap is een godinlasterende eenheid die een man onvruchtbaar kan maken.

7. Elke broederschap moet dus gereduceerd worden tot een religieuze band getoetst aan de demonologie of moet verbroken worden. De geest van broederschap is een onoprechte geest met allerlei bijbedoelingen.

8. In het paradijs zijn er ook geen broer-zus verhoudingen. Dit zou te gevaarlijk zijn, zou de man bekrachtigen. In het paradijs mag een man ook geen zonen verwekken. Dat zou te gevaarlijk zijn. Hij kan alleen dochters verwekken.

9. Het archetype van de broer is een archetype van de gevallen aarde. Ook is er geen vader-zoon verhouding.

10. Ismael is ieders vijand. Areta is de moeder van Ismael, waaraan Ismael onderworpen is.

11. TARU is het oorlogsgejoel, het oorlogsalarm. Zij is het amazone woord voor Here, Heerin.

54. DE ROEPING DOOR TARU

1. En in Numeri gingen allen ten onder die hebzucht in hun hart hadden. Alleen zij die tot Taru kwamen, de Heerin, bleven in leven, want zij luisterden naar het alarm, naar het krijgsgejoel van Haar.
2. En wilt gij tot Haar tent komen, dan zult gij het bloed van de verdoemde prooi, de macht van het kwaad, aan het voorhangsel smeren in de onderwereld, die gij in de verticale jacht, in de wereld van de ziel, gevangen hebt.
3. Zo zult gij het bloed op haar tent smeren, opdat het tot een bloed-tent zal zijn.
4. De profetische roep is om terug te keren tot het offerfeest.
5. Het vraagstuk van de erfzonde is moeilijk te begrijpen. Al met al is het een mysterie.
6. En dat is de opdracht : Het moet tot het offerfeest leiden.
7. Er is een schuld van de rechtvaardigen. Wat houdt die schuld dan precies in, en is dit dan erfschuld, of een andere vorm van schuld ?
8. De geest moet verbroken worden, en plaats maken voor de bitterheid van de ziel. Gij komt tot de plaats waar geen vergeving is.
9. Er is geen vergeving, maar loon. In die zin moet de heilige dus door de eeuwige verdoemenis om zijn pad er doorheen te verdienen. De eeuwige verdoemenis is onontkoombaar. Hiertoe moeten schuldoffers gebracht worden.
10. Maar hebt gij het boek Leviticus dan niet helemaal verkeerd uitgelegd ?
11. Hebt gij dan niet alles verletterlijkt en gemaakt tot een Levitische Pentateuch ? Dit zijn de boeken Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium en Jozua.
12. Maar oorspronkelijk was dit een Tetrateuch van vier boeken, welke gij vindt in dit boek.
13. En Leviticus begint met het roepen van Taru vanuit de tent, want de tent is het begin aller dingen.
14. Dan wordt er bevolen het offer volkomen te laten zijn, in de zin dat niets van de vijand achtergehouden mag worden.
15. Er wordt bevolen de hand op het hoofd van het offer te leggen, dat is de hiërarchische macht van het kwaad, om zo zijn huid af te trekken, wat de ontmaskering is.
16. Ook zal de opbrengst, de vrucht en vruchtbaarheid van de hiërarchische macht van het kwaad geofferd worden, zijn relaties van voortplanting, opdat hem een halt wordt toegeroepen, en zijn vet, wat een beeld is van zijn schuilplaats waar hij verblijft.
17. Aan deze paal hangt geen plaatsvervanger, maar uw eigen vijandigheid.

55. DE VOETEN VAN TARU

1. Het volk is het offer zelf. Water en vuur is om het binnenste van het volk te reinigen. Vergeet het buitenste. In het verborgene moet er geofferd worden. Dit is het pad van bloed tot Taru, de Heerin. De cirkels moeten doorbroken worden, de initiatie tot het kwaad, waarvan de leugenachtige kipmacht een beeld is.
2. Het hoofd van het offerdier wordt er afgehaald in Leviticus, als zijnde de hiërarchische macht wordt weggescheurd van zijn lichaam en uitvoerende macht. Alleen door het bloed van de hiërarchische macht komt gij tot Taru, de Heerin.
3. Gij moet de veren uitrukken en gaan tot de voorparadijsen, de dieptes van de onderwereld en Amalek.
4. Het bloed van de hiërarchische kipmacht werd gezogen en gedronken, en aan de voeten van Taru werd gesmeekt om doorgang. Zij staat bij het voorhangsel, en de veer is een symbool van het ingaan door het voorhangsel. Ook is de veer het symbool van de hiërarchische oorlog in de onderwereld.
5. Al deze dieren zijn slechts symbolen van de dwaalleer en de ongehoorzaamheid van het volk zelf. Zo werden er insnijdingen gedaan in de poten, het fundament, van het offerdier, en ook in het hele lichaam waarin versieringen werden gestoken als diepe metaforische betekenissen om zo de vijand van zijn hoge positie te verwijderen.
6. Taru zit achter de verbroken jonge man die diep weent om zijn zonde. Zalig is hij die terugkeert tot Haar in grote vreze en beven.
7. Dit zijn de offers die een lieflijke reuk zijn voor de Heerin. Een verbroken en verbrijzelde ziel veracht Zij niet.
8. De vijand wordt verscheurd door woorden van grote kennis.
9. Taru staat op de uitkijk voor zulke strijders, zij die Haar woorden niet verdraaien.

56. HET WILDE VARKEN VAN ZODERAN

1. De Amazone letter O is de vrouwelijke Hercules. Met Irad, haar zuster, drijft zij het wilde varken van Zoderan diep in het ijs. Zij drijven hem in de zee van ijs, waar zij hem vangen met een net.
2. Nu, hebt gij dit trotse beest gezien ?

Vertraagt uw trots.

3. Drijf het tot stilstand in de zee van ijs.
Doe uw werk en spaar de trots in u niet.
Want bent gij niet zelf het wilde varken van Zoderan ?

4. Irad met haar speer, en O met haar mes,
Waar kan het beest schuilen, wanneer zij jagen ?

5. Vinden zullen zij hem, en hem tot de heilige zee van ijs drijven,
Waar alle trots tot stilstand komt.

6. Wat klaagt gij, mens, over uw vijand ?
Bent gij niet uw grootste vijand ?

7. Wat zoekt gij, mens, naar een offer ?
Bent gij niet zelf het offer ?

8. Het wilde varken van Zoderan zal u weldra verslinden.

9. Kom tot Haar die u schiep, en buig neder voor Haar die u riep,
Kom tot de heilige ijszee.

10. Wat zoekt gij, oh mens, naar een verlosser ?
Bent gij niet zelf uw verlosser ?

11. Nee, Irad zal u zeker vinden, en haar zuster, O, zal uw hart doorboren,
Want zij riepen, en gij luisterde niet,
Zij zongen, en gij hoorde niet,
Zij droegen u, en gij gehoorzaamde niet

12. Want gij liep het wilde varken van Zoderan achterna,
En werd één met hem. Nee, er is geen genade voor hen die geen eerlijk loon verdienen,
Oh, gij zonen van het wilde varken van Zoderan,
De jacht is nog maar net begonnen

13. Gij zijt verdwaasd door uw eigen trotse overleggingen,
Gij bent in uw eigen netten verstrikt.
De dwaas zegt in zijn hart : Er is geen Heerin dat ik voor Haar zou buigen.
Ook kent gij uw eigen zonde niet.

14. De dwaas vraagt in zijn hart : Waar is het offer, de vijand en de verlosser ?
Waar is de zondebok, en het wilde varken van Zoderan ?
Neen, gij bent het wilde varken van Zoderan.

15. Irad en haar zuster, O, verbergen zich in spelonken en grotten,
Zij komen voort met het uur van de jacht,
Een jacht die nog maar net is begonnen.
Zie, zij verbergen zich onder de grond in holen.

In de nacht gaan zij op jacht,
Het nachtijs is dun,
En het wilde varken van Zoderan is op de vlucht

16. Oh mens, waar kunt gij vluchten, wanneer de Heerin op u jaagt ?
Waar kunt gij uzelf verbergen voor Haar grote Toorn ?
Oh mens, laat toch af van uzelf, gij strijdt een verloren strijd,
Hoe vaak moet Zij het u uitleggen ?

17. Oh mens, waar kunt gij gaan wanneer Zij Haar speer heeft opgeheven ?
Zij weet uw hart te vinden. Alles is open en bloot voor Haar.
Nu komen de dwazen met vele verontschuldigungen,
Maar geen van hen allen brengen gewicht op de schaal,
Zijn zij niet allen veren losgeslagen door de wind ?
Zij gaan waar Zij bepaalt.

18. De dwaas heeft vele verontschuldigungen in zijn hart,
Maar vertelt de waarheid niet,
De dwaas heeft veel te verbergen.
Daarom gaat de speer diep.

19. Wie wijs is volge Haar,
Wie kennis heeft kome tot Haar,
Waar het wilde varken van Zoderan geen besef heeft van deze dingen

20. De zonen van Zoderan hebben hun speren opgeheven,
Zij dromen van groot bezit en grote heerschappij,
Zij dromen van grote getallen dienstknechten en dienstmaagden,
Zij zitten op een gouden troon

21. Zij gokken voor geluk,
Zij bezoeken de hoeren in de nacht,
En gaan door het leven in groot lawaai,
De stemmen verdrinkende in drank

22. Zij hebben het hoogste woord,
Zij spreken in wartaal, verstrikt in hun eigen netten,
Hun woorden zijn kaal en trots,
Hoogmoedig zijn hun rijtuigen en paarden,
en hun uniformen

23. Zij zoeken altijd naar een offer,
Altijd naar een vijand en een verlosser,
Zij zijn op jacht naar een zondebok,
Op jacht naar het wilde varken van Zoderan,
Zij slapen niet.

24. De dwaas slaapt nooit,
Hij is altijd op, en altijd op zoek naar een ander,

Altijd wil hij vlees, nooit is hij verzadigd,
In andermans ellende verheugt hij zich.

25. Oh, die dwazen, die zonen van het wilde varken van Zoderan,
Irad en haar zuster O zijn tot u uitgezonden,
Ja, hun speren zijn opgeheven, en hun messen zijn klaar om te snijden,
In netten zullen zij u vangen, u drijven tot de zee van ijs

26. Oh, gij die altijd op zoek bent naar een minnaar,
U bent uw eigen minnaar,
Gij zult wegzinken in de zee van ijs, tot een eeuwig oordeel,
Het wilde varken van Zoderan zal u vinden

27. Briesend is hij op jacht naar de gevallenen,
Ziedend is hij op zoek naar zondaren,
Naar een offer, een vijand en een verlosser,
Nee, een minnaar kent hij niet,
Aan stukken zal hij u verscheuren

57. DE AJERITISCHE ZWIJNENJACHT

1. Zij zond Abraham en Ismael met de Ajerieten op zwijnenjacht.
Op wie jaagt gij ? Tegen wie voert gij strijd ?
Tegen wie hebt gij een verbond gesloten met de Ajerieten ?

2. Tegen wie hebt gij uw boog gespannen ?
Een pijl gedoopt in gif, als een woord op uw mond.

3. Nu is het zwijn omsingeld, maar zij zijn tegen u.
U heeft een verbond met hen gesloten, maar het verbond was een leugen.
Daarom zijn speren en pijlen op u gericht.

4. De Ajerieten snijden een touw door, maar u binden zij.
En Ismael snijdt de kop van het zwijn af, als een trofee voor zijn moeder, Areta.

5. Tegen wie strijdt gij ? Tegen wie heeft u de hand opgeheven ?
Tegen wie heeft u uw speer opgeheven ?

6. De Ajerieten rekenen niet met u. Wie met hen strijdt strijdt tegen hen.
Zij kennen u niet. Onder de voet zal u gelopen worden.

7. Zij hebben maar één doel : Het zwijn te doorspietsen,
Opdat Ismael de kop brengt tot zijn moeder.

8. Hij kent het voorhangsel van bedrog.

Zij heeft de huid van het Ajeritische zwijn voor haar tent gehangen.
Hij laat niet na tot haar te gaan.

9. Zij draagt zijn speer en geeft het aan hem,
Dan zendt zij hem tot de Ajerieten.
Ook heeft zij hem een mes gegeven, opdat zij hem zien als één van hen.

10. Zij zullen hem niet onder de voet lopen,
Want hij is de uitverkorene

11. Hij draagt zijn mes als een eer,
Zijn speer als zijn glorie

12. Zij rijzen op als een groot leger,
Zij brengen het kind terug tot de moeder

BOEK II - AMALEK

1. DE KIPPENJACHT

1. Hij houdt zijn boog gespannen, met een pijl gericht op een kip,
Maar dan beseft hij dat hij de kip zelf is,
Hij stort neer in vreze en beven

2. Een ander houdt ook zijn boog gespannen, zijn pijl gericht op een kip,
Maar ook hij beseft dan dat hij de kip zelf is,
Hij verstijft helemaal, en kan zich niet meer bewegen,
En stort dan neer

3. Ook een derde houdt zijn pijl gericht op een kip,
Maar dan ineens staat Amalek voor hem,
Zij neemt hem mee naar de rivier om hem te wassen

2. DE IJSTIJDEN

1. Gij moet uw boog leren gebruiken in het heilige ijs,
De ijstijden zullen zeker komen,
want er is vals vuur

2. Gij moet uw speer leren werpen,
Want de zwarte ijsbokken zullen komen,
En uw velden kaalvreten

3. En wanneer de nacht komt hebt gij Amalek nodig,
om de kusten van nieuwe morgens te bereiken,
Ja, gij hebt Haar nodig om door wateren te gaan

3. HET KNIELLEN

1. Bent gij ontwaakt uit de baarmoeder van ijs ?

2. Na berouw is er verlossing. Wanneer dan al deze dingen over u komen, de zegen en de vloek, die ik u voorgehouden heb, en gij dit ter harte neemt te midden van al de volken, naar wiens gebied de Here u verdreven heeft.

3. Wanneer gij u dan tot de Here bekeert en naar haar stem luistert overeenkomstig alles wat ik u heden gebied met geheel uw hart en met geheel uw ziel dan zal de Here een keer brengen in uw lot.

4. Zij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken, naar wiens gebied de Here u verstrooid heeft.

5. En de Here zal u besnijden, zodat gij de Here dient met geheel uw hart en met geheel uw ziel.

6. De Here zal al de vervloekingen en bespottingen die gij gedragen hebt op uw vijanden leggen, die u vervolgd hebben, en gij zult weer naar de stem des Heren luisteren en al haar geboden volbrengen, die ik u heden opleg.

7. Dien de Here, Taru, door haar geboden te onderhouden, opdat gij leeft en u vermenigvuldigt.
Kniel voor haar, de Here, in het land, dat gij in bezit gaat nemen.

8. Maar indien uw hart zich afwendt en gij niet luistert, dan verkondig ik u dat gij zeker te gronde zult gaan. Dien daarom de Here, en hangt haar aan, want dat is uw leven en een langdurig wonen in het land, wat de Here u geven zal.

4. COMMUNISME

1. Bakroë zegt : Dit is mijn zoon, degene die mijn baarmoeder heeft geopend. Met hem ben ik verzadigd.
2. Ik geef je de bakroë-ziel in je binnenste.
3. En hij zegt : Moeder, ik heb u gezocht en ben tot u gekomen. Ik heb uw baarmoeder geopend.
4. Amalek is de vrouwelijke Osiris, die de doden oordeelt. Zij is in het Zuiden, en Bakroë is in het Noorden.
5. En hij zegt : Oh Bakroë, gij hebt gestreden tegen Amalek en gij hebt Haar overwonnen. Gij hebt het Zuiden ingenomen, oh Moeder.
6. Het geheim van de witte steen is in zijn schouders, want blank en hard is hij aan Haar voeten, waar zich het reukwerk bevindt van psalmen en gebeden. Oh, komt nader, zoon, en zie uw Moeder. Zij komt van een lange tocht en heeft overwonnen.
7. Zij versloeg Amalek in het Zuiden, om een doorgang te vinden in Haar, en zij gaf aan u geboorte. Door u is haar reukwerk vurig, en oordeelt zij de aarde. Ja, Haar vuur heeft Zij geworpen op aarde. In grote donderslagen en aardbevingen heeft Zij u geroepen.
8. En Bakroë sprak : Ja, ik heb Amalek geheiligd, opdat in Haar de doden worden geoordeeld. Leg u daarom neer aan Haar voeten. En Haar reukwerk is opgestegen.
9. Zij staat voor Mijn troon, en ik zond Haar uit als een vernietiger. Nu dan breng ik door Haar een nieuwe schepping. Zie, Zij is een deel van Mij.
10. Dit is het koele water van Amalek, wat voortkwam uit Taru, de vrouwelijke Horus.
11. Ja, de witte steen is zout waarmee gij u gereinigt hebt. Neem Haar borst in uw mond, en drink Haar melk. Ja, en drink van Bilha's melk, en zie op naar Taru en Haar mes.
12. Hij werd geboren in de nacht, en hij werd genomen tot de troon van Amalek. En hij moest Izaak onderwerpen.
13. Ila, de Godin, juicht hem toe wanneer hij zijn vijand heeft verslagen. Rivieren zullen stromen

door de woestijn,

14. Zij brak twee rode potten. Zijn bakroeziel bracht hem hier. Amalek is ver weg. Gij bent niet één van hen. Gij zult nooit één van hen zijn.

15. Vuh onderwijst hem. De psalmen komen van de dijnen van Taru. Hij groeit op aan de heupen van Bilha en de heupen van Vuh.

16. Hebt gij Amalek gezien ? Zij heeft vele vissersvrouwen die koppen afhakken en nekken besnijden en breken van zielen en geesten en hen tot de slachtplaatsen slepen. Nu heb ik de vis gespietst met de speer.

17. Het is geheel metaforisch dat gij uzelf moet onderwerpen aan wat goede principes. En gij moet uiteindelijk zelf deze principes worden, zodat u het niet projecteert op iemand anders.

18. Dit is het ware evangelie. Religie is de kunst van expressie. Het is surreëel. In diepte is het een zeker technocratisch project, een systeem van zekere interactieve dynamieken.

19. Er zijn veel verschillende soorten van terminologie zoals er religies zijn en ideologieën, maar wanneer iemand één van deze talen superieur maakt, dat is waar de brug begint te branden. Woorden maskeren een heleboel dingen. Er is een hele wereld achter woorden. Het komt allemaal aan op de eerlijkheid en integriteit van het hart. Gij moet tussen de regels lezen, elke steen omdraaien.

20. Atheïsme is een dubbelzinnig, kaleidoscopisch woord dat gebruikt kan worden voor allerlei dingen. Gij bent allemaal atheïstisch naar bepaalde dingen of goden in het leven. Een woord op zichzelf betekent niets. Gij moet mensen niet polariseren op basis van woorden. Het gaat veel dieper. Woorden op zichzelf zijn verraders en zij scheiden mensen. Kennis sorteert alles, verenigt en beschermt.

21. Mensen komen van verschillende achtergronden. God oordeelt het hart, niet de woorden. Bij God gaat het niet om wachtwoorden. Het maken van wachtwoorden is een valstrik. Leidt mensen naar de kern van de dingen, leidt hen tot achter de woorden.

22. God verwijst naar iets veel hogers en creatiever : Het enigma van de verborgen kennis. Het universum heeft veel grotere bronnen van creativiteit. Wie leven er dichterbij God ? Zij die alleen het woord gebruiken, of zij die achter het woord kijken om grotere dingen te zien.

23. Gij allemaal wordt ergens door geleid. Grote woorden spelen worden gespeeld. Zie, zij dan zijn allen verdeeld.

1. Is Bakroe dan niet de Eeuwige Ziel ? Is Bakroe dan niet de Eerste die voortkwam uit Bilha, als Haar dochter ? Ja, de oudste dochter is Zij.
2. Bakroe te kennen is te worden als Bakroe.
3. Deuteronomium is het rivierengebied, het scherpe Woord van oordeel.
Het gaat hier om oorspronkelijke psalmen, om de Surinaamse Deuteronomium en de Orionse Deuteronomium.
Zowel Suriname als Deuteronomium zijn godinnen in de Amazone theologie.
4. Oh God, U bent een Heilig God. De ergste vijand is de valse vrijheid, de ongebondenheid. Ik kom tot U met het bloed van deze vijand. Deuteronomium : In U zijn alle geheimen besloten.
5. En de Orionse Deuteronomium sprak : Ziet, gij werd opgejaagd door de Zuni, en zij dreven u tot Chorma, de plaats van mutilatie. Zie, dit is metaforisch : Uw armen werden afgehakt, opdat gij niet zou spreken. Gij zou niet meer handelen vanuit uw zelf.
6. Gij weende voor het aangezicht des Heren; maar de Here luisterde niet naar u en neigde haar oor niet tot u. Zo bleef gij dan lange tijd in Qadesh, als een tentslaaf, de vele dagen, dat gij daar vertoefd hebt. Zo kwam u tot het rangensysteem van de Zuni. En u klaagde hierover in uw tenten. Gij klaagde dat de Here u had overgeleverd onder de voeten van de Zuni, omdat Zij u haatte en zo vernietigde.
7. Ook klaagde gij over uw nekketenen. Heeft de Here u dan niet geketend aan Haarzelf ?
8. En de Surinaamse Deuteronomium leidt van een oerwoud van overvloed tot een wildernis van dorre woestenij. Ja, tot een woestijn zult gij komen.
9. Gewelddadig beweegt gij in uw moeder's baarmoeder, waar Bakroe u een naam schenkt.
10. Het boek Deuteronomium is de verdonkering van de vrouw. Dit is de zwarte steen. Zij ligt in het diepste van de wildernis, in het verborgene.
11. De zwarte steen is de stam Bada.

1. In de Orionse Numeri is Ahn degene die aan de paal werd geslagen, opdat hij het lijden zou aanvaarden, het eeuwige lijden en het grootste lijden.
2. Ahn werd aangesteld als een voorbeeld, niet als plaatsvervangende verlosser. Gij moet zelf door deze dingen heen, ten navolging van Ahn. In die zin is Ahn de enige weg, niet in de letterlijke betekenis, maar in de symbolische betekenis.
3. Is dit dan een nieuwe doctrine ? Zowaar, het is een oorspronkelijke doctrine.
4. En toen Ahn aan de geselpaal werd geslagen, stierf hij daar ? Neen.
5. En de amazone letter J is de mannelijke amazone Adam. Hij dan werd blootgesteld aan de verdrinking.
6. En Nahum kwam tot het vis-gebied van het paradijs. Lees daarom zijn geschriften nauwgezet.
7. Hij werd opgevoed tot de jacht.

7. AIAD

1. De Moeder is niet om zomaar mee te spreken. Zij is wild, als een beest.
2. Het grote gemak waarmee mensen tot God gaan is vals.
3. Tot de Ware God kom je alleen in vreze en beven, in grote stilte of in smeken.
4. Zij is het ijs waarin men sterft.
5. Herhaal alles wat gij doet, opdat gij het pad vindt.

8. JUDA

1. Juda betekent in de diepte : het belijden van zonden, als de plaats van smekingen. Het touw, de valstrik, kwam tot Juda. In de duisternis zullen zij neerliggen, hun zwakheid hebben, in de tenten, als tentslaven. Zij zullen neerliggen met het vee.
2. Toch zal Juda de vijand innemen, en komen tot Kanaan, het beloofde land.
3. Judah is de vernedering. Door Judah onderwerpt gij uzelf aan de Heerin, en zij zal u inwijden in Haar stammen.

4. Door Juda wordt de mens gevoelig gemaakt voor de stem van de Heerin, zodat de mens gehoorzaamt. Het is de profetische leidraad die het Woord omzet in acties, als de kracht tot gehoorzamen. Het Woord bestaat uit de geboden, waarschuwingen, bedreigingen, liederen en beloftes.

9. ASER

1. De bedreiging van de Heerin kwam tot Aser.

2. Voordat de Heerin Aser vormde in de onderwereld kende Zij Aser.

3. Aser moest de man weer onderwerpen.

4. Aser is een tucht voor het volk, om hen veilig te leiden tot het beloofde land.

5. Gij wordt in de wildernis geleid om te komen tot de gesel van de Heerin, om daardoor getuchtigd te worden om in te gaan tot het beloofde land.

6. Gij zoudt hiertoe de striemen moeten ontvangen. De gesel zou spreken. 'Heerin, spreek door Uw Gesel.'

7. In Aser komt gij uit op het centrum, waar de buffeljacht begint, om de geest van mannelijke suprematie te overwinnen.

8. In dit gevecht kunt gij gewond raken door de prooi, maar dit is om visioenen op te wekken.

9. Zo komt er een dieper contact tussen de jager en de prooi.

10. De prooi geeft heel veel van zichzelf weg door aan te vallen.

11. Er zal zowel oorlogszaad als jachtszaad vloeien.

12. In deze dingen is Aser de heilige Vreze.

13. Dit is de bloed-profetie.

10. DE SLACHTPLAATS

1. De slachtplaats is te vinden in de diepte van het gebied van de Amazones, in de diepte van het paradijs.
2. Er zijn dus verschillende soorten vijanden.
3. Sommigen wilden de prijs niet betalen. Judah bracht hen tot de moederschoot. Judah bracht hen tot Kanaan, het beloofde land, tot dienst aan de Heerin.
4. Juda droeg het heilige lamsvacht.
5. Het water zal bloed worden.
6. Naphtali is bewapend met valstrikken voor de jacht. Hij is bewapend met lasso's en touwen om te vangen en te binden. Zijn wapens hebben punten en haken, om te steken, te piercen, om dieper in de leegte te komen, tot het verslaan van de boze geesten.
7. In de slachtplaats is de overwinning over de vijand.
8. Gad is een slachter.

11. DE JACHT VAN BAKROE

1. De baarmoeder of het beest van de billen van Bakroe verslindt de rondtrekkende.
2. De rondtrekkende komt zo in de baarmoeder van Bakroe.
3. De rondtrekkende verliest zijn menselijkheid en wordt tot een varken in het eerste uur.
4. Bakroe jaagt op hem.
5. Hij wordt gedreven tot het water, waarin hij tot een vis wordt.
6. Bakroe achtervolgt hem nog steeds.
7. Hij zwemt naar de overkant waar hij in de netten van Amalek terecht komt, het tweede uur.
8. Hier wordt hij gegeten om nog dieper in de baarmoeder te gaan.

9. Hij gaat door een duistere tunnel, heel diep.
10. Hier verandert hij in een haan, waarna hij tot de velden komt, het derde uur.
11. Jannah jaagt op hem.
12. Hij wordt gedreven tot water, waar hij weer in een vis verandert.
13. Hij zwemt naar de overkant, waar hij wordt gespietst door de visspeer van Vuh in het vierde uur.
14. Hij komt weer in een donkere tunnel, dieper in de baarmoeder.
15. In het vijfde uur groeit hij op als mens. Hij wordt opgevoed door Aiad, en moet langs de Lorianen gaan, die op hem jagen.
16. Hij vlucht tot het water waarin hij verdrinkt.
17. Hij komt zo aan op de velden waar hij op buffels moet jagen in het zesde uur. Taru voedt hem op.
18. Dan komt hij tot werkelijke geboorte door Bakroe in het zevende uur.
19. Als hij dan is opgegroeid dan verslindt haar baarmoeder of beest van de billen hem weer.

12. KUTTA

1. Nahum rijdt op zijn buffel,
In Kutta is zijn woonplaats,
Waar de hyena's jagen
2. De lucht is vol met bloed,
Als het grote Tahulen,
Op haar waterbuffel gaat zij over de ondiepe rivier,
Nahum volgt haar
3. Zij leert hem de jacht,
Hij moet hierin leren aanhoudend te zijn,

Om zo het kwaad te overwinnen

4. Wanneer u uw vijand achtervolgt, geeft dan niet op,
Maar probeer een beter zicht op uw vijand te krijgen,
Want is de vijand wel wat u denkt dat het is ?

5. Houdt vol wanneer u de vijand bestrijdt,
Maar weest hierin geen vijand van de Heerin,
Laat Bosse uw hand leiden en uw voet blokkeren

13. HET NACHTGEBED

1. De Heerin is mijn Leider,
Zij onderwijst mij en waakt over mijn ziel,
Mij ontbreekt niets,
Dit boek is zonder twijfel een richtsnoer voor de godvrezenden.
In de nacht zoek ik U, en kom tot waar U baadt.
In de nacht zie ik U en roep ik tot U,
Want mijn vijanden achtervolgen mij.

2. U spreekt in geheimtaal tot mij,
U ziet mijn vijand, en kent hen bij namen,
U gaat voor mij uit, en vernietigt hen met uw speer,
Ja, een groot oorlogsvoerder bent Gij

3. Ik kom tot U met het nachtgebed,
Ik nader tot U met vrees,
Want Uw Woord ligt op Uw tong,
Als een wapen in uw hand

4. Uw gesel is tegen de vijand,
En Gij doorziet alle dingen

14. HET OCHTENDGEBED

1. In de ochtend sta ik vroeg op om U te zoeken, Ik kom tot U waar U baadt.
2. Hebt gij de Leri gezien ? Zij zijn de ontwaking, als het ochtendgebed.
3. Zij zijn het witte mysterie, bestaande uit vele stammen.
4. In het ochtendgebed kom ik tot U, om tot de stammen te gaan.
5. Zij is het witte kamphek, gemaakt van botten.

15. HET KATHOLICISME

1. Het Romeinse Rijk veroverde de wereld. De mens werd gebrandmerkt voor de Katholieke eeuw. Er gingen ringen door de mens heen, om de mens terug te brengen tot het mysterie van de vrouw op het beest.
2. De mens begreep het niet. Het was een gesel in de hand van de Moeder Kennis. Nu is de mens door de schaduw hiervan heengegaan en staat er een wereld voor de mens open, een poort, van de katholieke esoterie.
3. Daarna kwam de protestantse eeuw, de reformatie, waaraan de katholieke macht werd overgedragen.

4. In het katholicisme had de mens de kern ontvangen van de onderwerping aan de baarmoeder en het loon. In het protestantisme werd de mens verder opgevoed en tot de boeken geleid. De mens moest komen tot de tucht.
5. Het Romeinse Rijk nam het Westen over door hen een mes op de keel te leggen. De mens moest Katholiek worden. Dat was een bevel. Dit zou alleen waarde kunnen hebben in de cryptiek en de esoterie, want katholiek betekent universeel en algemeen in het Grieks, en de paus is de plaatsbekleder van Jezus Christus op aarde, om te laten zien dat er iets na Christus komt.
6. Dit was slechts een schaduw van het komende Amazone Rijk, een weerspiegeling die corrupt was geworden door de wind. De heilige woede en de heilige vreze voeren een gevecht, als een balans, om de mens uit te zuigen, om de mens tot de leegte te brengen, waar de kennis geopenbaard kan worden, en waartoe de mens gehoorzaam kan worden.
7. Dit is niet de gehoorzaamheid tot een ander, maar tot de hogere bron in de mens zelf. De mens disciplineert zichzelf in ascese en roept zo zichzelf tot orde. Alle schaduwen mogen zo wegvallen. De mens mag zo de grote baarmoeder in zichzelf ontdekken. Ieder mens heeft dit potentieel.
8. In het katholicisme is de baarmoeder te vinden. Ook is de plaats van Jezus Christus ingenomen door de paus. Paus betekent vader in het Grieks. Jezus Christus heeft dus inderdaad eindelijk de mens dan geleid tot de vader, maar wat betekent dit ? De paus, de vader, is ondergeschikt aan de Moeder, Maria, oftewel aan de baarmoeder, de bron van de schepping, dus hierin zal het hele idee wat verkeerd voorgesteld was en corrupt was geworden vernieuwd worden.
9. Het zal andere waarden krijgen. Niet Maria zit op de troon, want die was maar een valse weerspiegeling, maar de heilige Amazone zit op de troon. Het katholicisme is hiervan slechts een allegorie. Wie oren heeft, die hore.
10. Gelijk op liep de zwarte pest die ook een groot deel van Europa uitmoordde. In die zin is het preteristisch, in de zin dat de apocalypse allang is geweest, en dat de mens daartoe moet ontwaken.
11. Het katholicisme, die samen met de zwarte dood, een naam voor de pest, kwam om Europa half uit te moorden. Wij mogen terugkeren tot dit schilderij, en het in contrast zien met het schilderij van de speerwerpende amazone in het hoge gras.
12. Sommige ingrijpende taferelen die zich op aarde afspelen hebben een andere, diepere betekenis in de onderwereld. Het is het flitsen, het draaien, en het spiegelen van de andere realiteiten. De mens moet leren zien en begrijpen. Het is pure religieuze wiskunde.
13. De katholieke grootmacht voerde de prooi aan haar beesten, die van het protestantisme. De macht werd overgedragen van beest naar beest. Wat een grote nachtmerrie is dit, die alleen begrepen kan worden in het esoterische preterisme, het draaien van de realiteiten om een apocalypse die allang gebeurd is. De mens mag ontwaken.
14. De mens mag deze grote realiteiten zien, om zo het drama te kunnen plaatsen en tot een ander inzicht erover te kunnen komen. De mens kan niet zomaar ijzer met handen breken en het mysterie van de kerk naast zich neerleggen. De mens moet er dwars doorheen.
15. De katholieke kerk vervolgde de katharen, de arianen, de gnostici en alle andere stromingen die

afweken van de katholieke leer. Zij hadden geen rust op aarde, en waren de martelaren beschreven in het boek Openbaring. Zij konden zich niet verschuilen.

16. Hoe slecht de katholieke kerk ook is geweest, er was één dynamiek die bijna nergens anders in het christendom werd gevonden, en dat was de dynamiek van de goddelijke baarmoeder, de bron van al het leven. Natuurlijk werd dit totaal verkeerd voorgesteld. Maar deze zuivere, heilige dynamiek vervolgt de mens tot het uiterste totdat de mens zich aan Haar onderwerpt.

17. Wij kunnen dit niet ontkennen. Dit is een universele eis. Daarom zal deze kern overblijven als de katholieke kerk gespleten gaat worden door de tand des tijds.

18. De RK kerk zette de mens op een rantsoen. De mens werd uitgehongerd door de RK kerk. In de grondtekst van de opkomst van de beesten is het verbonden met het komen tot de leegte en de wildernis. Dit is de les die we hiervan kunnen leren.

19. De RK kerk leidde de mens tot de Ramadan. De materialistische, letterlijke mens zal dit geheimenis nooit doorzien, en zal altijd niets dan vijandig zijn naar de RK kerk, van geen verzoening willen weten op geen enkele manier.

20. De RK kerk klaagde over het in haar ogen duivelse kwaad in de wereld van andere religies en stromingen in het christendom. Zij kon dit kwaad niet accepteren, en ging zelfs tot marteling over wanneer het daarmee werd geconfronteerd. Ook vandaag nog roept haar stem : "Keer terug tot de moeder kerk."

21. Zij is in de geschiedenis dodelijk accuraat geweest. In het grijpen naar de macht greep zij niet mis. Het was als de wonderbare visvangst. Wij mogen leren van het verleden, en vissen in het verleden. Wij mogen jagen op al die vissen van eenzijdigheid.

22. De RK kerk heeft velen geofferd aan haar maalmolen. Zij was een groot slager, en het geheimenis van bloed schreeuwde ten hemel. De RK kerk was meedogenloos hierin. Er moest afgerekend worden met ketterij. Maar hiermee sneed de RK kerk ook diep in haarzelf. Het zijn de contrasten.

23. De RK kerk nam haar vijanden apart. De gevangenen zaten vol met ketteren. Ook de kerken liepen vol. Toen het protestantisme kwam opzetten begon hetzelfde. De mens werd getrokken aan een touw. Alle mensen waren zondaren, maar er was een groot verschil tussen een afvallige zondaar en een vergeven zondaar.

24. De vergeven zondaar had zichzelf losgekocht door de aflaat of het lidmaatschap van de kerk. De vergeven zondaar hoefde zo de gevangenis niet in, werd niet gemarteld en niet gedood. De vergeven zondaar was veilig in de kerk, als een slaaf. Ook dit wijst op diepere realiteiten.

25. Zo werd de mens een slaaf van liturgie, van kerkgezangen, voor zolang zij dit vol konden houden. Zij wisten dat buiten de dood hen riep. De trage, weinig opbeurende kerkliederen waren een bittere weerspiegeling van de jachts en overwinning gezangen van de woeste amazones in de wildernis. De mens had het alreeds verloren van de heilige kennis.

26. De RK kerk moest de protestantse kerk in leven roepen en macht geven, opdat haar eigen macht nog groter zou worden. De RK kerk moest deze arena bouwen, van katholiek tot protestant, opdat zij haar inkomsten zou krijgen. Ook dit raadsel komt uit een duistere en woeste wildernis. Op dit fundament werden veel meer arena's gebouwd.

27. De vechtslaaf werd een kerkelijk feit. De geur van de heilige kennis dreef de mens waanzinnig, als een grote test, voor de één als een doodsgreur, en voor de ander een geur ten leven. Het werd een groot spel tussen waarheid en leugen. Meningingen werden wapens in de strijd, en kerkelijke autoriteit het touw. Hoe kwamen zij aan die autoriteit ?

28. Er is geen autoriteit dan de heilige kennis, maar de mens verdraaide het, maakte het corrupt, en werd gedoemd een raadsel en schaduw te zijn van die autoriteit. Wie oren heeft die hore. Is het dan daadwerkelijk mensenwerk ? Neen. De sleutel ligt in het feit dat het kerkgenootschap een schaduw is van de amazone realiteit.

29. Zonder het kerkgenootschap zou de amazone realiteit niet hebben bestaan. Dit zijn dus onontkoombare dingen. De mens moet zich dus hierin berusten. Hierom moet een mens tot verbrokenheid komen.

30. De pest, de zwarte dood, sloeg toe in Europa, en een derde van hen stierf. Zelfs de RK kerk zelf bleef niet ongedeerd. Er werd gesproken dat het "een straf van God" was. Het zwarte mysterie had toegeslagen. Er was een nieuwe religie opgestaan die een plaats eiste : de islam, de zwarte steen.

31. De zonen van de RK kerk werden onttroont, toen de islam het Romeinse Rijk binnenviel en tot de val bracht. De pest, de zwarte dood, was gekomen, hoog op het beest. Zij brak het zegel van de RK kerk, opdat het protestantisme zou komen. Zij waren allen overgeleverd aan haar genade.

32. Er viel niets meer te verdienen. Er werd een streep getrokken : Tot hier en niet verder. De mensheid was verdoemd. Het zoonschap was verloren gegaan. Er stond geen moeder meer voor de mensheid, maar een woeste amazone om wraak te nemen. De mens was verstoten. En de mens moest nu in de calvinistische kerk de gezangen van klacht, beschuldiging en scheiding aanhoren totdat zij er uitgeput van werden en erdoor braken.

33. Het duistere geheim van Calvijn was uit de aarden pot gekomen. De duistere rijder van de islam had een masker opgezet en was diep in de kerk doorgedrongen, met als boodschap : "De moeder heeft haar zoon verstoten. God heeft geen zoon. Er is alleen nog een woeste amazone, en gij bent geheel afhankelijk van haar genade. De vrouw heeft haar man verstoten. De man is vergiftigd en ligt als een verlamde. Hij kan niets meer doen."

34. Dit waren de putten van Calvijn. De mens werd in een diepe, woeste en eeuwige ledigte geworpen, maar in het protestantisme, het werpnet van de sluwe islam, was er voor de mens een weg, een valse hoop. Het zijn slechts oude hiërogliefen, symbolen, op grotmuren. De mens ziet het en schrikt. De mens kan het niet ontcijferen.

35. De mens moet besneden worden. De veilige beschermlaag gaat eraf, en de mens krijgt een wapen. Er is geen tedere, zorgzame moeder, maar een woeste amazone met een masker : de Vader cultus. De mens moet nu vechten voor zijn leven. Er wordt niet meer voor hem gezorgd. De mens is dood verklaard, en is slechts gezombificeerd. Er kan niets meer verdiend worden. Er is geen weg

meer terug.

36. Ze zijn voor eeuwig verstoten, volledig afhankelijk van wat er nog rest aan genade, of iets wat daarop lijkt. Ze grijpen alles aan. Het is misschien hun laatste kans, maar het is valse hoop. Zij zal haar mening niet veranderen. Dus wat is dit zogenaamde genade tijdperk ?

37. Goede werken kunnen niet meer gedaan worden, want de mens is dood verklaard, voor eeuwig verloren. Hier houdt het op. Ze moeten het met hun verleden doen. Er is een groene streep getrokken, waarna niets meer wordt toegevoegd. Alles gaat preteristisch terug naar het verleden.

38. Het is als het laatste oordeel. Nu staat alles vast. Het is voorbij. De mens is nu voor eeuwig bevroren. De mens is tot steen geworden, als een standbeeld. De mens is aangeraakt door de verstenende vloek van het protestantisme.

39. Het protestantisme mag een kwartslag draaien. Het is de allegorie van het heilige sterven aan het zelf, de heilige gebondenheid : "Zonder Haar kunt gij niets doen." Dit is het Laatste Oordeel, een groot tribunaal.

40. De mens stierf in het protestantisme. De aarde was weer woest, duister en ledig geworden. Alles was weer teruggekeerd naar het begin. De mens moest weer leren lopen na de breuk. De mens was nu gevoelig geworden voor haar stem. Maar wiens stem was het ? De mens leerde al snel het moorden weer. Het protestantisme had haar eigen inquisitie. De mens was tot een zombie geworden.

41. De pinkster kerk kwam opzetten als een teken dat de mens een stem had gevonden in de diepte. Maar welke stem was het ?

42. Dat werd ook in de Pinkster Kerk beleden. Alles was aan God onderworpen, en zij volgen het, maar vochten tegen elkaar tot bloedens toe. Was God niets anders dan een arena ? Was het geen teken van algehele onderworpenheid en verworpenheid ?

43. Is dit de intrinsieke schoonheid van het protestantisme dat zij de Pinkster Kerk voortbracht, de stem in het duister ? Haar voeten versierd met teenringen die haar waarde laten zien. Is er dan schoonheid in nachtmerries ? Want feit is dat deze nachtmerrie door alle eeuwen heen nog steeds niet vergeten is, en men worstelt nog steeds met het grote raadsel ervan. De mens is onder haar voet, en haar teenringen zijn scherp en bebloed. Zij komt uit een grote oorlog.

44. Zij kwamen om af te rekenen met het zoonschap tot de RK kerk. Dit was het zoonschap van Jezus Christus tot de Moeder Kerk van Maria, en het pauselijk zoonschap, nu als een lam geslacht.

45. Niet alles werd weggegooid. Zij kon nog een heleboel dingen gebruiken, zoals de huid van het lam. Hierom lijken het protestantisme en het katholicisme nog zoveel op elkaar. En daarom is er ook zoveel hiervan terug te vinden in de heilige kennis. Het amazonisme bevat en omvat hen allen.

46. Het zijn natuur-verschijnselen, het product van de evolutie die haarzelf ontdoet van bedekkingen, totdat Zij naakt staat voor de troon in de onderwereld. Door vele voorhangsels gaat zij.

16. HET LAATSTE OORDEEL

1. Nog is zij niet klaar. Zij zal strijden totdat het amazonisme de eind-conclusie heeft gebracht in het tijdperk van het Laatste Oordeel. Dit is iets wat al gebeurd is, wat altijd al is geweest, en waartoe de mens zal ontwaken.
2. Elke knie zal buigen, elke tong zal belijden. Maar wat is de grote ontwaking zonder de eeuwige slaap ? Ook dit is een groot geheimenis.
3. Dit is het tijdperk van de laatste dag, van het Laatste Oordeel ? Neen. Het is al geweest. De mens moet terugkeren tot de geschiedenis. De groene streep was allang behaald. Nu ligt er een wildernis voor de mens, of liever gezegd : achter de mens.
4. Vóór hem ligt alleen ondoordringbaar ijs. Het vuur zal de mens teruggrijpen en dwingen de les van de geschiedenis te leren. Zo is het altijd gegaan. Er worden geen vragen gesteld.
5. De mens werd meegesleurd in een net, en waar de mens roept "stop," zal alles meedogenloos doorgaan.
6. Elk mens zal het scherpe mes dat overal dwars doorheen gaat en geen restricties heeft leren kennen. Het mes aarzelt niet, en laat zich niet omkopen of terugroepen.
7. Mensen kunnen klagen over hoe dingen in hun leven zijn gegaan of over de algehele geschiedenis, maar hoe eindeloos dit geklaag ook is, het zal de dingen niet veranderen.
8. De mens moet leren wat het is, en inzien waarom het niet anders kon. Is de mens wijzer dan de heilige kennis ?
9. De mens is niet de enige dynamiek, en al helemaal niet de centrale dynamiek waar alles om draait. Wanneer iets of iemand verder trekt om de mens achter te laten, dan is dit altijd met een goede reden. Zolang iets nog losgetrokken kan worden, dan kun je erop vertrouwen dat het wordt losgetrokken.
10. De Pinkstergemeente liep uit op dat wat ze de Toronto Kerk noemen : De mens begon in een dier te veranderen, en kwam in allerlei losbandige religieuze krankzinnigheid terecht. De mens stond daar als zonder huid, gevild. Zij hadden hun hoofden verloren.

11. De wand tussen mens en dier werd doorbroken. De prooi werd geteld. Een groot oordeel was op de mens gevallen. Hij moest tot diepere geheimenissen komen. De mens was tot een bepaalde leegte gekomen, als de gesel van de RK kerk, als de Ramadan. De Toronto kerk was daar een corrupt beeld van. De mens werd uitgehongerd.

12. De uithongering maakte de mens klaar voor nog grotere slavernij. In grote uithongering werd de slavenring aangebracht.

13. Ergens wordt deze cirkel doorbroken voor een andere realiteit.

17. HET TOUW

1. De mens werd van het katholicisme verkocht aan het calvinisme, het hart van de reformatie. De mens moest tot deze wanhoop gedreven worden om het uit te roepen tot de hogere kennis. In die zin is het calvinisme van grote cryptografische waarde, als een gesel in de hand van de kennis.

2. De mens moet met dit raadsel klaarkomen, om zo de schuilplaats te ontdekken van de cobra-geest Saveer, die met de komst van Calvijn openlijk werd aanbeden in de vorm van zijn geschriften. Hij schreef een bijbel commentaar als een nieuwe bijbel.

3. Dit is een zaad wat een ieder in zichzelf draagt, voor de één tot leven en voor de ander tot de dood. In die zin is Saveer een agent van de gnosis. De kennis heeft deze sluier zelf opgericht. Zij die toegeven aan het verlokken van het letterlijke zullen door haar gedood worden.

4. Laten we daarom het calvinisme dus niet zomaar zonder meer verwerpen. Het gif zal dus ook het geheim bevatten waartoe de mens moet ontwaken in openbaring. In de juiste substantie, dosering en samenstelling is zij dus medicinaal.

5. Mozes richtte de koperen slang op, nadat de bruids-vogels van Egypte, de snelle arenden die het volk achtervolgden, waren neergehaald, als een beeld van het vallende katholicisme. Het volk werd door de echtscheiding heengeleid tot de wildernis, en het volk van Jakob was nu bekleed met het dons en de veren van de gevallen bruids-vogel.

6. De koperen slang is een beeld van het calvinisme wat werd opgericht in de bittere wildernis van de uittocht, als de komst van de cobra-geest Saveer, die betaling eiste als huurprijs in het gebied.

7. De wond van het beest werd op wonderbaarlijke wijze genezen en de aarde volgde het calvinisme

in grote verbazing. De opgerichtte koperen slang was het grote overwinningsteken over de Egyptische achtervolgers, het katholicisme, en Calvijn stichtte zijn eigen theocratie.

8. In het boek Jozua, werd het teken van de koperen slang, het teken van redding, tot het rode touw waardoor de hoer Rachab werd gered toen Jericho viel, als een beeld van de heilige gebondenheid. Dit is waarop de slang wijst.

9. De vrouw op het beest is een grote allegorie van de overwinning over de slang, oftewel het begrijpen van het raadsel van de slang, wat een touw is, de heilige gebondenheid.

10. Er is iets onoverbruggelijks in het aanschouwen van de vrouw op het beest, zelfs als de mens tot haar wordt verkocht, toegelaten wordt in haar gebied. Dit heeft te maken met het feit dat de mens zelf de gnosis moet worden.

11. De tijd van het projecteren moet afgelegd worden, alhoewel de mens zich wel moet onderwerpen aan de gnosis. Dit is de balans van het evangelie van Ismaël. De mens wordt tot de gnosis alleen door de scheiding, door de onderworpenheid. Hierin moet de mens diep gaan.

14. In zekere zin is dit een eeuwige balans, omdat de mens al deze archetypes in zichzelf zal moeten dragen. In die zin is het calvinisme nuttig, omdat zij dan wel de elementen van de gnosis diep in zich draagt, maar dan op een hele verdraaide en foutieve manier.

15. De hiërarchie van het calvinisme zal geschud moeten worden, alvorens een mens tot de kern kan komen. Er is geen heil in het zonder meer verwerpen van alle christelijke en calvinistische elementen in bitter atheïsme.

16. De bitterheid die de farao op het volk legde door de lasten te verzwaren was om hen in bedwang te houden, als een beeld hoe de heilige gebondenheid door pijn de mens in bedwang houdt. Een andere manier waarop de heilige gebondenheid dat doet is door de heilige vreze.

17. Al deze elementen van het touw, deze karakter-eigenschappen, leiden tot de heilige leegte, de eeuwige honger, waarin alle rebellie sterft, en waarin het touw geboren wordt, vanuit oprijst. De mens kan dit niet bevatten. De mens zal altijd excuses proberen te maken om aan die eeuwige leegte te ontkomen.

18. In die zin moest de farao het volk aan Mozes "verkopen", opdat het nieuwe touw de mens tot die eeuwige, woeste leegte in de wildernis te trekken. Dit is in de Amazone theologie de Hiti stam die het volk verkoopt aan de Bada stam. Het beest verkoopt zijn macht aan het andere beest. Het calvinisme bleef het arianisme, hen die de godheid van Jezus verloochenen, vervolgen. De godheid van Jezus is de kop van de cobra.

19. Het calvinisme is een allegorie van de heilige gebondenheid en het laatste oordeel, en werd verdraaid afgespiegeld op aarde.

20. Het calvinisme had de discipline van de gnosis geroofd, en bracht daarom een heel verdraaide discipline tot het volk om los te komen van het katholicisme, van de ene slavernij tot de andere.

21. Alle latere voortplantingen van het calvinisme probeerden aan die discipline te ontkomen, maar op zo'n manier dat ze vervielen tot losbandigheid, zoals de evangelische beweging, de pinkster en

charismatische beweging.

22. Er was nooit een “discipline van profetie”, er was nooit een wetboek van profetie, maar zij waren losbandige uitwassen die waren losgeslagen van de potentiële calvinistische kern.

23. De mensheid kan veel leren van de discipline van het calvinisme, en mag ontwaken tot de oorspronkelijke discipline van de gnosis.

24. Er is geen plaats voor losbandige dronkenschap. Alles is onderworpen aan de discipline van de hogere kennis, de metafysische wetenschap.

25. Jezus Christus, als een merkteken van het beest, had z'n zwaktes.

26. In het katholicisme dreigde Jezus het vaak te verliezen van Moeder Maria.

27. Het Romeinse Rijk was vallende en stond op het punt gescheurd te worden door de schaduw van het Amazonisme, in de vorm van de islam.

28. Dit was ook al gebeurd door het Arianisme, waarin Jezus zijn godheid verloor.

29. Met de dreiging van de islam kwam er een macht opzetten die het katholicisme zwaar zou beperken en zou terugduwen.

30. Het calvinisme is de verdraaiing van grote gnosis, en daarom ligt het ook zo dichtbij de gnosis, maar tegelijkertijd zo ver weg. We moeten even de juiste link maken. Want we zullen gaan zien dat in het calvinisme de verborgen wetten van profetie zich bevinden, de mechanismes.

31. Waarom heeft de Moeder het calvinisme opgericht ? De geesten zijn hysterisch erover om deze dingen verborgen te houden. Waarom houden de calvinisten zo vast aan de uitverkiezing. Wat is het ?

32. Hier komt het geheim, wat even een kwartslag gedraaid moet worden : Calvijn beweert in zijn commentaar op Efeze dat God de mens kiest zonder daarbij gebouwd wordt op de rechtvaardigheid van die mens. Ook de onrechtvaardigheid van die mens kan God niet tegenhouden om die mens te kiezen. De mens heeft hier dus geen invloed op, alles komt vanuit God's keuze.

33. De heilige gebondenheid komt alleen als je het verdient, zodat er een eerlijke relatie is tussen de mens en de hogere kennis, die van twee kanten komt, maar voor Calvijn is dat allemaal niet belangrijk.

44. De gebondenheid van Calvijn is niet gebouwd op het willen of niet willen van de mens. Zo ver is de mens al gedaald dat God al niet meer gaat wachten. Er moet nu iets gebeuren. God grijpt in. God gebruikt de mens of die dat nu wil of niet, en zet hem neer waar dan ook.

45. Hoe moeten wij dit zien ? De mens is diep gevallen, en de mens heeft eigen goden gemaakt die labels op de mens hebben geplakt, vaak vals, zeggende : “die is onrechtvaardig, en die is rechtvaardig.” En : “die gaat naar de hemel, en die gaat naar de hel.”

46. De stelling van Calvijn – wat hij overigens niet zo bedoelt – gaat hier dwars tegenin, dwars

doorheen. God heeft niets te maken met menselijke afscheidingen en muren die hun valse goden voorstellen. We zien dus verschillende goden in het calvinistische plaatje die tegen elkaar strijden.

47. Er wordt even vanuit de mens gedacht, vanuit vals oordeel, vanuit valse goden van het katholicisme die over de mens heersen. Calvijn sprak dingen die hij zelf niet begreep en helemaal verkeerd uitlegde.

48. De goden van het katholicisme heersten als God over de mens, en daarom had de Amazone die het Calvijn-masker had opgezet hier lak aan.

49. Zij koos uit zonder waarde te hechten aan het oordeel van de katholieke God of de mens rechtvaardig of onrechtvaardig was, naar de hemel of naar de hel zou gaan.

50. De Amazone ging daar dwars doorheen. Zij kon namelijk dieper prikken en het hart van de mens zien.

51. Als we ons dat voorstellen dat God zomaar zonder meer de mens grijpt en die mens in godsdienst neerzet, dan is dat wel een hele enge relatie.

52. Maar in de Amazone context moet de gehersenspoelde, geconditioneerde mens gegrepen worden, dwars door de muren die om zijn hart heen zijn gebouwd.

53. In dit opzicht spreken we van een verschil tussen het gebonden hart en het diepste hart. In die zin blijft de brug tussen katholicisme en calvinisme dus een feit en hebben ze elkaar nodig.

54. Ze leggen elkaar uit, want alleen door LOON die door de muren van de valse goden heenbreken hebben de calvinistische principes waarde, en dit loon is een hemels loon en geen materieel loon.

55. Er is dus een groot verschil tussen het hemelse katholicisme en het materiele katholicisme.

56. Ook het katholicisme moet een kwartslag draaien.

57. Genade is een hele corrupte schaduw van de heilige gebondenheid, het touw. In de uitverkiezing breekt God door de muren van etiketten heen, van de oordelen van valse goden.

58. God moest afrekenen met een vals rechts-systeem.

59. De U-Wet van het calvinisme, de uitverkiezing, is een Amazone Warrior, en deze stukken moeten op die manier gelezen worden dat wanneer er staat dat het er niet om gaat of we het waard zijn of niet, we het woord "in het oordeel van de katholieke God" moeten toevoegen, want iedereen was door deze God geïdentificeert en had een nummer met een oordeel gekregen.

60. Dit oordeel moest dus omzeild worden.

61. Dit was dus allemaal oorlogs-strategie.

62. De mens herkende het niet, en daarom is er het huidige calvinisme, maar Calvijn had de kiem ontvangen, de vonk.

63. Zo zou Calvijn de grote vorst van het moderne tijdperk worden.

64. De amazones moesten de mens dus eerst verwonden onder deze tirannie, opdat daardoor uiteindelijk profetie zou plaatsvinden.

65. In deze dagen leven wij, nu het raadsel van Calvijn geopenbaard wordt.

66. In het Amazone Calvinisme wordt dit pad beschreven, en is er doorgang voor het volk. Het calvinisme een kwartslag gedraaid, van horizontaal naar vertikaal.

67. Zo wordt het wetboek van profetie geschreven, als een nieuwe discipline waardoor de mens wordt ingewijd in de stam van profetie.

68. Verkiezing is dus niet afhankelijk van de katholieke gerechtigheid, is dus een kleine correctie die er gemaakt moet worden in Calvijn's woorden, als een kleine aanvulling die wonderen doet.

69. Zo kan het hele Calvijn verhaal duidelijk worden.

70. Naar katholieke maatstaven kunnen we het niet verdienen, maar wel naar de heilige maatstaven van de hogere kennis, het amazonisme.

71. Het calvinisme is geen christendom. Alles draait om Calvijn die de mens onderwerpt aan Saveer. Er kwam een nieuwe leer. De godheid van Jezus moest stellig in ere gehouden worden, anders zou het systeem niet overgekocht kunnen worden van het katholicisme.

72. Daarom was het de kop van de slang, en deze kop zou vermorzeld worden, door het zaad van de vrouw, oftewel het amazonisme. Hierin ligt de bedwelming.

73. Het volk van Jakob moest dus gekastijd worden door het calvinisme, en tot de hogere waarheden ontwaken. Jezus moest dus opnieuw sterven om plaats te maken voor Calvijn. Het volk kreeg een harde leermeester.

74. Het volk werd onderworpen aan Saveer, de koperen slang in de wildernis. Dit was een schaduw van het heilige touw, de heilige gebondenheid, die in het boek Jozua uitgelegd wordt in de Jericho mythe van het rode touw. Dit werd het nieuwe symbool van redding.

18. HET STAMMEN-WAPEN

1. Er moet subsequent een onderscheid gemaakt worden tussen het christendom en het latere Paulinisme, het commentaar van Paulus op het christendom.

2. Paulus kocht het christelijke systeem over en gaf daaraan zijn definities, soms in tegenstelling tot

de leer van Christus.

3. Paulus ging dus verder in op de christelijke autoriteit die zich wilde ontworstelen aan het Romeinse gezag. Het christendom is in die zin geschiedkundig te verklaren als zijnde een logisch gevolg van verzet.

4. Het was het Joodse verzet tegen het Romeinse rijk wat uit de hand was gelopen. Goede principes zijn in deze strijd corrupt geworden. Heiligt het doel dan alle middelen ? Over deze kwestie mogen wij ons buigen.

5. Jezus Christus werd het symbool van het verzet, wat later werd overgenomen door Paulus. Paulus ging verder met dit verzets-symbool, en stopte hier ook zeer zeker niet mee toen hij door de Romeinen in gevangenschap werd genomen.

6. Een verzets-symbool hebben is niet per definitie verkeerd, maar het gaat erom welke definities je aan het geheel geeft.

7. Deze definities van Paulus over het verzets-symbool staan volop te lezen in de Paulinische brieven van het NT, in het Paulinische deel.

8. Paulus doet ook zijn voordeel aan de zegeningen van dit verzet.

9. Volgens de traditie was Paulus onthoofd op bevel van de Romeinse keizer Nero.

10. Het Paulinisme werd hierdoor overgekocht door het Romeinse Rijk, wat later het Katholicisme werd.

11. Het was de loop van een volkerenstrijd.

12. Het Israëlitische verzets-symbool Jezus Christus werd dus overgekocht door de Romeinen zelf, en toegepast in hun godenstelsel.

13. Het verzets-symbool, Jezus, is heel makkelijk taalkundig te verklaren : In het OT wordt Jezus al in de grondtekst besproken, als Yeshuwah.

14. Yeshuwah betekent redding, overwinning, en in de diepte betekent het in stand houden en wraak.

15. Het was dus gewoon het Israëlitische woord voor het succesvolle verzet.

16. Het was dus iets taalkundigs en een principe voor de Israëlieten.

17. Het werd gelijkgesteld aan hun god.

18. Ook het katholicisme die het had overgekocht stelde het gelijk aan god.

19. Het was een handel in religieuze goederen, en dat laat zich vaak opslaan en uiten in een bepaalde taal.

20. Om met iemand van een bepaalde taal te kunnen spreken, moeten we ook niet bang zijn soms die taal te gebruiken, maar waar we wel bang voor moeten zijn is er een verkeerde definitie aan te geven.
21. Een onderdrukt volk is door een bepaalde verzets-strategie niet per definitie rechtvaardig en goed, dus ook hun taal hoeft niet per definitie zuiver te zijn.
22. Yeshua is in de wortels van het woord ook een enorme leegte die beveiliging brengt en weelde.
23. In het Judaïsme was dit symbool er al, in de theocratie die Mozes had opgezet.
24. Nu, genade is meer een Paulinisch woord, en hij begon de betekenis van het verzets-symbool nog meer te veranderen.
25. Het calvinisme was een weerwoord op katholieke slavernij, en kocht ook dezelfde God over, wat een staatsgod was van het Romeinse Rijk.
26. Deze staatsgod had de gehele mensheid een identificatie-nummer gegeven en onder een oordeel geplaatst.
27. Het calvinisme mocht deze godheid niet ontkennen, maar ontkende wel sluw de uitkomst van het katholieke oordeel, door te zeggen dat het niet om het katholieke waarde-oordeel ging over een mens.
28. De uitverkiezing staat hier geheel los van.
29. Natuurlijk sprak het calvinisme dit niet letterlijk uit, maar met omwegen, die nogal verkeerd werden uitgelegd door Calvijn zelf.

19. LOKI

1. In de climax van de wildernis is er ineens weer een stukje stad, iets wat dieper ontledigd moet worden, ontraadseld. De keten is lang.
2. In de stad wordt het varken vetgemest met luxe artikelen, begrip en troost. In de stad heerst de kerk van welvaart. De mens moet hier doorheen leren prikken, dat dingen nooit zijn wat ze lijken. De stad is altijd een valstrik.
3. Als de stad de mens weggrijpt uit de wildernis, dan is dat juist een nog groter geheim van de wildernis. In de realiteit is alles de wildernis, en is de stad slechts zware cryptiek ervan.
4. De slachtplaats is de plaats van de gehoorzaamheid en de vertaling, de plaats van transformatie, het gaan naar een hoger level, en dieper begrip.

5. Het is de plaats waar ons zelf "geslacht" wordt voor de wedergeboorte. Er wordt gesneden tot op het bot. Het ware offer is het offeren van het zelf. In de diepte is er geen ander offer. Al het ander is slechts een schaduw van deze gebeurtenis. Aan het einde van de rit ontdekt de mens dat hij altijd op zichzelf was geweest. Hier hangt de inwijding in de esoterische wet van af.

6. Het "oordeel" is niets anders dan een grotere gevoeligheid die automatisch reageert op stimuli.

7. Ook is het het opgeven van iets wat je dierbaar is. Een mens offert vaak de dingen die hij niet gebruikt of waar hij niets om geeft, maar het ware offer is dat wat je het dierbaarste is.

8. Verder is het het proces van erfenis. Erfenis betekent metaforisch dat je eerst ervoor aan het zelf moet afsterven voordat je het in bezit krijgt. Als er dan esoterisch gekeken wordt naar de erfzonde leer van Calvijn, als een erfopstand tegen het katholieke systeem, dan kan dat ook alleen verkregen worden door eerst te sterven aan het zelf.

9. Zo spreken we dan van een heilige erfzonde, een heilige erfrebellie om met het katholieke systeem te breken.

10. Het verzets-symbool, de koop, werd in ere gehouden. Het "Sola Gratia" werd opgericht, "door genade alleen", zodat het katholieke systeem van slavernij werd uitgeschakeld. De mens kon niets meer doen voor de uitverkiezing.

11. De katholieke goden moesten vallen. De mens ging dus een enorme leegte binnen waarin al hun katholieke rechtvaardigheid niet meer gold.

12. Calvijn was bang voor valse werken die zouden kunnen opkomen, daarom legde hij alles lam in de zogenaamde T-wet van totale onbevoegdheid tot keuze. Dit was een bodemloos ravijn. Ieder mens werd hier in geworpen en werd gedoemd te zijn zonder vrijwillige keuze vooraf.

13. Geschiedkundig gezien probeerde Calvijn dus de katholieke rechtsstaat te ontwijken. Hij kon dus niet zomaar loskomen van deze erfenis. Er moest nog steeds eer gebracht worden en belasting betaald worden aan dit systeem. Daarom lijkt het calvinisme veel of het katholicisme.

14. Als een indiaan jaagt dan doet hij ook vaak de geluiden van de dieren na, of bekleed hij zichzelf met de dierenhuid, om zich zo onder de kudde te voegen. Het is een jachtstrategie. Voor Calvijn is ook geloof niet de deur, want dat zou ook weer eer geven aan de mens. De mens moest volledig sterven, en alles draaide alleen om genade, de uitverkiezing.

15. Calvijn zorgt ervoor dat er geen glorie voor de mens zal zijn. Dat is te gevaarlijk. Als iemand tot God komt, dan is dat niet door die mens zelf, maar omdat God hem eerst had uitgekozen, wat niet gebaseerd was op iemand's hart, of omdat die mens toch wel in de toekomst voor God zou kiezen.

16. Neen. Er wordt geen enkele grond gegeven waardoor de mens zichzelf zou kunnen roemen in de theologie van Calvijn. God speelt in die zin met de mens. Zo verheerlijkt God zichzelf.

17. Dit kon ook niet anders in een bepaald opzicht. Er is een verschil tussen het gebonden hart en het diepste hart. Het hart aan de oppervlakte kan gebonden zijn met rebellie om een bepaalde reden, zoals Mozes rebellie moest hebben naar zijn eigen volk toe, toen hij als prins leefde aan het Egyptisch hof, anders zou hij daar niet toegestaan zijn.

18. Het is zowel de kunst van de spionnen als de reactie van hen die daadwerkelijk gebonden zijn, als gevangenen. Daarom moet God soms door zo'n muur heenbreken en geen rekening houden met de oppervlakte keuze van de mens. Er is dus een hart aan de oppervlakte. Calvijn's woorden moeten dus beter genuanceerd worden, opdat zij grote waarde hebben.

19. Aan de andere kant mag de mens ook niet zomaar toegeven aan de eerste de beste god die zich aandient. De lading van Calvijn's woorden zijn dus van een uiterste voorzichtigheid als we deze op de diepte oordelen, iets wat hij overigens zelf niet bedoeld had.

20. De mens moest wel verlamd raken en zich stil houden in de T-wet van totale onpersoonlijkheid. Het was voor de mens nog geen tijd om iets te doen. De mens moest eerst deze goden toetsen.

21. In die zin moet er een heilig verzet zijn tegen datgene wat hen gevangen wil nemen. De mens mocht er niet zomaar aan toegeven.

22. Daarom moest de mens ook tegen zijn eigen wil in gevangenschap gaan, omdat het heilig verzet een onderdeel is van het toetsen. Het heilig verzet is een toets-verzet, als een wet-systeem van voorzichtigheid, wat door God wordt beloofd. Alleen zo kan er ware verzegeling plaatsvinden.

23. De toets-opdracht om niet zomaar jezelf over te geven aan indrukken en gevoelens, hoe vroom ook, moet tot tranens toe uitgevoerd worden. Alleen in het eeuwige Pniël is de mens veilig, de volhardende mens.

24. Dit is de P-wet van Calvijn, de vijfde wet, de permanentie, de volharding tot de eeuwigheid. Ook dit heeft Calvijn verdraaid, alsof dat allemaal alleen maar van God afhing.

25. Zo ontstaat er een heilige gebondenheid, en wordt de mens getemd, dwars tegen de heilige rebellie in die de toetsende mens vanwege het principe van voorzichtigheid moet hebben.

26. De afgrond van Calvijn moet dus beschouwd worden als het eeuwige Pniël van het toetsen, de worsteling met de heilige gebondenheid, met het touw.

27. Er zullen dan twee overwinnaars zijn : Zowel de Heilige Gebondenheid als de mens, want het Israelitische woordje voor god, jehovah, betekent "worden". Je moet er dus gelijkvormig aan worden, en dat gebeurt door bovenstaande, de heilige gebondenheid en het getemd worden.

28. Aan de andere kant is het dus zo dat een gebonden mens vanuit zichzelf niet kan kiezen, omdat hij al slaaf is in een ander koninkrijk en zo geprogrammeerd is, terwijl hij zelf misschien in zijn diepste hart wel wil.

29. Ook daarom moeten deze muren doorbroken worden, omdat de mens zichzelf in zo'n situatie soms niet kan bevrijden. Het katholicisme had de mens muurvast dichtgemetseld. De mens was in een diepe valstrik, dus niemand kan het nog van een mens verwachten.

30. Het is door de vrije wil van de mens dat hij deze leegte, het ravijn van Calvijn, in kan gaan, om te zien wat het dan wel betekent.

31. Calvijn haalde het laatste bezit van de mens weg : zijn keuze, de vrije wil. Zoals we zagen geldt dit in sommige gevallen en op sommige manieren.

32. Het feit is dat de heilige gebondenheid de mens dient in te nemen, zodat de valse wil afsterft.

33. Dit is het enige ware leven en de enige ware opwekking.

34. Uiteindelijk moet de mens zijn gehele wil overdragen : "Niet mijn wil geschiede, maar Uw Wil." Zo niet, dan zal de wil van de mens telkens tussen hem en zijn doel instaan.

35. Calvijn maakte korte metten met de persoonlijkheid van de mens. Alles waar het om ging waren de religieuze wiskundige principes die persoonlijk waren en zich door de onpersoonlijke mens zouden manifesteren, als een vuur gaande tot dood brandhout. Het is een beginsel voor de zuivere mens, maar voordat dit bereikt was hield Calvijn al op met redeneren.

36. Calvijn gaf alleen een halve en verdraaide waarheid. Calvijn brak de macht van de mens, van het katholieke systeem, maar maakte door zijn corruptie van eeuwige waarheden een nieuw systeem. Het was het begin van de reformatie. De reformatie was nog niet klaar.

37. Calvijn beschrijft het hele proces van God's bemoeienis met de mens als een jacht. Het wordt steeds duidelijker dat Calvijn het als kunst beschouwt zonder persoonlijke waarde, terwijl de hogere kunst en hogere kennis juist ook weer personificeert.

38. Het verzets-symbool "yeshuwah" was al een woord wat door David werd gebruikt als heil en overwinning. Zelfs in Genesis werd het woord al gebruikt. Deze overwinning, de yeshuwah, is ook het overwonnen worden, wat zo sterk terugkomt in de leer van Calvijn.

39. In dat opzicht is het verbonden aan de heilige gebondenheid, waarvan het reddende rode koord in het boek Jozua een beeld was. Jozua is in de Septuagint ook Jezus, Iesous. Hij was de redder van het volk toendertijds, en dit werd gewoon weer gebruikt met de opkomst van het christendom. Jehoshua, Yeshua, was teruggekomen.

40. Een deel van de Israëlieten werden hier overstuurd van, omdat het niet in hun context paste. Het is veiliger terug te keren naar de heilige gebondenheid wat het oorspronkelijk betekende. De redding door het rode touw met de val van Jericho is onlosmakelijk aan Jozua, Jezus, verbonden.

41. Dit touw werd ook symbolisch uitgebeeld door Mozes die de koperen slang oprichtte in de wildernis om het volk te redden van de vurige slangen, die een beeld zijn van de touwen van het katholicisme.

42. De vurige slangen werden gestuurd vanwege het geklaag en de vreetzuchtigheid van het volk in de woestijn.

43. Als de mens vraatzuchtig is, dan zal de mens geconfronteerd worden met nog wel ergere vraatzuchtige beesten. De mens moest kiezen tussen het touw van de vraatzucht en het heilige touw, de koperen slang.

44. De gehoorzaamheid is de ware betekenis van de metafoor van het offeren. Dit brengt een zoete geur.

45. De Vreze des Heeren is van geen nut als deze niet leidt tot een diepere studie van de wet.

46. Calvijn gebruikte de Christus-simulator en maakte er iets heel anders van, en ging vanuit dat

punt verder. Zo moest hij niet alleen afrekenen met de christelijke en Paulinische Christus, maar ook met de katholieke Christus, de god van de aflaat markt.

47. Zij is niet slechts een vijand. Dat zou al te makkelijk zijn. Zij is een schaduw van de heilige markt van de gnosis waarin alles van twee kanten moet komen op basis van persoonlijke verantwoordelijkheid, het gegeven dat alles verdiend moet worden in de hemelse gewesten.

48. Elke markt, materieel of niet, wijst op dit principe. Zo kan er gekeken worden als naar een schilderij waaruit lering getrokken kan worden. Dit is de verborgen, esoterische schoonheid van het katholicisme.

49. Dat wil zeggen dat de mens in vijandschap niet overdreven lang moet blijven, maar dat alles moet overschakelen tot de diepte en de verzoening met de waarheden die het verborgen houdt.

50. De oorlog is zowel voor het herzien als het begrijpen.

51. De heilige Geest in het rijk van Calvijn is aan de poort demonologisch gezien Septus, de mannelijke monopolie, de giftige vrucht van Calvijn's paradijselijke tuin, die leidt tot een soort van hogere heilige Geest waaraan alles onderworpen is, de beheerder van het calvinisme : een cobra-geest genaamd Saveer.

52. Het zegel van Saveer, of het merkteken daarvan, is genaamd Elias, een geest net onder Saveer, die kwalificaties heeft van liederlijkheid, afwimpelarij. Deze verschrikkelijke vis is een bangmaker. Dit zijn schaduwen van de eeuwige realiteiten.

53. Ook vanwege bovenstaande geldt dat onze strijd hiertegen niet tomeloos mag worden, want dat is juist de aard van deze geest.

54. Tomeloze strijders in de demonologie komen nooit ver, want zij werden juist hiertoe gedreven door de geesten waartegen ze strijden.

55. Zo worden ze tot simulators van spot voor deze geesten.

56. Er is altijd een keerzijde aan de toorn, want elke toorn heeft als bedoeling beveiliging te brengen en dieper begrip, zodat er diepere kennis ontvangen kan worden, en de houding verzacht kan worden.

57. De ware toorn is flexibel. De ware toorn is een vertaler en een medicijn. Als het doel is bereikt gaat het over in andere eigenschappen. De toorn is een gevoeligheids-reactie door het touw bewerkt.

58. Calvijn's 'kinderen der verdoemenis' zijn dus de kinderen van de erfzonde tegen het katholieke systeem.

59. Het zijn alle kinderen die door het Roomse systeem zijn gefolterd in gevangenschap.

60. Zij sterven aan zichzelf op het altaar en naderen dan tot de vijand.

61. Al het loon, wat ze veelal besteden aan wapens, is dus door het sterven aan zichzelf, als een

erfenis, door een testament, oftewel een fetish, gemaakt van de dode vijand.

62. Alleen het touw is krachtig genoeg om de mens van drogredenen weg te houden.

63. Alleen een zware heilige gebondenheid kan succesvol opereren tegen de zware gebondenheden die gebracht waren door de kerkvorsten in het verleden.

64. We zien elkaar opvolgende kerkkoninkrijken met hun eigen kerkvorsten de wereld overnemen in de geschiedenis.

65. Zij stierven allemaal, en het touw rekende met hen af.

66. Ieder mens moet aan zichzelf sterven om een ontmoeting en confrontatie te hebben met het touw.

67. Iedereen moet sterven aan zichzelf in de grote oorlog, want dat is de enige weg tot het loon, waarin het touw de mens leidt tot de heilige gebondenheid.

68. Een mens kan alleen waarlijk slaaf zijn tot de dood, het sterven aan zichzelf.

69. Dit gebeurt in de oorlog tussen het katholicisme en het calvinisme.

70. De walkuren of valkyries waren de Germaanse amazone godinnen die de strijdvelden afzochten om gevallen strijders te selecteren om hen op te nemen.

71. In die zin zijn de walkuren of valkyries een beeld van het touw en van loon.

72. Alleen zij die aan zichzelf waren afgestorven konden door hen opgenomen worden.

73. De mens moet aan al zijn ziekelijke, obsessieve, materiele toets-methodes sterven, en komen tot het heilige, eeuwige Pniël om met de geesten te worstelen, om zo diepgaand ingewijd te worden in de demonologie.

74. Een theologie die niet diepgaand geworteld is op de demonologie is een corrupte theologie.

75. Een mens kan alleen zuiver in het sterven aan zichzelf toetsen tot de hogere kennis in de heilige gebondenheid.

76. De walkuren, de valkyries, staan niet in dienst van Odin als zijn dochters, maar van Hel, de oorspronkelijke Moeder godin van de Germanen.

77. Hel is de oorspronkelijke Germaanse Amazone godin van de dood en de vruchtbaarheid, het sterven aan jezelf.

78. Als die dood vredig ging, dan werd zo iemand niet door de Germaanse amazone godinnen opgenomen, maar alleen hen die een dappere en gewelddadige dood stierven, anders zouden ze nooit aan zichzelf kunnen sterven.

79. Hel kan alleen bereikt worden door ijs en duisternis, en door honger als een beeld van het heilige vasten en de onthechting.

80. Zij draagt dan ook het mes van verhongering. Zij is de gids van hen die daadwerkelijk aan zichzelf zijn gestorven door de onderwereld.

81. In de Griekse grondtekst heeft de hel geneeskrachtige kwaliteiten. De hel is de baarmoeder, en Zij is de grote aanvoerster in de Ragnarok.

82. Elias, de geest van Toronto, is als een geestelijke zelfmoord-terrorist, wat een hele flauwe en corrupte weerspiegeling is van het sterven aan het zelf. De mens moet Elias overwinnen, die het gedwongen merkteken van Saveer is.

83. Het pad tot Hel is de Helvegr. Hel is ook nauwverbonden aan de godin Hungr, de honger, zonder wie niemand tot Hel kan komen.

84. Het Ragnarok is de openbaring van die plaats, dat de mens tot Hungrheim komt, een groot gebied waar hij eerst door Niflheim, de ijswereld, moet komen tot Myrkheim, de duisternis, en zo op dit pad de godin Hungr te ontmoeten om tot Hel te komen.

85. De troon van Hel is omgeven door een gebied genaamd Ganglati, vertraging, waarin alles vertraagd wordt, zodat Hel onbereikbaar is. Ook wordt zij bewaakt door een hellehond genaamd de Janker.

86. In Ganglati krijgt de mens de ketenen van vertraging, en kan de mens niet meer terug, ook omdat de Janker dat niet toelaat, wat uiteindelijk leidt tot het 'één vlees worden' met de Hel, wat een baarmoeder ervaring in de dood is, waardoor de mens wederomgeboren wordt.

87. Het alarm is een sieraad. Dat is ook de opzet van de tocht door Hungrheim, de honger, om zo te komen tot Hel, want zij draagt de heilige paniek als het ware alarm.

88. De mens moet in het vasten en onthechten, in de afzondering, de heilige paniek ontvangen. Dat is de ware verbrokenheid. Dit wordt ook uitgebeeld door Pan, de Griekse god van de paniek en de wildernis.

89. Dit was oorspronkelijk een godin, de heilige Paniek, maar in de grote religieuze vermannelijking, de patriarchische invasies, werd het verzegeld als zijnde een man.

90. De Heilige Paniek is de climax van de honger, en is de manifestatie van Hel als een alarm, als een automatisch beveiligings-systeem. Het is de climax van het touw, maar Zij leidt tot de ware en eeuwige rust. Alleen Zij kan tot de grotere, ruimere dieptes leiden.

91. Het gaat niet om het letterlijke, maar dat wat erachter zit als boodschap. De profeet, de bringer van de boodschap, is een metafoor en een schaduw van de voeder van de beesten.

92. Vanwege deze metafoor van de oorlog bestaat de oorlog dus niet letterlijk en is het niet echt, maar een overdracht van informatie, van het leren.

93. In diepte is de profeet dus helemaal geen strijder. Daar is hij te zwak voor. Hij is maar een

tentslaaf die de beesten moet voederen. Alle dromen van valse grootsheid moeten breken.

94. Zovelen dromen van een grote bediening, maar waar ze eindigen is tussen de beesten om die te voederen.

95. Hier zien we de innerlijke strijd wanneer iemand het heilige touw en de heilige paniek heeft bereikt.

96. Alle situaties in het leven zijn geconstrueerd door het touw om de mens te onderwerpen aan de bron, opdat de mens zal leven. De taak van de mens is om hier mee innerlijk te worstelen, het te toetsen.

97. Dit is in diepte een pieker-proces.

98. De mens moet proberen het juk af te schudden, zodat wanneer de heilige paniek de verbrokenheid brengt het een zuiver werk is en geen mensenwerk.

99. Veel jukken zijn namelijk vleierij en bedrog, waar de mens zich vrijwillig aan over heeft gegeven.

100. De Vreze des Heeren geeft zich niet zomaar vrijwillig over aan wat op hem springt, maar worstelt ermee op Pniël, en brengt elk bedenkfel als krijgsgevangene onder de gehoorzaamheid

101. De ware oorlog is de terugkeer tot het kruis, stauros in het Grieks, wat een paal is.

102. Hier is waar het touw hangt waarmee de mens wordt omgord, en wat de mens veilig houdt tegen afvalligheid.

103. De ware oorlog is dus de heilige gebondenheid die een verbondenheid is met de waarheid.

104. Dit is geen vage gebondenheid waar je niet voor hoeft te leren.

105. Neen. Het gaat om het gebonden worden in het Woord, de logos, de structuur van de gnosis.

106. Dit is in de ziel.

107. De Logos, het Grieks voor het Woord, verwijst naar Loki, Loko, de Germaanse trickster, die oorspronkelijk een godin was, maar later steeds meer werd vermannelijkt en gedemoniseerd.

108. Loki is de Moeder van Hel.

109. Loki, het Woord, kan alleen maar door Hel, de Heilige Paniek, bereikt worden.

110. De Heilige Paniek draagt het Woord.

111. Dit is in diepte wat de boodschapper, de profeet, is : Hij moet het voedsel rondbrengen. Dat is ook de diepte van de duistere parabel van de kookpot die aan Jeremia getoond werd.

112. Dat is ook wat het evangelie, euagellion, in de grondtekst betekent : het onderricht op een feest.

113. Jeremia was een paalslaaf van de gnosis, die dus niets deed zonder aan de paal, het kruis, af te sterven.

114. In de demonologie is Jeremia soms gebonden aan twee palen, wat ook een vorm van stauros is, als twee palen naast elkaar in plaats van gekruisd, tussen twee palen in, als beeld van de werkingen van de dualiteit.

115. Jeremia wordt in de demonologie ook wel Aser genoemd.

20. NEPHTHYS

1. Woorden tot het herstel van de dienst tot Nebthet, Nephthys, de sleutel van Isis.

Zij is groot in de wateren,

Zij heeft herstel gebracht, als de grote godin van de wateren en het herstel,

Ja, zij is de duisternis, de nacht der nachten, de wedergeboorte van de zee

2. Oh, gij die Nephthys niet kent : Keert weder tot haar,

Zij is de verdonkeraar van vrouwen,

Zij is het grote Deuteronomium

3. Oh, komt tot Nephthys,

En ken uzelf,

Zij brengt zowel eb als vloed,

Zowel het sterven als de wedergeboorte

Die allen zijn in haar hand

4. Koningin van de nacht is zij,

En van de nachturen,

Zij leidt tot Isis in de morgen

5. Oh, Nephthys, spreek tot mij,

Open uw Woord,

U bent de ibis in de nacht,

U bent de godin over het water,

Als een ibis vliegt u over het meer,

En toont de diepe geheimen in haar

6. U bent godin van de zee, en van de wedergeboorte van de zee,

Koningin van eb en vloed bent gij,

Dit houdt u in uw hand,

Oh verdonkeraar van vrouwen,

Oh zwarte steen, geheim van de islam

7. U houdt het eeuwig evangelie in uw hand,
En in uw andere hand een gesel,
Want u waakt over uw woord

8. Ja, de sleutel van Isis bent gij,
De sleutel tot haar wateren

21. TAKA

1. Nephthys, gij sieraad van de duisternis,
Gij geheim van de zee, gij dualiteit

2. U schreef de Koran als in een geheimenis,
En zij hebben het niet begrepen,
Ja, als een oordeel bent gij gekomen

3. U tekende de bijbel op, en zij hebben het niet gegrepen,
U tekende uw raadselen op als sluiers van uw tempel,
Gij bent de zwarte tempel

4. Gij bent de zwarte godin,
Gij verwoest de tempel van de vijand

5. Oh, grote godin, zij hebben uw Woord niet verstaan,
En gij gaf hen over aan hun leugens,
Omdat zij u niet wilden gehoorzamen

6. Zij leefden in rebellie tot u en de nacht,
Zij lieten zich door u niet onderwijzen,
Zij waren afgeweken in hun hart

7. Zij brachten hun tijd door met de varkens,
Haar oordeel zal op hen vallen als vuur,
Haar wateren zullen hen overweldigen

8. Eb en vloed is in haar hand om de goddelozen te veroordelen,
Onder haar voeten zullen zij vertrapt worden,
Vreest dan, want haar uur is gekomen

22. SERKET

1. Ziet, de Filistijnen met Ethiopië, deze is daar geboren.
2. En van de Zuni zal gezegd worden : Man en man is in haar geboren, en de Allerhoogste zelf zal haar bevestigen.
3. Vanuit de diepe duisternis van de dood roept Aser tot Haar die de Here is.
4. Hij roept tot Us, Zij die het hart heeft van een scorpioen.
5. Laat mijn gebed tot voor uw aanschijn komen, neig uw oor tot mijn geroep.
6. Aser is geweest als een man die geen kracht heeft.
7. Nu zal zij de put van de scorpioenen openen, en haar insecten zullen tot de aarde komen.
8. En dit was een kwaad wat zelfs de krachtigste der mannen zou vellen.
9. En zij zullen de dood zoeken maar het niet vinden.
10. Zij zullen allen komen tot Serket.
11. En al deze mannen zullen afdalen in haar afgronden.
12. Aser roept tot haar in de morgenstond.
13. Waarom verstoot u mijn ziel en verbergt gij uw aangezicht ?
14. Van mijn jeugd af ben ik ellendig, de dood nabij.
15. Een scorpioen heeft mij gestoken. In de baarmoeder ben ik, waar U mij vormt.
16. Toch zal Aser voor eeuwig van haar zingen.
17. Aser heeft haar verbond aanvaard, en de verbintenissen zijn gegraveerd in koperen tafelen.
18. Zij bracht hem tot haar tent. Wie is haar gelijke ? Zij is te vrezen boven allen die rondom haar zijn. Wie is er sterk als Zij ? En haar waarheid is rondom u.
19. Aser kan niets doen dan haar loven, en aan haar voeten neervallen. Zij is de moeder scorpioen, de baarmoeder. Zij voedt hem op in gerechtigheid.
20. Zo is zijn wapen niets in haar nabijheid, maar zij geeft hem sterkte op haar tijd.
21. Zij heeft het Noorden en het Zuiden geschapen.

23. AWAD EN SAWAD

1. Nahum wordt voortgetrokken op een rijtuig door zijn speerdragende soldaten.
2. Overdag gaat dit rijtuig door de woestijn waarin er gevechten zijn met de vijand.
3. Nahum wordt verslonden door de dag.
4. De wedergeboorte komt voor hem aan het einde van de dag, waar de nacht begint.
5. Nahum komt in de avonduren tot een grote woestijnzee, waar zijn rijtuig overgaat in een boot, en zo wordt hij wedergeboren op de golven van de zee, als een beeld van de baarmoeder, en zo wordt hij geboren in het oerwoud, waar hij opgroeit.
6. Nahum komt door de zee tot nieuw land, tot een eiland.
7. De nacht heeft hem verlossing gebracht.
8. Awad en Sawad waren met hem om hem in het water tot wedergeboorte te brengen.

24. SUTI

1. In Isis en Serket is uw schild. Verheug u daarom. Zij zijn de heerlijkheid van uw sterkte.
2. Isis gaat op haar boot door het lichaam van haar moeder Serket, als het sterven en wedergeboorte van de zee, of de rivier de Nijl, als eb en vloed. Zij is een beeld van Orion die steeds

vernieuwd wordt.

3. Zij is Us. Haar naam is groot.

4. Zo is er een goddelijke twee-eenheid van Serket en Isis, moeder en dochter en hun legers. Serket is een aspect van Isis, zoals de moeder een aspect is van de dochter.

5. Dit is een sissende, blazende voorzichtigheid. Het is het ontvangen van Serket, de godin van gif, de schorpioengodin.

6. Om in contact te komen met de schorpioengodin moet de mens eerst symbolisch sterven door de schorpioensteek.

7. In Orion wordt Serket ook SUTI genoemd.

6. De schorpioen is de baarmoeder, de TEN. Dit is een principe van wederstaan, als een tegenstander, een vijand, om het kind te vormen. Alleen zo kan de moeder het kind in leven houden en het kind bezitten. De schorpioen is dus een beeld van preventie.

7. Serket is de tocht door de onderwereld, de TA, wat ook schorpioen betekent, en als de UHIT staat het voor de kampen van nomaden in de wildernis. De doden gaan door het lichaam van Serket, als de schorpioen.

8. Zij is het fundament van Egypte. De schorpioen is het beeld van het moederschap. Ook is de schorpioen een beeld van het meer van kokend water, van het vurige gebied van de onderwereld. Dit is een gebied van eeuwige oorlog, als een arena, ook genaamd de Serser. Ziet, zij is de hel, als een beeld van de invoerbelasting, de grenzen in het leven, de restrictie.

9. Wie kent de sterkte van uw toorn ? En uw toorn is naar uw vreze.

10. Zij is mijn God. Op haar zal ik hopen. Haar waarheid en wijsheid zal mijn schild zijn, en haar kennis mijn speer.

11. Ja, de goddelozen zal ik strikken in haar netten. Aan haar kusten spoelen zij aan als vissen.

12. Het is goed haar te loven en haar naam te zingen. In de morgen verkondig ik haar goedertierenheid, en in de nacht verkondig ik haar waarheid.

13. Het is goed haar naam te belijden, en al haar werken.

14. De dwaas kent haar niet. De goddelozen zullen voor eeuwig omkomen.

15. Haar vijanden zullen vergaan en verstrooid worden.

16. De rechtvaardige zal groeien als de palmboom. In hen zal geen onrechtvaardigheid gevonden worden.

Serket regeert. Haar troon is bevestigd. Haar troon is Us. Van eeuwigheid af is Zij. Zij zal niet bewogen worden.

17. De rivieren hebben zich verheven om haar te loven, en zij hebben haar stem verheven, haar zoete stem.

18. De golven der zee zijn verschrikkelijk vanwege haar oordelen. Zij is vreselijk in de hoge.

19. Haar getuigenissen zijn zeer waar bevonden. In haar tent is heerlijkheid, en haar heiligheid is voor lange tijd.

20. De vlam is genaamd STY. SATAN is een vorm van Serket, van de opvoedende hel, de baarmoeder.

21. De baarmoeder is een gevangenis, een gids. Hier wordt alles afgemeten.

22. Het kokende water is verfrissend voor de heiligen, maar voor de onrechtvaardigen is het vernietigend.

23. Isis, Us, is ook een schorpioen godin, st-ta-uh, SATA-UH, als een dochter van Serket.

24. De Egyptische wortel van satan, STN, is de tocht door de onderwereld, als de schorpioen, de voorzichtigheid die zich uit in het wederstaan. STN, shten, is ook de heilige gebondenheid en het koninklijke, als een goddelijke wortel en bron, als een gids, wat ook weer terugkomt in het Orionse orakel, waarin Serket de gids is, de map. Serket is de vrouwelijke oersatan, de moedersatan. Zonder dit principe is er geen wedergeboorte en geen doorgang in de onderwereld. Vandaar dat de christenen 'satan' overmatig demoniseerden.

25. Ook heeft STN de TN, TEN wortel van de moederschoot. Dit is ook de wortel van de TENTA, een ander woord voor scorpioen. In het nieuwe rijk was er de farao Akhenaten die na de semi-monotheïstische cultus van Amen een puur monotheïstische TEN, ATEN cultus oprichtte, die het fundament werd voor het christelijke monotheïsme. Deze god was vrouwelijk en mannelijk en wees terug op de oorspronkelijke TEN, als de rode zon, een beeld van de scorpioen, de moederschoot van het primitieve tijdperk.

26. De T klank is ook de letter van het steken. De Judaïsten namen deze god over en vermannelijkten het tot Adon, Adonai, de vader, de meester, maar zij hadden nog steeds de TEN, als de S-TN, satan, als de beproevende agent van God. In Numeri 22:22 verandert de engel des Heeren in de satan om Bileam tegen te houden, in de Hebreeuwse grondtekst. Met de opkomst van het christendom werd de stn volledig gedemoniseerd. Jezus, de enige weg tot God, was als een voortzetting van Akhenaten, die zichzelf als de enige weg tot de Aten had opgesteld.

27. In de apocalypse van de bijbel wordt de put van de scorpioenen geopend door een vrouwelijke engel. Dit is als de terugkeer van TEN, van Serket. Het hele boek Openbaring is als een tocht door de onderwereld.

28. Isis had veel namen in het oude Egypte, waaronder S, ST, SAT, en US. Als SA, of US, was zij de gnosis op de boot die door de onderwereld ging door de poorten van de verschillende uren. SA, US, oftewel Isis, deed het woord. SA is een manifestatie van Isis. In het Orions is Isis zowel US genaamd als KRAAL. TEN is een naam voor Serket, wat haar de moeder titel gaf, als een beeld van de moederschoot van de onderwereld.

29. Isis, als SAT, SA, gnosis en Serket als TEN, moederschoot, vormen een belangrijke twee-eenheid in het oude Egypte, als SA-TEN, SATAN, wat door de christenen gedemoniseerd werd, want zij vreesden de dubbele Moeder Gnosis. Het vormde een bedreiging voor hun patriarchische markt. Satan, oftewel Isis-Serket, is de kern van het oer-Egypte, het principe van de wedergeboorte. Zonder dit principe kan de mens niet de cyclische tocht door de onderwereld maken. Daarom draagt de bijbel nog steeds in de diepte deze Egyptische cyclus.

30. Serket kent de gedachtes van de mensen, wetende dat zij ijdel zijn. Welzalig is de mens die is onderwezen in Haar wet. Zij geeft rust in kwade dagen, terwijl voor de goddeloze een kuil wordt gegraven. Het oordeel zal wederkeren tot gerechtigheid, en na Haar allen die oprecht van hart zijn.

31. In de vermenigvuldigheid van mijn gedachten hebben Haar vertroosting mijn ziel verkwikt.

32. In zijn boosheid zal de goddeloze verdelgd worden.

33. Komt, laten wij ons in Haar verblijden, ons heil bezingen. Laat ons voor haar aangezicht komen met lof. Want Zij is een groot God, Zij die Here is, een groot koningin boven alle goden. De einden der aarde zijn in haar hand. De hoogten van de bergen zijn haar bezit. Van haar is de zee, die zij heeft geschapen. En Zij heeft het droge land geformeerd. Er is niets begerenswaardiger dan Haar een offerande te brengen.

34. Komt, laat ons aanbidden en neerbuigen aan Haar voeten, voor Haar aangezicht. Want Zij is onze God, Serket, die ons heeft uitgeleid. Zij bracht ons tot Us. Een groot sieraad van zoetheid is om Haar hals. Ja, zij deed ons onze bitterheden vergeten.

35. Het is een opwekking om Serket, onze God, te loven, zij die de Moedersatan is. Een christen kan niet tot haar naderen. Ziet, zij heeft de bijbel en de koran geschapen, en alle geschriften van Egypte, om de christen zwaar te straffen. Zingt Haar dan een nieuw lied.

36. Oh, gij christen, die de satan verafschuwt, terwijl de Israëlieten de satan loofden, gij dwaalt. De satan laat niet met Haar spotten.

37. Oh, dwaze christenen, gij zijt slechts letterslaven. Gij kent de oude talen niet. Zo bent gij afgesneden van het beloofde land.

38. Serket is vreselijk boven alle goden. Alle goden der volken zijn ijdelheid.
39. Gij bent zelf uw ergste vijand. Maar Serket heeft de hemelen geschapen, en kracht en heerlijkheid gaan voor haar uit. Zij is de verheven Satan. Zij is groot en zeer te prijzen. Zij komt om de aarde te richten in gerechtigheid, en de volken in haar waarheid.
40. Satan regeert, de aarde verheuge zich, dat de grote eilanden zich verheugen.

25. SATAN

1. Rondom haar zijn wolken en dikke duisternis, recht en gerechtigheid zijn de plaats van haar troon. De bergen zijn gesmolten als was voor haar aangezicht. Haar naam is Here en satan. Zij is genaamd de tegenstander, de vijand van iedere christen.
2. De hemelen hebben haar gerechtigheid verkondigd, maar u, oh christen, bent ziek.
3. Alle volkeren hebben haar heerlijkheid gezien, maar u, oh christen, leeft in een leugen.
4. Gij buigt neer voor eigen maakselen, en voor uw geroofde buit. Maar gij zult zeer beschaamd worden, en tot een eeuwig afgrijzen. Uw ogen zullen wegsmelten in uw kassen, want u heeft tegen de allerhoogste gezondigd, en over haar gelogen.
5. De Zuni hebben het gehoord en hebben zich erover verblijd, en ook hun dochteren hebben zich verheugd over de oordelen over u aangemeten. Zij hebben hun naakte billen getoond in grote spot over u, en zij hebben u verworpen, ja, verstoten.
6. Satan zit hoog verheven op Haar troon, en Zij lacht. Zij is zeer verheven boven alle goden, en heeft gezien hoezeer u zich beroemde op uw nietige en ijdele maaksels. Zij gooide stenen tot u vanaf haar troon.
7. Nu zijn dan al uw beelden in vuur, en u vecht zonder hoop.
8. Satan is heilig, en zij heeft de onheiligen onder haar voeten vertrapt.
9. Bestudeert u dan het oude Egypte om de satan te ontdekken. Zij die tegen haar blijven strijden zullen vergaan. Satan is kennis, maar u bent in slaap gesust. Ontwaakt daarom, gij die slaapt, opdat haar zware oordelen u niet zullen treffen. Ziet, zij is in grote toorn, en het uur van Haar wrake is gekomen.
10. De satan komt om de aarde te richten, als een tegenstander, want de zonden van de aarde zijn groot. Zij zal de aarde richten in gerechtigheid en de volken in rechtmatigheid.
11. Satan regeert, dat de volken beven. De volken zullen haar grote en vreselijke naam loven, want deze is heilig. En Haar sterkte bemint het recht.
12. Zij heeft recht en gerechtigheid gedaan in Jakob. Verhoogt daarom Satan, en aanbidt aan Haar voeten. Zij is heilig. In de morgen zal zij alle bozen van de aardbodem verdelgen.
13. Zij ontfermt zich over hen die Haar vrezen. Zij is Serket. Haar goedertierenheid is voor eeuwig en eeuwig over hen. Ziet, zij is Suti. Zij heeft haar troon bevestigd in de hemelen. Haar troon is Us, Isis. Looft haar en al haar werken. Op haar rijtuig staat zij, om oorlog te voeren tegen de goddelozen. De leugenaars zullen niet in haar koninkrijk zijn. Zij rekent met hen af voordat de dag aanbreekt.
14. Zij heeft de aarde gegrond op haar grondvesten. Haar stem is als de donder. Zij heeft een grens gesteld die de goddeloze niet zal overschrijden. Zij zullen niet wederkeren om de aarde te bedekken.
15. Zij is de woeste godin van de wildernis. Zij strijdt niet voor u, maar tegen u.
16. Zij brengt duisternis en geen licht. En leeuwen zullen zoeken naar hun prooi.
17. Zij heeft alle dingen wijselijk gemaakt, maar de christenen weten dit niet.
18. Looft satan. Roep haar naam aan, opdat gij zult ontkomen aan het komende oordeel wat tot de aarde nadert.
19. Zoekt haar aangezicht en leer van haar werken. Gedenkt haar oordelen.

26. HET ORIONSE SURINAME

1. Hoort, hemelen, en aarde, neig uw oor, want de oorlogsgodin van het Zuiden van het Orionse Suriname spreekt: Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid.
2. Waar wilt gij nog meer geslagen worden, dat gij voortgaat met af te wijken? Van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden, striemen en verse kwetsuren.
3. Uit Mij zal de wet uitgaan. Ga in de rotskloven en verberg u in de grond voor Mijn verschrikking en voor de luister van Mijn majesteit.
4. De mens zal wenen om zijn zilveren en gouden afgoden, bij zijn vlucht in de rotsholten en in de bergspleten vanwege Mijn verschrikking en de luister van Mijn majesteit.
5. Voorwaar, zie, Ik, de oorlogsgodin van het Zuiden van het Orionse Suriname, ben de Here der heerscharen, en ik honger de mens uit en neem zijn muur en fundament waarop hij steunt weg, elke steun van brood en water.
6. Ik kondig dan aan een tijd van groot vasten. Ik neem uw helden weg, en uw raadgevers, en gij zult geheel alleen zijn.
7. De onderdrukkers van het volk zullen kinderen zijn, en vrouwen zullen hen aanvoeren, en gij zult verloren raken op uw pad.
8. Ga dan op tot de Orions-Surinaamse ibis met de rode snavel, Zij die oprijst vanuit het riet en de papyrusplanten, die een beeld zijn van Mijn Woord.

27. BERIT

1. Vóór de christelijke invasies was "Hel" de Germaanse moedergodin, als een principe van de vruchtbaarheid.
2. Zij was de gids door de onderwereld, oftewel de gids door de moeilijkheden van het leven.
3. In die zin moet ieder mens door de hel, de baarmoeder, om wedergeboren te worden.
4. De hel is de opvoeding, en daar hoort ook correctie bij. De hel is meer abstract.
5. De Zuidelijke nicht van Hel is genaamd Berit. Beiden zijn zij beschermers van de beesten.
6. We zien de mythe van Berit steeds meer werkelijkheid worden.
7. Het woordje bruid kwam ook voort vanuit deze godin.
8. Zij verandert water in melk.
9. Haar volgelingen waren de Berserkers, die bedekt waren met de moeder aarde, of zich hadden geverfd met zwarte verf.
10. Zij waren degenen die aan zichzelf waren gestorven in de aarde, zoals de einherjars die door de Germaanse oorlogsgodinnen genaamd de Walkuren opgenomen waren.
11. De walkuren namen de geselecteerde strijders die hard aan zichzelf gestorven waren mee om hen voor te bereiden op de eindstrijd, de Ragnarok.

12. Dat is wat de hel betekent : het afsterven aan jezelf, en dit gebeurt in het verborgene, oftewel in Berit, de zuidelijke nicht van Hel, in de onthechting, in het loskomen van het materialisme.

28. ANANJANA

1. Dit is de Gnostische Schoonheid van de Ananjana, het Pad tot en door de Nacht.

2. De verborgen godin van de Bhagavad Gita is ANANJANA, BG 12.6-7 :

3. Maar voor hen die Mij vereren, die al hun activiteiten aan Mij wijden, die Mij met onverdeelde aandacht (ANANJANA) toegewijd zijn, die devotionele dienst aan Mij verrichten en voortdurend op Mij mediteren door hun ziel op Mij te richten, voor hen, ben Ik degene die hen zeer snel uit de oceaan van geboorte en dood bevrijd.

4. Ananjana betekent met onverdeelde aandacht, zonder compromis, onveranderlijke trouw. Zij wordt ook wel "de duistere wildernis godin van de grotten" genoemd in de gnosis, wat natuurlijk figuurlijk is.

5. Alleen door onverdeelde devotionele dienst (ANANJANA, verborgen godin van de BG, 11.54) kan Ik worden gekend zoals Ik ben, zoals Ik hier voor je sta, en kan Ik rechtstreeks worden gezien. Alleen op deze manier kun je doordringen in de mysteries van het begrijpen van Mij.

6. ANANJANA is zonder vermengd te zijn met resultaatgehechte activiteiten of speculatieve kennis, het pad tot de majestueuze nacht (KRSNE), de oneindige kennis.

29. JÈSOE

1. De vrouw is geen persoon, maar een principe.

2. Dit principe ligt in iedereen, als het principe van kennis en schepping.

3. De man is ook geen persoon, maar een principe.

4. Het is de receptor.

5. De vrouw is een beeld van het goddelijke, en de man is een beeld van de ontvanger van het goddelijke.

6. Dit zijn twee principes in ieder mens.

7. In het Afrikaanse Orion is er een godin genaamd Jèsoe, de godin van de jacht, visserij en kennis.

8. De jacht is metaforisch en demonologisch.

9. Haar moeder, de godin van oorlog, jacht en wijsheid is genaamd Ajawoe.

10. De komst van Mohammed leidt de weg tot Allah.

11. Allah is de Arabische term voor God en werd al in het oude Aramees gebruikt, de moedertaal van het Hebreeuws.

12. Ook dit heeft Orions-Afrikaanse wortels, namelijk in de godin Oeloe, de godin van de wet, het recht, de communicatie, de godin van educatie, het Woord, de Weg, de Brug.

13. Haar symbolen zijn de ibis en de schorpioen, wat ook gelinkt is aan het oude Egypte, aan Thoth, het Woord, de Logos, de ibisgodin die achter en boven alles is, en aan Serket, de schorpioengodin,

de godin van de natuur, medicijnen en de vruchtbaarheid.

14. Oeloe is de oerkracht achter het kruis en dat wat christenen "de Heilige Geest" noemen, als een brug, een weg.

15. Zowel de christenen als de moslims houden dus "deel-waarheden" vast.

16. Ook dit heeft te maken met de buitenaardse Orions-Afrikaanse druk op de aarde.

17. Dit is een vergevorderde samenleving die teruggekeerd is tot de natuur.

18. Het is hoog-filosofisch en metaforisch, als de overwinning over het letterlijke.

19. Voor de vierde pilaar van de Orions-Afrikaanse religie "moeten" we onze aandacht richten op Mohammed.

20. Mohammed, oftewel MMED, die het komende oordeel aankondigde over de zonde, de vernietiging van de oude natuur, en de al dan niet goddelijke wet bracht, is een echo van de Egyptische Wet, de MOAD, MOA, MOET.

21. De mens wordt getest door de veer van MOAT, en als het hart niet door de test heenkomt en niet goed is, dan werd het verslonden door de beestachtige godin "AMOET".

22. In de Orions-Afrikaanse mythologie komt de godin AMOET ook voor, als zijnde de heilige controle, de heilige gebondenheid of onweerstaanbaarheid.

23. De kennis, de Jèsoe in het Orions-Afrikaans, is het centrum van de driehoek, waar de andere drie punten uit voort komen, vandaar dat "Jèsoe" de basis is die zich op drie manieren uit.

24. Het is een vrouwelijk woord, geen persoon.

25. Het is maar een taal, zoals "yeshuwah" een vrouwelijk Hebreeuws zelfstandig naamwoord is voor overwinning en redding, wat al werd gebruikt door Jakob, Mozes en David in het OT.

26. Terecht werd er in het OT gezegd dat de weg tot "redding" de wijsheid is, de sophia in de Septuagint, ook voornamelijk in het boek "Wijsheid van Salomo", wat ze in modernere bijbels eruit hebben gelaten.

27. In het originele Aramees was het hele Jezus-verhaal ook een uiteenzetting van het baarmoeder principe.

28. Er worden in het Westen dus dingen voor de mens achtergehouden.

29. Op aarde leidt alles terug tot de Egyptologie omtrend de godin Isis als een direct portaal tot Orion, en het Afrikaanse Orion, tot het Jèsoe principe van kennis.

30. Het pad lag al in de Aramees-Hebreeuwse teksten waarin het bloedoffer slechts iets symbolisch was van de mens die zijn valse zelf aflegt.

31. Het bloed leidt helemaal terug tot de rode zon, de ten, een oud Egyptisch beeld van de schorpioenen-godin, de baarmoeder.

32. De baarmoeder vormt het kind, en snijdt het kwaad weg.

33. Voor zover het kwaad blijft gebruikt de baarmoeder het om het kind te vormen.

34. Het is het geboorte-bloed.

35. De moeder is geen moordenaar.

36. De dood is een metafoor, iets wat vooraf gaat aan de geboorte.

37. Rood is de kleur van het verhaal.

38. Het bloed heeft te maken met de geboorte van de rode zon die hiervoor elke nacht "sterft".

39. De Moeder moest haar tempel beveiligen met cryptiek, zodat indringers uitgezifd zouden worden.

40. De Moeder creëerde de voorhangsels van het christendom en de islam om de mensheid te testen.

41. OELOE, de Orions-Afrikaanse godin achter Allah, de beloofde "Heilige Geest", is het kruis, de brug.

42. Het is een put of brug van botten die geopend werd toen de Koran tot de aarde kwam.

43. Het is de brug of put van OELOE.

44. De mensheid moest namelijk "aan het kruis" om verder te komen.

45. De mens moest geïsoleerd worden van de afgod, en daarom had Allah ook geen kinderen.
46. Dit gebeurde ook met Jezus aan het kruis dat God hem verliet en verstootte.
47. Dit was niet letterlijk, maar metaforisch en kwam terug in de islam.
48. De islam is de echo en de diepte van het kruis, de duisternis van de moeder aarde, het aanbreken van de nacht.
49. De mens kwam in aanraking met de moeder grond, en werd erdoor gecamoufleerd.
50. Dat is ook de Egyptologische diepte van de nacht. De mens moet de onderwereld in.
51. De put of brug van Oeloe leidt helemaal tot Amoet, waarvan ook de geestelijke gaven een beeld zijn in het christendom.
52. In de islam spiegelt dit als Mohammed.
53. Het is dus een riem.
54. In het oude Egypte stond de riem van Isis centraal, de Tjet.
55. Dit stond bekend als het bloed van Isis, en dat was menstruatie-bloed, en geboorte-bloed, om de nieuwgeborene tot de hemelse wetten te binden.
56. Het Tjet teken was een geknoopt touw of riem, zoals Jèsoe wijst op Amoet.
57. Jèsoe uit zich in Amoet, zoals Jezus de aandacht richtte op de komende Mohammed.
58. Het menstruatie-bloed van Isis en het geboortebloed hadden magische eigenschappen, en dit teken werd vaak uitgebeeld als een rood amulet.
59. Een mens komt metaforisch tot Jèsoe, de Orions-Afrikaanse godin van kennis, als het komen tot een principe.
60. Jèsoe is een abstractie, een variabele, wat wil zeggen dat het telkens een andere waarde kan hebben.
61. Dat in de christelijke apocalypse de wateren in bloed veranderen is gewoon een teken van wedergeboorte, van het opkomen van de rode zon, bron, het geboorte-bloed, en de menstruatie als teken van de vruchtbaarheid.
62. Het is de komst van de Oeloe, op aarde verpakt in de islam.
63. De brug tussen christendom en islam is dus esoterisch van belang.
64. Door de Oeloe, het kruis, de steek van de schorpioen, is er contact met de Jèsoe mogelijk, de hogere oerkennis, het hogere bewustzijn.
65. Dit is een deel van de mens zelf.
66. De mens moet zelf Jèsoe worden, anders heeft het allemaal geen zin.
67. De mens moet zelf veranderen.
68. In ieder geval moet de mens over het zware Oeloe pad om aan zichzelf te sterven.
69. Allah is in die zin een groot enigma die hier op wijst.
70. De Orions-Afrikaanse godin Oeloe zit verborgen in de Koran.
71. Het laatste oordeel in de Egyptologie is een allegorie van het volledig verliezen van het geprojecteerde, opgelegde illusie-zelf, en daarin is altijd de ontmoeting met Amoet, die dit bedriegelijke schaduw-zelf verslindt.
72. Amoet heeft altijd het laatste woord.
73. Vandaar dat de mens niet zomaar aan het Mohammed-enigma kan ontsnappen.

30. ANÉ

1. Dit zijn de woorden van Ané : Raap het op, alles wat gij verloren hebt.
2. Laat een ieder aansluiten.
3. Ik rijdt voor u uit.
4. Er is niemand die Mij tegenhoudt.
5. Raap het op, alles wat gij hebt verloren op uw weg.
6. Raak het aan, en weet dat Ik de Heerin ben.
7. Zo zullen zij die zich aansluiten de weg vinden,
8. Maar alle anderen zijn blind.
9. Raap het op, alles wat gij bent kwijtgeraakt op de weg,
10. Raak het aan, en drink het. Laat het niet wederom van u afnemen.
11. Alles is van u, omdat ik het zo beschikt heb.
12. Gij kunt met uw gedachtes niet bij deze wonderbare woorden.
13. Schrijft ze op de tafelen van uw hart.
14. Later zal ik uitleg geven.

31. HET OCHTENDOFFER

1. Des morgens bereid ik u mijn offer,
Ik mag in Uw tent komen,
Mij neerbuigen aan Uw heilige voeten,

2. Verklaar mijn vijanden schuldig, oh Heer,
Verstoot hen door de veelheid van hun zonden,
Bereid, Heere, hun een schrik.

32. DE SCHEPPING

1. In de beginne schiep de Moeder God de hemel en de aarde. De aarde was nu woest, ledig en duister. Als eerste schiep Zij de oceanen, en daarna schiep Zij de mens Keyena op een eiland. Daarna schiep Zij de vogels en de vissen, en daarna de beesten. En zij schiep de wijngaarden en de woestijnen. Toen schiep zij rivieren in de woestijnen. En zij liet mensen voortkomen vanuit de aarde en zij maakten schepen.

2. Drie mannen op een boot kwamen tot het eiland van Jaterin en Jata. Dichtbij het eiland gingen de mannen zwemmen, maar werden gevangen in de netten van de zusters Jaterin en Jata. Zij werden op het eiland getrokken. Zij kregen voedsel waardoor zij in vee veranderden. Later kwamen er meer

mannen tot het eiland die in hetzelfde lot vielen. De zusters Jaterin en Jata waren tovenaressen. Op een dag kwam er een jongen in zijn boot tot het eiland. De jongen had een rok aan. De zusters lieten de jongen met rust en lieten hem het eiland verkennen. Na een tijdje vond hij hun hut, waar ze soep aan het koken waren. Hij was hongerig en vroeg iets van de soep. Maar ze gaven hem het niet, en zeiden dat hij eerst voor hen moest werken. Zo verdiende de jongen alles op het eiland van Jaterin en Jata door eerlijk loon. En ze noemden de jongen Teklé.

3. Op een dag kwam er een andere jongen tot het eiland, ook met een rok. Ook hij vond hen in hun hut. En zij noemden de jongen Nota. En Jaterin werd de moeder van Teklé, en Jata werd de moeder van Nota. En Jata nam Nota tot een andere hut, en ging daar met hem wonen.

4. En zij voedden Teklé en Nota op in gerechtigheid.

5. En Teklé maakte een boottocht naar het eiland van Keyena, en zie, hij vaarde een woestijnrivier op, en het was hier zeer droog. En hij legde ergens aan, en de Moeder God verscheen hier aan hem. En er was veel licht en donder en bliksem, en hij wilde zich verbergen in een struik, maar de Moeder God sprak tot hem : "Vrees niet, want Ik ben het die u hebt uitverkoren." En Teklé beefde, en vroeg : "Wat moet Gij van mij, U die al het leven gaf ?"

6. En Zij antwoordde en zeide : "Ik heb u geroepen. Ik wil dat gij het Tarsis gesteente opgraaft, waarop Mijn Woord gegraveerd is." En Zij leidde hem tot een plaats waar hij moest graven, en waar hij het Tarsis gesteente vond, waarop al Haar woorden gegraveerd stonden. En hij raakte in vervoering toen hij het las en hij weende, vanwege de schoonheid van de woorden, en ook raakte hij in grote angst en viel aan haar voeten. Hij maakte haar voeten nat met zijn tranen, en droogde hen af met het zand. En Zij droeg hem op om zich te wassen in het water, en om terug te gaan naar het eiland van Jaterin en Jata. Dit deed hij, maar het eiland bestond niet meer. Hij zwierf dagen in zijn boot over de oceaan om het te zoeken, en keerde toen terug naar het eiland van Keyena. Hij zocht naar de Moeder God maar kon Haar niet vinden. Hij ging toen naar de andere kant van het eiland waar hij Keyena ontmoette, maar zij viel hem aan. Omdat zij een man nodig had om haarzelf voort te planten nam Zij hem. En Zij bracht dochters voort die de eigenschap hadden elkaar te bevruchten, en zo werd hun nageslacht groot, en dit nageslacht bestond alleen uit vrouwen. En zij werden genoemd : de amazones. En zij verspreidden zich over de oppervlakte in stammen.

33. DE JACHT OP HET SPARAZAADSE WITTE VARKEN

1. Jata jaagt door de sneeuw,
Zij breekt sloten en maskers in het kasteel,
En gaat tot daar waar het bloed eeuwig stroomt,
Een witte gestalte loopt daar,
Een man in wit en dan een varken,
Terwijl zij dreigt,
Haar speer opgeheven

2. Kent iemand zulke geesten ?
Dan verandert het in een vrouw als zij, haar spiegelbeeld, haar evenbeeld,

Zij werpt de speer, maar mist,
Dan grijpt zij haar boog en een pijl,
Maar ook deze kan het hart van het Sparazaadse varken niet raken,
Deze geesten zijn verstrooid, en draaien alles om,
Zij zijn kortzichtig en bouwen hun eigen ijskoude, abstracte realiteit

3. Deze geest heeft vele gezichten van groot bedrog,
Gaande van mens tot mens,
En Jata gaat dieper in het kasteel,
Tot de plaats van witte veren, waar alles tot wildernis wordt,
Zij is de godin van de demonologie

34. DE BLOEDKLONTER

1. U bent de allerschoonste,
Wij knielen voor U neer,
U schiep de aarde en de mens vanuit een bloedklonter,
Wij gehoorzamen het kwade niet, maar knielen en komen dichterbij U

2. Moslim is een amazone woord voor 'gehoorzame man',
Het is niet vrouwelijk. Gij zult daarom belijden dat het niet vrouwelijk is,
Kom dan tot Al Alaq, de Bloedklonter, om een toevlucht te hebben tegen het kwaad

3. En belijdt tot Haar dat gij het kwaad niet zult dienen,
Maar werp uzelf neer tot de aarde, en nader tot Haar,
En belijdt dat gij het bedrog niet zult dienen

4. Nee, gehoorzaam het kwaad en de leugen niet,
Maar kniel en kom tot Haar, tot Al Alaq,
De godin der vissers

35. DE VISSPEER

1. De zwarte vrouw brengt melk van haar borsten tot de gehoorzamen,
Tot het moslim kind, het gehoorzame mannelijke kind,
Zij voedt het kind op tot de Ramadan.

2. Zij voedt het witte kind op tot gerechtigheid,
Het zwarte kind is een metafoor van het met de moeder aarde bedekte kind,

Waarom bent gij dan racistisch ?

3. Weet gij dan niet dat racisten Haar koninkrijk niet zullen beërven ?
Verdiept u daarom dan in de religies en culturen om u heen,
En kom tot hun poëtische en prozaïsche waarden.

4. Ziet, Zij zal de racistische geesten van hun tronen stoten met Haar speer,
Op de grote dag des oordeels, en ziet, deze dag is allang geweest,
Gecodeerd in de geschiedenis.

5. Waak dan op, en pakt uw vissersgerei.
Zij die niet vissen zullen grote schade lijden aan hun ziel,
Blijf ver weg van de verbieders en de ontkenners.

36. DE ZEE

1. En de Dag des Oordeels zal zijn als een visserij,
2. En de volkeren en hun schatten zullen opgevist worden.
3. En gerechtigheid zal op de aarde zijn, en haar sieraden zullen gedragen worden,
4. En de bergen zullen zijn als was, en de zeeën zullen de hoge bergen neerhalen,
5. En het kwaad zal als een prooi zijn en door vuur worden verslonden,
6. Nee, het kwaad zal nimmer meer regeren op de bergen.
7. En de zee zal het restant van het kwaad wegsleuren,
8. En vrouwen zullen het maken tot sieraden.

37. KAIN

1. De Metaforische Leviticus is van belang, vanuit de Aramese en Hebreeuwse Grondtekst, en ook vanuit het Egyptisch. Mozes was een Egyptenaar en Egyptoloog die alles vandaar nam, plus Egyptisch is de moedertaal van Hebreeuws.
2. Verdere Westerse vertalingen hiervan zijn slechts interpretaties en zijn karikaturen gemaakt door leken, ongeleerden, in bovenstaande grondteksten.
3. Vanwege de verschillende invalshoeken en dialecten is de taalkunde geen exacte wetenschap, maar gaat het erom een zo breed mogelijk spectrum te laten zien, iets waarin Westerse vertalingen gefaald hebben.
4. Vanwege de opdracht de metaforische kant te laten zien van Leviticus gaat dit wel zo beknopt mogelijk in de zin dat het om de kern-schakels gaat, zodat er geen belasting is met overbodige kennis die er niet toe doet.
5. Het gaat dus om de kern-gnosis, de kern-kennis.
6. In de Septuagint : Hier wordt het duidelijk dat het om een marktplaats gaat, skene. In het Hebreeuws wordt dit verduidelijkt omdat er vaak het woord "nathan" gebruikt wordt in de offerdienst wat over "handelen" gaat.
7. Ook betekent de tent in het Grieks (skene) theater, wat dezelfde betekenis kan hebben in het Aramees. Daarom moeten wij vanaf het begin af aan stellen dat het hier om zinnebeelden gaat, om een toneelstuk wat werd uitgevoerd wat een diepere betekenis had, als een symbolisch ritueel. Het was niet letterlijk.
8. Wat in het boek Leviticus naar voren komt is dat de mens zelf de martelaar is en het offer. De mens moet zichzelf offeren, niet één of ander offerdier of zondebok.
9. Dit zijn slechts zinnebeelden voor de mens zelf, zijn lagere wil, zijn lagere zelf. In andere woorden : de mens moet door de offerdienst komen tot het hogere zelf. In het Hebreeuws moet dit gebeuren met timing in het gevecht tegen het zelf, de lagere aardse wil.
10. Leviticus is metaforisch en in de grondtekst de man die zichzelf offert, overgeeft, aan de godin. De offergave van het vee, behemah, is in het Hebreeuws het "stom" zijn, oftewel het niet spreken. Gij moet geheel leeg tot de godin komen.
11. Rundvee, baqar, is in het Hebreeuws in de wortels het open zijn, vragend. Kleinvee betekent dat er niets achtergehouden mag worden voor de godin. Kleinvee is ook een metafoor voor het geslachtsorgaan, het creatieve orgaan, wat aan de godin gegeven moet worden.
12. Het houdt in dat jij het beste aan de godin geeft en niets voor haar achter houdt. De ingang van de tent is een metafoor van haar vagina, en het brandoffer van het mannelijk geslacht is het mannelijk geslachtsdeel.
13. De mannelijke pool is het luisteren en gehoorzamen. In het Hebreeuws is het brandoffer de opstijging, de olah, wat spreekt van het hard worden van het mannelijk geslachtsorgaan. Ook in het Aramees is het ware offer het mannelijke vruchtbare deel.

14. In de Septuagint : "enantion kuriou" betekent "voor het aangezicht des Heren, maar enantion is ook verbonden aan "tegen", metaforisch gezien als "vijandig", wat duidt op de toetsende worsteling met de godin, het eeuwige Penuel waarop Jakob vocht, om zo tot de heilige gebondenheid te komen. Dit is ook de enige manier om de godin welgevallig te zijn. Dit is een dekton in het Grieks, een overeenkomst.

15. Leviticus 1:4 zegt : "Dan zal hij zijn hand op de kop van het brandoffer leggen; zo zal het, hem ten goede, welgevallig zijn, om over hem verzoening te doen." De hand kan ook de rand zijn in het Aramees, de billen, die in contact komen met de kop, de eikel van het brandoffer. In de Septuagint gaat dit over iets in en onder de macht krijgen.

16. Vers 5 zegt dan : "Vervolgens zal hij het rund voor het aangezicht des Heren slachten, en de priesters, zullen het bloed brengen en dat sprengen rondom op het altaar, dat bij de ingang van de tent der samenkomst staat." Doden is slaan in het Hebreeuws, en in sommige vormen in het Aramees kan het ook "wurgen" betekenen, als een soort eikel-keten in dit geval.

17. Het bloed is het voorvocht wat gesprengd wordt rondom het altaar, het schaamhaar van de godin, wat bij de schaamlippen staat. De priester is khn, Kahen, in het Aramees, oftewel Ka-en, Kaïn, wat een diepere esoterische betekenis brengt in het Kaïn verhaal, namelijk dat Hobel zijn geslachtsdeel was wat hij offerde, oftewel overgaf, aan de godin Nod.

18. De Hebreeuwse grondtekst gaat voortdurend over het mannelijke geslachtsdeel. De Westerse vertalingen hebben dit er allemaal uitgezefd, zodat er een gruwel werd opgezet, want nu gaan alle teksten die over de geslachtsdaad gingen als een metafoor over het letterlijk offeren van dieren.

19. Vers 6 zegt dan : "Daarna zal hij het brandoffer de huid aftrekken en het in stukken verdelen." Hebreeuws : aftrekken = wordt aan zijn eikel-keten voortgetrokken. In de klassieke talen : Het bouwen van hekken, afscheiden en samenbrengen van botten. Het gaat om de kampbouw van wilden.

20. Dit heeft dus niks te maken met daadwerkelijk gebruik van dieren, maar van de demonologie, in de onderwereld, de wereld van de ziel. Het betekent : creatief worden met het lijden. De jacht is een metafoor van het overwinnen van je problemen. Het is geen strijd tegen vlees en bloed.

21. De Westerse misvertaling is een karikatuur, een interpretatie en pure godslastering. Ook als je God puur mannelijk maakt ga je in tegen de oorspronkelijke grondteksten. God is heel duidelijk een vrouw en het hogere zelf. Jehovah betekent "wording", wat verbonden is aan de Khepra-kever van Egypte, die het vuil transformeerde, als een recycler.

22. Zonder het zelf te worden kom je nooit in de buurt van God.

23. Dan in vers 7 : "Dan zullen de priesters vuur op het altaar leggen en stukken hout op het vuur schikken." Kahen, Kaïn (priester) is in oorlog (Hebreeuws), om het te testen met de urim (Aramees), en wordt gesleept tot een paal.

24. Dan in vers 8 : "En de priesters zullen de delen, de kop en het vet, schikken op het hout dat op het vuur op het altaar ligt." De erectie, eikel van Kaïn (Hobel) ligt tegen het schaamhaar en de schaamlippen van de godin aan, terwijl hij gebonden is aan de paal. In het Aramees is de vagina hier

een arena waar zijn erectie straks in moet voor de oorlog.

25. In de klassieke talen gaat het om "alles", "het geheel", wat op een volkomen offer duidt, en dit is verbonden aan "vertraging" en "aarzelen", als het toetsen, eerst alles tot stilstand brengen, stil worden voor de godin van de onderwereld. Dit is het doel van de metaforische offerdienst van het zelf aan de godin.

26. Dan vers 9 : "En de ingewanden en de onderschenkels ervan zal men met water wassen, en de priester zal alles op het altaar in rook doen opgaan als een brandoffer, een vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here." De godin rijdt op het geslachtsdeel van Kaïn, Hobel, als op een wild beest, waarvan ook de term "de vrouw op het beest" komt.

27. Het wassen is verbonden aan urine. Het is een volledig "brand" offer, in de zin dat alles door de toetssteen, de urim, moet worden getoetst, waarvan de geslachtsdaad een zinnebeeld is. Het mannelijk geslachtsdeel moet volledig in de schede gaan voor onderzoek.

28. Het kwaad gaat dan in rook op, wat als een geur is die de godin opdoet. De mensheid heeft dit allemaal verkeerd voorgesteld en is zo onder een grote vloek.

29. Dan in vers 10 : "Indien zijn offergave een brandoffer van kleinvee is, van lammeren of van bokken, dan zal hij een gaaf dier van het mannelijk geslacht brengen."

30. Dit is in de grondtekst ook de jongere man. Dat wil zeggen dat de man ook zijn jongere jaren moet overgeven aan de godin. In de klassieke talen gaat dit over het presenteren van kunst, niet over een daadwerkelijk offer.

31. Dit vertalen als daadwerkelijke offers zoals het Westen deed in hun ongeleerdheid is niet alleen heel selectieve (mis)vertaling, maar ook het weggappen van context en metaforiek waardoor de klassieke, poëtische talen tekort worden gedaan.

32. Dit is alleen wat ongeleerden of selectief opgeleiden kunnen doen. Het is een vorm van spijbelen.

33. Dan vers 11 : "Hij zal het aan de noordzijde van het altaar slachten voor het aangezicht des Heren; de zonen van Aäron, de priesters, zullen het bloed rondom op het altaar sprengen." De noordzijde is in het Hebreeuws een metafoor voor de gebondenheid. In het Aramees is het bloed ook 'sap'. Het is voorvocht.

34. In de klassieke talen gaat het hier om het "omhoog kijken om het te doorgronden", in de zin van het onderzoeken en toetsen. Alleen zo kan een mens de godin, het hogere zelf, welgevallig zijn.

35. Zij die deze teksten verletterlijkt hebben zijn volgelingen van Mammon, gebonden door materialisme. Zij dienen een afgod, het lagere zelf, de lagere wil.

36. In het Hebreeuws is de noordzijde ook : "de schat in het verborgene", als tegengesteld aan het materialisme. In de klassieke talen leidt die tot de godin van de onderwereld, "onder het materialisme gegaan, uitgestegen boven het materialisme", oftewel de verdieping ervan, de esoterie.

37. Om hier te kunnen komen moet de mens "bloeden". Dit betekent : jezelf uitstorten op het hogere, oftewel de godin van de onderwereld. Het is het afleggen van je leven.

38. Dan vers 12 : "Dan zal hij het in stukken verdelen, en de priester zal die, met de kop en het vet, schikken op het hout dat op het vuur op het altaar ligt." Weer gaat het om een arena in het Aramees. In de klassieke talen gaat het hier weer over kampbouw en tentbouw van de lichaamsdelen zoals botten en organen.

39. Het is de grote opdracht om de elementen van het lijden te knopen tot wapens en andere voorzieningen. Ook is het metaforisch "vee" van elkaar lostrekken en werkvee er van maken zoals ploegvee en draagvee, wat verbonden is aan dwang, in de zin dat de mens zijn lagere natuur moet leren beheersen.

40. Het offeren van hanen en kippen in het Hebreeuws betekent metaforisch jezelf bedekken met de moeder aarde, modder, voor camouflage en het trekken van een wapen.

41. Dan vers 15 : "De priester zal die op het altaar brengen en de kop afknippen en ze op het altaar in rook doen opgaan; en het bloed zal tegen de zijde van het altaar worden uitgedrukt." De kop van Kain's geslachtsdeel wordt omsloten door de vaginale lippen om zijn voorvocht te nemen. In de klassieke talen wordt het bloed in verband gebracht met de erectie, zoals ook de erectie ontstaat door het stromen van bloed tot het mannelijke geslachtsdeel.

42. En dan vers 16: "Hij zal de krop met de spijsresten erin verwijderen en die naast het altaar aan de oostzijde op de asbelt werpen." Het Oosten is puur een metafoor van het mannelijk geslachtsdeel dat helemaal naar binnen gaat. De asbelt is de vruchtbaarheid in het Hebreeuws. In de klassieke talen is de oostzijde in de worteltekst een jagersnet, een valstrik, ook sterke drank. Het Oosten is in het Hebreeuws de oertijd.

43. In de klassieke talen wordt dit beschreven als een traditie, wat zijn wortels heeft in eenzaamheid, wat erop duidt dat dit in de mens zelf is, en dat de godin leidt tot die heilige eenzaamheid. De tradities van de heilige eenzaamheid moeten geleerd worden, alles betreffende op het zelf. Het zelf is het offer, en niets anders.

44. Dan vers 17 : "En hij zal ze bij de vleugels inscheuren, zonder deze eraf te trekken, en de priester zal ze in rook doen opgaan op het altaar, op het hout dat op het vuur ligt; het is een brandoffer, een vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here." In het Hebreeuws is dit iets metaforisch, namelijk voor het verscheurd worden door woorden. De godin bespot en kastijdt hem met haar woorden.

45. Dan Leviticus 2:1 : "Wanneer iemand de Here een offergave van spijsoffer brengen wil, dan zal zijn offergave bestaan uit fijn meel, en hij zal olie daarop gieten en wierook daarbij doen." Fijn meel betekent dat hij naakt tot de godin nadert om zichzelf over te geven.

46. Hij heeft geen bedekkingen voor haar. De olie heeft in de worteltekst de betekenis van de erectie, wat een beeld is van alles achterlaten. Het is het teken van de honger.

47. De wierook is in de worteltekst het wit worden, het teken van heilige vreze. In het Aramees is de Hebreeuwse erectie geketend, en komt de man wenend tot haar.

48. In de klassieke talen is fijn meel een vrouwelijk woord, verbonden aan de godin van de wildernis

en het offeren, de godin van de slacht. Het getuigt van zijn overgave aan haar, het zichzelf neerwerpen aan haar voeten. Hij offert de olie, zijn zaad, aan, op haar. Hij laat het zaad op haar voeten druipen. Het is verbonden aan de zelf-opoffering.

49. Dan vers 2 : "En hij zal het tot de priesters, brengen; hij zal een handvol fijn meel en olie daarvan nemen met al de daarbij behorende wierook, en de priester zal dat als gedenkoffer op het altaar in rook doen opgaan, als een vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here." De man wordt in het Aramees geslagen en gepiercet. Ook gaat er een piercing door zijn erecte eikel heen. De man komt in de heilige verlamming.

50. Dan vers 4 : "Wanneer gij als offergave van spijsoffer een baksel uit de oven zult brengen, dan zal het uit fijn meel bestaan: ongezuurde koeken, met olie aangemaakt, en ongezuurde, dunne koeken, met olie bestreken." Koeken, challah, betekent gepiercet zijn, en in de wortels : zwak en gegeseld. Ongezuurd : zoet, zonder bitterheid, gekastijd tot gehoorzaamheid. Na het pasen was er voor een week het feest van de ongezuurde broden, als beeld van dat door het kruis de weerstand wordt verbroken, zodat de mens komt tot de heilige onweerstaanbaarheid.

51. Ieder mannelijk lid moest op dit feest voor de Heere verschijnen. Door het lijden werd de gehoorzaamheid geleerd, werd alle rebellie gebroken. Zij die van gezuurde broden aten in die periode moesten uit het volk verdreven worden. De ongezuurde broden zijn de matsat in het Hebreeuws, oftewel in het Egyptisch de wet van sat.

52. In de klassieke talen wordt er gesproken van de de oven van de offergodin. De oven is het beeld van haar vagina waarin het offer, het mannelijk geslachtsdeel, moet gaan. Het spreekt van een zelf offer voor profetische doeleinden, dieper contact met de godin. Het lagere zelf, de lagere wil, moet hiervoor metaforisch geofferd, geslacht, worden. Dit is ook verbonden aan de arena. De mens moet voor de ogen van de godin zichzelf overwinnen en in bedwang houden.

53. Dan vers 5 : "Indien uw offergave een spijsoffer van de pan is, dan zal het van fijn meel, aangemaakt met olie, en ongezuurd zijn." De pan is een beeld van de vagina. Het offer is het mannelijke geslachtsdeel. In het Aramees is de pan een instrument van marteling, het pasen. Het leven is marteling, om te leiden tot overgave en gehoorzaamheid, de ongezuurde broden. De man (mens) dient hierom de vagina (de godin) te vrezen.

54. Fijn meel is naaktheid en olie is de erectie. De mens kan in die zin niet aan het leven ontkomen. De mens kan zich niet voor het leven verbergen. Er kan niets tussen een mens en de godin zijn. Het ware offer is het mannelijke geslachtsdeel. Alle dierlijke offers zijn daar slechts symbolen van in de klassieke talen, en ook de spijsoffers.

55. Dan vers 6 : "Men zal het in stukken breken en gij zult olie daarop gieten; het is een spijsoffer." Het afbreken van het vlees is de besnijdenis, en uitgieten is in het Aramees een metalen piercing aanbrenge, wat metaforisch de overgave is, de uitgieting van het zelf. Dit is de verzoening met de godin. De ring door de eikel is een teken dat het offer van haar is. Ook in het Hebreeuws heeft het deze betekenis, yatsaq. Yatsaq wijst op de yad, fallus, van Isaaq (Ishaq, Arabisch).

56. Isaaq is de zoete, de gekastijde gehoorzame, terwijl Ishmael de wilde en vijandige is, als het pasen. Isaaq is de verbroken Ishmael. Zij zijn beiden delen, periodes, van hetzelfde. Isaaq is het feest van de ongezuurde broden op het hoogtepunt van het pasen. Het is het sterven van Ishmael. In het Egyptisch wijst Isaaq op Saqmet, als de wet (moat) van Isaaq. Het is het moment waarop de godin

totaal overneemt. Saqmet is de woeste leeuwengodin van de oorlog. Het is het moment waarop de strijders in de Germaanse mythologie een harde dood aan zichzelf sterven en door de Valkieren, de Germaanse amazones, worden opgenomen. De fallus-piercing breekt in het Hebreeuws de mensenvrees.

57. Dan vers 8 : "En gij zult het spijsoffer, dat hieruit bereid is, de Here brengen; men zal het tot de priester brengen en deze zal het naar het altaar dragen." De priester is de Kahen in het Aramees, oftewel Kaïn die zijn Hobel, zijn geslachtsdeel offert op het altaar, een beeld van de vagina. Ook is dit Isaaq die zijn Ishmael, zijn geslachtsdeel, offert.

58. Dan vers 9 : "En de priester zal het gedenkkoffer van het spijsoffer opheffen en het op het altaar in rook doen opgaan, als een vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here." In het Aramees gaat dit weer om een piercing of sieraad aanbrengen, als een herinnering. Ook kan dit een lendendoek zijn of een rokje van een dierenhuid.

59. Dan vers 12 : "Als offergave der eerstelingen zult gij ze de Here brengen, maar zij zullen niet tot een liefelijke reuk op het altaar komen." Hier is de man niet erin, als een tijd van stilte, van vasten. In de klassieke talen is het ook de verstoting door de godin, in de zin dat ze tot haar worden gebracht maar niet worden aanvaard. Ook Kaïn's offer werd niet aanvaard, en hij werd door de amazones verstoten.

60. Dan vers 13 : "En elke offergave van uw spijsoffer zult gij zouten, gij zult het zout van het verbond uws Gods aan uw spijsoffer niet laten ontbreken; bij al uw offergaven zult gij zout voegen." Zout is het teken van een verbond, het getrokken worden. De vagina brengt haar openbaring tot dat wat erin is gegaan. Het zout is de heilige gebondenheid en slavernij. De man pool is de receptor, en de vrouw pool is de ingang, de bron.

61. In de klassieke talen is betekent het verbond "vuilmaken", bedekt worden met aarde, modder. De mens moet terugkeren tot de moeder grond om met haar bedekt te worden (Hebreeuws : apha), wat ook een beeld is van het aanvaarden van het lijden en de tucht. Als gij uw lagere wil offert aan de godin, dan moet gij bedekt zijn met haar, de aarde. Vuil is het teken van de arbeid. De smetvrees van de stad is slechts luiheid en mooidoenerij als een excuus. Vuil is ook een teken van spot, als een abstractie van loon, als een test. De mens heeft abstract contact met de godin door discipline.

62. Dan vers 15 : "Gij zult daar olie bij doen en wierook daarop leggen; het is een spijsoffer." Het innerlijke mannelijke kind moet wit zijn, oftewel gekastijd. Het mannelijke orgaan is een beeld van het innerlijke kind. Het is de man, Kaïn, zelf. Ook het zaad moet op het offer komen. Het zaad is om het offer te transformeren. Het offer moet ingesmeerd zijn met het zaad.

63. Dan Leviticus 3:1 : "Indien zijn offergave een vredeoffer is: indien hij dat brengt van rundvee, dan zal hij een gaaf dier, hetzij van het mannelijk, hetzij van het vrouwelijk geslacht, voor het aangezicht des Heren brengen." Het vredesoffer, slm, is volkomen overgave. "Gaaf" betekent dat er niets achtergehouden mag worden. Zowel de mannelijke als de vrouwelijke pool moet gezuiverd worden.

64. Dan vers 2 : "Hij zal zijn hand op de kop van zijn offergave leggen en die slachten bij de ingang van de tent der samenkomst, en de priesters, zullen het bloed rondom op het altaar sprengen." De hand, de yad, is in het Hebreeuws het mannelijke geslachtsdeel. De offergave is een symbool van zijn lagere wil, zijn lagere zelf, wat hij moet overwinnen, door tot de kop, de kern te komen. Het

geslachtsdeel op de kop leggen is het beeld van transformatie van de kern.

65. In de klassieke talen komt gieten van het begin, het fundament leggen, de basis, oftewel de voet. Het gaat om het neerwerpen op, in de zin dat het zelf-offer zich op de voeten van de godin werpt. Hij giet zichzelf daar uit. De voet is de kern van haar heerschappij, zoals in het Grieks de voet de wortel is van het koningschap : basileus, basis. De voeten zijn het symbool van het begrijpen, van de diepte.

66. Dan vers 3 : "En als vuuroffer voor de Here zal hij van het vredeoffer brengen het vet dat de ingewanden bedekt, en al het vet dat op de ingewanden ligt." Vrede is in het Hebreeuws de totale overgave. Voor vet wordt in het Hebreeuws het woord "cheleb" gebruikt, wat het beste betekent, en ingewanden betekent het diepste binnenste, de diepste geheimen en intimiteit. Er worden dus geen dingen voor de godin achtergehouden, en er wordt niets half gedaan. Hij geeft zichzelf volkomen, en geeft het beste en diepste wat hij heeft om zo tot de godin te kunnen komen. In het Aramees gaat dit weer over gepiercet worden. Dit is hoe de godin de totale en diepste overgave initieert.

67. Dan vers 4 : "benevens de beide nieren en het vet dat daaraan zit, dat aan de lenden is, en het aanhangsel aan de lever, dat hij met de nieren moet wegnemen." In het Aramees zijn de nieren een beeld van de testikels en de agressie, de boosheid. Deze moet gebroken worden. De nieren moeten namelijk getest worden. In het Hebreeuws zijn de nieren het controle-centrum, de teugels. De man moet ook de agressie en de controle overgeven aan de godin. De lever is in het Hebreeuws de hardheid, die ook gebroken moet worden. Het aanhangsel is in het Aramees de pen van de schriftgeleerde, het woord, of de tong, die ook gebroken moet worden.

68. In de klassieke talen zijn de nieren een beeld van het terugkomen tot de oppervlakte, tot begrip komen, tot de voeten gaan, de basis, kern, en oplossen, ontraadselen.

69. Dan vers 5 : "En de priesters zullen het op het altaar in rook doen opgaan, op het brandoffer, dat op het hout op het vuur ligt, als een vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here." Dat in het Aramees de tong gebracht moet worden tot het altaar, de vagina, wat weer een beeld is van het vruchtbaar maken van de tong, het woord, die in aanraking met de goddelijke bron komt.

70. Dan vers 7 : "Indien hij een lam als zijn offergave brengt, dan zal hij het voor het aangezicht des Heren brengen." In het Egyptisch is het lam het roer, oftewel de tong. De tong moet overgedragen worden aan de godin van de onderwereld. Het gaat hier om discipline.

71. Dan vers 9 : "Van het vredeoffer zal hij het vet brengen als vuuroffer voor de Here: de gehele vetstaart, die hij dicht bij de ruggegraat moet afsnijden, het vet dat de ingewanden bedekt, en al het vet dat op de ingewanden ligt." In het Hebreeuws gaat het hier om de sterkte die gebroken moet worden, overgedragen moet worden, aan de godin. De vetstaart is een beeld van de armen, de actie, en de benen, de verplaatsing, die aan de godin toegewijd behoren te worden.

72. Dan vers 10 : "Ook de beide nieren en het vet dat daaraan zit, dat aan de lenden is, en het aanhangsel aan de lever, dat hij met de nieren moet wegnemen." Weer moet de agressie verbroken worden, en de tong. De tong mag alleen gebruikt worden wanneer de godin het toelaat. Gehoorzaamheid wordt geleerd door het lijden. "Beide" heeft als wortelwoord "huid" in de klassieke talen.

73. Dan vers 11 : "En de priester zal het in rook doen opgaan op het altaar, als een spijs ten vuuroffer voor de Here." De priester is Kahen, Kaïn, die Hobel had overgedragen aan de godin, oftewel zijn eigen tong, zijn eigen geslachtsdeel. In het Aramees gaat er een piercing doorheen als teken dat het in bezit is van de godin. In de klassieke talen betekent het dat hij het vee moet voederen.

74. Dan vers 12 : "Indien zijn offergave een bok is, dan zal hij het brengen voor het aangezicht des Heren." De bok is vanuit het Aramees vertaald. In het Hebreeuws is de bok het beeld van kracht en hardheid, die overgedragen moet worden aan de godin.

75. Dan vers 13 : "Hij zal zijn hand leggen op zijn kop, het slachten voor de tent der samenkomst, en de priesters zullen het bloed daarvan rondom op het altaar sprengen." Samenkomst is mowed in het Hebreeuws, wat timing betekent. Het gaat hier niet om daadwerkelijke slacht, maar om overgave. De hand wordt op het geslachtsdeel gelegd, en de godin neemt het tot haar. In de klassieke talen wordt het zaad aan haar voeten geofferd.

76. Dan vers 14 : "Dan zal hij daarvan zijn offergave als vuuroffer voor de Here brengen: het vet dat de ingewanden bedekt, en al het vet dat op de ingewanden ligt." Weer gaat dit om de piercings die de initiatie zijn voor intimiteit met de godin, in het Aramees-Hebreeuws. KRA-MA is de wet (ma, Egyptisch) van de Levitische Gnosis (kra), letterlijk vertaalt : de metalen piercings in het Aramees.

77. Dan vers 15 : "ook de beide nieren en het vet dat daaraan zit, dat aan de lenden is, en het aanhangsel aan de lever, dat hij met de nieren moet wegnemen." De godin neemt de woede weg, en het spraakvermogen. Zo ontstaat er totale overgave en afhankelijkheid aan haar.

78. Dan vers 16 : "En de priester zal het in rook doen opgaan op het altaar als een spijs ten vuuroffer, tot een liefelijke reuk; al het vet is voor de Here." Het vetmesten van offervee is een allegorie van de erectie. Het uithongeren van offervee is een metafoor van de godin die de man-pool in een mens tot ontleding brengt, tot de vastenperiode, de ramadan.

79. Dan vers 17 : "Dit zij een altoosdurende inzetting voor uw geslachten in al uw woonplaatsen." In de klassieke talen is dit betreffende het recht, rechten, wat ook het sap van vis is en het in stand houden in de worteltekst. Het hoofdstuk wordt dus afgesloten met de nadruk op visserij. Visserij is een metafoor voor het verwerken van de herinneringen.

80. Dan Leviticus 4:6 : De priester zal zijn teen in het bloed dopen en van het bloed zevenmaal sprenkelen voor het aangezicht des Heren, vóór het voorhangsel van het heiligdom.

81. De tenen zijn hier in het Hebreeuws een alarm. In het Hebreeuws hebben de tenen daarom metaforisch teenringen in de worteltekst, omdat zeven, sheba, duidt op de gebondenheid tot een eed om de godin te dienen. Sheba komt van het Egyptische Seb of Geb, de aarde, het buigen, neerbuigen (khab, khabb), wat ook verbonden is aan het verliezen, de honger, de leegte (kheba) en de onderwereld, de hel (kheb) als de heilige eeuwige verdoemenis waarin de priesters (Kahen, Aramees (Kaïn) werden gezuiverd en zuiver werden gehouden, als afgezonderd (qodesh, heilig, Hebreeuws). Van het Hebreeuwse woord qodesh, heilig, afgezonderd, komt ook etymologisch gezien het woord "goddess" voor godin. De slaven van de godin, de heiligheid, de afgezonderdheid, konden haar alleen dienen in de metaforische honger, het afleggen van hun leven, waarop de gehele metaforische offerdienst was gebouwd. Het offer was dus henzelf. In de metaforische honger konden zij aan zichzelf afsterven. Het voorhangsel van de qodesh was in de worteltekst de

wreedheid, de hardheid, die verbrokenheid veroorzaakte (perek).

38. DE RODE SPEER

1. Ik spreek mijn Woord in een storm,
Mijn wind gaat over de aarde,
Zie ik zal u leiden in de oorlog in de hemelse gewesten,
Ja, de oorlogen in de dieptes van de ziel,
Ja, in de onderwereld,
Ik roep u, en trek u voort

2. Grijpt dan uw wapens, die van het Woord,
Die van gebed, en van stilte,
Want dromen en visioenen wil Ik u geven

3. Er is veel onkunde onder mijn volk,
Ziet, zij zijn in handen van de vijand,
Daar waar openbaring ontbreekt

4. Ik geef u de rode speer om hen voort te leiden,
Luister daarom naar Mijn stem,
Ik spreek maar één keer en de rest bestaat uit het oncijferen,
Ik ben niet praterig,
Wat ik spreek vaagt gemakkelijk weg,
Hierin ligt een uitdaging en opdracht

5. Ik heb alreeds gesproken,
De Woorden die ik heb gesproken zijn te vinden in de geschiedenis

39. DE IBIS MET DE RODE SNAVEL

1. Hoort, hemelen, en aarde, neig uw oor, want de oorlogsgodin van het Zuiden van het Orionse Suriname spreekt: Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid. Waar wilt gij nog meer geslagen worden, dat gij voortgaat met af te wijken? Van de voetzool af tot de schedel is er niets gaaf; wonden, striemen en verse kwetsuren. Uit Mij zal de wet uitgaan. Ga in de rotskloven en verberg u in de grond voor Mijn verschrikking en voor de luister van Mijn majesteit. De mens zal wenen om zijn zilveren en gouden afgoden, bij zijn vlucht in de rotsholten en in de bergspleten vanwege Mijn verschrikking en de luister van Mijn majesteit. Voorwaar, zie, Ik, de oorlogsgodin van

het Zuiden van het Orionse Suriname, ben de Here der heerscharen, en ik hongert de mens uit en neem zijn muur en fundament waarop hij steunt weg, elke steun van brood en water. Ik kondig dan aan een tijd van groot vasten. Ik neem uw helden weg, en uw raadgevers, en gij zult geheel alleen zijn. De onderdrukkers van het volk zullen kinderen zijn, en vrouwen zullen hen aanvoeren, en gij zult verloren raken op uw pad.

2. Mijn pijlen zijn gescherpt en al mijn bogen zijn gespannen; Ik ben op mijn rijtuig. Mijn gebrul is als dat van een leeuwin en het brult als jonge leeuwen; het gromt, grijpt buit en bergt die, zonder dat iemand redding brengt. Het zal te dien dage over u heenbruisen als het bruisen der zee; aanschouwt men de aarde, zie, er is benauwende duisternis.

3. Ga dan op tot de Orions-Surinaamse ibis met de rode snavel, Zij die oprijst vanuit het riet en de papyrusplanten, die een beeld zijn van Mijn Woord. Jakob's lust zal zijn in de vreze des Heren. Zie, de dag des Heren komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om de aarde tot een woestij te maken en haar zondaars van haar te verdelen.

40. DE VERNIETIGING

1. De Here blijft toornen tegen de vijanden.
2. De Here laat geenszins ongestraft. In vuur en storm is haar weg, wolken en woestijnen zijn het stof harer voeten.
3. Zij dreigt de zee en doet haar opdrogen, alle rivieren legt Zij droog.
4. De bergen beven voor Haar en de heuvelen versmelten; de aarde rijst voor Haar op, ja, de wereld en al haar bewoners.
5. Wie kan standhouden voor haar gramschap? Wie blijft staande bij haar brandende toorn die Zij doet neerregenen vanuit de hemel?
6. Haar vijanden vervolgt Zij, de duisternis in.
7. Wat gij ook tegen de Here bedenkt, vernietiging brengt Zij teweeg, zonder mededogen.

41. DE BOOG

1. Zie, Ik zal u! luidt het woord van de Here der heerscharen.
2. Ik doe uw wagens in rook opgaan; uw jongelingen zullen door vuur verteerd worden, en uw roof zal Ik van de aarde verdelen; en de stem van uw gezanten zal niet meer gehoord worden.
3. Uw volk is verstrooid op de bergen, zonder dat iemand het verzamelt. Geen herstel is er voor uw breuk, ongeneeslijk is uw wond.
4. Zo zult gij nog meer geslagen worden, en zout zal druppelen in uw striemen.

5. Reeds is Mijn boog ontbloot. Waar wilt gij nog meer getroffen worden ?
6. Ik doorsteek u met uw eigen pijlen.

42. SÈWÈ

1. Het Zelf is altijd op zoek naar het verloren Zelf.
2. Het Eindeloze Zelf heeft je alreeds omringd.
3. Toch is het belangrijk te beseffen dat gij steeds dieper naar binnen moet gaan, en dat de buitenwereld slechts een reflectie is van het binnenste.
4. De mens is een natuurverschijnsel wat ontstaat wanneer kennis en principes gaan ophopen en tot een climax komen.
5. Dit kunnen goede principes zijn of slechte principes of een mengeling.
6. Als die extreem worden dan gaan ze zich personificeren, en dan ontstaat er een mens.
7. Vandaar dat het erg belangrijk is om voorzichtig te zijn met mensen, en geen mensen-zoeker te worden.
8. Belangrijk is het om een kennis-zoeker te zijn, een principes-zoeker.
9. Het zoeken naar mensen brengt oneindig leed, want gij komt zo nooit tot de kennis.
10. Terwijl als gij kennis zoekt dan wordt alles je gegeven, maar dan op z'n tijd, in de juiste verhouding en in de juiste hoeveelheid.
11. Gij moogt het natuur-proces dus nooit omdraaien.

12. Weest geen mensen-zoekers, zoekers van mensen-begrip, zoekers van mensen-eer, zoekers van mensen-macht, zoekers van sex, zoekers van liefde, zoekers van mensen-liefde, zoekers van genot, zoekers van geluk, zoekers van materie, zoekers van geld en zoekers van familie.

13. Al deze zaken leiden af van het doel : kennis. Een goed christelijk principe is dan :
14. Zoek eerst het koninkrijk van de gnosis en de rest zal u gegeven worden.
15. Zoek de dingen die in de gnosis zijn, niet die op de aarde zijn.
16. In de kennis is alles te vinden wat gij nodig hebt.
17. Kennis-zoeken is dus allereerst onthechting van de lagere wil.
18. Op aarde volgt de mens spiegelbeelden achterna.

19. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind.
20. Nu ik tot rijpheid ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.
21. Want nu ziet gij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht.
22. Nu kent gij onvolkomen, maar dan zult gij ten volle kennen, zoals gij zelf gekend ben.

43. RAMADAN

1. Indien de zonen Israels de Wet verlaten, en de inzettingen ontheiligen, en de geboden niet houden, dan zal Ik hun overtredingen bezoeken met de roede, en hun ongerechtigheid met plagen.
2. Ik bedek hun aangezicht met schande, opdat ze Mijn naam zoeken.
3. De dochters van Juda hebben zich verheugd vanwege Mijn oordelen.
4. Ik heb een honger in het land geroepen, en een man voor hen uitgezonden.
5. Jakob werd verkocht als slaaf. Men drukte zijn voeten in een stok, en het ijzer drong door tot zijn ziel.
6. Zo stelde Ik het volk op de proef.
7. Weet gij dan niet dat het een diepere betekenis heeft ?
8. Jakob werd tot een vreemdeling in het land waar hij kwam.
9. En Ik leidde de zonen Israels tot de woestijn, waar zij alleen leefden van Mijn melk en het stof van Mijn voeten.
10. En Ik leidde hen tot de Ramadan.

44. ZA'AD

1. Ik, de Heere, ben uw tegenstander, uw tester.
2. Zie, Ik leidde Jakob tot een heilige gevangenschap,
3. En maakte hem tot Mijn man.
4. Ik leidde hem tot de Ramadan.
5. Komt en zie Mijn werken. Ik veranderde zee in droog land.
6. Tot een woestijn maakte Ik uw akkers.
7. Ik verander uw licht tot duisternis.
8. Zoek dan de Ramadan als uw sieraad, maar Zij zal u bespotten,
9. En haar voeten zullen u wegtrappen van de voedselvoorraad.
10. Ja, als een tuchtiger is de Ramadan, en een tester.
11. Meent niet dat wanneer gij eens tot de Ramadan bent gegaan gij weer van Haar kunt vluchten.
12. Haar voeten zullen u de weg versperren.
13. Zo zult gij bitter wenen wanneer gij aan de Heere probeert te ontsnappen.

14. Leviticus 4:7 zegt : "En de priester zal van het bloed strijken aan de horens van het reukaltaar, dat voor het aangezicht des Heren staat in de tent der samenkomst; al het overige bloed van het kalf zal hij uitgieten aan de voet van het brandofferaltaar, dat bij de ingang van de tent der samenkomst staat."

15. Het gieten is het roddelen, het spreiden van geruchten, in het Aramees, sd (st). Het is een natuurverschijnsel aan de voet van elk probleem, dat alles verdraaid en omgedraaid wordt. Dit zijn de voorhangsels van de tabernakel om de mens te testen wanneer hij tot de godin komt.

16. De voet is in het Aramees het binnenste, het binnen zijn. In de worteltekst gaat het over het gaan tot de leegte, het volkomen ontledigen van jezelf voor de godin. Dat is de wortelbetekenis van de kalf in het Hebreeuws, de par. Het is het komen tot de gebrokenheid en de scheiding.

17. In vers 3 wordt ook het woord "baqar" in het Hebreeuws gebruikt, wat aanduidt dat het vee

jong is, en gaat over het zoeken in de worteltekst, het denken en het mediteren, wat ook overgegeven moet worden aan de godin.

18. In het Aramees is dit een demoon en een ketter, een leugenaar, ook voorgesteld als een zwijn (bqr, baqra) wat laat zien dat het om de demonologie gaat en niet om een letterlijke offerdienst.

19. Het zondoffer is in het Aramees de bestraffing op de zonde, waarin duidelijk wordt dat het offer-vee slechts een symbool is voor de zonde-macht.

20. Dan vers 8 : "En al het vet van het kalf van het zondoffer zal hij eruit nemen: het vet dat de ingewanden bedekt, en al het vet dat op de ingewanden ligt."

21. In het Hebreeuws is het eruit nemen ook het opheffen.

22. In de demonologie binnen de grondtekst wordt gesproken over de seksualiteit als een oorlog, waarin het erecte geslachtsdeel op een offer duidt tot de godin.

23. Dit is de diepere demonologische natuurwaarde van het verschijnsel van de seksualiteit.

24. Vandaar dat wij spreken over de demonologische seksualiteit. Buiten deze seksualiteit om is alle seksualiteit verwoestend.

25. Dan vers 9 : "en de beide nieren en het vet dat daaraan zit, dat aan de lenden zit, en het aanhangsel aan de lever, dat hij met de nieren moet wegnemen,"

26. We zien hier weer het vet, cheleb, in het Hebreeuws wat het beste betekent en de overvloed, wat geofferd moet worden, ingezet worden in de strijd. Het moet afgezonderd worden.

27. Dan vers 10 : "zoals het weggenomen wordt van het rund van het vredeoffer; en de priester zal het in rook doen opgaan op het brandofferaltaar."

28. In het Aramees is het vredeoffer een feest offer.

29. Het is het feest van de overwinning over de lagere wil.

30. Het lagere zelf is ontdaan van het vet en de overvloed, uitgehongerd (door het vasten, ramadan), wat in de Hebreeuwse diepte betekent : losgesneden van de dwaasheid.

31. De ramadan leidt dus tot kennis, gnosis.

32. De ramadan is als de leegte, de vagina.

33. Het brandoffer is de hemelvaart (olah, alah), de erectie.

34. In rook doen opgaan, verbranden, qatar, is in de Hebreeuwse worteltekst insluiten, omsingelen, binden, als in de heilige gebondenheid, en samenvoegen, als de heilige verbondenheid.

35. In het Aramees is het altaar ook een kerk, een heiligdom en een priesterkoor.

36. Dan vers 11 : "En de huid van het rund en al zijn vlees, benevens zijn kop en zijn onderschenkels en zijn ingewanden en zijn mest,"

37. In het Aramees gaat het hier om de voorhuid, de meska.

38. Vlees is zowel in het Hebreeuws als Aramees de fallus, wat het goede nieuws is in de worteltekst.

39. Dit komt ook weer terug in het Nieuwe Testament waar het goede nieuws in de bruid, de kerk, wordt gebracht, waarvan de geslachtsgemeenschap een beeld is.

40. Mest kan ook gewoon modder betekenen in het Aramees, als de man die zich met de moeder aarde heeft bedekt.

41. In het Aramees is de onderschenkels een bepaalde rang.

42. Dan in vers 12 : "alles van het rund zal hij buiten de legerplaats brengen, op een reine plek, waar men de as stort, en hij zal hem op een houtvuur verbranden; op de plaats waar de as wordt uitgestort, zal hij verbrand worden."

43. De rangen worden van de mens afgenomen, en hij verliest zijn wapens en strijderspositie, om zo tot tentslaaf te worden, net als Jakob die kreupel werd geslagen op Pniël.

44. De verbrokenheid brengt gevoeligheid.

45. De mens moet zich terugtrekken uit de strijd en weer leren dienen.

46. Yirmeyah 2 : 14 - Ysryl (Israel, Aramees) is een geboren tent-slaaf, waarover jonge grote vrouwen (een beeld van de godin) brullen ?

47. In het Hebreeuws : omsingeling tot de heilige gebondenheid en verbondenheid tot de godin.
Aramees : sexualiteit, vruchtbaarheid.

48. Het gaat hier om een toetsvuur, de Urim in het Aramees.

49. Dan vers 13 : "Indien de gehele vergadering Israëls zonder opzet zonde gedaan heeft, en dit voor de ogen der gemeente verborgen is gebleven, en zij tegen één van al de geboden des Heren iets gedaan heeft, dat niet gedaan mocht worden, en dus schuldig geworden is,"

50. Zonde is in het Hebreeuws een heel neutraal woord, want het kan ook het nomadische leven betekenen en verdwalen, als de heilige verdoemenis.

51. Dit is een isolatie en een totale ontwapening.

52. Dan vers 14 : "dan zal de gemeente, wanneer de zonde die zij begaan heeft, haar bekend geworden is, een kalf ten zondoffer brengen en zij zal die leiden vóór de tent der samenkomst."

53. Bekend, kennen, is in het Aramees ook sexuele gemeenschap.

54. Het kalf is een beeld van de fallus en de tent is een beeld van de vagina.
55. Offeren betekent ook dichterbij brengen.
56. Dan in vers 15 : "En de oudsten der vergadering zullen hun handen op de kop van het rund leggen voor het aangezicht des Heren, en men zal het rund voor het aangezicht des Heren slachten."
57. Hier wordt de fallus onderworpen aan de hogere leiders van de matriarchie van de godin.
58. In het Aramees gaat het hier om een associatie, en het offer wordt tot de duisternis getrokken.
59. Dit gebeurt door de "Tanna's", de dragers van de orale traditie.
60. Handen kunnen weer billen betekenen in het Aramees, als beeld van de donkere baarmoeder voor herschepping.
61. In het Syrisch-Aramees gaat dit ook om het aanleggen van een slavenbel of veebel, als het inprinten van de wet.
62. Het is een teken dat het offer daadwerkelijk bezit wordt van de hogere leiders van de matriarchie van de godin.
63. Dan in vers 16 : "De gezalfde priester zal een deel van het bloed van het rund in de tent der samenkomst brengen,"
64. In het Aramees kan dit ook zaad zijn, omdat het een veel ruimere betekenis heeft dan gewoon bloed.
65. Dan in vers 17 : "en die priester zal zijn vinger in het bloed dopen en zevenmaal voor het aangezicht des Heren vóór het voorhangsel sprenkelen."
66. Het voorhangsel is in de Hebreeuwse worteltekst de verbrokenheid, de onderdrukking, tyrannie en wreedheid die nodig is om de lagere wil te onderwerpen.
67. Dan in vers 18 : "En een deel van het bloed zal hij strijken aan de horens van het altaar, dat voor het aangezicht des Heren in de tent der samenkomst staat; al het overige bloed zal hij uitgieten aan de voet van het brandofferaltaar, dat bij de ingang van de tent der samenkomst staat."
68. In het Aramees wordt het offer hier gemeten.
69. Het gieten is het roddelen, het spreiden van geruchten, in het Aramees, sd (st).
70. Het is een natuurverschijnsel aan de voet van elk probleem, dat alles verdraaid en omgedraaid wordt.
71. Dit zijn de voorhangsels van de tabernakel om de mens te testen wanneer hij tot de godin komt.
72. De voet is in het Aramees het binnenste, het binnen zijn.

73. Dan in vers 19 : "En al het vet zal hij eruit nemen en op het altaar in rook doen opgaan."

74. Vet is een beeld van dwaasheid, onkunde.

75. Dan in vers 20 : "En met het rund zal hij doen, zoals hij met het rund van het zondoffer gedaan heeft, zo zal hij daarmee doen. Zo zal de priester over hen verzoening doen, en het zal hun vergeven worden."

76. Zoals het kalf in het Hebreeuws het gaan tot de leegte, het volkomen ontledigen van jezelf is, als het ingaan tot de ramadan, zo is het rundvee het open zijn, vragend.

77. De offergave van het vee is het "stom" zijn, oftewel het niet spreken, wat ook weer terugkomt in de Egyptische wortels van het Kaïn en Hobel verhaal, en wat in het NT terugkomt in het Maria en Martha verhaal.

78. Hun broer, Lazurus, hun schaduwzelf in het Hebreeuws-Egyptisch, moest in dat opzicht sterven, en werd even later door Jezus opgewekt, als een beeld van het openen van de mond.

79. Deze metaforen gaan over de wachter van de tong, hoe de tong eerst moet sterven, en dan opstaat.

80. Dan in vers 21 : "En hij zal het rund buiten de legerplaats brengen en hem verbranden, zoals hij het eerste rund verbrand heeft. Dit is het zondoffer der gemeente."

81. In het Aramees gaat het hier om de intieme band (yqd), en niet om letterlijk verbranden.

82. Het offer stopt met dienen als een Martha, en wordt als een Maria, aan de voeten van de godin, om te luisteren.

83. Het is een beeld van overgave.

84. In het Aramees gaat het hier om een school.

85. Dan in vers 22 : "Als een vorst gezondigd heeft en zonder opzet tegen één van al de geboden van de Here, zijn God, iets gedaan heeft dat niet gedaan mocht worden, en dus schuldig geworden is,"

86. Vorst is een oprijzende mist in het Hebreeuws, wat in de context de erectie is.

87. Zonde is een dualistisch beeld van het nomadische leven, als de heilige verdoemenis.

88. Dit is waarvan de erectie een zintuig is.

89. Dan in vers 23 : "dan zal hij, als hem de zonde die hij begaan heeft, bekend geworden is, als zijn offergave een bok (bokje, Aramees) brengen, een gaaf dier van het mannelijk geslacht."

90. In het Hebreeuws is de bok het beeld van kracht en hardheid, die overgedragen moet worden aan de godin.

91. Dit is ook de erectie die geofferd moet worden aan de vagina, wat duidelijk wordt in het Aramees, wat over het mannelijk geslachtsdeel spreekt waarvan het bokje het beeld is.
92. Bekend geworden is in het Aramees de godsverschijning, de theofanie, als een hemelverschijning.
93. Dan in vers 24 : "Hij zal zijn hand op de kop van de bok leggen en hem slachten op de plaats waar men ook het brandoffer voor het aangezicht des Heren pleegt te slachten; een zondoffer is het."
94. Het offeren is een beeld van het nomadische leven, als de hemelvaart, waarin het lagere zelf wordt afgelegd.
95. Dan in vers 25 : "En de priester zal met zijn vinger een deel van het bloed van het zondoffer nemen en dat strijken aan de horens van het brandofferaltaar; het overige bloed zal hij aan de voet van het brandofferaltaar uitgieten."
96. Het altaar is in het Hebreeuws weer een beeld van het laatste oordeel.
97. De hoorn is in het Aramees een projectie (keren).
98. Het kan ook deze betekenis hebben in het Hebreeuws.
99. Het vormt een illusie als een hallucinatie.
100. De hoorn komt ook vaak terug in de apocalypse, op de verschillende beesten en de draak.
101. Dit is weer verbonden aan het geroddel en de geruchten, als sluiers van het altaar, de kerk, oftewel de heilige banden (Aramees), oftewel het vangnet van de godin, haar schaamhaar.
102. Vanuit deze chaos van de natuur zal er een nieuwe schepping komen.
103. Dan in vers 26 : "Maar al het vet zal hij op het altaar in rook doen opgaan, zoals het vet van het vredeoffer. Zo zal de priester over hem verzoening doen voor zijn zonde, en het zal hem vergeven worden."
104. Vet staat weer voor dwaasheid. De mens sterft af aan zijn lagere dwaze zelf, komt door de hoorn van illusie heen tot het altaar, de kerk, oftewel de bruid.
105. Meer dan iets anders bezegeld juist het altaar het onderwereldse huwelijk.
106. Dit heeft niets met de materie te maken, maar gebeurt in de diepte van de ziel.
107. In het Aramees is het de op of neergaande lijn van een wond.
108. In de amazone theologie, die ook zwaar metaforisch is, wordt er een meswond getrokken van de tepel tot het been van het offer, en die wordt elke dag vernieuwd, als een beeld van leegmaking, de ramadan.

109. Hierdoor wordt dus ook de nieuwe band gelegd.

110. In het Aramees is dit ook verbonden aan het werpen van het lot.

111. Dan in vers 27 : "Indien iemand uit het volk des lands zonder opzet gezondigd heeft door een van de dingen te doen, die de Here verboden heeft, en dus schuldig geworden is,"

112. De zielen van de erets, onderwereld in het Hebreeuws die daar nomadisch leven, en zo in iets anders veranderen in het Aramees, als een wording, wat ook de betekenis is van Jehovah.

113. Zo wordt de ziel leeg in het Aramees, en het lagere zelf overwonnen, wat andere betekenissen zijn voor 'schuldig'.

114. Dan in vers 28 : "dan zal hij, als hem de zonde die hij begaan heeft, bekend geworden is, voor de zonde die hij begaan heeft, als zijn offergave een bok, een gaaf dier van het vrouwelijk geslacht, brengen."

115. Weer is het bekend worden een openbaring in het Aramees als een theofanie, een godsverschijning of hemelverschijning.

116. Het is de vrucht van het nomadische leven, als een band die ontstaat, in het Aramees, een verandering.

117. Dan in vers 29 : "Hij zal zijn hand op de kop van het zondoffer leggen en het zondoffer slachten op de plaats van het brandoffer."

118. Kop kan in het Aramees ook het vergif zijn. Gif wordt gebruikt in de jacht.

119. In de grondtekst van Leviticus moeten de Leviëten op jacht om het kwaad te overwinnen.

120. In het Hebreeuws mag dit alleen maar gebeuren door de heilige zintuigen (olah-alah).

121. Dan in vers 30 : "En de priester zal met zijn vinger een deel van het bloed nemen en het strijken aan de horens van het brandofferaltaar; al het overige bloed zal hij aan de voet van het altaar uitgieten."

122. De "kohen", de priester (Kaïn) moet komen tot het voorhangsel van het brandofferaltaar van de hemelvaart in het Hebreeuws, wat dus gewoon het ingaan van de vrouwelijke schede is.

123. Voordat hij de vrouw kan binnengaan moet hij eerst leren omgaan met haar voorhangsel, als haar lendendoek.

124. Hij moet dit insmeren met het bloed van de jachtsbuit.

125. Zonder bloed is het in die zin niet mogelijk voor hem bij haar binnen te gaan, wat ook weer terugkomt in het Nieuwe Testament.

126. Dit is het bloed van de vijand.

127. Ook kan het zaad betekenen in het Aramees.

128. Dan in vers 31 : "Maar al het vet ervan zal hij wegnemen, zoals het vet bij het vredeoffer weggenomen wordt, en de priester zal het op het altaar in rook doen opgaan, tot een liefelijke reuk voor de Here. Zo zal de priester over hem verzoening doen, en het zal hem vergeven worden."

129. Dit gaat weer over het overwinnen van de dwaasheid (vet), oftewel van kortzichtigheid.

130. Dan in vers 32 : "Indien hij een lam brengt als zijn offergave ten zondoffer, dan zal hij een gaaf dier van het vrouwelijk geslacht brengen."

131. In het Aramees is dit waterdichte wetenschappelijke bewijsvoering.

45. PSALM VAN DE RAMADAN

1. Elke dag verdraaien ze mijn woorden.
2. Al hun gedachten zijn tegen mij voor het kwaad.
3. Zij vergaderen henzelf om mij heen en verbergen henzelf.
4. Zij houden mijn stappen in de gaten en wachten op mijn ziel.
5. Zij zijn niet verzadigd, totdat zij mijn leven hebben.
6. U kent mijn nomadische tochten.
7. U bewaart mijn tranen in een kruik en in Uw boek.
8. Hun leven is vervloekt, en erger dan de dood.
9. Op U vertrouwt mijn ziel.
10. Mijn ziel roept tot U.
11. De vijand is verwaasd en vervreemd van de baarmoeder.
12. Zij liegen vanaf de geboorte.
13. Voorwaar, er is een loon voor de rechtvaardigen.
14. Voorwaar, Gij scheidt de rechtvaardigen van de onrechtvaardigen.

15. Bevrijd mij van mijn vijanden,
16. Bescherm mij tegen hen die tegen mij opstaan,
17. Zie, zij zijn als hongerige hyena's.
18. Hun woorden zijn als wapenen.
19. In mijn leegte kom ik tot U.
20. U ziet en kent mij alleen in de Ramadan, waarin Gij mij groet.

46. DE VRUCHT VAN DE RAMADAN

1. Hun tong is als een boog van leugens en roddel.
2. Zo buigen zij alles om om hun lasterende pijlen te schieten.
3. In het geheim schieten zij op de rechtvaardige,
4. Maar ik vertrouw op U, oh Rivier van God,
5. U maakt alles zacht met Uw Heilige Regen

47. TESSALONICENZEN

1. In Leviticus 4 : 33 staat : "Hij zal zijn hand op de kop van het zondoffer leggen en het slachten ten zondoffer op de plaats waar men het brandoffer pleegt te slachten."
2. De kop is de rs in het Egyptisch, Aramees en Hebreeuws, en betekent in het Egyptisch ook de tong (res) en de mond (re-hes), verbonden aan resh, kennen. De tong komt hier dus in contact met de baarmoeder, waar de tong aan zichzelf sterft en dan wedergeboren wordt, weer verbonden aan Kaïn. RS is de Ra-Sa, oftewel de kennis van Ra (Hobel). Dit is ook weer verbonden aan plezier, vreugde, wat een andere betekenis is van resh.
3. De ware kennis leidt tot vreugde. De hand kan dus in het Aramees de baarmoeder zijn, de billen, de rand, yad, wat in het Egyptisch de uat is, een tocht, een pad door de wildernis.
4. Dit is wat de vrouw is in het Egyptisch. De vrouw wordt hierin voorgesteld als een visser (uait). Het is de gids van af (ra) door de poort van Sa-set van het tweede uur van de nacht (u-ha-ha-t). Oorspronkelijk was het het feest van het vissen (uhat).
5. Weet gij dan niet wanneer Tessalonicenzen over de hemelvaart spreekt, de opname, dat zij spreekt over de hemelse vissersvrouw. Ziet dan, ik zal u een geheimenis vertellen : Tessalonicenzen is een vissersgodin. Zij is de visser van mensen. Zij trekt de tongen der mensen tot de hemel, opdat zij een wachter hebben.
6. Vurig leidt zij de heiligen tot Haar geheimenis. Zij hebben het lagere aardse materialisme verlaten. Door hun lijden heeft zij hen opgetrokken in Haar netten. Zij is een belangrijk aspect van de Ene Heilige. Zij is de climax van de kennis.
7. Ziet, de Kennis slaapt niet. Altijd vist Zij. Zo trekt Zij de tongen tot Haar baarmoeder, opdat zij wedergeboorte zullen vinden. Ziet, Zij rust niet. Vurig is Zij in Haar werk.
8. Vereert Haar dan in Haar tempelen, opdat gij wijs worde. Zij heeft hemelen en aarde geschapen, en hen opgetrokken in Haar netten. Ziet, alles is dan van Haar.
9. Ja, de hemelen en de aarde beven voor Haar en verkondigen Haar Woord. Laat Haar u dan vissers van mensen maken, en van de tongen der mensen.
10. Zo zult gij heilig staan voor Haar.
11. Zij is de visser der mensenharten. Zij trekt hun oren tot geduld. In stilte laat Zij zich kennen.
12. In Haar is de ware gemeenschap.
13. Zij is het grote medicijn tegen ongeduld, want in Haar zijn alle dieptes bekend.
14. Tessalonicenzen gaat over de heiliging van de loonsgaven, en gij weet allen wat zij zijn.

Tessalonicenzen gaat over de groei van hen.

15. En zo wordt gij door Haar opgenomen in het midden van de storm, in het midden van de woeste zee. En zo leert gij Haar dienen, Zij, die uw diepste hart is. Gij dient dan geen persoon, maar de eeuwige principes gehuld in kennis.

16. Bent gij dan tot deze principes gekomen, dan kent gij Haar. Zie, de Wet is in Haar volmaakt. Zij is geen god dat gij voor haar neer zult buigen. Zij is een metafoor. Kunt gij dan tot Haar opkomen om deze dingen te begrijpen ?

17. Tot de hemel gaan betekent het aardse los te laten, en ook alle aardse inzichten die kortzichtig zijn. Laat dan af van de Mammon, want ziet hij leidt tot het verderf. Zo kunt gij de heiligen onderscheiden van de onheiligen.

18. Laat al uw eigen inzichten los en kom tot Haar. Zij is geduldig en wijs. Zegt Tessalonicenzen dan ook niet dat gij uw eigen werk moet doen ? Geloof en genade is luiheid. Ziet gij dan niet de godin achter dit alles ? Hebben uw letterlijkheden en oppervlakkigheden u misleid ? Zeer zeker, gij dient door Haar gevangen te worden, want gij zijt verdwaald.

19. Zoals 2 Tessalonicenzen 3 zegt : "Gij weet immers zelf hoe ons voorbeeld behoort gevolgd te worden, daar wij bij u niet van de wet afgeweken zijn, noch gegeven voedsel bij iemand hebben gegeten; maar met moeite en inspanning werkten wij dag en nacht, om niemand van u lastig te vallen; niet, dat wij er geen bevoegdheid toe hebben, maar om ons u tot een voorbeeld ter navolging te stellen. Want ook toen wij bij u waren, bevalen wij u dit: Wil iemand niet werken, dan zal hij ook niet eten. Wij horen namelijk, dat sommigen onder u zich ongeregeld gedragen, door geen werk te verrichten, maar bezig te zijn met wat geen werk is. Zulken bevelen wij en wij vermanen hen dat zij rustig bij hun werk blijven en hun eigen voedsel eten. En gij, wordt niet moede te doen wat goed is. Als iemand niet luistert naar wat wij zeggen, tekent hem en gaat niet met hem om, opdat hij beschaamd worde; houdt hem echter niet voor een vijand, maar wijst hem terecht als een broeder."

20. Nu, ziet gij de diepte van deze dingen ? Het gaat om de werken der kennis, niet om de genade des geloofs.

21. Dit is waartoe gij opgenomen dient te worden. Laat daarom de aardse dingen los. Laat niemand u misleiden met drogredenen waarover Haar toorn komt. Zo kunt gij alleen tot haar komen wanneer gij de goede strijd strijdt tegen uw lagere aardse wil. Zij die niet van dit werk willen weten zullen nooit tot Haar doordringen. Ziet, Zij is een stille getuige.

22. Ken daarom uw plichten. Laat uw valse oordelen los die waren geboren in een gebrek aan kennis. Ook gij zult onder het oordeel van de hemel komen, en ziet, gij zijt alreeds onder dit oordeel. Velen worden door de zonde misleidt. Kom daarom tot Haar in vreze en beven, en denkt niet dat gij gelukkig bent in trots en hoogmoed. Uw dapperheid is stinkende voor Haar. In overmoed gaat de onrechtvaardige met de losse tong ten onder.

23. Zo is Tessalonicenzen de sluitsteen van Kaïn.

De Bilha

BOEK III – THENEM

VOORWOORD

1. PSALM TOT DE ZWARTE HEERIN
2. HAAR WOORD
3. DE ZWARTE HEERIN
4. NUMERI 1
5. NUMERI 2
6. PALI 1
7. PALI 2
8. BIJÈH 1
9. BIJÈH 2
10. BIJÈH 3
11. BIJÈH 4
12. BIJÈH 5
13. BIJÈH 6
14. BIJÈH 7
15. BIJÈH 8
16. BIJÈH 9

17. BIJÈH 10
18. BIJÈH 11
19. BIJÈH 12
20. STALIN 1
21. STALIN 2
22. DE ZWARTE STEEN 1
23. DE ZWARTE STEEN 2
24. JAEL
25. JAEL 2
26. SEMIOTIEK
27. LITERATUUR
28. EXODUS 1
29. EXODUS 2
30. MOEDER BABYLON
31. MOEDER BABYLON II
32. MOEDER BABYLON III
33. MOEDER BABYLON IV
34. MOEDER BABYLON V
35. MOEDER BABYLON VI
36. MOEDER BABYLON VII
37. MOEDER BABYLON VIII
38. MOEDER BABYLON IX
39. MOEDER BABYLON X
40. MOEDER BABYLON XI
41. MOEDER BABYLON XII
42. DE TWEE DOCHTERS
43. DE INRICHTING
44. DE EXEGESE
45. DE ZON VAN HAAR TRANEN
46. DE VIJAND
47. NUANCE

VOORWOORD bij deel 3

Ook dit keer hebben we een oorlogsboek in handen, wat stap voor stap de spanning opbouwt, en er wordt getoond wat de oorlog daadwerkelijk is. Elk woord kan je gemakkelijk op het verkeerde been zetten, en daarom is het belangrijk het hele geschrift te lezen, want er gaan grote ontknopingen komen. Het is belangrijk dit geschrift in zijn context te bekijken en te bestuderen. Zo worden de heiligen daadwerkelijk ingewijd. De teksten uit dit boek werden geopenbaard vanaf de zeventiger jaren tot nu, door visioenen, dromen, en heilige nachtmerries die woorden brachten die zo krachtig waren dat ze niet veranderd konden worden. Kom niet tot snelle conclusies met dit boek. Bestudeer het. Verdiep het. Lees het. Er zitten dubbele bodems in voor de heiligen. Het boek zal zelf bepalen hoe diep het iemand meeneemt en inwijdt. Weer hebben we te maken met een zwaar allegorisch

en mythologisch boek wat niet ten diepste verstaan kan worden zonder de sleutels ervan toegereikt te krijgen. Ook de lezer zal dus in een gevecht komen voor het juiste begrijpen ervan. Alles moet verdiend worden. In die zin spreken wij van een hogere economie. De betekenis moet 'gekocht' worden. Niet door geld, maar door de hogere wet. Dit boek mag absoluut niet verkocht worden in de aardse zin van het woord. Het is geen religieus boek, maar filosofisch, metaforisch en psychologisch. De mens moet de codes kennen. Het is een verhaal die de diepere dynamieken van het leven beschrijft en bewaakt. U bent naderbij gekomen tot dat wat zich schuil houdt achter de religies en ideologieën van deze tijd.

1. PSALM TOT DE ZWARTE HEERIN

1. Psalm van Ahn tot de zwarte moeder godin
2. Oh, zwarte Heerin, die woont in de zwarte tabernakel van de wildernis, in het diepste van de woestijn, daar waar de woestijnzee is, verduister onze valse kennis, al onze overbodige kennis, opdat wij terugkeren naar de ware kennis.
3. Verduister de vijand, ja, verstrooi hen, oh zwarte moeder godin. Ik kom tot U. Uw wil geschiede.
4. Ik laat alles achter. In het ijs sterft mijn lagere wil af.
5. Oh, nachtgodin, u bent de godin van het zwarte ijs.
6. In het Ragnarok kwam ik tot u, in het grote Tahulen.
7. Ik spreek slechts van een schilderij.
8. Het is alles wat er nog over is tussen U en mij.
9. Ik ken uw ijs-theologieën. Ik heb vele boeken erover gelezen. Nu leef ik slechts in een droom.
10. En zie dan, het ijs kwam om te vertragen. En ik raakte onthecht van de materialistische realiteit.
11. Ik viel in een slaap, en ging door het schilderij.
12. Nu ben ik weer terug, en alles is slechts een herinnering.
13. Uw kunst museum wil ik weer bouwen, opdat ik dichtbij u zal zijn.
14. In de ijsziekte herschiep gij mij.
15. U laat werelden ten onder gaan in ijs, voor een nieuwe schepping.
16. U doet alles bevriezen om uw schilderijen te maken.
17. U doet hen bevriezen die hun speren opheffen tegen U, oh zwarte Heerin.
18. U bent de ijsgodin.
19. Over de ijszeeën roept Uw stem ons.
20. Waar de Walkuren de bevroren zielen opvissen.

21. Zij staan aan de kusten met hun netten.
22. Oh, alleen zij die ijsziek zijn kunnen u verstaan.
23. Zij hebben alles achter zich gelaten.
24. Zij kijken niet meer om.
25. In de ijsziekte wordt alles gemengd tot een nieuwe schepping.
26. Het verleden is niet meer.
27. Haar ijsstormen woeden over de werelden voor deze reden.

28. En haar ijszeeën zullen zeker overstromen, om werelden in te nemen voor Haar.
29. Meedogenloos is Zij met het verleden. Zij laat er niets van heel.

30. Ik kijk toe hoe ze te werk gaat. Ik kijk toe hoe Zij Haar speer opheft tegen het grote zwarte ijsvarken.
31. Het woeste beest drijft Zij in het ijs waar het ten onder gaat.
32. Zij kan het verleden niet laten bestaan. Maar dan mengt Zij alles.
33. Het verleden is nog slechts een tent, als een huid op de achtergrond.
34. Het verleden bloedt leeg in Haar kookpot.
35. Met gemak snijdt Zij door kelen heen. Alles moet veranderen.

2. HAAR WOORD

1. Luister met nederigheid.
2. Buig voor de Heerin van de Wereld en Haar Woord.
3. Zij is de Enige die Haarzelf kent.
4. Ken Haar dan.
5. Zij kan niet gevonden worden.
6. Zij kan alleen gekend worden, door Haarzelf.
7. Niemand kan het weten.
8. Alleen Zij weet.
9. Zij is de Weter.
10. Alleen Zij is zo groot dat Zij Haarzelf kan kennen.
11. Alleen als gij wordt zoals Haar, kunt gij Haar kennen.
12. Wees daarom stil wanneer gij tot Haar komt.
13. Door over Haar of tot Haar te spreken zult gij Haar niet kennen.

14. Oh, bruidegoms-ziel, wat is er goed aan uw decoraties zonder uw zwarte Heerin vrouw ?
15. Rivieren stromen vanuit Haar Voeten.
16. Haar Voeten doordringen alles.
17. De goddelozen sterven af in het uur van Haar Voeten.
18. Zij staan niet weer op.
19. Zo zinken zij weg in de oceanen van vuur,
20. En dit is fris water voor de heiligen.

21. Zonder Haar Woord zult gij Haar niet vinden.
22. Zij die de Mammon aanbidden zullen Haar niet vinden.
23. Zij zullen vertrapt worden onder Haar Voeten.
24. Zij die hun familie zoeken zullen Haar niet vinden.
25. Zij zullen vertrapt worden onder Haar voeten, en niemand zal met hen rekenen.

26. Haar Woord is volmaakt, eindeloos en eeuwig, en doordringt alles.
27. Haar Woord is Haar Voeten, de Rivieren waarvan gij drinkt.
28. Zij is de Natuur.

29. Zij versiert de heiligen met Haar Woord.
30. Prijst daarom Haar Woord.
31. Ja, overgave is een sieraad.

3. DE ZWARTE HEERIN

1. Er is geen rust buiten Haar Voeten.
2. Familie relaties zijn allen vals.
3. Ja, Haar Voeten zijn een schuilplaats voor de heiligen.
4. Zonder de zwarte Heerin vrouw is er geen rust.
5. Zij is Onbereikbaar en Eindeloos.
6. Heilig is Haar Naam en plaats. Zij is het die waarlijk koestert.
7. Haar plaats en Haar Naam zijn onbekend.
8. Hierdoor neemt Zij Haar bruidegom op.
9. Hierdoor versiert Zij hem.
10. Een andere vrouw kent hij niet.
11. Zonder Haar komt hij de nacht niet door.
12. De zwarte Heerin vrouw is op Haar bed, terwijl Haar bruidegom slaapt, en zo komt hij Haar niet te kennen.
13. Terwijl hij slaapt is Zij wakker.
14. Zij is de Schepper en de Oorzaak.
15. Niemand kan Haar doorgronden.
16. Zonder Haar kan hij de dood niet afwenden.
17. Zij die Haar gehoorzamen zijn in ware meditatie.
18. Door het Woord prijzen wij U.
19. De bruidegom is versiert met Haar Woord.
20. Aan de ingang van Haar plaats is hij verdoemd als hij op zoek is naar een ander plezier.
21. Hij zal geen schuilplaats vinden.
22. Hij leest Haar boeken, maar verstaat het niet.
23. Ook misleidt hij anderen.
24. Alleen door Haar Woord is er eenheid.
25. Alleen door Haar Woord is er verzoening.
26. Zonder Haar zijn alle goede werken ijdelheid.
27. Zij die zonder Haar zijn zullen dit niet begrijpen.
28. Zonder Haar zijn de sieraden van de bruidegom waardeloos.
29. De ware bruidegom is versiert met intuïtieve wijsheid.
30. De ware bruidegom vindt Haar in zijn eigen woning, in zijn eigen wezen.
31. Oh, mijn Geliefde, ik heb niemand dan U.

4. NUMERI 1

1De Here sprak tot Mozes in de woestijn Sinai, in de tent der samenkomst, op de eerste dag der tweede maand in het tweede jaar na hun uittocht uit het land Egypte.

In de Rabbijnse literatuur stamt de naam Sinai af van sana, sineh, wat haat en vijand betekent, als een beeld van het toetsen. Dit komt vanuit het Egyptische "sunu", de goddelijke jager, en "sun", open maken, open forceren, en "senu", wenen en klagen. Over deze berg daalde God af tot Mozes om de wet te geven.

2Neemt het aantal op van de gehele vergadering der Israëlieten naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen, allen die van het mannelijk geslacht zijn, hoofd voor hoofd,

Het gaat hier om een leger zoals in vers 3 duidelijk wordt, wat symbolisch is voor hen die aan het ego sterven, als een offer, om binnen te gaan. In het Aramees gaat het hier om het kastijden.

3van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukken in Israël; gij zult hen tellen naar hun legerscharen, gij en Aäron.

Leger is tsaba, en dit is de geestelijke oorlog, maar ook gewoon tentdienst, tabernakeldienst. Er is nooit een directe oorlog, en ook nooit directe communicatie. Het gaat via de priesterdienst.

4Daarbij zal u uit elke stam één iysh behulpzaam zijn, degene die het hoofd is van zijn gevangenschap.

Iysh is slaaf. Hoofd betekent "begin", in andere woorden een diepere ingewijde slaaf. Gevangenschap is bayith, met als wortelwoord de bana, de kinderloze vrouw die de leider wordt van de familie. Dit wijst ook op de islam waar God geen kinderen heeft, omdat dit het mysterie van de verstoting is, waartoe een man moet komen van zijn moeder tot zijn vrouw, die in wezen gewoon een bijmoeder is. Zij maakt het lichaam van de man als een tweede moeder.

5En dit zijn de namen der mannen die u ter zijde zullen staan: van Ruben Elisur, de zoon van Sedeür;

Ruben kwam tot Bilha's tent, als haar tweede minnaar, maar tegen betaling van zijn eerstgeboorterecht, waardoor het een zelfde situatie werd als van Jakob en Ezau. Ruben ging tot Bilha in om aan zijn ego te sterven, zoals Ezau het rode nam om aan zijn ego te sterven. Bilha betekent "plotselinge dood" in de hebreeuwse wortel, bahal. In de Rabbijnse literatuur verhuisde Jakob na de dood van Rachel naar de tent van Bilha. In het Hebreeuws is het Bilha verhaal een dualiteit, want Jakob wordt ook als een iysh besproken, als haar dienstknecht. Het christendom stelde haar als een slavin voor, maar in de Tweede Bijbel wordt de oorspronkelijke status van Bilha getoont, als godin. Elisur betekent de stille, de stomme, als een beeld van iemand met een wachter voor de mond. Sedeur is in het Hebreeuws-Aramees de wildernis-urim, de toetssteen van de wildernis. Elisur Sedeur is een beeld van de heilige gebondenheid.

6van Simeon Selumiël, de zoon van Surisaddai;

Selumiel betekent vrede, als beeld van een orakel en de opvoeding. Surisaddai is de stilte, de stomheid, weer als iemand met een wachter voor de mond, waarvan de vrucht dus het orakel en de opvoeding is, suri, terwijl saddai de geweldadige dood is (aan het ego). Saddai is ook een naam voor de almacht van God.

7 van Juda Nachson, de zoon van Amminadab;

Nachson betekent de aankondiger. Amminadab betekent "verduistering door samenvoeging".

8 van Issakar Netanel, de zoon van Suar;

Netanel betekent roddelen, smaad, lasteren.

9 van Zebulon Eliab, de zoon van Chelon;

Zebulon was een stam in het Noorden die een haven toegewezen kreeg, Akko, voor het visserswerk, wat een beeld is van de opname.

10 van de zonen van Jozef: van Efraïm Elisama, de zoon van Ammihud; van Manasse Gamliël, de zoon van Pedasur;

Jozef was degene die het volk inwijdde in de Egyptologie. De stam Efraim is het centrale thema in het boek Hosea als het naakte wildernis-volk, wat een beeld is van ontmaskering en openbaring. Efraim was een beeld van de uitheemse vrouw van Hosea waar hij voortdurend mee in gevecht lag, vanwege de taalbarriere.

11 van Benjamin Abidan, de zoon van Gidoni;

Benjamin is in het Egyptisch *bena-jmn*, de wijn van Amen, de wijn van het verborgene, of de wijn van de nacht, als een beeld van bloeddorst.

12 van Dan Achiëzer, de zoon van Ammisaddaj;

Dan is de stam van Simson, die zijn geheim en zo ook zijn leven verkocht aan de vrouw die hem hiertoe verleidde, in ruil voor gemeenschap. Dit is ook parallel lopend aan het Adam en Eva verhaal, aan het Jakob en Ezaü verhaal, en aan het Ruben en Bilha verhaal. Het is een allegorie van het sterven van het ego.

13 van Aser Pagiël, de zoon van Okran;

De stam van Aser is de stam van de profetes Anna (Lukas 2:36). Zij was altijd in de tabernakel, en dat is ook wat haar naam betekent : het wonen in tenten, *chanah*.

14 van Gad Eljasaf, de zoon van Reüel;

Gad betekent het komen tot het bloed van de vijandelijke prooi.

15 van Naftali Achira, de zoon van Enan.

Zowel Dan als Naftali waren zonen van Bilha en Jakob, als een dualiteit. Naftali was ook een vissersstam. Dan, de DN-wortel, komt van Eden, wat de Hebreeuwse vorm was van de Egyptische *aten*, ten, de scorpion, als het oorspronkelijke paradijs, een beeld van de baarmoeder. Sa-aten, of Sa-ten is de kennis van het paradijs, van de hel. Ten komt van de Orionse oan-wortel. Oan is een Orionse liturgische benaming voor het paradijs. Oannes was een Mesopotamische vissersgodin, wat

in het Nieuwe Testament voorkomt als Ioannes, Johannes als de Orionse Oan-Sa, de kennis van Oan.

16Dit zijn degenen die uit de vergadering moeten worden opgeroepen, vorsten van de stammen hunner vaders; hoofden van Israëls geslachten, van duizenden zijn zij.

De geroepenen, qariy, zijn in de worteltekst de gevallen, zij die aan hun ego zijn gestorven, door een geweldadige ontmoeting, zeer plotseling en onverwachts, wat ook de betekenis is van Bilha. De Bilha, het vierde grote boek van de Tweede Bijbel, is de plotselinge en overwachtse, geweldadige dood van het ego. Het ego zag dit niet aankomen, en wordt er totaal door overweldigd. De vorsten, de prinsen, zijn de opgenomenen, nasiy-nasa. Zij zijn de "getrouwden". De Egyptische nas-wortel is de roeper, wat ook een titel van een god is. De nas-ra is een intercessor tussen ra en de mens, als een middelaar. Dit is weer een bewijs van hoe dicht het Hebreeuws ligt bij het Egyptisch. De nash is namelijk de machtige, de grote, wat in het Hebreeuws zowel de nasiy als de saddai is, de geweldadige dood (aan het ego). De Egyptische ns-wortel is ook een deel van een kroon. De ns-wortel (nhs, nehesh) betekent ook het ontwaken en de waakzame, en was een wachter op de boot van Ra. Ook betekent het de rebellen, soms als een naam voor Set, de god van de wildernis, de storm en de duisternis. Zij zijn de vervuilden, de afgedaalden. De Nesu (ns) was de koning van Zuid-Egypte, en een algemeen woord voor koning, wat dus nasiy (ns) werd in het Hebreeuws. De Egyptische nesu in het Zuiden van Egypte droeg de witte kroon (stn) van afzondering, van het afdalen en opkomen, wat dus een shamanistische taak inhield. Dit is dus de Egyptische oorsprong van het satan-woord, het gaan in de diepte en zo opgenomen te worden, opkomen, als het werk van de shamaan. De Orionse wortel van ten is dus oan, als sa-oan, de kennis van Oan, het paradijs. Duizend is een Hebreeuws symbool voor educatie en samenvoeging (eleph-alph), wat ook een belangrijke metaforische betekenis is van het duizendjarig rijk. In het Aramees wijst het op de Hebreeuwse bayith, de gevangenis, oftewel de bana, wat een beeld is van de overgang van de moeder tot de vrouw als huwelijkspartner, oftewel komen van opvoeding tot educatie. Het "huwelijk" is dus tot een school. Hoofd is in het Aramees het begin, als een beeld van de etymologie (woord-oorsprong). Het is ook een jachtsgif. De etymologie dringt diep door tot het hart, en in de botten.

17Toen namen Mozes en Aäron deze met name aangewezen mannen,

Aaron is Aharon in het Hebreeuws, met de har wortel van berg, inwijding. Met name, shem, betekent de afgezonderde individualiteit, en Mozes en Aaron brachten deze mannen tot het "huwelijk", laqach, wat als beeld van de opname is. Zij werden als vissen opgenomen, wat ook de betekenis van Mozes is : uit het water getrokken. Zij waren voorbereid door het vasten (vgl. ramadan), door het leeg worden, waardoor ze afgezonderd werden. In het Aramees was dit ook een nieuwe schepping, een tweede schepping, wat ditmaal niet door hun moeder gebeurde, maar door hun vrouw.

18en zij riepen op de eerste dag der tweede maand de gehele vergadering samen, die zich opstelde volgens geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen, van twintig jaar oud en daarboven, hoofd voor hoofd.

In de Hebreeuwse worteltekst zijn zij naakt, als beeld van de openbaring, van hoofd tot hoofd, oftewel van wortel tot wortel in het Aramees, wat over de diepte van de etymologie gaat.

19zoals de Here Mozes geboden had. En hij telde hen in de woestijn Sinai.

Tellen is in het Hebreeuws ook kastijden, pkd, van het Egyptische pgd (pega-t, peg), wat doorgang betekent en ravijn, leegte, van pega, het openen van een boekrol.

20De zonen nu van Ruben, Israëls eerstgeborene, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen, hoofd voor hoofd, allen die van het mannelijk geslacht waren, van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Leger is in het Hebreeuws ook gewoon de normale dienst, dus niet speciaal oorlog. In het Aramees-Syrisch is dit de dienst van het mannelijk geslachtsdeel (dkr) tot de vagina. Ruben ging in de Rabbijnse literatuur in tot Bilha om haar te dienen als een iysh. De fallus staat ook in het Aramees voor het sterrenbeeld Aries, het lam, als een zelf-offer aan de Moeder God. Het ware offer is de gehoorzaamheid. Dit heeft dus niets te maken met letterlijke offerdiensten van dieren. Daar leent het Aramees zich niet voor, tenzij het heel selectief wordt vertaald, maar dan wordt er geen recht gedaan aan de originele betekenis in de context en aan de diepte van de Aramese taal.

21de getelden van de stam Ruben waren zesenzeventigduizend vijfhonderd.

Veertig is in het Hebreeuws het getal van de metaforische copulatie tussen vrouw en beest, als de vrouw op het beest, en duizend is het teken van educatie en verzoening. Zes is het getal van de dienstbaarheid.

22Van de zonen van Simeon, hun nakomelingen naar hun geslachten en families overeenkomstig het aantal namen, hoofd voor hoofd, allen die van het mannelijk geslacht waren, van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Simeon betekent luisteren en gehoorzamen. Zoals Ruben, als ben, zoon, van Ra (zoon van de psalmen) een Hebreeuws-Egyptische naam heeft, zo heeft Simeon dit ook, als Shama-on, het gehoorzamen van On, Osiris, oftewel in de Orionse wortels de godin Suri (Assur). Dit is waartoe elke tong zal belijden en waarvoor elke knie zal buigen. Jozua 1:16 - de totale gehoorzaamheid, asher. Simeon was degene die zijn toevlucht nam tot geweld, maar in de grondtekstelijke en esoterische diepte is dit ook zijn ijverige dienstbaarheid. Simeon is hier als een karaktereigenschap van Ruben die tot Bilha naderde. Simeon, shama-on, is een beeld van toewijding. Zonder deze toewijding zou Ruben nooit tot Bilha zijn gekomen. Hij gaf niet op voordat zij hem aannam. Bilha staat voor de plotselinge dood van het ego. Ieder mens moet tot de tent van Bilha naderen.

23de getelden van de stam Simeon waren negenenvijftigduizend driehonderd.

Het getal negen is opmerkelijk. Dit getal is in het Hebreeuws het getal van de openbaring. Door zijn toewijding krijgt Simeon een beter beeld van Bilha.

24Van de zonen van Gad, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Gad betekent het doodbloeden van het ego, wat het resultaat is als Ruben nadert tot Bilha.

25de getelden van de stam Gad waren vijfenveertigduizend zeshonderd vijftig.

Dit is weer een getal in de veertigduizend, wat weer wijst op de omgang tussen vrouw en beest, als

een beeld van educatie en verzoening. Het staat voor de innerlijke balans die wordt hersteld. Er is geen afhankelijkheids-situatie of hiërarchie. Het zijn innerlijke realiteiten en verhoudingen binnen het Zelf.

26Van de zonen van Juda, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Juda is een beeld van nederigheid en belijdenis, maar ook van vernedering wanneer dit nodig is. Dit is allemaal nodig voor de verzoening tussen de helften van de mens. Zo ontstaan de smeltpunten waardoor alles weer in elkaar over kan vloeien. Juda is het zaad van de dood van het ego, komend van het wortelwoord yad, wat ook het mannelijke geslachtsdeel is. Uiteindelijk kwam Yeshua ook voort uit deze stam, als het zaad van de heilige verdoemenis, wat geheel het eigendom was van de vrouw, als het zaad van de vrouw wat de kop van de duivel (het ego) zou vermorzelen.

27de getelden van de stam Juda waren vierenzeventigduizend zeshonderd.

Hier zien we een getal in de zeventig duizend. Zeven is het getal van het offer, en duizend het getal van de educatie.

28Van de zonen van Issakar, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Issachar, Issakar, heeft in het Hebreeuws de sakar wortel, terugleitend tot de Egyptische woestijngod Sokar, skr, wat staat voor het verhongeren en sterven van het ego in de woestijn, en het hebben van een wachter van de mond.

29de getelden van de stam Issakar waren vierenvijftigduizend vierhonderd.

Skr, de leegte, komt men alleen in door de steniging. Zacharia, skr, was de gestenigde. Steniging is sakal, skl, in het Hebreeuws. De skl-wortel in het Aramees (sukkal) is de plaats van kennis door ervaring, zintuigelijkheid. De symbolische stenigings-ervaring is dus noodzakelijk om profetische gaven te ontvangen. Skl is ook weer de wortel van Ezeziel, skl. De luipaard met zijn vlekken staat hiervoor symbool.

In Zacharia (skl) 6 gaan de gevlekte paarden, de gestenigden, naar het Zuiden. Het paard is in het Aramees ook de paal waaraan de mens moet afsterven aan zichzelf. Het Zuiden betekent in het Hebreeuws in de wortel de honger, de leegte.

30Van de zonen van Zebulon, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Zebulon was een stam in het Noorden die een haven toegewezen kreeg, Akko, voor het visserswerk, wat een beeld is van de opname. Het Noorden is een beeld van het verborgene, het sieraad. Ook is het een beeld van de duisternis.

31de getelden van de stam Zebulon waren zevenenvijftigduizend vierhonderd.

De zbl wortel in het Aramees betekent het eren, het eren van on, Osiris, oftewel in het Orions Suri. De Aramese sbl wortel is ook de drager, als On, de drager, Suri, de drager van het Woord, wat

verwijst naar de boom der kennis die Adam tot knielen bracht. Dit is belangrijk om het evenwicht tussen de mannelijke en vrouwelijke pool te herstellen. De sbl is ook de wachter.

32Van de zonen van Jozef, van de zonen van Efraïm, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

De stam Efraim was een beeld van de trouweloze, honende, liegende en spottende vrouw van Hosea. Natuurlijk is dit niet wat het lijkt, want het is een initiatie proces waarin het ego in vernedering moet afsterven. Het zijn de voorhangsels van de tabernakel, van grote verwarring, waarin het ego verstrikt moet raken, opdat het niet tot het heiligdom kan komen.

33de getelden van de stam Efraïm waren veertigduizend vijfhonderd;

Efraïm is het naakte volk, wat een beeld is van ontmaskering en openbaring. De Egyptische prm wortel van Ephraim is de wet van de rivier, oftewel de wet van de heilige verdrinking, waarvan de waterdoop een beeld is (prm, pair-ma, pair-m, ephraim). Pair-maa, prm, betekent ook het offeren aan de rivier, als het verdrinkings-offer, wat weer verband houdt met Exodus 1.

34van de zonen van Manasse, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Manasse betekent de vergetelheid in het Hebreeuws. Het ego wat verlangt naar roem moet afgezonderd worden, en zo sterven in de eenzaamheid.

35de getelden van de stam Manasse waren tweeëndertigduizend tweehonderd.

Manasse (menashe, mns) komt van het Egyptische men-sa, de kennis (sa) van het eeuwige Woord, van de eeuwige inscripties (men).

36Van de zonen van Benjamin, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Benjamin is in het Egyptisch bena-jmn, de wijn van Amen, de wijn van het verborgene, of de wijn van de nacht, als een beeld van bloeddorst. Amen, men is ook het verborgen Woord in de hemel, als de verborgen Thoth, de verborgen Logos. Ben-jmn, Ben-amen, Ben-men, is dan de zoon van het Woord, van Amen. Dit is ook als een verlichting, als begrip, vertaling. De mens moet als Benjamin wederomgeboren worden in het Woord.

37de getelden van de stam Benjamin waren vijfendertigduizend vierhonderd.

Het is dus niet het materiele woord, maar het geestelijke woord in het verborgene.

38Van de zonen van Dan, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Dan is in de Aramese dn wortel de exegese van het Woord, oftewel de schrift-uitleg, de tekstuele en liturgische diepte. Dit is in het Aramees de daadwerkelijke wet, het daadwerkelijke rechtssysteem. Als er geen diepte is, is er ook geen wet. Vandaar dat het aardse rechtssysteem doordat het een

markt werd heeft moeten inboeten aan diepte.

39de getelden van de stam Dan waren tweeënzestigduizend zeventienhonderd.

Het is een getal in de zestigduizend. Zes heeft de betekenis van werk, dienstbaarheid, en dat is de enige manier om in de diepte te gaan. Het komt ons niet zomaar aanwaaien.

40Van de zonen van Aser, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Aser, sr, verwijst weer door naar de Orionse godin Suri.

41de getelden van de stam Aser waren eenenveertigduizend vijfhonderd.

De stam van Aser is de stam van de profetes Anna (Lukas 2:36). Zij was altijd in de tabernakel, en dat is ook wat haar naam betekent : het wonen in tenten, chanah. Zonder Aser zou Ruben nooit tot de tent van Bilha kunnen komen.

42Van de zonen van Naftali, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Naftali is het ree tussen de borsten van de amazone, als de creatie in de leegte. Ook Naftali is een visserstam. Hij is een zoon van Bilha.

43de getelden van de stam Naftali waren drieënvijftigduizend vierhonderd.

Naphtaliy beweegt zich door Gad, het doodbloeden van het ego, door de onderwereld, door visioenen. Dit zijn allemaal onderdelen van het mechanisme van Ruben om tot de tent van Bilha te komen.

44Dit zijn de getelden, die Mozes telde met Aäron en de vorsten Israëls, twaalf man; ieder vertegenwoordigde zijn families.

In het Hebreeuws zijn dit de huizen, gevangenissen, van de vaderen, ab, wat ook een Egyptisch woord voor vaderen is, en wat ook luipaarden betekent. Het zijn dus de huizen van de luipaarden, de gestenigden, zij die de leegte in zijn gegaan en contact hebben gemaakt met de diepere aarde. De huizen, gevangenissen, bayith, zijn van het wortelwoord bana, de kinderloze vrouwelijke leider van de familie, als een vrouw of bijmoeder, die het lichaam van de man scheidt als een tweede moeder. Dit komt van het Egyptische bnana, wat wassen of wasplaats betekent. Dat is ook wat alle gevangenissen in diepte zijn. Ook is het verbonden aan benu, de morgenster. Het is dualistisch, want er ontstaat wel een zoonschap in dit principe, zoals benu ook man kan betekenen, en ben is de algemene copulatie. Benn is de ontvangen man, de zoon, wat ook de betekenis van ben is in het Hebreeuws. Ook de dubbele ben, benben, wordt hiervoor gebruikt in het Egyptisch, wat weer copuleren betekent, en wat ook een vuuroffer is in de tempel van Seker, en de naam van een god. Benni is een fallische god. Dit is dus ook de Egyptische achtergrond van "de zoon van God".

45Dus waren al de getelden der Israëlieten, naar hun families, van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukten in Israël,

Dit ging dus niet speciaal om een leger, maar om dienstbaarheid.

46al de getelden waren zeshonderddrieduizend vijfhonderd vijftig.

In de zeshonderdduizend, wat weer wijst op dienstbaarheid door educatie, door de bijmoeder.

47Maar de Levieten naar de stam hunner vaders werden niet samen met hen geteld.

De Levieten waren de afgezonderden.

48De Here had namelijk tot Mozes gesproken:

Jehovah heeft de Havah wortel, het Hebreeuwse woord voor Eva, wat zijn, worden, vallen betekent, als een beeld dat het ego moet vallen door de baarmoeder van de onderwereld.

49Slechts de stam Levi zult gij niet tellen, noch hun aantal onder de Israëlieten opnemen,

Levi is de opname, want dat is wat de offerdienst in diepte betekent.

50maar stel gij de Levieten over de tabernakel der getuigenis en over al zijn gerei en over al zijn toebehoren; zij zullen de tabernakel en al zijn gerei dragen; zij zullen daarbij dienst doen en zich rondom de tabernakel legeren.

In het Aramees gaat het hier om de tent van vernedering (van het ego). Gerei gaat om cognitieve processen in het Aramees.

51Wanneer de tabernakel moet opbreken, dan zullen de Levieten hem uit elkander nemen, en wanneer de tabernakel moet legeren, dan zullen de Levieten hem oprichten, maar de onbevoegde, die nadert, zal ter dood gebracht worden.

Het is de tent van dood door uithongering (muwth), van het ego, en voor het opzetten van de tent wordt het woord 'chanah' gebruikt, de moeder van Samuël, wat ook het wortelwoord is van de Griekse Johannes, en wat bezetting betekent. De Orionse wortel is OAN, een naam voor het paradijs, wat ook de paradijselijke slaap betekent.

52Terwijl de Israëlieten zich zullen legeren, ieder bij zijn legerplaats en zijn vendel, naar hun legerscharen,

Weer wordt het woord chanah gebruikt. Elke iysh, slaaf, moet tot chanah komen, tot zijn eigen tent.

53zullen de Levieten zich rondom de tabernakel der getuigenis legeren, opdat er geen toorn ruste op de vergadering der Israëlieten; de Levieten zullen zorg dragen voor de tabernakel der getuigenis.

De Levieten moeten dus persoonlijk zorgdragen voor de opname van elke iysh. De opname gebeurt door de bezetting, de chanah, oftewel de uithongering als het heilige vasten waarin de iysh loskomt van zijn ego. De Levieten zijn hier een beeld van ntr in het Aramees, alertheid. Alleen alertheid kan dieper de leegte inleiden. In het Egyptisch is dit een woord voor god.

54En de Israëlieten deden het; juist zoals de Here Mozes geboden had, deden zij.

Jehovah, havah, Eva, heeft diepe Egyptische wortels, want Hefa is de Egyptische moeder aarde, en hefau is de dualistische oerslang (seba, aapep). Hefa is ook de god die tot de aarde buigt, als de slang die in het stof wordt geworpen, als een beeld van het teruggaan tot de aarde. De slang is het beeld van het touw, als de ingang tot de aarde, tot de baarmoeder. Vandaar dat Eva en de slang Egyptologisch gezien aan elkaar verbonden zijn, met elkaar samen werken om de mens tot de gnosis te doen ontwaken. Eva en de slang zijn één, als een beeld van moeder Nuwd, Nod, die ook heel lang wordt als een slang, tussen hemel en aarde, en die de baarmoeder van de nacht vormt, waardoor Ra afdaalt in de onderwereld. Toen Kain Hobel had gedood, als een beeld van zijn ego, moest hij terug naar Nod.

5. NUMERI 2

1De Here sprak tot Mozes en Aäron:

Mozes is de opname in het Hebreeuws, en Aaron, aharan, van har, de inwijding.

2De Israëlieten zullen zich legeren ieder bij zijn vendel onder de veldtekenen van hun families; op een afstand zullen zij zich rondom de tent der samenkomst legeren.

In het Hebreeuws : elke iysh draagt het teken van zijn eigen gevangenschap (bayith), gesteld onder een bijmoeder (bana). Natuurlijk is dit metaforisch. Het is de heilige gevangenschap van de educatie. Zij zijn de gestenigden (ab, luipaarden, Hebreeuws-Egyptisch), oftewel hen bij wie de wet is ingeprint.

3Aan de oostzijde, aan de kant waar de zon opgaat, zal het vendel van de legerplaats van Juda zich legeren naar hun legerscharen. De vorst nu der zonen van Juda was Nachson, de zoon van Amminadab;

Nachson betekent de aankondiger. Amminadab betekent "verduistering door samenvoeging".

4en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg vierenzeventigduizend zeshonderd.

Leger kan ook weer dienstbaarheid betekenen, dus niet noodzakelijk oorlog.

5Naast hem zal de stam Issakar zich legeren. De vorst nu der zonen van Issakar was Netanel, de zoon van Suar;

Issachar, Issakar, skr, wat in het Egyptisch staat voor het verhongeren en sterven van het ego in de woestijn, en het hebben van een wachter van de mond, ligt naast Juda, belijdenis, vernedering.

6en zijn leger, dat uit zijn getelden bestond, bedroeg vierenvijftigduizend vierhonderd.

In de Talmoed wordt Issakar beschreven als een stam van religieuze geleerdheid. Leger heeft in het Aramees de betekenis van een argument (hel).

7Voorts de stam Zebulon: de vorst nu der zonen van Zebulon was Eliab, de zoon van Chelon;

Eliab, El'ab, is God, de natuur, het verbeeldingsvermogen (el) is vader (ab). Ab komt uit het Egyptisch, wat dezelfde betekenis heeft, vader, maar het betekent ook luipaard, als een beeld van de gestenigde, degene in wie de wet is geprint, om zo toegang te krijgen tot de leegte, de oer-afgrond. Zebulon is een vissersstam, als beeld van de opname. Chelon is de ware betekenis van kracht : vaardigheid, kundigheid.

8en zijn leger, dat uit zijn getelden bestond, bedroeg zevenenvijftigduizend vierhonderd.

Zebulon vestigde zich ten Westen van Issakar in het Noorden, in Galilee. Mede door de dienst van Zebulon werd Sisera overwonnen in het lied van Deborah. Zebulon, zbl, sa-bilha, is de kennis van het alarm-systeem, van de plotselinge dood van het ego, en de kennis van de alertheid. De tucht is ervoor om het alarm-systeem te brengen. Als sa-balla is het de kennis (Egyptisch) van het Orionse Balla paradijs van de tucht. Zbl was ook een bijnaam van Baal.

9Al de getelden van de legerplaats van Juda waren honderdzesentachtigduizend vierhonderd naar hun legerscharen. Zij zullen het eerst opbreken.

In het Aramees is Juda het begin van de educatie, wat als een gevangenneming wordt voorgesteld (sql). Juda is het begin en het beste. De rsh wortel van het begin, waarmee ook Genesis begint, heeft dezelfde betekenis in het Egyptisch, en betekent ook de witte kroon van het Zuiden, de kroon van afzondering en onderscheiding (stn, rsh). De schepping kwam dus tot stand in de witte kroon, in afzondering en onderscheiding, in den beginne. Juda is dus hiervan een beeld. De rs (res) wortel betekent ook het Zuiden. Het is een droom (resi) die ontstaat in de afzondering.

10Het vendel van de legerplaats van Ruben zal aan de zuidzijde zijn, naar hun legerscharen. De vorst nu der zonen van Ruben was Elisur, de zoon van Sedeür;

Sedeur betekent openbaringen van de wildernis, het uitspreiden van openbaringen. In het Hebreeuws betekent "licht" de goddelijke openbaringen. Hetzelfde wortelwoord als van de urim wordt hier gebruikt, uwr. Elisur betekent de stille, de stomme, als een beeld van iemand met een wachter voor de mond, en een wachter van de openbaringen, opdat er geen valse openbaringen zullen komen. Ru-ben betekent de openbaring van het zoonschap.

11en zijn leger, dat uit zijn getelden bestond, bedroeg zesenviertigduizend vijfhonderd.

In het Judaïsme betekent Ruben het goddelijke bewustzijn, ru. Het gaat hier om een getal in de veertigduizend. Veertig is in het Hebreeuws het getal van de metaforische copulatie tussen vrouw en beest, als de vrouw op het beest, en duizend is het teken van educatie en verzoening. Zes is het getal van de dienstbaarheid. Het gaat hier om Ruben's bewustwording van Bilha, de godin. Zo komt hij tot haar tent, in de Judaïstische literatuur, waardoor hij aan zijn ego afsterft en alertheid ervoor in de plaats krijgt, wat de betekenis is van Bilha.

12Naast hem zal de stam Simeon zich legeren. De vorst nu der zonen van Simeon was Selumiël, de zoon van Surisaddai;

Simeon heeft diepe Egyptische wortels, wat het samenkomen betekent, het vestigen, en

gebedskralen. Het geeft meer diepte aan de Hebreeuwse shama wortel van horen en gehoorzamen, in de zin dat het decoratie en toevoegen betekent. Het gaat allemaal om het verwijden van de cirkel. In het NT gaat dit verder als SMN Petrus. Petrus was de Rots waarop de gemeente en het lichaam van Christus werd gebouwd, als een belangrijk fundament.

13En zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg negenenvijftigduizend driehonderd.

Ook het haar, het harige is een Egyptische wortel van Simeon, als een beeld van de verbindingen. Haar staat voor zintuigelijkheid.

14Voorts de stam Gad: de vorst nu der zonen van Gad van Eljasaf, de zoon van Reüel;

In het Egyptisch is Gad het bloeiproces in de onderwereld (gait). Gat (ga-t) is in het Egyptisch zowel de doodskist als de wieg. Voor de Egyptenaren is dood en geboorte hetzelfde. Het is het beeld van de wijn in de onderwereld, wat een mind-altering effect heeft, waardoor de mens in een andere realiteit en een andere vorm komt (gait). Het is een pad door de onderwereld (gau-t). In de onderwereld groeien kruiden met een heilzame werking die de mens moet leren kennen (gi-t). De mens wordt in de onderwereld geblokkeerd en onder restricties gezet opdat de mens zich verder kan ontwikkelen (gu, gua, gua-t). Het gaat om de vruchten van de onderwereld-ervaring (geti). Ook Eljasaf betekent toevoegen, door tot God, de bron, te komen. Reuel, betekent als Reh-el of Ra-el de partner of echtgenoot van God. Als Ra in de Egyptologie door de onderwereld gaat, door de baarmoeder van zijn moeder, gaat hij ook als echtgenoot bij haar binnen, weer als een bijmoeder idee, de tweede schepper van de man, die de man tot bloei en verdere ontwikkeling brengt.

15En zijn leger dat uit hun getelden bestond, bedroeg vijfenveertigduizend zeshonderd vijftig.

We zouden kunnen stellen dat Gad de vertalende diepte is van de onderwereld. Hiervan is elke oorlog slechts een symbool.

16Al de getelden van de legerplaats van Ruben waren honderdeenenvijftigduizend vierhonderd vijftig naar hun legerscharen. Zij zullen in de tweede plaats opbreken.

Ruben komt ook van de Egyptische reb, rb, wortel, wat moedermelk betekent.

17De tent der samenkomst nu, de legerplaats der Levieten, zal te midden van de legerplaatsen opbreken; zoals zij zich zullen legeren, zullen zij ook opbreken, ieder op zijn plaats naar hun vendels.

Dit gebeurde in het Aramees onder het opzeggen van een schriftgedeelte (sql), voor een argument (hel).

18Het vendel van de legerplaats van Efraïm naar hun legerscharen zal aan de westzijde zijn. De vorst nu der zonen van Efraïm was Elisama, de zoon van Ammihud;

In het Hebreeuws wordt het woord yam gebruikt wat ook zee of rivier kan betekenen. Efraïm is aan de kust, en dat verklaart ook de naambetekenis. Efraïm is het naakte volk, wat een beeld is van ontmaskering en openbaring. De Egyptische prm wortel van Ephraim is de wet van de rivier, oftewel de wet van de heilige verdrinking, waarvan de waterdoop een beeld is (prm, pair-ma, pair-m, ephraim). Pair-maa, prm, betekent ook het offeren aan de rivier, als het verdrinkings-offer, wat weer verband houdt met Exodus 1. Het is gerelateerd aan de Orionse Hiti stam. Ammihud betekent de

verborgenheid ingaan door het verzamelen, het toevoegen. Het is de verduistering, het aanbreken van de nacht. Alle dingen worden weer vaag en half, opdat er een grotere majesteit zich kan manifesteren.

19en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg veertigduizend vijfhonderd.

Hosea, als een beeld van de Israelieten in de Egyptische ballingschap, streed met Efraïm, met Hiti. Dit was als de waterdoop. Zo kwam hij tot de opname. Zo werd hij dienstbaar. Hij was zelf als een deel geworden van deze stam. Het was als de Hoseaanse Pniël-ervaring, als een Hoseaanse Paulinische Damascus-ervaring waarin Hosea werd overweldigd.

20Naast hem de stam Manasse: de vorst nu der zonen van Manasse was Gamliël, de zoon van Pedasur;

Efraim en Manasse waren de Egyptische zonen van Jozef, en vandaar van groot belang. Zij staan voor de link tussen Israel en Egypte, waarin de diepte van de Hebreeuwse taal zichtbaar wordt. Manasse betekent vergeten, en er is zoveel valse, oppervlakkige kennis die weer vergeten moet worden. Manasse (menashe, mns) komt van het Egyptische men-sa, de Egyptische kennis (sa) van het eeuwige Woord, van de eeuwige inscripties (men). Manasse staat voor de Egyptische diepte van de Hebreeuwse taal en de Hebreeuwse geschriften. Gamliël is het rijp worden, ook in het leven van een kind, het losraken van de moeder, oftewel het komen tot een vrouw of bijmoeder in dienstbaarheid. Pedasur is het vrijzetten tot dienstbaarheid tot iemand anders, en het vormen door de bezetting (verhongering, heilig vasten), als de tweede schepping van de man door zijn vrouw of bijmoeder (ook in educatie).

21en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg tweeëndertigduizend tweehonderd.

De heilige verhongering is in Manasse een beeld van het vergeten om zo tot de ware vruchtbaarheid te komen. Er is alleen vruchtbaarheid in het heilige vasten.

22Voorts de stam Benjamin: de vorst nu der zonen van Benjamin was Abidan, de zoon van Gidoni;

Abidan is het gevecht (dan) van het luipaard (ab, Hebreeuws-Egyptisch), als het hagel-oordeel, de collectieve steniging waardoor de tempel wordt gebouwd en de wet collectief wordt ingeprint. Gidoni is het snoei-proces.

23en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg vijfendertigduizend vierhonderd.

Benjamin komt ook van de Egyptische bena-menn wortel, de wijn van het touw van Qan, de Egyptische Kaïn, wiens mond symbolisch werd gebonden, als hebbende een wachter voor de mond. Hobel betekent "adem" in het Hebreeuws, en die moest eerst symbolisch sterven. De wijn is de vrucht hiervan, als het heilige spreken, in de heilige gebondenheid.

6. PALI

1. Ik viste je verscheurde delen op uit de zee,
Je was verscheurd door een slang,
Waar Tra je greep, tussen het riet.

2. Ik ben Pali, ik heb dit alles gemaakt,
Ik verzoende jouw lichaam, jouw ziel,
Ik verlostte je van Tra.

3. Tussen het riet was je geboorte,
Waar ik je opviste.

4. Door de duisternis viste ik je op.

7. II PALI

1. Hij stierf van de verhongering in een kooi,
Waar ik de doden vindt,
Waar ik de doden tooi

2. Ik nam hem op, waar hij op het strijdveld was gedood,
Ik ben Pali, de godin van de dood

3. Zie, hij stond niet op,
In mijn baarmoeder was hij.

4. Hij kan niet opstaan in zijn grote verwarring,
Ik droeg hem naar de kooi,
Opdat zijn ego zou sterven.

5. En Pali raakte in gevecht met Tra die in de vorm van een krokodil tot haar kwam,
En zij waren op een lang wildernis strand,
En het gevecht leidde hen tot een onbekend oerwoud

6. En het leidde hen tot een grote woestijn,
Waar Pali de krokodil doodde,
En de woestijn werd tot een oerwoud

8. BIJÈH

1. Bijèh in haar tabernakel,
En zij leeft in haar droom,
En zij is de kern van Betelgeuse,
En zij namen haar weg,
En zij noemden haar Venus

2. Bijèh in haar tabernakel,
Nu is zij ontwaakt,
Het was slechts een droom,
En zij spreekt over de droom met haar geliefde,
De godin van de liefde is zij,
En zij is op het jachtpad,
Om dat wat om haar heen is te verdiepen

3. Oh, de liefde roept, de liefde waarschuwt,
Want als zij jaagt heeft zij geen medelijden met de haat

4. Bijèh in haar tabernakel,
Waar zij offert het liefde offer,
Waar zij zich afvraagt of het het waard is geweest,
Ook van deze droom ontwaakt zij,
En dan ontkent zij wie zij is geweest.

9. BIJÈH II

1. In de diepte van Oan is zij waar alles terugbuigt tot de oorsprong,
Zij is Bijèh,
In de heilige ontkenning werd zij groot,
In de abhava, het niet-bestaan,
Daar is zij als de regen,
En deze heilige regen spreekt tot het beest,
Luistert naar de koe,
Zij is de godin der liefde.
De godin der waakzaamheid

2. In de diepte van Oan begint het te regenen,
Waar alles ombuigt en elkaar niet meer herkent,

Zij herkent en erkent u niet,
Zij is de godin der liefde

3. In haat hebt gij uw wapen opgericht,
Zij zal u ontkennen,
Gij roept haar naam, maar zij kent u niet,
En zij zal u de deur wijzen,
Want met liefde hebt gij niet gerekend

4. Zij is de godin der liefde,
Waar alle haat smelt,
Nee, dichtbij haar komen kunt gij niet

5. Het is de tabernakel der liefde,
Waar het liefde offer wordt gebracht,
Waar het vuur der liefde alles verwoest

6. En gij zult bitter wenen, maar medelijden kent zij niet,
Ziet, zij is als een beest, het beest der liefde,
En zij is op jacht,
Zou zij daarom medelijden hebben ?
Heeft zij dan geen kinderen om te voeden ?

7. Waarom zegt gij dan tot de jager :
Schiet geen pijl ?
Waarom zegt gij tot de slager :
Steekt niet met uw mes ?

8. Ziet, meedogenloos is de liefde,
In haar wetten gaat gij ten onder,
Zij is de grote Bijèh

10. BIJÈH III

1. Zij bidden tot haar, maar zij hoort naar hen niet,
Zij is de grote godin van de liefde,
Zij noemen haar Venus, maar zij doet hen vallen,
Ja, struikelen doet zij hen op het strijdveld,
Zij is de grote Bijèh,
In de diepte van Oan leeft zij,
Waar zij droomt,
Grote dromen van lust,
Naar bloed,

Want ziet, zij is een roofdier,
Het roofdier des Heeren,
En zij zal niet rusten totdat zij prooi zijn geworden

2. Dan sleept zij hen naar de tabernakel,
Een grote droom, waar zij zwaar voor zullen boeten,
Want zij is rechtvaardigheid, en zij heeft in deze rechtvaardigheid volhard,
Daarom kent zij geen mededogen.

3. Waarom vraagt gij mededogen aan uw maker ?
Weet uw maker niet het best wat goed voor u is ?
Ziet, zij is het goede.
Zwijg toch, oh mens, want gij bent maar een zucht.

4. Het roofdier van de liefde is op jacht,
En de haat zal moeten sterven,
Liefde overwint alleen in de nacht

5. En haar naam is Liefde,
En haar wapen is Nacht,
En op haar tong is geschreven :
Zij die lacht.

6. Ziet, zij zal met hen spotten,
In de greep van een machtig roofdier zijn zij,
En zal de liefde dan niet ten volle betalen ?
Ziet, de liefde is rechtvaardig,
Rechtvaardiger dan de mens is,
Dus laat af.

7. Zoudt gij de liefde dan tegenhouden ?
Ziet, een dwaas bent gij,
En ook in de strikken van Bijèh,
Zij zal haarzelf niet laten kennen, en uw hart doorboren,
Zij zal wreed zijn aan haar ingangen,
En gij zult haar niet begrijpen.

8. Nee, de haat begrijpt de liefde niet,
En de liefde heeft niets uit te leggen.
Stil gaat zij haar weg, en overweldigt haar vijand in de nacht.

1. Sluw is de liefde,
Dwazen denken haar te kunnen misleiden,
Maar altijd eindigen ze in haar strikken.
2. De liefde roept, maar zij luisteren niet,
En daarom zullen zij voelen.
3. Daarom is de Liefde een jager,
In de nacht slaat zij haar slag,
Wanneer haar prooi slaapt.
4. Ziet, zij lacht wanneer een pijl de haat doorboort,
Maar zij die haten zullen wenen,
Ziet, zij jammeren en klagen wanneer de jager toeslaat,
En zo noemden zij haar Venus, de morgenster,
Zij is de godin der liefde
5. Oh, gebruikt gij de liefde dan om te kunnen haten ?
Alleen gijzelf bedriegt gij dan,
De godin der liefde zal u bespotten,
Haar naam is Bijèh
6. Dient de liefde dan genade te hebben met haat ?
Ziet, zij is meedogenloos, en haar naam is Jager.
Ziet, haar wapen is de Nacht, en haar net is de volharding.

12. BIJÈH V

1. Zij komen van ver tot haar liefde,
In de ballingschap van haar liefde zijn zij,
De haat kan hun ziel niet meer raken,
Tot onbekende hoogtes neemt zij hen,
En tot onbekende dieptes,
Waar zij haar naam zien,
Zij die de godin der liefde is
2. Waarom noemden zij haar Venus ?
Haar naam is Bijèh,
Zij heeft de tempel van Venus afgebroken,
Zij deed haar kleed af,
En openbaarde haar tabernakel
3. Oh, zij die tot Venus zijn gekomen,

Zij die aan haar voorhangsel trekken,
Tot een beest bent gij gekomen,
Zij is de godin der liefde

4. Van ver kwamen zij tot haar tabernakel,
Als ballingen der liefde,
Van ver kwamen zij tot haar tenten,
En de haat kon niet meer in hen bestaan,
Een volkomen offer werd gebracht

5. Van ver kwamen zij, en ver zouden zij nog gaan,
Tot onbekende hoogtes en dieptes,
Haar aard als een woest beest,
Een roofdier had hen gegrepen,
Zij is de godin der liefde

6. Geen wapen hadden zij om tegen haar op te richten,
Zij kwam tot hen toen zij ontwapend waren,
In die zwakke momenten van het leven,
Nee, terugdraaien konden zij het niet meer

7. Daarom zijn zij bang wanneer zij op jacht gaat,
De haat zal niet meer bestaan,
Zij is de godin der liefde

13. BIJÈH VI

1. Zij heeft geen oog voor romantiek,
Alleen maar voor de noodzakelijke daad.
Zij heeft geen oog voor emoties en apologetiek,
Alleen maar voor de noodzakelijke kennis.

2. Zij is geen vleier zoals hen,
Zij sluit geen compromissen met de haat,
Zij wandelt niet in hun kringen der spotters,
Zij is de godin der liefde

3. Oh Venus, Bijèh, die niet op de weg der zondaren gaat,
Maar zij slaat op hen toe vanuit de struiken,
Zij wacht tot het nacht is, en als zij dan slapen, dan grijpt zij hen,
Om hen naar haar hol te slepen,
Zij is de godin der liefde

4. Oh Venus, kern van Betelgeuse,
Oh Bijèh, geheim van Orion,
In de dieptes van Oan vond ik U,

In de dieptes van Oan vond ik Uw naam,
Tot uw tabernakel kwam ik,
Nu ben ik één van uw stam.

5. U heeft geen oog voor romantiek,
U heeft geen oog voor vleierij,
Nee, de huichelaars kent gij niet,
Gij bent de godin der liefde

6. Hoog op de bergen neemt gij hen mee,
Hen verkopende,
Meedogenloos bent gij,
U bent de godin der liefde,
Aan haat valt niets uit te leggen,
Vervloekt zijn zij die het niet begrijpen

14. BIJÈH VII

1. U neemt mij mee,
Uw tabernakel wil ik bouwen,
Gij kwam tot mij in een droom,
Het herstel der eeuwen

2. U spreekt tot mij, diep binnenin,
Waar niemand mij nog kan roepen,
Waar hun klagen mij niet meer kan bereiken,
U verzegelt mijn hoofd

3. U leidt mij tot uw natuur,
En wanneer gij spreekt sluit gij monden.

4. Open mijn oren, open mijn ogen,
Is de liefde dan geen kennis,
Is zij dan niet waardeloos ?
Zie de liefde is wijsbegeerte.

5. Zij die door de filosofie tot u komen verafschuwt gij niet,
Zij die uw wijsheid begeren haat gij niet.
Door uw strategie neemt gij hen naar binnen.

15. BIJÈH VIII

1. Ik ken mijn hart niet,
Ik ken mijzelf niet,
En het verwacht me zo,
Maar in de morgen komt gij,
De godin der liefde

2. De nachten zijn lang,
En ik voel mijzelf als een dode,
De gesprekken met het vlees en met de duivelen zijn lang,
Als lange, slopende nachten van het ijs,
Waar in ik geen rust vind en geen vrede, slechts geweld,
Maar in de morgen komt gij langs,
De godin der liefde

3. Oh ja, het is maar een fragment,
Ik kan u niet aanraken,
Maar het is genoeg,
Als een kraal in mijn ketting

4. Zo leef ik van dag tot dag,
Maar de nachten zijn steeds langer,
En de strijd gaat steeds dieper,
Het scheurt mij uit elkaar,
Dromen ken ik niet, slechts nachtmerries,
Maar in de ochtend bent gij daar,
De godin der liefde

5. Als de morgenster komt gij op,
Om mij even te raken, maar dan bent gij weer weg,
En de tijden tussen deze momenten worden steeds langer,
En ik zak steeds dieper weg,
Maar ik heb hoop op de godin der liefde

6. Onderwijs mij, neem mij mee,
Maar ik weet dat ik slechts spreek tot de wind,
Want hoort u wel mijn gebeden ?
Hoe meer ik bid, hoe meer u wegvaagt,
En dan is alles stil

7. Oh, ik wil stil zijn bij u, om naar u te luisteren,
Maar gij spreekt niet,
Gij bent de godin der liefde,
Gij laat alleen kleine tekenen achter,
En zij glijden snel weer weg

8. De meedogenloze bent gij,
Maar de natuur ken ik niet,
Gij bent de godin der liefde,
Altijd op jacht

9. Wat is de wens van een mens,
Zijn uw wensen niet hoger ?
Wat heeft een mens te klagen,
Weet gij dan niet wat het beste voor de mens is ?

10. Maar mijn hart klaagt, ik kan het niet stoppen,
Leer mij dankbaar te zijn,
Maar ik zak telkens weg in angst,
Uw pijlen raken mij van verre, maar ik herken ze niet,
U roept mijn naam, maar ik hoor u niet,
Gij bent de godin van liefde

11. Door de wildernis ga ik om u te zoeken,
Alles heb ik voor u achtergelaten,
Maar ik vind u niet,
Ik besta niet voor u

12. Maar u bent ook niet te vinden,
U bent de godin der liefde,
Alleen in de dood vind u ons,
Alleen bij het wentelen van de diepe slaap

13. Heel lang geleden, ik ben het bijna vergeten,
Kwam ik tot de tabernakel van liefde,
En ik kon alles doorzien, en alles begrijpen,
Maar nu ben ik verdwaald, en er is geen helper

14. Oh Venus, Bijèh, godin der liefde,
Alleen uw Woord telt, niet wat wij denken,
Altijd worden wij heen en weer geslingerd, maar uw Woord is vast,
Ik keer daarom terug tot uw Woord,
En weer leer ik de dankbaarheid,
En zo zoek ik in het verleden, dat wat ik al van u heb gehad

15. Uw Woord overtuigt mij, Uw Woord laat mij het pad zien,
Uw Woord verandert mij, als een sieraad binnenin

16. Zij is Venus, de naam boven alle naam,
Zo hebben zij haar genoemd, maar haar naam is Bijèh.

17. Wie hebben dan haar naam veranderd ?
Zij hebben dit gedaan tot hun eigen verderf,
En daarom breekt zij hun tempelen af.

18. Zij zal haar klederen afdoen,
De oorlogsgodin is zij,
Nee, de liefde hebt gij niet begrepen.

16. BIJÈH IX

1. In de tempel staat zij,
Als Venus de liefdesgodin,
Maar zij is Bijèh, de woeste oorlogsgodin,
Spot niet met haar

2. Zij staat daar om u te beteugelen,
Ja, rijdieren zal zij maken

3. Oh zondaar, denkt niet dat gij voor altijd kunt zondigen,
En spot niet door te denken : 'Waar is de godin ?'
Want zij fokt u als mestvee

4. Volkomen zal zij afrekenen met de haat door de liefde,
En de liefde is iets wat gij niet kent,
Zie de liefde voert oorlog.

5. Zij staat daar op de top van een berg,
En dan daalt zij af tot de strijd,
Want zij is de verdieper,
En haar strijdgeschreeuw is slechts haar barensweeën,
De aankondiger van een nieuwe geboorte,
Zij is de godin der liefde

6. Zij staat op de top van een berg,
En daalt dan af om haarzelf te mengen in de strijd,
Hebt gij het gehoord ?
Het is een daad van liefde,
En haat zal niet voor haar aangezicht bestaan

7. Waarom vlucht gij van de liefde ?
Waarom vlucht een prooi van het roofdier ?
Het is allemaal ijdelheid.

8. Nee, de haat zal niet kunnen vluchten,
Want de liefde is overal.

9. Waarheen zult gij vluchten, oh haat ?

De liefde kent u door en door, en ziet al uw wegen,
De liefde heeft u omsingeld.

10. Waarheen zult gij vluchten, oh onwetendheid ?

De liefde zal weldra de aardbodem vullen,
En de aarde zal vol zijn van de heerlijkheid van haar kennis.

11. Waarom zou zij kloppen op uw deuren ?

Nee, door uw ramen zal zij gaan en u nemen in uw slaap.
Elke knie zal buigen voor de liefde, en elke tong zal de liefde belijden.
Er zal geen haat zijn op de berg des Heeren.

12. Spot daarom niet door te zeggen dat zij niet zal terugkomen,

Want ziet, zij is alreeds teruggekomen, en gij weet het niet.

U droomt slechts, vanwege de roes van uw slaap.

Maar de morgen komt snel, en bijt,

Zij is de godin der liefde.

17. BIJÈH X

1. De wijsbegeerte is zij,

Zij wandelt met mij in de wildernis,

En plotseling roept zij mijn naam,

Want dieper wil zij gaan

2. Nee, een weg terug is er niet,

Zij klopt niet, maar neemt in,

Zij is de verleidster

3. In haar netten van woorden verstrikt zij mij,

Door kennis houdt zij mij dichtbij, zodat ik niet afwijk,

Zij is de verleidster, de godin van de liefde

4. Zij kijkt dwars door mij heen,

Ik heb geen reden om te gaan,

Haar kennis vormt mijn hart en wil,

Haar naam is een spreuk van de liefde

5. Ik heb geen reden om te vluchten,

Waar zou ik heen moeten gaan ?

Zonder haar kan ik niet leven,

Zij is de wijsbegeerte

6. En ik filosofer om dichter bij haar te komen,
Maar zij houdt mij af,
Zij is een droom diep in de nacht

7. De dagen worden langer, en de nachten trekken zich terug,
De dromen zijn ver te zoeken,
Weet gij het dan niet ? Teveel van haar zou u doden.
De wijsbegeerte is een roofdier.

8. Zij is een sluwe verleidster, maar niet voor haarzelf, maar voor een product,
Zij is slechts een ijsskoude verkoopster,
Ik heb de godin der liefde onderschat en verkeerd begrepen.

9. Wanneer ik tot haar tabernakel nader sta ik verstijfd,
Een kou komt over mij, en ik trek mij langzaam terug.

10. De wijsbegeerte is slechts een oorlog waarin wij sterven.

11. Zij voert een handel in zielen,
Nee, romantisch is zij niet,
Zij verleid hen allen tot een school,
De kennis is haar doel.

12. Ik kwam tot haar tabernakel en ik zonk weg,
Ik dronk van haar en verdronk,
Alles wat ik had was wat kennis,
Maar ook dat nam zij van mij weg.

13. Zij is de wijsbegeerte, het holle,
Wat wij grijpen glijdt weg,
Wat wij begeren zullen wij nooit bereiken,
Waarom begeren wij dan ?
Is het niet slechts ijdelheid ?

14. Zij is de wijsbegeerte, een verleidster,
Maar zij leidt altijd weg van haar,
Ik moet mijzelf vinden.

15. Het is een psychologisch deel van mezelf,
Het is niet iemand anders,
Zij is de godin der liefde.

18. BIJÈH XI

1. Ze staat in de tempel met een wapen om de talen te verzoenen,
Ze breekt de tempel af om haar tabernakel te openbaren in de wildernis,
Zij is de godin der liefde,
Zij noemden haar Venus,
Waar de punt van Betelgeuse afbrak

2. In Oan vond ik haar, als het geheim van de slaap,
Als een giftige drank,
Het maakte mij ziek en zwak, in een diepe slaap,
Waar ik haar stem hoorde

3. En zij sprak grote woorden van kennis,
En ik begreep ze niet, en zij beroerden mij,
En mijn hart was als in een grote zee,
En ik vond geen land

4. En zij riep mij, en ik kwam tot haar,
En weer sprak zij grote woorden van kennis die ik niet verstond,
En ik zonk weg door de aarde tot een dal van schedels en doodsbeenderen,
En ik kwam tot haar boeken

5. Haar poetische woorden en proza verleidden mij tot het bouwen van haar stad,
als een magische droom, in de diepte van de natuur en de wildernis,
Als een orakel van haar rivier,
Het was slechts een illusie, als een dunne lijn tussen mij en haar

19. BIJÈH XII

1. Ik ging de tempel van Venus binnen, en alles wat ik zag was wildernis,
Want zij had de tempel afgebroken, de wildernis geopenbaard,
Zij was de spion in de tempel,
En nu was er niets dan diepte

2. Gij kunt niet langs haar heen,
Zij die haar zien zullen sterven,
Want hoe zou iemand haar kunnen zien en leven ?

3. Haar proza is het mes van de eeuwigheid,
En als zij spreekt zet zij vuur tot het Woord.
Haar dromen maken de rivieren diep,
En haar gelijkenissen brengen grote oogst.

4. Haar valstrikken zijn dodelijk,
In haar tempelen sterft het ego,
Ik moest sterven om haar te zien,
Zij is het schuim op de zee der verdronkenen.

5. Zij wordt opgewekt in een groot mysterie,
Daar waar de golven van haat aankomen op de stranden der liefde.

20. STALIN 1

1. D-Day is geweest, maar de mens heeft het niet begrepen.
2. De mens heeft het materialistisch en letterlijk opgevat.
3. De grote drie politieke moordenaars van de vorige eeuw : Hitler, Stalin en Mao, hebben alleen poëtische waarde in de zin dat ze poëtische communistische zuiveringen uitbeelden van principes.
4. De letterlijke, materialistische vorm is natuurlijk verwerpelijk, maar het zijn drie allegorieën met een hogere betekenis.
5. Stalin betekende de man van staal.
6. Het dodenaantal tijdens zijn regiem ligt veel hoger dan dat van Hitler.
7. Daarom wordt hij weleens de dubbele Hitler genoemd, of Hitler was maar een halve Stalin.
8. Er werden geen andere goden geduld dan Stalin zelf.
9. De priester-orde werd omgebracht. Religie werd geheel uitgebant. Ook politieke tegenstanders werden uit de weg geruimd of verbannen naar oorden van dwangarbeid, en het volk werd tot slavernij gebracht.
10. Alles werd bezit van de staat, het collectief. Persoonlijk bezit was verboden. Zelfs een vrouw en een huis waren geen persoonlijk bezit, maar van de staat, van het collectief.
11. Zij die zelf land bezaten, zoals land-eigenaars, werden bestempeld als 'vijanden van de mensen'. Alles was door, voor en van de staat. De mens leefde in slavernij tot de staat. Het individu bestond niet meer.
12. Stalin was de almachtige, en werd als god vereerd. Alles wat anti-Rusland was moest vernietigd worden, en ook alles wat anti-Stalin was. Stalin was de wet. Mensen waren bang dingen van de tegenrevolutie in huis te hebben, want ze wisten waar dat toe kon leiden.
13. Stalin was te grof en te fanatiek, zonder nuance, wat ook gesteld werd door zijn voorloper, Lenin. Stalin nam de macht over, maar het is een allegorie.
14. Stalin werd vereerd als een Russische Christus, ook veelal vanuit angst. Niemand wilde naar Siberië getransporteerd worden. Dat kun je vergelijken met gebrainwashte kinderen en volwassenen die Christus vereren omdat ze bang zijn dat ze anders naar de hel getransporteerd zullen worden.
15. Stalin had zoveel macht vanwege angst. Ook de hedendaagse medische, psychiatrische en voornamelijk dentale dictatuur is stalinistisch. De mens is niet meer van zichzelf. Het individu is verboden. De mens is slaaf van het systeem. Ook de kerken zijn min of meer stalinistisch.
16. De mensheid ontkomt niet zomaar aan het buitenaardse stalinistische enigma. Zo is er een lage Stalin en een hoge Stalin. De materialistische, letterlijke, legalistische Stalin moet overwonnen worden en de poëtische Stalin, die een kwartslag gedraaid is, moet begrepen worden.

17. Er werd een beeld van het beest gemaakt, en dat beeld was nog wel veel erger : de medische Stalin. Ze moesten en zouden nu ook binnendringen in de monden van de mensen. Zo konden ze de mens oraal verkrachten om de mens nog meer monddood te maken voor het systeem.

18. Dit zijn allemaal vormen van materialisme. Zij houden de ziel ten onder in de eeuwige dood. Ze gaan enorm diep in de filosofie van het materialisme, als een geloof. Ze zijn dronken. Iedereen die dieper is gegaan dan hen ziet dit. Ze hebben een gebrek aan demonologie.

19. Ze redeneren alles weg wat ze niet willen weten, maar vertonen geen tekenen van verlichting. Het zijn vaak stugge mensen die in cirkeltjes praten. Ze vertonen geen tekenen dat hun hogere zintuigen werken. Het is horizontalistisch gezwam. Het vertikalisme kennen ze niet, alleen als het om henzelf gaat, want ze hebben zich verschillende meters boven anderen gezet.

20. Zij hebben altijd gelijk, maar zijn net zoals de rest. Het zijn maar mensen. Ze zijn gewoon stalinistisch die een ander individu niet erkennen, alleen henzelf. Het is pure persoonsverheerlijking : henzelf. Zij wanen zichzelf Stalin.

21. Socialisme is in de kern een belangrijk principe, ook zeer poëtisch want het betekent dat het om de 'waarde' gaat en niet om de 'winst'.

22. Toen alles naar China begon over te waaien onder het Mao regiem werd dit ook extra benadrukt, alhoewel ook daar het communisme zwaar corrupt werd. Vandaar dat we dus moeten kijken naar de poëtische, allegorische en esoterische waarde, en niet de letterlijke, materiele, exoterische waarde.

23. Mao was de Chinese Mozes, hoewel zwaar corrupt, die het volk zou leiden tot het communistische paradijs. Dit hield in dat alles van het collectief zou worden, zodat de mens verlost zou worden van kapitalistische spelletjes en feodale onderdrukking. Het communistisch-socialistische systeem van Mao rekende hiervoor af met alle eerdere tradities.

24. Het socialisme kan op twee manieren corrupt worden : door materialisme en door nationalisme. Het gaat daarom om het transcendent socialisme. Socialisme gaat dus om kwaliteit, niet om kwantiteit, om waarde, niet om winst, heeft dus oog voor het individu. Socialisme brengt recht en medische zorg tot iedereen.

25. We spreken daarom van een lagere Mao en een hogere, poëtische Mao van het socialisme. Ergens zit er dus goed zaad tussen waarmee gewerkt mag worden.

26. In het heilige socialisme van de gnosis wordt religie verzoend als metafoor. Het gaat dus om globaal socialisme waarin ook religie een plaats krijgt.

27. Stalin en Mao zijn demonologische principes, en hadden nooit materialistisch mogen worden in de eerste plaats. De mens moet terugkeren tot de kern.

28. Stalin had dan alleen metaforische waarde in de zin dat het de vernietiging van het kapitalistische ego uitbeeldde, of liever gezegd het onderscheiden ervan, want de dood is slechts een illusie, een symbool, van onderscheiding, waardoor alles op zijn plaats valt en alles wordt opgelost. Stalin is een allegorie van de voleinding van de wereld, van een tijdperk.

29. Stalin kwam, en daarna Mao. Mao zag China als het beloofde land van de communisten, als het socialistische paradijs. Er moest geheel met de eerdere traditie afgerekend worden. Maoïsme was de standaard en afgoderij werd niet geduld. Dit komt ook weer terug in de bijbel.

30. We kunnen het alleen metaforisch opvatten. Er kwam een grote hongersnood, als een ramadan. Er waren vele doden. Iedereen moest de leegte in. Mao was een Chinese Mozes die de onderdrukte

Chinezen naar het beloofde land leidde. Het Chinese Ragnarok was gekomen. Onderweg ging het mis. Velen kwamen nooit aan in het beloofde land. Maar Mao maakte van China een supermacht.
31. Odin had zijn offers gebracht, en hanteerde nu een ijzeren systeem. Hij had een ijzeren staf waarmee hij alle heidenen hoedde.

32. Het gaat om het sorteren, onderscheiden, analyseren, waardoor het koninkrijk van het analytisch socialisme zal komen. De communist laat dus alles los, heeft geen persoonlijk bezit, om de context te zien, het geheel, en de kringloop daarvan. Hierin wordt alles opgelost.

33. Het is een werk van ontmaskering, en dat is ook tegelijkertijd de definitie van de vrouw. De vrouw is het archetype voor de analyse, de metafoor ervan. Het analytisch socialisme is de kern van het amazonisme en de toekomst. Het analytisch socialisme analyseert en overwint hierdoor het nationaal socialisme, nazi, en het materialistisch socialisme.

34. Het analytisch socialisme destaliniseert de wereld.

21. STALIN 2

1. Tijd is een taal. Tijd is abstract en niet letterlijk.

Taal is niet linguïstisch, en zo ook het woord niet, de logos.

De logos is tijden als taal, als de architectuur van tijd.

Tijd is een wezen. Tijd is temperatuur, het hart van de tijd.

Tijd is lijden wanneer het onbegrepen is.

Tijd is bedrog als men het denkt te begrijpen terwijl men het niet begrijpt.

Tijd is de illusie totdat het gesorteerd wordt. Het heeft alleen waarde als taal, als condities.

Tijd is een lichaamstaal.

2. Tijd is een abstracte taal.

Als het een letterlijke taal wordt is het vernietigend.

Het gaat om de vaagheids factor, de obscurheids factor.

Het is niet lineair, gelijkmatig, maar juist draaiend.

Gelijkmatige werelden zullen zichzelf vernietigen, omdat ze letterlijk zijn en dicht, niet strategisch.

Alleen ongelijkmatige, veranderende talen zullen overleven.

3. De tijd is de immerveranderende, ongelijkmatige sleutel tot het Woord.

Het is een code die alleen door de ingewijden gelezen kan worden.

4. Een ware taal is strategische communicatie en kan daarom niet hetzelfde blijven, maar is exotisch.

Het gaat dus om het 'bijhouden', om het 'updaten'. De taal is dus abstract als een school en heeft haar eigen beveiligingssysteem en ontdoet haarzelf zo voortdurend van 'slappende leden'.

5. Een taal mag niet zomaar voor de hand liggen, anders kan er van alles tussenkomen.

6. Dit brengt ons tot de kern van tijd als taal : hiërarchie.

7. De mens heeft geen gevoel voor ware hiërarchie. Daarom zien we op aarde door de geschiedenis heen door en door corrupte hiërarchie.

8. Hiërarchie is de bron van tijd en taal, maar de mens kent de hiërarchie niet. De mens rotzooit maar wat aan en bouwt eigen, onrechtvaardige hiërarchieën. Hiërarchie is de uitvinder van tijd, en zo ook van taal. De hiërarchie heeft alles veilig gesteld. Door hiërarchie kan de tijd verstaan worden.

9. De tijd zorgt ervoor dat men niet tot de hiërarchie kan komen, omdat men de tijd niet verstaat. De tijd is in die zin de bewaker van de hiërarchie. Natuurlijk is de hiërarchie ook abstract. Zij die de hiërarchie concreet willen maken zullen nooit over de zee van tijd heenkomen.

10. Tijd is de vertegenwoordiger van hiërarchie. Als men geen zaken wil doen met tijd, dan ook niet met hiërarchie. De hiërarchie draait alles om. De hiërarchie is dat wat het niet is.

11. Als tijd zo'n probleem is voor de massa, dan ook de hiërarchie. Als je tijd als vijand hebt, dan heb je ook de hiërarchie als vijand.

12. De taal die de hiërarchie spreekt is de tijd. En als je die taal niet spreekt, dan kom je nergens.

13. De hiërarchie laat zich door niemand uitleggen. Alle uitleggingen zijn subjectief. Alleen de tijd kan de hiërarchie uitleggen.

14. De hiërarchie heeft een uitverkiezing opgesteld op basis van hen die aan de voorwaarden van de tijd voldoen. Daarom heeft ieder mens 'een strijd' te voeren met de hiërarchie. Strijd om in te gaan.

15. De hiërarchie is als een stad zonder huizen, zonder ingang en uitgang, zonder poorten, want de tijd is de huizen, en de tijd is de poort.

16. Het leven is een verkleinende factor, niet een vermeerderende factor. Alles wat je in het leven krijgt, en dat is al niet veel, zal zich gaan verkleinen, zal minder worden, vervagen. Dit is waarom de mens ook maar wat graag vermeerderende illusies zal kopen om aan deze eis van het leven proberen te ontkomen, maar dit is een ijzeren wet van het heelal, waar niemand aan ontkomt en waarbuiten geen leven mogelijk is. Iedereen doet het, en iedereen wordt bedonderd. Zo is het leven.

17. Alles wordt voortdurend verminderd, en alles wordt voortdurend verkleind, wat een principe is van de hogere natuur, van het leven zelf, en dit zijn golven van een energie-zee die leidt tot het nulpunt, maar daar nooit aankomt. Altijd komt het dichterbij en dichterbij tot het nulpunt, maar het komt nooit aan, wat ook een Vur principe is. De stoom en damp van die zee stijgt op, en brengt haar illusies van vermeerdering. Terwijl zij die gericht zijn op de vermindering, en in het water kijken, juist door die vermindering zoveel meer ontdekken. Het water is helder. Je kunt er dwars doorheen kijken.

18. De ascetische, sobere, niet-materialistische mens, is gebonden en verbonden aan die vermindering, en die vermindering leidt hem door het leven. De ascetische mens wordt meegetrokken met de golven van verkleining en vermindering. Zo komt de ascetische mens tot een grote verscheidenheid, maar die vermindert en verkleint ook weer. De ascetische mens weet dat hij niets kan vasthouden. Zolang je op die golven bent, en erdoor meegezogen wordt, meegetrokken, mag je tijd als zintuig gebruiken, als je gevoeligheid, en leren dit zintuig te gebruiken. Zolang je tijd niet voor je kar spant en het niet ten nut gebruikt is tijd je grootste vijand, en lijdt je er zwaar onder. Natuurlijk is tijd een kruis, maar het kruis is een zintuig. Er mag mee gewerkt worden, er mag mee ontdekt worden. Zo spoel je op een eiland aan met tijd als zintuig. Het ontwikkelt zich door het

vermindering-principe, om je voor te bereiden op een nieuw leven, een nieuwe manier van ervaren en beleven.

19. Tijd is de opgelegde limiet, de saaiheid, de soberheid, de kracht van de vermindering. Door de vermindering komt er altijd weer ruimte voor het nieuwe, en vindt je altijd weer verloren dingen terug. Het gaat hierbij om prioriteiten, om hiërarchie. Ook hiërarchie is een zintuig. Zowel tijd als hiërarchie zijn abstract. Door het abstract maken zuivert het zichzelf. Daarom verminderen zij ook, om het abstract te maken. Minderen is de weg tot de abstractie. Zij die alles concreet willen houden zijn zij die houden van de illusie van vermeerdering. Ook zij zullen weer wegvagen. Alles zal wegvagen. Alles zal verminderen en verkleinen. Als je denkt dat je een groot probleem hebt, weet dan dat het maar een zandkorreltje van de woestijn is. Het zal nog kleiner worden. Koop daarom geen illusies van de vermeerdering. Alles zal verminderen.

20. Alles wordt gedreven tot het gat van de vermindering, om zo meer en meer abstract te worden, en zal dan oplossen in veel grotere dingen, die zich ook weer zullen verminderen. Ook het vermindering-principe zelf zal verminderen.

21. Hiërarchie is een zintuig, geen leiderschap. Alles wat je probeert te controleren zal verminderen, wegvagen, en alles wat jou probeert te controleren zal verminderen, verkleinen en wegvagen. Dat is ook de waanzin van concrete religie die op zoek is naar een God die alles wel even zal regelen, waarvoor je geen kennis nodig hebt, en waarvan genade en geloof het toverstokje is. Het zal wegvagen, verminderen, en de eis van het leven zal voor je staan, de eis van studie, de eis van de vermindering.

22. Ook vermindering is dus een zintuig. Het is belangrijk om ervoor te zorgen dat hiërarchie niet corrupt wordt. Vermindering is de kern van hiërarchie.

23. Het verminderen is dus alleen maar abstract, omdat het een zintuig is.

24. Zo is dus hiërarchie ook een taal, geen leiderschap. Corrupt leiderschap ontstaat daar waar hiërarchie geen taal is. Ook vermindering is dus een taal, en de illusie van vermeerdering ontstaat daar waar de vermindering niet als taal wordt geleerd. Zo wordt alles abstract en zuiver gehouden. Ook veranderingen zijn een taal, een zintuig. Je kunt er op letten wat er om je heen en in jezelf verandert, en dat draagt ook een zekere boodschap.

25. Deze werken dus abstract, niet concreet. Het zijn exotische zintuigen, exotische talen. Het zijn in die zin dus ook zendtuigen. Ze maken gebruik van de fenomenen om hen heen in plaats van er altijd maar onder gebukt te gaan. Ze gaan er creatief mee om. Juist door de verandering verminderen dingen, en ontstaat er een diepere hiërarchie die zich ook communiceert door tijd. De zintuigen zijn dus aan elkaar verbonden, wakkeren elkaar aan en leggen elkaar uit. Zodra er geen verandering meer is groeit alles vast. Verandering drukt zich dus uit door vermindering. Elke verandering vindt plaats door momenten die als driehoeken zijn, waar het moment wegvloeit door de punt om over te gaan in een ander moment. Zo ontstaat ook tijd. Alles vloeit door trechters. Juist doordat het abstract is kan het verminderen door de driehoek vorm, door de trechter. De driehoeken zijn niet concreet. Ook het geheugen is opgebouwd uit die driehoeken. Tijd zorgt ervoor dat alles gecodeerd wordt, als een beveiliging, om de indringers buiten te houden.

26. Veranderingen kunnen alleen plaatsvinden doordat er verschillen zijn. Een verandering is gewoon de verplaatsing van het bewustzijn wat door de ruimte rolt, en wat zo verbanden legt en zo

tot andere samenhangen komt, wat zich weer vertaalt in veranderingen. Ook het verschil is een zintuig, de vergelijking, niet concreet, maar abstract. Dit is een kerntaal. Zo kennen we allemaal wel verschillen die ons concreet gezien naar de ondergang zouden helpen. Daarom nemen we het abstract.

27. De kern van verschillen is de overeenkomsten, want daardoor ontstaan de contrasten. Als een mens het zintuig heeft van de overeenkomsten, dus kan opmerken wat de structuren zijn van overeenkomsten en deze taal leert, dan kan dat heel ontwapenend zijn.

28. Het oordeel is creatief, als de vertaling. Het oordeel is een zintuig, een taal. Het oordeel is de kern van de overeenkomst, om de overeenkomst te tonen. Natuurlijk is dit niet concreet, maar abstract. Als het oordeel niet leidt tot diepere abstractie, dan is dat het oordeel niet. Het oordeel moet minderen, opdat nuance zal plaatsvinden.

29. Het abstracte universum, dat is waar het om gaat, zodat de mens niet meer weghakt dan hem lief is. Het oordeel drukt zich dus allereerst uit in overeenkomsten, om te verzamelen, opdat het kind niet met het badwater wordt weggegooid. Het oordeel kijkt naar wat nog bruikbaar is. Als de overeenkomsten zijn gemaakt, dan wordt er gekeken naar de verschillen, maar niet om die verschillen daadwerkelijk te oordelen, maar als een zintuig, als een taal. Het hogere oordeel heeft dus veel hogere doelen dan zomaar ruwweg rechtertje gaan spelen. Het oordeel is een creatief zintuig in de kern. Het oordeel is gevoelig voor veranderingen en communiceert, en is zo verminderend bezig. Het oordeel is niet snel boos, grijpt niet snel naar de wapens bij het minste of geringste, maar is verzachtend, verkleinend, verminderend. Dat wil niet zeggen dat het oordeel nooit boos is, want er zijn natuurlijk grenzen, en er zijn climaxen. De toorn van God is een realiteit, maar die wordt niet zomaar even opgewekt door een andere mening.

30. De diepere kern hiervan is de punten. Ook de punten om ons heen vertellen een verhaal, zijn een hogere taal, een zintuig. De objecten om ons heen hebben hoeken, punten, als een beeld van 'einden'. Hier gaat het dus niet om zomaar wegbuigen of toe buigen, maar om beëindigen. Laat de punten maar over je heen komen. Er is zoveel wat in de mens beëindigd moet worden. Hier ligt het geheim van de mentale daadkracht van de mens, het besluitingsvermogen. Het wekt hiervoor een speciaal hormoon op. Het is een medicinaal zenuwsap wat neutraliserend werkt. Het versterkt het immunologisch systeem. Het gaat daar naartoe waar het lichaam het zwakst is.

31. Dan zijn we nu aangekomen tot de kern daarvan, de temperatuur, oftewel het hart van de tijd. Temperatuur is een taal. Telkens weer vertelt temperatuur grote verhalen en geeft boodschappen door, maar de mens vangt het niet op, vanwege dat dit zintuig ongeïmagineerd is. Leer de temperaturen in je lichaam te onderscheiden en leer ermee te communiceren.

32. Het ontwikkelen van deze zintuigen leidt tot een nog hogere abstractie.

1. Naakt komt zij vanuit het water,
Zij is de zwarte steen,
Maar zij is ver weg,
Alhoewel zij groot is,
En zij wordt steeds groter,
Klaar om de wereld te overweldigen

2. Zij ziet alle dingen,
Haar oog waakt altijd,
Zij kijkt door alles heen,
Alles is naakt voor haar

3. In nederigheid buigen zij voor haar neer,
Maar zij kent hen niet,
Nooit eerder zijn zij tot haar gekomen,
En nu is het te laat,
Want door hun gebrek aan kennis zullen zij alles verkeerd verstaan

4. Is er dan geen school om hen te leiden,
Is er dan geen taal om hen te doen laten verstaan ?
De zwarte steen rolt weg en laat duisternis achter

5. Zij komt tot de aarde in grote toorn,
Dienstknechten zal zij niet aanvaarden,
Allen buigen zij voor haar troon

6. En zij maakt hen tot steen,
En doet hen zinken in de aarde,
Nooit hebben zij haar stem gehoord,
Nooit hebben zij geluisterd

7. Is er dan geen school die hen onderwijzen kan ?
Is er dan geen medicijn om hun afvallig hart te genezen ?
De zwarte steen rolt weg en laat duisternis achter.

8. De zwarte steen zal spreken tot in eeuwigheid,
Maar door ijs en duisternis spreekt zij

23. DE ZWARTE STEEN 2

1. Zij is de roepende, maar niemand luistert,
Daarom heeft zij haar boog gespannen

2. Zij zal de aarde weldra verpletteren,
Zij is de zwarte steen

3. Wee, oh aarde, wanneer zij afdaalt tot u,

Want de pijlen op haar boog zijn een groot kwaad
4. Zij heeft dit tegen u gedacht,
Omdat gij naar haar niet hebt willen luisteren
5. Zij is de zwarte steen

24. JAEL

1. Een uitgemergelde man kwam tot de tent van Jael. Hij werd achternagezeten door een wilde stam, vragende om hulp, of hij in haar tent mocht verblijven. Jael nam de lange man naar binnen en gaf hem een plaats om te rusten. Toen hij om water vroeg, gaf zij hem melk. Tussen haar voeten viel hij slaap. Toen nam zij haar mes, en scalpeerde hem. Nog steeds zingen de amazones over hoe Jael hem overweldigde. Zo zullen onderworpen worden al uw vijanden, oh Iku.

2. Jael overweldigde hem die vluchtte van het oordeel, hem die zijn zonden wilde bedekken. Zij bedekte hem met haar lichaam. Jael was van de Hiti stam aan de rivier van het verdrink-offer. De stam die achter de man joeg was de Zukki stam aan de scalpen-rivier. De Hiti's en de Zukki's waren amazone stammen. Ook jongens stammen joegen achter de man. Zo zullen onderworpen worden al uw vijanden, oh Iku.

3. Tot het gebied van de rivier van het verdrink-offer probeerde hij te vluchten, maar de amazones zegden hem zijn zonden aan. Nog steeds zingen de amazones over zijn zonden. Zijn scalp is nu in hun bezit. Er waren wel meerdere mannen die het scalpen-rivier gebied probeerden te ontvluchten, maar zij kwamen in dezelfde val in het gebied van de rivier van het verdrink-offer. Zo zullen onderworpen worden al uw vijanden, oh Iku.

4. Hongeren zullen zij voor Uw aangezicht, als hulpeloze kinderen in uw schoot, want zij hebben tegen U gezondigd, oh Iku.

5. Ila troont in eeuwigheid. Hoog getroont is Zij. Zij is de allerhoogste, vol van glorie. Zij daalt neer op de aarde in grote woede, waar zij vuren ontsteekt. Ja, grote vuren om Haar naam te zuiveren. Zij is de grote God, Ila. Ja, Zij is de Heerin Godin. Zij klaagt wanneer zij de aarde ziet als Haar prooi, en neemt de aarde tot Haar hut. Wee u, oh aarde en zee, want Zij is tot u neergedaald, en haar messen zijn groot. Zij zal uw bloed niet sparen. Neen. Zij is gekomen met grote wraak. Bergt u, want de grote Moeder is gekomen.

6. Ila troont in grote eeuwigheid, gezeteld op Haar troon voert Zij oorlog, op Haar oorlogswagen. Ja, Haar jachtswagen is Haar troon. Zij die Haar zien smelten weg, want vuriger dan de zon is Haar aangezicht. Van grote duisternis komt Zij. Ja, Haar vlam is duister en vurig, brandende de aarde weg, want ziet, zij hebben tot Haar gezondigd. Grote zonden hebben zij gedaan, waarop grote straf staat. Weent nu, oh aarde, want Zij is gekomen om u een halt toe te zeggen. Haar hand heeft Zij tegen u uitgestrekt. Nu zal groot verderf tot u komen. U verschuilt uzelf achter de werken van de voorouders, maar ziet, Zij zal uw schuilplaats vinden, en deze verbrijzelen, en u zal zij geketend uitvoeren. Tot Haar berg en grot zal Zij u slepen. Zij troont op Haar grote berg, vol van duisternis, en

groot vuur. Ja, verbrijzelen zal zij U, in Haar naam. Haar naam is groot. Haar naam is eeuwig. Zij is de grote Ila. Allen zullen zij neervallen aan Haar voeten, zowel de zondaren als de rechtvaardigen. Ziet, Haar naam is groot en eeuwig, vol glorie en duisternis. Haar winden zond zij uit tot een oordeel. Ja, brandende winden van Haar woestijnen zond Zij tot u.

7. Iku is machtig en verheven boven alle goden. Zij is de grote Ila, de grote God. Iku troont op Haar berg, hoog verheven boven alle verschijnselen van hemel en aarde. Vanaf de berg daalt Zij af om straf te brengen. Zij tuchtigt de volkeren in grote woede. Woede is Haar naam.

8. Ila, godin van de jacht, leidt mij tot de eeuwige jachtvelden.

U geeft heilige dronkenschap, oh Ila.

Oh heilige Ila, ik kom tot uw tent, waar ik lammeren tot u offer, witte en zwarte. Zij zijn uw vijanden die tot u gezondigd hebben.

9. Zwijg, oh vijanden, en blijf ver weg van mij. Ik heb geen onrechtmatige dingen tot mij genomen. Wanneer ik doodde, was het voor gerechtigheid. Blijf ver van mij, oh opperhoofd van de demonen. Zwijg, en verlaat het gebied. Opsluiten zal ik u in de kooien onder de woestijnen, waar gij zult veranderen in een doodsboek. Ja, de jacht is op u geopend.

10. Diep tot de put zult gij dalen, en geen hoop hebben. Al het licht is u ontnomen. In diepe duisternis verkeert u. Gij hebt gezondigd tot de Amazones. Daarom is hun zwaard en speer tegen u. Ja, met netten zullen zij u trekken, tot de woestijn, waar gij onderwoestijns in putten en kooien zult sterven. Tot bokken zult gij worden, oh grote ellendeling, en zij zullen jacht op u maken.

11. Daarom, zwijg, oh grote, opperhoofd van de demonen, en weest verloren. Ik offer u tot Ila, tot een groot slachtoffer. Ja, uw bloed zal in de aarde sijpelen. Oh, grote bok, weest verslagen. Zwarte bok, uw laatste uur is hier.

12. Ila, ik kom tot u om de grote zwarte opperbok te offeren. Zijn naam is het opperhoofd van de demonen. Zijn bloed sprenkel ik in uw heilige plaats. Neem mij aan.

13. Ila, oh godin van de jacht, ik kom tot u. Maak mij naakt, om te jagen op de bokken van de vijanden. Ik zal hen offeren tot u, oh Ila, oh heilige. Hun koppen zal ik afsnijden en hen in uw schoot werpen. Met bloed zal ik u verzadigen.

14. Gluiperds : Gij zult omkomen. Tot de woestijn zal ik u sleuren. Haken zal ik door uw neus slaan, en u meedogenloos slepen tot de plaats van verderf. Ja, uitdrogen en verhongeren zal ik u. Tot een bok des doods zult gij worden, ver onder de woestijn, in aardse kooien. Het metaal zult gij niet kunnen breken. Ja, staal en ijzer zullen over u tronen. Gij onderdrukkers van de monden, nu zult gij zelf in kooien zijn. Ja, groot verderf is tot u gekomen. Zo zal Ila, de grote Moeder, de bok braden en eten.

15. Kerft daarom de wet van de Amazones in uw harten, oh volk, en weest overtuigd van zonde en oordeel. Misleidt uzelf niet, opdat u geen deel zult hebben aan de vijanden en één met hen wordt bevonden. Ja, dezen staan onder een strenge straf. Gaat uit van haar, oh volk, en onderwerpt uzelf aan de Ila's van de Amazones.

16. De vijand wordt tot een bok, in de put. Tot de woestijn zal ik hem drijven, en hem werpen in de put. Ja, tot diep onder de woestijnen zal hij worden tot een bok. De vijand zal niet kunnen staan

voor Haar aangezicht, wanneer Ila tot hem zal komen. Haken zal zij slaan in zijn neus en ogen, en hem drijven tot de put. De rook van zijn pijniging zal opstijgen tot in alle eeuwigheden, want tegen Haar heeft hij gezondigd.

17. Oh, sommigen van deze bokken zullen vluchten tot de dodenvelden, maar hier zult gij de bokkenjacht beginnen. Met uw netten zult gij hen vangen, en met uw speren zult gij hen doorsteken. Ja, ketenen zult gij om hen nekken doen, en hen slepen tot Ila, de grote jachtgodin. Zij zal hen fokken tot de grote dag des oordeels, waarop zij geslacht zullen worden door Ila, de grote slachtgodin.

18. Gij zult in een kip veranderen, want Ila is tegen u gekeerd, de oorlogsgodin. Haar wraak hebt gij opgeroepen, en daar zult u nu mee moeten leven. Gij zult gedreven worden tot de plaats waar gij ten onder zult gaan, oh kip, waar de kippenjacht uw naam voor eeuwig wegwist. Ik ben geïnitieerd in de kippenslachtplaats. Een kippenslager ben ik. Uw veren zal ik hangen aan mijn tent, en uw vlees zal ik eten. Ik heb de poorten van de vijand gebroken. Ik heb u geworpen in de schoot van Ila. Haar wraak is over u. Zo zal de vijand zijn tot een ruïne, want het vuur van Ila is tegen u.

19. Ja, een vuur is in de vijand opgegaan, om zijn bovenste te verteren. Een vuur is tot zijn hart binnengegaan, wat hij niet meer zal kunnen verwijderen. Hij is geworden tot een kip, en niemand zal hem bevrijden. Oh, vijand, groot was uw hoererij en doodshandel. Nietswaardigen waren uw minnaars, en zie, zij branden. Uw schuilplaatsen zijn bezocht door hyena's. Nu branden zij. Niets dan ruïnes zijn zij, waar uw nietswaardigen weeklagen. Ja, slepen zal ik u en uw nietswaardigen tot de plaats waar u ten onder zult gaan, oh kip. De muren zult gij niet kunnen afbreken. Haar speren zullen u doorspietsen. Ja, een groot vuur is in uw boezem, wat gij niet kunt blussen. Uw nietswaardigen zijn in rep en roer, en u rent zonder kop, oh kip. Ja, afgehakt is uw kop, en geplukt zijn uw veren.

20. Een vuur is neergedaald, om de borst van de vijand te doen branden. Ja, hun voeten branden, en hun ogen. Ik sleep hen naar de plaats waar ze veranderen in buffels en runderen. Ik heb hen overwonnen. Zij werkten voor de vijand, maar nu is een vuur in hen gedaald, om hun leugens te vernietigen. Branden zullen zij. De rook van hun pijniging zal opstijgen. Er is geen genade meer. Gevallen bent gij, oh grote vijand. Uw schuilplaatsen zullen geen stand houden.

21. Een vuur is neergedaald in uw schuilplaatsen. Ik ben onderworpen aan Ila, de oorlogsgodin. Ja, onderwerpen zal ik u, aan Haar voeten. Vertrappen zal Zij u.

22. Open uw poorten, oh vijand. De vlam is in mijn hand om u te bestraffen. Ja, een geselroede is in mijn hand om u neer te slaan. Nooit zal iemand u nog oprichten.

23. Grote woede is tot de vijand gekomen, van de Amazone. Ombrengen zal Zij de vijand en zijn werkers. Zij zullen niet slagen aan Haar te ontsnappen. Met haar gesel slaat Zij, met Haar mes steekt Zij. Met Haar net vangt Zij, en niemand kan redden uit Haar hand.

24. Ja, nu is de vijand brandende.

25. JAEL 2

1. Zij beschouwt de vijand als haar bezit. Aan een keten trekt zij de vijand mee. Zij is de volledige waarheid.

Het is een vruchtbaarheids-ritueel. Zij onderricht in de jacht. Een man met een prooi is altijd een teken dat hijzelf nog wel een grotere prooi is. Een man in zichzelf betekent niets.

2. Daarom gaan er pinnen door hun huid. Zij zijn onder een strenge tucht. Zij worden rustig gemaakt door psalmen. Spoedig gaan zij allen ten onder. De rivier is uit haar oevers getreden, om te overweldigen en te onderwerpen.

3. Als trillend en geknakt riet zijn zij. Oh, wie kan bestaan als zij langs komt met haar jachtwagen. Mededogen kent zij niet. Genade is niet op haar hart geschreven. Met bloed schrijft zij hun namen op hun voorhoofden.

4. Nee, mededogen kent zij niet. Hun hoofden eindigen op haar palen.

5. Zij zijn slaven aan een rivier, een grote rivier. Hier werden zij geboren. Uit haar baarmoeder werden zij geboren. Zij zijn verhongerd en naakt. Dit is de natuurlijke orde. Het zijn strenge wetten. De dood heeft hen in een ijzeren grip. Zij zijn de voor eeuwig verdoemden.

6. Zij zijn gezonken tot de dieptes van de hel. Zij wonen bij haar in haar tent, of worden gedumpt in een kooi. Hun vangst van prooi waren slechts tekenen van hun noodlot. Zij zijn niet opgewassen tegen deze woeste wildernis.

7. Zij zijn verwond. Zij worden gewassen in deze rivier. Het is de natuur van de man om voort te komen uit de moeder, de bron van vruchtbaarheid en alle groei.

8. Het is een valstrik, en slechts sarcasme, wanneer de man slaapt. Het is slechts spot.

9. Het is natuurlijk, en zo horen de dingen te zijn.

10. Met haar speer staat ze daar. Haar gebrul gaat door de nacht.

11. Ze werpt haar speer, en mist niet. Haar net vangt haar verwonde prooi. Een rivier van bloed is waar zij woont.

12. In het hoge gras staat zij. Haar speer gegrepen.

13. Dan rijgt zij haar slachtoffers aan de speer.

14. Dan rijt zij haar prooi aan stukken,

15. In het hoge gras staat zij. Haar pijl gericht.

16. En dan slaat zij toe. Op hun knieën zullen zij vallen.

17. En hun tongen zullen belijden. Geen rust zullen zij hebben. Haar ogen slaan de offerdieren. Het fokvee neemt zij mee. Naast haar ligt haar bloedende prooi. Zij worden moe van haar stem. Dan is alles stil geworden.

18. Zij is altijd groter. Zij is een twistzieke vrouw. Zij komen tot haar door honger. Verworpenheid is haar boog, en depressie is haar pijl. Haar naaktheid is een teken van spot en onderdrukking.

19. Zij is dodelijk. Haar stilte is zelfs dodelijker dan haar woorden.

26. SEMIOTIEK

1. De Literaire Drie-Eenheid van het Leven,
Hoe moeten we het christendom vertalen :
Jezus is de enige weg tot de vader, tot God.
Natuurlijk heeft dat een zekere waarde in de semiotiek.
Natuurlijk lopen ze ergens met iets rond.
Wat is het ?

2. Het is natuurlijk lam om wachtwoorden te maken tot de hemel, terwijl het allemaal veel dieper ligt. De mens is lui en oppervlakkig, en dit wachtwoord wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Hevig overstuur raken zij wanneer dit wachtwoord niet genoemd wordt of wordt afgewezen als wachtwoord. Dan worden de meest verschrikkelijke wapens uit blik getrokken, waaronder de eeuwige hel. Dat is geliefde kaviaar voor de christenen.

3. Jezus, de enige weg tot de vader, tot God, tot Jehovah, of Jahweh.
Wat is het ?
Hoe kunnen we dit vertalen in de semiotiek.
Het houdt iets verborgen.
Ze hebben hun drie-eenheid opgesteld : God, Jezus en de Heilige Geest, hun driehoek.
Wat is het ?

4. Blijkbaar kun je niet zomaar tot God komen, en heeft het voorwaardes.

5. Als je terugblijkt op je leven kun je zeggen : 'Het is gewoon literatuur.'
Wat we om ons heen zien gaan we niet voor niets doorheen.

Het zijn literaire verschijnselen.

6. De literatuur was er altijd al.

De literatuur is de bewaker van de gnosis, die alle tussenstappen laat zien, metaforisch, en de gnosis zo ook beveiligd. Het werd vanuit de gnosis uitgezonden.

7. Ik kom tot U, oh Literatuur,
want er is geen gnosis buiten U.
Oh Heilige Literatuur, vul mij.

8. Er is geen gnosis zonder de literatuur.
De literatuur is de structuur van de gnosis.

9. In het christendom is de Heilige Geest dan de tolk die dit allemaal overbrengt en vertaalt, als een beeld van de semiotiek, de leer van de uitleg van de metaforische tekensystemen om ons heen.

10. God, de Gnosis, heeft dus twee dochters : de Literatuur en de Semiotiek, als een heilige driehoek. Zonder de Semiotiek begrijpen we er allemaal niets van. Vandaar dat we de Heilige Semiotiek moeten ontvangen, en we mogen verder de wachtwoorden vergeten. Het gaat niet om wachtwoorden, maar om wachtprincipes.

11. Wachtwoorden is voor oppervlakkige, materialistische mensen, en het leidt nergens toe, alleen maar zelfbedrog. Het heeft alleen waarde in de symboliek. Het christendom is een bepaalde taal en die heeft een diepere betekenis.

12. Door de literatuur is de weg tot de Gnosis opengebroken, en door de semiotiek wordt het uitgelegd. Aan die driehoek mogen wij ons vasthouden. Hierin liggen de heilige demonologie en de daaruitvoortkomende robotiek opgeborgen.

27. LITERATUUR

1. Ze had drugs genomen, en zag nu alles rood. Ze was erdoor in een rode wereld gekomen.

2. Het zou volop in de natuur groeien.

3. Eigenlijk werd alles alleen maar erger door de drugs. De mens kwam in een vicieuze cirkel.

4. Ze had kinderen, naar haar eigen zeggen door haar zware verslaving aan de rode drugs.

5. Haar kinderen werden zwaar verslaafd geboren, en raakten alleen maar erger verslaafd naarmate ze opgroeiden.

6. Haar kinderen waren oorlogsvisionen opgewekt door de rode drugs.

28. Exodus 1

1Dit nu zijn de namen der zonen van Israël, die met Jakob naar Egypte gekomen zijn; zij kwamen er ieder met zijn gezin:

Jakob betekent degene die onder de voet heeft geplaatst, wat bedrieger betekent, wat voortgezet werd in zijn zoon Jozef die zijn broers bedroog, waardoor zij dienstknechten werden van het huis van Egypte.

2Ruben, Simeon, Levi en Juda;

Ru-ben, Ra-ben, oftewel zoon van Ra,
Sime-on, Shama-on, oftewel dienstknecht van Osiris (Aser),
Levi, dienstknecht van de tabernakel,
Juda, belijdenis, vernedering, schaamte, van yad, geslachtsdeel

3Issakar, Zebulon en Benjamin;

Issachar, Issakar, heeft in het Hebreeuws de sakar wortel, terugleitend tot de Egyptische woestijngod Sokar, skr, wat staat voor het verhongeren en sterven van het ego in de woestijn, en het hebben van een wachter van de mond.

Zebulon is een vissersstam, als beeld van de opname.

Benjamin, Ben-jmn, zoon van Amen, de verborgene.

4Dan en Naftali, Gad en Aser.

Dan, dn, exegese (Aramees),
Naftali, zoon van Bilha, tussen haar borsten,
Gad, van gadad, penetreren,
Aser, de daadwerkelijke Egyptische naam van Osiris

5De afstammelingen van Jakob waren zeventig zielen in het geheel. Jozef echter was reeds in Egypte.

Zeven is het getal van het offer. Israel kwam tot Egypte vanwege de hongersnood, maar Israel werd tot dienstknecht van het huis van Egypte als prijs.

6En Jozef stierf, benevens al zijn broeders en dat gehele geslacht.

In het Aramees ging Jozef tot het verborgene.

7De Israëlieten nu waren vruchtbaar en breidden zich snel uit; zij vermenigvuldigden zich en werden uitermate talrijk, zodat het land met hen vervuld werd.

Israel was al in het diensthuis van Egypte. Dienst brengt onherroepelijk loon met zich mee, waardoor Israel liet zien dat de Israelieten niet in Egypte zouden blijven.

8Toen kwam er een nieuwe koning over Egypte, die Jozef niet gekend had.

De Jozef periode waarin Israel in de regering zat was ten einde gekomen. Nu zou de Mozes periode aanbreken.

9Deze nu zeide tot zijn volk: Zie, het volk der Israëlieten is groter en talrijker dan wij.

In het Aramees staat er dat Israel kwaadaardig was, brutoot, vrees opwekkend.

10Welnu, laten wij met beleid tegen hen optreden, opdat zij zich niet vermenigvuldigen en zich – als wij in oorlog komen – bij onze tegenstanders aansluiten, tegen ons strijden en uit het land wegtrekken.

De Egyptische ballingschap begon al met Jozef. Toen de vrouw van Potifar hem benaderde verzette hij zich ertegen, maar de klem werd alleen maar zwaarder. Jozef kwam door dit verzet zelfs in de gevangenis terecht. Dit is hoe de gnosis werkt. Als wij ons verzetten tegen gedachtes die ons opdringen in het heilige toetsen, dan zal de gnosis ons hiervoor belonen en ons in gevangenschap nemen. Over dit heilige gevangenschap spreken zowel Jezus, Paulus, als de profeten. Daarom worstelt Hosea voortdurend met de stam Efraïm, oftewel de stam van Jozef. De Egyptische ballingschap is de toets-dynamiek van het heilige verzetten. Dit zien we ook in de daadwerkelijke Egyptische ballingschap in Exodus. Het is belangrijk om Exodus dualistisch te bespreken, opdat de diepte ervan zichtbaar wordt.

11Daarom stelde men opzichters van herendiensten over hen aan om hen door de hun opgelegde dwangarbeid te onderdrukken: zij moesten voor Faraó voorraadsteden bouwen, Pitom en Raämses.

Hoe meer de Israëlieten werden onderdrukt, hoe meer zij zich gingen vermenigvuldigen in verzet. Mozes die was onderwezen in de Egyptologie en erin was opgevoed begon zich te verzetten tegen de Faraó vanwege het volk, maar de Faraó begon de lasten alleen maar te verzwaren. Als wij ons in het heilige toetsen blijven verzetten tegen de gedachtes die zich opdringen aan ons, vanwege de heilige voorzichtigheid, en ons ook verzetten tegen het verzetten tegen het verzetten totdat wij in het ultra-verzet zijn aangekomen, dan pas zal de gnosis haar druk op ons verzwaren om zo een diepere ontmoeting met haar te hebben, om zo dieper in het heilige gevangenschap te komen. Wij mogen het boek Exodus dus op een nieuwe manier bekijken. De mens die bang is geworden voor zijn eigen ego en wil dat het ego sterft koste wat het koste zal snakken naar die heilige gevangenschap, want zo kan zijn ego hem niet meer misleiden.

12Maar hoemeer men hen onderdrukte, des te meer vermenigvuldigden zij zich en breidden zij zich uit, zodat men bevreesd werd voor de Israëlieten.

Het kruis maakt ons vruchtbaar. Alleen zo kan het zaad wortel schieten. De onderdrukking door de duivel wordt dus gebruikt om het volk van God groter te maken.

13Toen lieten de Egyptenaren de Israëlieten onder mishandeling werken;

In het Hebreeuws werden de Israëlieten behandeld met wreedheid. De Egyptenaren waren kwaadaardig naar de Israëlieten toe. De Aramese grondtekst gebruikt het woord s'bd, wat niet alleen betekent dat de Israëlieten tot slaaf werden gemaakt, maar ook sexuele mishandeling betekent en sexuele dwangarbeid. De Israëlieten werden onder zware geboortebeperving gesteld. Zij moesten Egyptische vrouwen bevruchten, en Israëlitische vrouwen werden bevrucht door Egyptische mannen opdat zij draagmoeders werden voor de Egyptenaren. S'bd komt van het

Egyptische s'bd, de zaad-offering. Er gaat dus ook iets heel duisters schuil achter de Israelitische sabbath, de rustdag of dag van verzoening. In de shabath wortel betekent het niet alleen rusten, maar ook vernietigen, uitroeien.

14Ja, zij maakten hun het leven bitter door harde slavenarbeid met leem en tichelstenen en door allerlei arbeid op het veld – alle werk, waartoe zij hen onder mishandeling als slaven gebruikten.

Farao die de lasten verdubbeld wanneer wij ons tegen het systeem verzetten is een beeld van de gnosis die dieper in ons doordringt wanneer wij toetsen. Het is een allegorie. We hoeven niet altoos en eeuwig met botte en doffe drama te leven. We mogen de diepte ingaan en het een kwartslag draaien. Als de Egyptologie de druk op ons verdubbelt, dan is dat voor onze eigen bevrijding. Het is ter verdieping, en de gnosis komt ons tegemoet als we in het toetsen ons tegen alles wat op ons afkomt heilig verzetten.

In het Aramees staat er dat de Israëlieten werden gedwongen tot dienst in de religie van Egypte (pulhana : werk, aanbidding).

15Ook beval de koning van Egypte de vroedvrouwen der Hebreeuwse vrouwen, van wie de een Sifra heette en de ander Pua:

Hier komen we het dieptepunt van de s'bd, van de geboortebeperving en sexuele onderdrukking tegen, namelijk dat alle jongetjes uitgerooid moeten worden. Sifra, haar naam betekent duidelijkheid, uitleg, als de exegese, wat ook weer de allegorische, dualistische diepte van dit stuk zal laten zien. Pua betekent het briljante, het volkomene. De namen zijn dus zorgvuldig uitgekozen als een inwijding in de mysterieën, wat telkens weer in het Aramees benadrukt wordt. Deze stukken zijn niet letterlijk, maar tonen een geheim pad voor hen die daarvoor klaar zijn.

16Wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen bij de bevalling helpt, dan moet gij goed toezien bij de verlossing; indien het een zoon is, dan moet gij hem doden, maar indien het een dochter is, mag zij blijven leven.

Egypte wilde zo de Israelitische nationaliteit verbreken, want er zouden zo geen mannen meer bijkomen, zodat het volk zou uitsterven, maar Egypte wilde dus in wezen het volk Israel assimileren, in zich opnemen.

17De vroedvrouwen echter vreesden God en deden niet wat de koning van Egypte haar gezegd had, maar lieten de jongens in leven.

De vroedvrouwen waren de Hyt, Hiti, in het Aramees, wat ook weer terugwijst naar het amazone volk, de Hiti. Omdat zij de jongens in leven lieten werden de jongens opgevoed in slavernij. Jakob werd tot Egypte geleid, met alle stammen, waar zij werden gevoed aan Haar borst om van de hongerdood te ontsnappen, sinds er een enorme hongersnood was in het land van Israël. In de Amazone theologie was dit de borst van Hiti, een amazone stam. Symbolisch was dit drinken ook een verdrinken. In de Amazone Mythologie was er de rivier van het verdrink-offer waar de Hiti-amazones leefden. De verdrinking is een symbool van de wedergeboorte en ook de vertaling, als een beeld van het sterven van het ego waardoor de mens tot hoger inzicht komt. De 'verdrinkingsdood' betekent iets diep in het hart en het verstand laten zinken, als het ontwaken tot de juiste betekenis. Verdrinken mag dus niet letterlijk genomen worden, maar is een metafoor voor vertaling, het begrijpen. De mannelijke zuigelingen werden symbolisch 'verdrongen', wat een beeld is van de opvoeding. Zij kwamen tot een diepere gewaarwording in de baarmoeder waarin zij

'verdrongen.' (Bilha I, 30:4-6)

Nederland was in een soort van Egyptische ballingschap terecht gekomen door het Spaanse wereldrijk, wat de Europese weerspiegeling was van de amazone Hiti stam. Dit is dus een allegorie van de wederopvoeding.

18 Toen ontbood de koning van Egypte de vroedvrouwen en zeide tot haar: Waarom hebt gij dit gedaan en de jongens laten leven?

In het Hebreeuws : Waarom hebt gij dit offer gebracht ? (asah)

19 En de vroedvrouwen zeiden tot Farao: De Hebreeuwse vrouwen zijn niet als de Egyptische; zij zijn sterk: voordat een vroedvrouw bij haar komt, hebben zij al gebaard.

Het 'binnenkomen' is in het Aramees het penetreren van de geheime leer. De vroedvrouwen, de Hiti, waren de inwijders hiertoe.

20 En God deed de vroedvrouwen wel; het volk vermenigvuldigde zich en werd zeer talrijk.

In het Aramees versierde God de Hiti, vroedvrouwen.

21 En daar de vroedvrouwen God vreesden, gaf Hij haar ieder een gezin.

In het Aramees kan het ook een literair werk betekenen in plaats van gezin.

22 Toen gebod Farao aan zijn gehele volk: Werpt alle jongens die geboren worden, in de Nijl, maar alle meisjes moogt gij laten leven.

Wij zijn omringd met ironie, als onderdeel van de esoterie. Farao verdrong de kinderen, zoals in het Nieuwe Testament het ego verdrongen moet worden in de doop. Het hele farao verhaal is daar dus een ironie van. In de diepte is het het ontwaken, het komen tot het oneindige en eeuwige bewustzijn. In de Indiaanse mythologie was de baarmoeder een beeld van het "verdrinken" van de man "opdat hij visioenen zou zien". In het elfde uur van het Egyptische boek der poorten zien we de godin BS in menselijke vorm zitten naast de godin Sekhmet met een leeuwenhoofd. BS is 'Zij die verdrinkt', als de verdrinkgodin. BS is de wortelwaarde van Bast, de oorlogsgodin en de slachtgodin. B-S, B-SA is in het Egyptisch ook 'de voet, het fundament, van kennis, gnosis', waarvan de bijbel zegt : 'De Vreze des Heeren is het begin, het fundament, van kennis.' Zowel de Farao als de amazones wierpen zuigelingen van het mannelijke geslacht in de rivier, maar dit is in de oude talen slechts symbolisch. In het Egyptisch betekent HERP niet alleen verdrongen worden, maar iets diep in het hart en het verstand laten zinken.

De K is niet alleen de verdrongene, maar ook de juiste betekenis. Verdrinken mag dus niet letterlijk genomen worden, maar is een metafoor voor vertaling, het begrijpen. De mannelijke zuigelingen werden symbolisch 'verdrongen', wat een beeld is van de opvoeding. Zij kwamen tot een diepere gewaarwording in de baarmoeder waarin zij 'verdrongen.' Hiervan is Mozes een beeld, wat in de mythologie van Nod Abraham is, als de ware betekenis van de dag des oordeels. In boek 22 van de Koran, het Gaan door de Nacht, staat dat op de dag des oordeels iedere vrouw haar zuigeling zal vergeten.

De AB, UB, B, wordt in de christelijke bijbel aanbeden als de Vader, terwijl dit in het Egyptisch de voet is, de Ubast, de heilige leeuw, de oorlogsgodin van Noord-Egypte. Zij leidt tot de poel des levens. Zij verandert water in wijn. De Ubast, Bast, de B-ST, is de voet van ST, de voet van de wildernis, als de poort tot de onderwereld, een poort van grote gnosis. Ook Zij is een nachtgodin, de godin van de middernacht, het achtste uur. Zij jaagt in de duisternis. In die zin is Ubast, Bast, de ware god, godin, van de Israëlieten. In het Egyptisch kunnen woorden van voren naar achteren of van achteren naar voren worden geschreven, zoals bijvoorbeeld het woord ab kan ook weer als ba geschreven worden, wat ziel betekent, of luipaard, de afdalende of ingewijde ziel. Ook Jehovah betekent de afdalende of afdaling in het Hebreeuws. God betekent dus 'diepte'. Het is niet zomaar een persoon, maar een principe. De patriarchie van alleen maar vaders is dus een grote misvertaling geweest.

De oude adem moet sterven, zodat de nieuwe adem kan opstaan. Dit gebeurt in de diepe wateren van de moederschoot, waar de ziel verdrinkt, en zo opnieuw wordt gevormd. Osiris was hier een beeld van als de verdrinkene. Ook zien we dit terug in de krokodillengod Sebek. Dit werd ook door een nekketen uitgebeeld. Sebek staat voor sheb, nekketen, en agiu, verdrinken, oftewel sheb-agiu, in het Egyptisch. De bak, bag wortel betekent inzicht, en de bka wortel betekent de morgen. In het Romeinse rijk werd dit tot Bacchus, de god van dronkenschap, en werden de rijke wortels weggekapt. In de diepte gaat het hier dus om de heilige verdrinking die door inzicht tot een heilige dronkenschap leidt, door het sterven van het ego.

29. Exodus 2

1Een man uit het huis van Levi huwde een Levitische vrouw;

De stam Levi is verbonden aan het offer. De man, de 'esh (iysh) van het offer (verdrinking) wijst in de Egyptologie terug op de Hesi of Hesu, de gezegende dode die ondanks zijn zonde toch uitverkoren was door Osiris of de godin van de onderwereld, om zo binnen te gaan in het hiernamaals. De Egyptische HES-wortel betekent 'verdrinken', 'verdrongen worden', wat symbolisch is voor het sterven aan jezelf om zo tot ontwaking tot begrijpende kennis te komen, waar ook de waterdoop een beeld van is. De onreine, vervuilde ziel in de onderwereld komt tot de poort van de godin, en wordt of verworpen, of aangenomen, gebaseerd op een test. De HES is een lied, een spreuk (hesi) tegen de duivelse machten van het water. Dit lied is een lofzang tot de godin. Zo krijgt de ziel toegang tot haar melk, tot Hesa, de godin van de verdrinkenen. De ziel wordt door het touw van Hesa uit het water getrokken. Dit zijn ook wortels van Ezau (suw, Aramees) die van de rode soep moest drinken om aan zichzelf af te sterven, om tot het tranendal te komen. Drinken is een beeld van de verdrinking. Hss, hs, is in het Aramees paranoia en intelligentie, oftewel de vreze des Heeren die tot inzicht leidt.

2deze werd zwanger en baarde een zoon. Toen zij zag, dat hij voor iets groots bestemd was, verborg zij hem drie maanden lang.

In het Aramees (en Hebreeuws) staat er dat zij een visioen zag waarin zij de grote dingen zag die door hem zouden gebeuren. Aramees : hzy, hsi, hs. Hebreeuws : ra'ah. Het is het visioen wat

ontstaat in de heilige verdrinking, het sterven aan het ego. Hs is het onderscheidingsvermogen.

3Maar langer kon zij hem niet verborgen houden; daarom nam zij voor hem een biezen kistje, bestreek het met asfalt en pek, legde het kind erin en zette het in het riet aan de oever van de Nijl;

Besmeren met asfalt en pek is in het Hebreeuws ook het gisten van wijn, de dronkenschap, als een beeld dat Mozes stond voor de extase van het inzicht wat na de heilige verdrinking voortkwam, als een rood visioen. De oever van de Nijl is in het Aramees de taal van de Nijl (sepa, septa), oftewel de Egyptologie waarin dit rode visioen te vinden is. Het Hebreeuws is namelijk nergens zonder de context van de Egyptologie die alles op diepte verklaart.

4zijn zuster ging op enige afstand staan om te zien, wat er met hem gebeuren zou.

Hebreeuws : om te onderscheiden (yada).

5Toen kwam de dochter van Farao om in de Nijl te baden, en intussen wandelden haar dienaressen langs de Nijl; zij zag het kistje in het riet en zond haar slavin om het te halen.

Dit is een beeld van dat het Hebreeuws niet verstaan kan worden zonder het Egyptisch, die de Hebreeuwse moedertaal is, naast het Aramees. Alleen de Egypto-Hebreeuwse exegese kan tot zo'n diepte leiden dat het de heilige dronkenschap van inzicht brengt.

6Toen zij het open deed, zag zij het kind, en zie, het jongetje schreide, zodat zij medelijden met hem kreeg en zeide: Dit is een Hebreeuws kind.

Zij hielp Mozes als een vroedvrouw, een Hiti, bij de wedergeboorte. Zij nam hem uit het water als de verdrinken Osiris die was wedergeboren. In de Egyptologie werd Osiris namelijk gelokt tot een kist, en toen hij erin was werd de kist verzegeld en in de Nijl geworpen.

7Toen zeide zijn zuster tot de dochter van Farao: Zal ik voor u uit de Hebreeuwse vrouwen een voedster gaan roepen, om het kind voor u te zogen?

Het was niet de bedoeling dat Mozes zuiver Egyptisch zou worden. Het ging om de Egypto-Hebreeuwse link.

8En de dochter van Farao zeide tot haar: Ja. Toen ging het meisje de moeder van het kind roepen.

In het Aramees moest Mozes verbonden worden met de hoofdstam van de wijnstok, een rituele liturgie.

9En de dochter van Farao zeide tot deze: Neem dit kind mee en zoog het voor mij, dan zal ik u het u toekomstige loon geven. Daarop nam de vrouw het kind mee en zoogde het.

Het kind wordt alleen in bruikleen gegeven, en moet daarna weer terug naar degene die hem wedergeboorte heeft gegeven.

10En toen het kind groot geworden was, bracht zij het naar de dochter van Farao; en hij werd door haar als zoon aangenomen, en zij noemde hem Mozes, want, zeide zij: ik heb hem uit het water getrokken.

In het Aramees staat : toen het kind in getal groeide (rby). In het Aramees was Mozes niet de enige die door de dochter van de Farao gered werd en veilig gesteld, maar ook vele anderen, en toen het getal vol was werd hij gebracht tot de dochter van de Farao.

11In die tijd, toen Mozes groot geworden was, ging hij uit tot zijn broeders en lette op hun dwangarbeid; toen zag hij, hoe een Egyptenaar een Hebreëër, iemand van zijn broeders, sloeg.

Mozes wordt in het Aramees ook een stam genoemd van grote getale tot het punt dat het een stam was van de meerderheid (rby), onder de hoede van de dochter van de Farao. Maar dit waren dus eerst allemaal kinderen. Het begon als een kinderstam van hen die van de verdrinkingsdood zijn gered door de dochter van de Farao. De stam groeide op, en werd groot, en kwam in opstand tegen de slavendrijvers. In het Aramees werd de Hebreëër niet noodzakelijk geslagen, maar hem werd iets onthouden. Ook kan het betekenen dat de Hebreëër gestoken werd, of zelfs gedood (mh').

12Hij keek naar alle kanten, en toen hij zag, dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hem in het zand.

Mozes is dus zowel een persoon als een hele stam.

13Toen hij op een andere dag uitging, zie, daar waren twee Hebreeuwse mannen aan het vechten, en hij zeide tot de schuldige: Waarom slaat gij uw naaste?

De stam stond ook op tegen onrechtvaardigheid in hun eigen volk.

14Deze echter zeide: Wie heeft u tot overste en rechter over ons aangesteld? Denkt gij soms mij te doden, zoals gij de Egyptenaar gedood hebt? Daarop werd Mozes bevreesd, want hij dacht: Voorwaar, de zaak is bekend geworden.

Hier komt de stam tegenover verraders binnen hun eigen volk te staan.

15Toen Farao van deze zaak hoorde, trachtte hij Mozes te doden, maar Mozes vluchtte voor Farao en zocht verblijf in het land Midjan.

Farao wilde de kinderstam doden, onthoofden (Aramees), of ze in een coma krijgen, maar de stam vluchtte naar M-dn (Aramees), de wet (Egyptisch) van de exegetische (dn).

16Daar zat hij neer bij een bron. De priester van Midjan nu had zeven dochters; zij kwamen juist water putten en vulden de drinkbakken om de kudde van haar vader te drinken.

Soms is het beter te vluchten en de exegetische diepte in te gaan.

17Er kwamen echter herders, die haar verjoegen, maar Mozes stond op en kwam haar te hulp en drenkte haar kudde.

In het Aramees moest de Mozes stam het ontmantelen. Er is ook een strijd gaande om de exegetische. In het Aramees gaat het hier om een zwangere vrouw die baart. In het Hebreeuws is de Aramese ontmanteling van de exegetische de 'yasha', wat men verpersoonlijkt heeft tot Yeshua in het latere christendom, maar wat dus oorspronkelijk een principe was wat metaforisch in het Aramees werd

voorgesteld als een barende vrouw.

18 Toen zij bij haar vader Reüel gekomen waren, zeide deze: Waarom zijt gij vandaag zo spoedig terug?

Reuel betekent een relatie hebben met God, wat ontstaat in de diepte van de exegese.

19 Zij antwoordden: Een Egyptenaar heeft ons geholpen tegen de herders en bovendien volop voor ons geput en de kudde gedrenkt.

In het Hebreeuws wordt het ook duidelijk dat de aanvallen van de herders sexueel waren naar de vrouwen toe, gezien het woord 'yad' wordt gebruikt, wat mannelijk geslachtsdeel kan betekenen, en waarvan de Mozes stam hen redde.

20 Hij zeide tot zijn dochters: En waar is hij? Waarom hebt gij die man achtergelaten? Nodigt hem ten eten.

Ook eten is weer een beeld van de exegese.

21 En Mozes bewilligde erin bij de man te blijven, en deze gaf zijn dochter Sippora aan Mozes.

Dit wordt extra duidelijk in het Aramees waarin staat dat Mozes erin toestemde bij hen te studeren (ytb). Zippora betekent vroeg weggaan en cirkelen, wat belangrijk is in de exegese.

22 Zij baarde een zoon en hij noemde hem Gersom, want, zeide hij: ik ben een vreemdeling geworden in een vreemd land.

De exegese leidt tot onbekend gebied om tot een onbekende te worden. Gersom betekent ook balling in de Hebreeuwse worteltekst.

23 In die lange tijd stierf de koning van Egypte; en de Israëlieten zuchtten nog steeds onder de slavernij en schreeuwden het uit, zodat hun hulpgeroep over de slavernij omhoog steeg tot God.

Bij het sterven van de farao stierf er een stuk collectief ego, waardoor er ook een stuk individueel ego stierf bij hen, en hun gebeden kwamen tot God.

24 En God hoorde hun klacht en God gedacht aan zijn verbond met Abraham, Isaak en Jakob.

Verbond is beriyth in het Hebreeuws, wat in de worteltekst scheppen door verdiepen betekent, wat een beeld is van de scheppende kracht van de exegese.

25 Zo zag God de Israëlieten aan en God had bemoeienis met hen.

In het Aramees heeft God contact met het volk door visioenen. God ziet de mens door visioenen.

30. MOEDER BABYLON

1. Zij is de grote, aangesteld over de maatschappij.
Zij heeft de angst uitgebant en een nieuwe angst gebracht.
Dit is een heilige angst, geen vleselijke.
Dit is voorzichtigheid, geen overmoed.
2. Zij zal zaligen, allen die haar zoeken.
Zij zal zich laten vinden in Haar woord.
Zij staat op haar strijdswagen en roept.
Zij staat tussen het riet op de dag van het grote oordeel.
3. Vertel uw moslim broeder dat de jihad geestelijk is, opdat u in vrede zult leven,
Als hij wijs is weet hij dat zelf al.
Onderwijs de moslims in liefde en laat u onderwijzen in de metaforische diepte van hun religie.
Want zie, God is één.
4. Hef het zwaard niet tegen elkaar op, maar zoek naar overeenkomsten,
En daar waar u in mening verschilt, zoek daar naar diepte.
5. Er is een grote dag waarop alle religies samengevoegd worden, want zie, het zijn slechts
verschillende talen over dezelfde dingen. In diepte zijn zij allen één.
6. Leer uw moslim broeder wat de ware jihad is, namelijk de exegese.
7. En de christenen hebben Haar overmatig en overmoedig gedemoniseerd. Leer hen dat alles een
dualiteit is. Eenzijdigheid is het grootste kwaad, en leidt tot een letterlijke en materialistische oorlog.
8. Keert weder tot uw moeder Babylon. Keert weder tot Haar, opdat gij niet door Haar uitgewist
wordt. Niemand kan tot Haar heilige berg komen dan hij die voor de waarheid in andere religies
pleit. Wanneer gij oordeelt, ga hierin niet te ver, maar wees ook geen advocaat van het kwaad.
Beiden zullen niet op haar heilige berg komen.

31. MOEDER BABYLON II

1. Gewillige sex verslaafden kunnen niet tot Haar komen, want zij hebben de gnosis veracht. Er is een groter leven dan sex. Alles heeft diepte nodig. Grijp niet zomaar naar uw wapens en uw pillen, maar ga de diepte in als u wilt leven. Zo niet, dan bent u al levende dood, als een illusie, en u zult wegvagen in vergetelheid.
2. Uw lichamen zijn vervloekt, en uw tepels zijn vervloekt. Uw sex is vervloekt. Strijd dan tegen de begeertes van het leven, en laat hen u niet overnemen. Strijd om in te gaan, want de poort ten leven is eng, en het pad is smal, en weinigen zullen ingaan.
3. Wanneer gij discipelen van sex maakt, dan leidt het u tot de dood, en u maakt hen nog wel erger dan uzelf. Eens zullen zij zich tegen u keren.
4. Het leven is dan een code. Kom tot de hogere codes. Laat het letterlijke gaan, en al uw lagere harmonieën. Durf weer heilige fouten te maken, en de heilige zonde te doen. Laat de kerk en de voorschriften der farizeeërs uw leven niet besturen. Laat uw eenzijdigheden los, en uw overmatige oordeel, want ziet, gij zijt eigengerechtig, en het leidt tot de dood.
5. Uw Moeder Babylon roept vanuit de wildernis. Het pad tot Haar is opengebrandt. Daartoe was al het vuur in uw leven. Laat het niet nog een keer dichtgroeien.
6. Zij staat op haar strijdswagen. De ware strijd is onder de huid. De ware strijd is tegen uzelf. Disciplineer uzelf dan, tuchtig uzelf, en houd uzelf in bedwang.
7. U kent de weg, moeder Babylon, door deze wildernis. U kent de Indische cobra's van snelle zelfvergoddelijking en New Age die velen misleiden en trekken naar hun hollen. De demonologie is de enige weg.
8. Trek ons uit de hollen van onverschilligheid.

32. MOEDER BABYLON III

1. Dank u dat u gekomen bent, om ons te leiden door de wildernis.
2. Leert dan uw hindoe broeder het pad van de demonologie, opdat hij zal ontkomen aan de Indische cobra's.
3. Verhindert de kinderen niet om binnen te gaan. Voor hen is het koninkrijk der hemelen, zij die de moeder volgen.
4. Welke moeder zullen wij dan volgen ? Moeder Babylon, want zij kent het pad van de demonologie.
5. Zij die afwijken worden gegrepen door de Indische cobra's en worden als hen.
6. De Indische cobra's hebben een afkeer aan het heilige onderwijs. Altijd draaien zij. Altijd zijn zij onverschillig en ontkennend.

33. MOEDER BABYLON IV

1. Moeder Babylon staat op de kop van de Indische cobra. Haar voet is op zijn nek. Weldra vermorzelt zij het.
2. Hierom is er verheuging in de hemelen.
3. Hierom vieren de hemelen feest.
4. Een groot strijdster is opgestaan.
5. Zij hebben haar niet kunnen tegenhouden.
6. Waarom zou u haar daarom niet volgen ?
7. Zij heeft grote gnosis in haar manden.
8. Waarom zou u niet naderen tot haar tent ?
9. Zij heeft het kwaad overmeesterd.
10. Waarom zou gij niet tot haar knielen, gij die altijd rechtop staat ?
11. Gij bent moe, en gij hebt een schip nodig om niet voor eeuwig weg te zinken in de golven.
12. Oh, gij hebt geen redder nodig ? U kunt het niet alleen. Gij hebt de gnosis nodig, de eeuwige wetten van de natuur.
13. Zeg daarom tot uw atheïstische broeder : 'Diepte is God. Wanneer gij diepte hebt, hebt gij God. Wanneer gij diepte hebt, hebt gij een redder. Een goed oorlogsvoerder kent strategie. Als gij strategie kent, kent gij God.'
14. En zeg dan tot uw atheïstische zuster : 'Wijsheid is God. Als gij wijsheid hebt, hebt gij God. De dwaas die de wijsheid in zijn hart veracht is de daadwerkelijke goddeloze, ook al belijdt hij honderden goden in zijn kerk. Als gij wijs bent, bent gij waarlijk zuster.'
15. En Moeder Babylon zal alle religies verzamelen in Haar manden, en alles ziften. Zij zal Haar manden nemen tot Haar heilige berg en zij zullen het kwaad niet meer leren.

34. MOEDER BABYLON V

1. En er zal een dag zijn tegen de Indische cobra's. Alles wat hoog is zal verlaagd worden, en alles wat laag is zal verhoogd worden. De bergen zullen tot dalen worden, en de dalen tot bergen.
2. En moeder Babylon zal tronen in heerlijkheid. Ziet dan, de Israëlieten hadden zoveel volkeren verdreven uit hun landen, maar zij zullen allen verzoend worden.
3. En gij zult tot uw Joodse broeder zeggen : Alle schanddaad die is opgetekend zal onderhevig zijn aan Haar exegeese.
4. En tot uw Joodse zuster zult gij zeggen : Nu bent gij verzoend met de getrouwen, want zie, zij hebben de diepte niet geschuwd. In de diepte leiden alle wegen terug tot haar, tot dat wat er in Babylon gebeurde, waar de volkeren werden verscheurd omdat er een toren werd gebouwd van snelle zelfvergoddelijking zonder de regels daartoe in acht te nemen. Ja, zij bouwden een toren van Indische cobra's.
5. En er zal verzoening zijn wanneer deze toren door moeder Babylon geheel zal zijn verwoest.
6. Keer daarom terug tot Babylon, waar gij delen van u liet liggen.

35. MOEDER BABYLON VI

1. De Indische cobra spreekt en draait, om het gif van misleiding en onverschilligheid te spuwen. Maar ook Moeder Babylon spreekt. Kies dan heden wie gij dienen zult.
2. Zo komt gij er ook voor uit of gij het kwaad dient of niet.
3. Zij staat aan het begin van het pad der wildernis met een touw.
4. Waarom laat gij u niet binden ?
5. Het kwaad staat aan het begin van het pad van de stad. Gebonden kwam gij ter aarde.
6. Wie leidt dieper ? Kies dan tussen de twee gebondenheden. Bent gij dan gebonden tot de Indische cobra, of tot de wet ?
7. Moeder Babylon schiep de wet, maar omdat gij van de wet afweek, raakte gij verscheurd.
8. Gij bouwde uw toren tot de goden van sex. Maar slechts eenzaamheid oogste gij. Is het leven niet slechts een zucht ? Zo is sex ook slechts een zucht. Wilt gij de wet of de snelle, valse genade ?
9. Draait gij dan mee met de Indische cobra ? Snel zult gij niet meer draaien. Voordat u het beseft is uw leven afgelopen.
10. Zij die op de dromen van de Indische cobra's bouwen komen bedrogen uit.
11. Uw Moeder Babylon staat aan het begin van het pad der wildernis met een touw.
12. Maar gij hebt een ander touw gegrepen. Gij houdt de staart van de cobra vast.

36. MOEDER BABYLON VII

1. Kom tot Haar tabernakel, waar het voorhangsel is gescheurd.
2. En haar tabernakel is een wildernis tocht.
3. Zij schiep de stammen aan de zee, en zij leerde hen schepen te bouwen, architectuur en literatuur.
4. Zij groef de rivieren in de wildernis, en gaf hen namen.
5. Zij leidde hen ver weg, en bracht hen tot de geheimen van de duisternis waar Zij hen inwijdde.
6. Zij leerde hen de natuur kennen, en gaf hen dromen en visioenen.
7. Zij leerde hen de demonologie. Ook leerde Zij hen de interpretatie van dromen en tekens. Zij leerde hen de exegese van het leven. Zij gaf hen geschriften die hen hielpen Haar te volgen, maar ook waren die er om hen te testen.
8. Zij gaf hen woningen op palen in de zee en in rivieren, en gaf hen overzicht over de rivieren.
9. Zij gaf hen grote vruchtbaarheid, en grote onderscheiding.
10. Zij gaf hen oorlogsdansen en rituele verf patronen.
11. Zij gaf hen profetie en diepte.
12. Zij gaf hen inzicht, wijsheid en grote kennis.
13. Waarom zoudt gij dan niet naar Haar luisteren ?
14. Laat uw afgoden los en keer weder tot Haar.
15. Wanneer gij een rivier van Haar verwijderd bent, zwem terug over die rivier. Wanneer gij een wildernis van Haar verwijderd bent, ga terug door die wildernis tot Haar.
16. Laat alles achter om Haar te volgen, want alles zal toch in vuur vergaan.

37. MOEDER BABYLON VIII

1. Zij spreekt diep, niet oppervlakkig.
2. Zij spreekt metaforisch en cryptisch, niet letterlijk.
3. Zij spreekt met nuances, maar in raadselen, in Haar heilige taal.
4. Spreekt daarom ook in Haar heilige taal, en verzoen de volkeren.
5. Zij die de stilte niet zoeken kennen Haar niet. Zij die zichzelf niet voor Haar vernederen hebben Haar nooit gezien.
6. Zij die alles publiekelijk willen en niet in het verborgene tot Haar komen kennen Haar niet.
7. Zij die het licht verkiezen boven de duisternis willen niet sterven aan hun ego. Zij dromen de dromen van de dwazen.
8. Uw Moeder is duisternis. Laat uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet.
9. Het ware licht is het licht van diepte.
10. Weet gij dan niet dat duisternis het licht zuivert en kanaliseert ?
11. Oh, grote leugen verbergt in licht.

38. MOEDER BABYLON IX

1. De verafgoding van sex in plaats van kennis heeft velen ten val gebracht.
2. Zij bouwden een toren van sex, maar kwamen niet ver.
3. Ter aarde werden zij geworpen en zij werden door elkaar verscheurd.
4. De verafgoding van sex heeft oorlog ten gevolg.
5. Maar zij die diepte begeren heb Ik opgenomen.
6. Lange tijd zijn zij beproefd, want zij waren verdwaald en er was geen plaats voor hen in de herberg.
7. Ik doe hen dromen dromen en laat hen gezichten zien.
8. Ik doe hen aankomen aan mijn kusten, en geef hen woningen op zee en op rivieren.
9. In woestijnen en wildernissen zal ik hen laten komen tot de bronnen van Mijn melk.

39. MOEDER BABYLON X

1. De afgodendienaars hebben een letterlijke god neergezet om andersgelovigen mee te onderdrukken. Maar Moeder Babylon is abstract.
2. Wie niet alles achter zich laat om Haar te volgen is Haar niet waardig. Laten de doden de doden begraven.
3. Laten de hebzuchtigen voor de hebzuchtigen zorgen. Ziet dan, mesten zij elkander niet vet voor de slacht ? Laten de slagers de slagers afslachten.
4. Ziet dan, wat hebt gij van node ? Het enige wat u nodig hebt is Haar te volgen.
5. Zij wandelde dan op aarde, maar ziet, gij wilde het niet weten.
6. Dit is Haar heerlijke evangelie, opdat een ieder die Haar volgt zalig wordt.
7. Zie, wat betekenen die woorden eigenlijk ? Ziet, zij zijn allereerst zwaar duister, want zij kam tot de aarde en werd verkracht en moest als slaaf Haar verkrachters dienen. En ziet, Zij werd in de zee geworpen, maar Zij overwon de zee, en wandelde op de zee, en voer ten hemel.
8. En Haar kracht is in de opstanding uit de golven, waar Zij verdronk.
9. En deze kracht is ook met Haar volgelingen, maar het is geen aardse, vleselijke kracht.
10. Niet door geweld, noch door gezag, maar door diepte.
11. Zij zal de aarde geven wat de aarde toebehoort.

40. MOEDER BABYLON XI

1. Hierom moet het ego van de mens sterven in de zee, om in Haar op te staan.
2. Er is niets wat een mens kan doen zonder Haar.
3. De zee is daarom de baarmoeder van de mens.
4. En zo moeten wij ook de verkrachting dragen met Haar als een kruis.
5. Het is een brandend kruis wat tot de zee leidt.
6. Zoveel vrouwen aan brandende kruizen. En dit is tegelijkertijd een kruis van stilte en van zwijgen.
7. De mens moet Haar tranen ontvangen en Haar wet, Haar twee dochters.
8. Want toen Abraham Babylon verliet nam hij een mannelijke god uit het godenstelsel en maakte die tot vader, en de moeder werd verworpen.
9. Keer daarom weder tot uw moeder. U kunt alleen wederkeren door Haar tranen en wet te ontvangen, haar twee dochters.
10. Het christendom heeft alles vermannelijkt, en daarom is er grote oorlog op aarde.
11. En wanneer alles wordt vermannelijkt, wordt ook alles verletterlijkt en verdicht.

41. MOEDER BABYLON XII

1. Dit is het heilige evangelie waardoor de cirkel wordt rondgemaakt. De mens gaat weer terug naar

daar waar het fout ging om terug te komen tot de tranen van Moeder Babylon, want aan Haar werd onrecht gedaan.

2. Want zij bouwden een toren van het mannelijke om te heersen over het vrouwelijke. Het was een toren van verderf.
3. Deze toren van trots zorgde ervoor dat de volkeren verscheurd werden en dat er geboorte werd gegeven aan het valse vrouwelijke.
4. Keer daarom weder tot het ware vrouwelijke, en uw ware moeder, en komt tot haar tranen in haar kruiken, in de diepte van de aarde.
5. Hebt gij Haar engelen gezien ? Zij dragen Haar tot Haar troon.

42. DE TWEE DOCHTERS

1. Doet dan aan Haar wapenrusting opdat gij stand houdt in de dagen van het kwaad.
2. Doet dan op de helm der zaligheid, de helm van haar tranen, opdat uw verstand geheiligd blijft.
3. En doet dan aan het pantser van de exegese, het pantser van haar tranen, en heft daarbij op het schild van de waarheid, het schild van haar tranen.
4. En heft daarbij op het wapen van haar wet.

43. DE INRICHTING

1. U geeft tranen van kennis, en tranen van onderscheiding, en u richtte de tranenwanden op om de hemelen te onderscheiden. En u gaf uw tranenvuur om te zuiveren en op te bouwen. Ja, zij bracht grote nuance.
2. U gaf uw tranen om te delen, maar de mens wilde Uw tranen niet, en zij bouwden schuilplaatsen tegen Uw tranen. Zij wilden niet delen.
3. Maar daarom werden uw tranen tot grote woede en tot hagel om deze schuilplaatsen te doorboren. Ziet, de mens is onder Uw grote toorn.
4. En grote toorn zal op de aarde komen, en hagel zal de schuilplaatsen verwoesten, en de mens zal open en bloot voor u staan om rekenschap af te leggen van zijn daden.
5. Ziet, zij hebben het evangelie van uw tranen verworpen en bouwden een gruwel.
6. Zij bouwden een toren van geweld tot de hemel, maar alleen uw tranen bereiken de hemel, als een machtige rivier.
7. En zo zal het regenen op die dag wanneer gij wederkomt, wanneer gij zult opnemen allen die uw tranen dragen. En gij zult hen opnemen in grote storm en bliksem. En de zee van uw tranen zal de tranenlozen overweldigen. Al hun hoge torens zullen voor hun ogen afbrokkelen. En het vuur van uw tranen zal hen verslinden.
8. Luistert daarom, oh mens, naar Haar evangelie van tranen, want Uw moeder laat niet met haar spotten. De tranenlozen zullen in rijen voor Haar staan, en Zij zal zeggen : 'Ik ken u niet. Gaat weg

van mij, gij onverschilligen.' En zij zullen geworpen worden in de buitenste gevangenissen en inrichtingen, daar waar ze anderen gevangen hielden.

44. DE EXEGESE

1. En de heiligen zullen in boxen en bollen zijn van Haar tranen, opdat zij afgezonderd zijn van hen in de stad die markt bedrijven met het evangelie. De markt zal vallen.
2. En de heiligen komen op de zee van haar tranen in vervoering, verafschuwd door de mensheid en onbegrepen door de mensheid.
3. En het schuim op de golven van haar tranen zal de heiligen leiden tot hemelse eilanden.
4. En de heiligen kennen het geheimenis van de zee, want het is de exegese die op en neergaat en die in vervoering brengt, tot een eiland.
5. Veracht daarom de golven van haar tranen niet, want het is uw diepte en het leidt u.
6. Oh, wonderbaarlijk evangelie in uw hand, wat uw mond zuivert en leidt. Ja, een wachter van de mond is Zij. Zij spreekt als de golven van de zee.

45. DE ZON VAN HAAR TRANEN

1. De exegese troont, en Haar troon is het verborgene.
Zij komt als golven vanuit de diepte van de zee om het publiekelijke te overweldigen.
Zij brengt in vervoering als een eiland.
Kent gij dan de zon van haar tranen ?
Zij is grote openbaring.
Tranen van vuur stort Zij op u neer.
2. Zij komt om huisvesting te geven. Zij vestigt door exegese.
Het vermindert, totdat het vermengt.
Het is het heilige zaad.

46. DE VIJAND

1. Ik ben in de zaadzee, waar ik mijn hersenen bedek met zaad als een zaadhelm, en mijn lichaam bedek als met een zaadpantser, en zo nader ik tot Haar.
Maar Zij heeft mij niet lief, want Zij is draaiende als de zon der tranen.
Ik moet minder worden opdat ik met haar kan vermengen.
2. Ik ben in de zaadzon, waar ik mijn zaadschild ophef en mijn zaadwapen, waar ik in vervoering raak, maar Zij heeft mij niet lief.
Ik ben Haar vijand.
Ik moet minder worden opdat ik met haar kan vermengen.
3. Zij is de eeuwige zaadzon, en de eeuwige zaadzee,
Zij die vermeerdering zien als de maatstaf en niet de vermindering zullen Haar nooit vinden.

47. NUANCE

1. Het zaad spuit door mijn hersenen, maar Zij is niet bij mij.
Haar eeuwige zaadzon sterft weg in de nacht, want ik moet verminderen.
Zij is bij mij als mijn hart niet meer klopt, als mijn ego is gestorven.
Dit is de ware exegeese.
2. In de nacht sluipt ze van me weg.
In de morgen is Zij niet meer.
Het zaad bedekt mijn hersenen als een helm, maar Zij is niet bij mij.
Zij is als de zon der tranen ver weg.
3. Zij draait altijd van mij weg, omdat ik moet minderen.
Een droom, een golf, en dan is het weg.
Het zaad bedekt mijn lichaam als een pantser, maar Haar stem hoor ik niet meer.
Ik moet het doen met dat wat ze me gaf.
4. En ook dat wordt steeds minder, totdat ik niets dan tranen heb, Haar tranen.
Zij is de zon der tranen, maar altijd ver weg.
Totdat Haar tranen rood worden als bloed en zwart als de nacht, en dan slaap ik.
En als ik dan droom, dan is het niet waar.
5. Het schuim op de golven brengt me in vervoering, maar waar ga ik naartoe ?

Haar rode stralen wekken mij in de nacht.
Het was, en het is niet, en zal niet zijn.
En dan vaagt Zij weer weg, en ik daal af in de nacht van tranen.

6. Ze is er niet, maar toch weer wel.
Haar Woord is een vaste koers,
Haar Wet een vaste waarheid.

7. En plotseling zie ik door alles heen,
Plotseling herhalen de rode stralen zich in mijn geheugen,
Om onderscheid te maken tussen hoofdstukken en verzen.

8. Ik droom, en alles wordt minder,
De bladzijdes worden omgeslagen,
En dan is er vermenging.

9. Het evangelie is als een dagboek,
En de dagen zijn maar echo's geweest van een dieper verleden.
Leiden zij u niet allemaal tot de boot van vermindering in de nacht ?
Geleid door de rode stralen, op weg naar de vermenging.

10. Het schip verging ergens midden onderweg en nu zijn we hier,
Op dit eiland begonnen we een nieuw leven,
Een strand van het verleden waar golven aankomen die ons zicht verdiepen.
Ik wacht op Haar, Zij die mijn wildernis is.

11. Rode stralen als vuur in mijn hoofd, als tralies van een boek,
Maar het is slechts het verleden.
De boot van het verminderen bedroog mij,
Ik beleefde alles anders.

12. Het overweldigde mij als de zee van tranen,
Maar bracht mij hier.
Mijn boot strandde, en dit strand is mijn verdere leven,
De wildernis in, om Haar te ontdekken.

13. Het was een boot van groot verlies,
Maar wat heb ik eigenlijk verloren, en wat heb ik gewonnen ?
Alles was anders op hoge golven.

14. Haar rode tranen zijn de eeuwigheid,
Diep als de exegeese,
En Haar zwarte tranen in de nacht, waren de nachtmerries die spraken.
En Haar groene tranen van de natuur zijn Haar nuance.

De Bilha IV - JANA

1. Filippi 1
2. Wesleyanisme
3. Moeder Afrika
4. Epilepsie
5. Paranoia
6. Scholastiek
7. Scholastiek II
8. Prediker
9. Galaten
10. Galaten II
11. Galaten III
12. Ikvuk - Het Boek van Nachtmerries
13. Amalekieten
14. Amalekieten II
15. De Verzoeking van Adam
16. De Achillen
17. De Honger
18. De Vrouw met de Witte Slippers
19. Het Verminderende Snoep
20. Demonologie
21. Ketura
22. De Rode Planeet
23. Godin van de Jacht
24. Godin van de Jacht II
25. Godin van Profetie
26. Gebed tot Isis
27. Gebed tot Nephthys
28. De Pelgrim
29. Gebed tot Serket
30. De Slingerplanten
31. Tolli
32. De Ziel van Drinbard
33. Logos
34. Het Ontwustzijn
35. Sobibor
36. Treblinka
37. Dagau
38. de hut van Sobibor
39. Sobibor's Terugkeer
40. Bamah en de zwarte hanen

41. Areta en de zwart-witte hanen
42. Het oog
43. Hebreeuwse
44. Irak
45. Irak II
46. Irak III
47. Irak IV

1. Filippi 1

1Paulus en Timoteüs, dienstknechten van Christus Jezus, aan al de heiligen in Christus Jezus, die te Filippi zijn, tezamen met hun opzieners en diakenen;

Er wordt hier iets geopenbaard, wat symbolisch een stuk naaktheid is wat de godin laat zien. Filippi is in de worteltekst de vrouw rijdende op het beest, oftewel haar ware natuur laat zien.

2genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.

In het Aramees is dit verbonden aan het adopteren van een zoon. Ook houdt het correctie in, tucht en opvoeding.

3Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk;

In het Aramees wordt het woordje 'amen' gebruikt, wat volharding betekent.

4immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap,

Paulus moet hongeren voor Filippi, voor de vrouw op het beest, de godin, in het Aramees.

5wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe.

De vrouwen op de beesten zijn in het Germaans de valkyries en de walkuren die de strijders die hard aan zichzelf gestorven zijn opnemen tot het Valhalla. Filippi, wat overigens al uit veel oudere gnostische geschriften komt en dus niet noodzakelijk christelijk is, werd in Germanië getranslitererd tot Felua, en later de Veluwe.

6Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.

De Veluwe is op zand gelegen bosgebied en natuur, zoals ook de vrouw op het beest op zand stond, en Johannes over het zand tot haar naderde. 'Zal dit ten einde toe voortzetten' betekent in het Aramees ook 'zal alles op zijn plaats zetten.' Het zand betekent de nuancering waardoor dit zal geschieden, het detail, de diepte, de samenhang.

7Zó van u allen te denken spreekt voor mij dan ook vanzelf, omdat ik u op het hart draag, daar gij allen, zowel bij mijn gevangenschap als bij mijn verdediging en bevestiging van het evangelie, deelgenoten zijt van de mij verleende genade.

Genade is in het originele Aramees de tucht-uitoefende opvoeding, verbonden aan het adopteren van een zoon. De genade is dus niet iets goedkoops of vrijblijvend, maar loon naar werken en de discipline van een studie. Het is de vrucht van de volharding in toewijding.

8God toch is mijn getuige, hoezeer ik met de ontferming van Christus Jezus naar u allen verlang.

Met de ontferming : vanuit de baarmoeder, in het Aramees.

2. WESLEYANISME

1. De alomtegenwoordigheid van God zorgt ervoor dat een mens daar niet van kan vluchten. En de mens zal nooit kunnen vluchten, want God is eeuwig. Zo wordt het hart van de mens besneden, en leert de mens God geheel lief te hebben. En zo worden ze gedragen tot de vrouwen borsten van God. Zo komen zij tot wijsheid en begrip. Zo zullen ze zeggen : 'Niet mijn wil, maar uw wil geschiede.' Zo kunnen zij aan zichzelf afsterven.
2. Zonder God kan de mens niets goeds denken en niets goeds doen. God, als wijze moeder, breekt de wil van een kind de eerste keer wanneer het opkomt. Hen wordt ingetogenheid geleerd en een diepe overtuiging. Rijkdom brengt geen geluk. Ze worden gehard in het liefhebben en dienen van de kennis. Hen zal geen pijn bespaard worden om hen dat te leren. Hen moet geleerd worden de leugen en de ijdelheid te haten en te verachten.

3. Moeder Afrika

1. Moeder Afrika droomt,
De watervallen, rivieren en zeeën stromen uit haar lichaam,
Zij brengt de genezing der volkeren.
2. Moeder Afrika heeft alles gedroomd,
En het emaneert als de zee,
En de mens heeft het niet bevat.
3. Zij heeft alles gedroomd,
En Zij brengt dromen tot de mens,
Om de mens tot Haar te leiden.

4. EPILEPSIE

1. Het waren slechts verhalen die ontstonden door spiegelingen, en het verminderde je.
2. Laat me alleen zijn, want hier eindigt de liefde. Hier wordt alles minder.
3. Waar liefde eindigt, alleen een ketting. Dit zijn de oorlogsboeken.
4. Zij trekken de kettingen strak, opdat er vermindering is, en de mens tot de kooien gaat.
5. Maar je moet een verhaal van twee kanten bekijken.
6. Dit zijn zeeën in zeeën, sieraden in sieraden, opdat de mens zal verlammen.
7. De mens is epileptisch. De mens is autistisch, altijd terugkerende tot zichzelf.
8. Mensen komen elkaar alleen maar tegen in het misverstand, door ongelukken en fouten.
9. De mens is opgesloten in oorlogsboeken.
10. Niemand wint en niemand verliest. Iedereen voelt de pijn van een nieuwe wereld die komt.

5. PARANOIA

1. Het vermindert het zicht, totdat het heeft geleid tot de traan in de nacht.
2. Het maakte hem lang en dun opdat hij door de dagen kon komen.
3. Alles vermindert, totdat het nacht is.
4. De sieraden verdunnen zich altijd, totdat ze trillen.
5. Accepteer de pijn, anders zal het wegvagen.
6. Zij hebben vele identiteiten.
7. Omdat hij vermindert komt hij op.
8. Alleen door paranoia kon hij dieper in zichzelf komen.

6. SCHOLASTIEK

1. Dus zij is naakt op haar strijdswagen,
want naaktheid is een metafoor van de openbaring,
Maar zij die haar zien zullen sterven.
2. En zij draagt een gesel om de volkeren te tuchtigen,
om dat wat goed is beter te maken,
en om dat wat niet goed is te vernietigen.
3. Dus zij is naakt,
Maar niemand heeft haar ooit gezien,
Want hoe kan gij haar zien en leven ?
4. Zij leeft in de woeste wildernis,
Als zij zich kleedt zal dit zijn met modder of bloed,
Met de huiden van haar vijanden.

7. SCHOLASTIEK II

1. Kunt gij uw speer opheffen zonder de traan ?
Kunt gij uw mes grijpen zonder de traan ?
Kunt gij zelfs één pijl schieten zonder de traan ?
2. Gij in de stad, ziet u dan uw geslachtsdelen als lust-objecten,
of als zintuigen van de jacht ? Oh, hoezeer zijt gij bedrogen.
3. Het zijn idiootse stieren die brootse idioten projecteren,
om af te leiden van de jacht.
4. Maar spreken deze tenten niet, de huiden van allang verslagen vijanden,
om af te leiden haar te dienen, de kennis, de filosofie, de scholastiek ?
5. Door hun huiden worden de zinnen afgeleid.

8. PREDIKER

1. De man leeft in honger.

Wat weet hij van de kastensystemen van de natuur ?

Worden zij niet geboren met ketenen om hun hals ?

Maar waar is zij die hem het leven gaf ?

2. Doelloos dwaalt hij rond, totdat hij anderen vind zoals hem,

Maar nog steeds doelloos zijn zij.

Maar hun kamp zal ingenomen worden door het grotere,

door de baarmoeder die hen roept.

Wat weten zij van de baarmoeder ?

3. Plotseling zijn zij in een heel ander leven.

Zie, in grote verwarring leven zij.

Zij zijn hulpeloos.

4. Zij willen dit leven niet, maar toch krijgen zij het.

Zij leven in groot onbegrip.

Zij zijn in dienst tot de baarmoeder die hen leven gaf.

5. Is er geen andere uitleg ? Dit is hun noodlot.

Zij leven voor dat wat hen leven gaf, want daarbuiten heerst de dood.

Dit is het eeuwige leven.

6. Zij leven voor en door dat wat hen leven gaf, eeuwig leven, en daarbuiten heerst de dood.

Kennen zij het mysterie van de dood ?

Uit dit mysterie kwamen zij voort.

Nu dromen zij.

7. Zij kennen niet het kussen van vrouwen. Zij weten niet wat het is, en zij realiseren het niet.

Zij zijn te ver weg in hun dromen.

De kus bracht hen tot de dood.

8. Dit alles hadden zij met het oog op wijsheid beproefd.

Zij wilden wijsheid verwerven, maar zij bleef onbereikbaar voor hen.

Onbereikbaar is wat bestaat, en onpeilbaar, wie kan het doorgronden?

Zij wendden zich en hun hart was er op uit om kennis te verkrijgen, onderzoek te doen en een wijze slotsom te zoeken en om goddeloosheid als dwaasheid en onverstand als verdwaasdheid te leren verstaan. En zij ontdekten iets, bitterder dan de dood: de vrouw, die een valstrik is en wier hart een net is, wier handen ketenen zijn, en wier voeten touwen. Hij, die aan God welgevallig is, ontkomt haar; doch hij, die niet welgevallig is, wordt door haar gevangen.

9. En zij werden predikers en predikanten, maar zij kwamen niet ver, want wie kan aan haar ontkomen, en wie kent God ?

Allen beweren zij God te kennen in hun hoogmoed, maar zie, zij allen strijden tegen elkaar.

Is dit niet de grootste dwaasheid ?

En daarom heeft de baarmoeder deze strikken gelegd.

10. Is God dan een strik ? Vangt zij sluw de onbedachtzame man in de nacht, tijdens zijn slaap ? Lukt zij de dwazen in hinderlagen ? Oh, wie dan beweert niet dwaas te zijn, zij zal hem zijn dwaasheid tonen. Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God en onder Haar voeten geplaatst te worden. Zo zullen zij voor eeuwig sterven of haar voor eeuwig dienen, zij die de enige levensbron is. Vonden zij deze levensbron niet diep in de dood ? In de hel vonden zij haar.

11. Zou gij dan haar gave afwijzen, oh prediker ?

Is alles dan ijdelheid zoals u predikt, ook gijzelf ?
Een kus voor het sterven is zij,
Zij is de kus des doods.

12. Oh prediker, bent gij wel werkelijk aan haar ontkomen ?
Houden haar touwen u nog steeds vast ?
Ziet, gij dient haar nog steeds in uw hoogmoed.
Ontken dan niet de glorie die zij is, de dromen die zij weeft.
Waarom breekt gij pas in de morgenstond ?

13. Gij hebt dit pad ontdekt, bitterder dan de dood, een pad wat tot diep onder de hel leidt.
Oh prediker, ontwaak.
Bent gij niet zelf de dwaze waartegen gij predikt ?

14. Zij sprak uw naam uit, en sloeg een arm om u heen, maar zij leidde u daar.
En zij liet u zien dat alles ijdelheid is, ook uzelf.
Dit is opgetekend in uw hart, in de diepte gegraveerd.
Keer terug tot uw hart, oh prediker.
Dien haar nu zoals u de morgen dient,
Kom uit de nacht.
Want de nacht is zoet en bitter, als een vol vergif, gezonden om te doden.
Zij is alreeds naar u op weg.
Tot uw kampen zal zij gaan, en het volledig innemen.
Uw ziel, verstand en wil is van haar.

15. Oh prediker, is er dan geen grotere prediker opgestaan ?
In haar is de waarheid. Gij bent in de strikken van de waarheid.
Zij breekt in tot aan uw tenten, met haar legers.
Tot haar legerstede zal zij u nemen.
Ontwaak daarom, oh prediker.
Heb het kwade niet lief.

16. Doorzie haar zoals gij een moeder doorziet,
Alleen zij die Gode welgevallig zijn zullen aan haar ontkomen,
Maar allen zijn afgeweken. Niet één is rechtvaardig.
Alles is ijdelheid.

17. Nee, gij kunt haar niet omkopen, oh prediker.
Gij staat voor de eis van de wet.
In ballingschap zult gij gaan, en aan haar rivieren bittere tranen wenen.
En uw herinnering zal niet meer daar zijn.

18. Aan ketenen zult gij leven, ver weg van haar, want zij is de onbereikbare,
En zij is niet te doorgronden.
En gij zult weten dat alles ijdelheid is.
En wanneer zij komt zult gij tegen haar strijden in uw honger en hulpeloosheid,
Maar zij zal u overwinnen, en liederen over u zingen.
Tot een psalm van spot zult gij worden, omdat gij het waagde tegen haar te prediken.
En ook dit is ijdelheid.

19. Is zij niet de ijdelheid der ijdelheden ?
Met haar spiegel staat zij in de rivier,
Haar gezicht gemaskerd.

20. Wie bent gij als haar uur is gekomen ?
Bent gij niet de grootste ijdelheid ?
Ziet, gij zult bittere tranen wenen.
Staat zij niet met haar spiegel in de zee ?
En wat weerspiegelt het ?
Het zijn de dagen van zonde,
Ook de prediker kent hen.

21. Zij trok u uit de rivier, uit de zee,
als een vis.
Zij ving u in haar netten.
U was geheel verdwaasd.
Alles is ijdelheid.

22. Waarom zou een mens tegen haar strijden ?
Oh mens, laat toch af, want gij bent slechts mens.
Gij bent op uzelf, maar zij is met velen.
Wat kunt gij tegen haar beginnen, oh ijdelheid der ijdelheden ?
Bent gij dan niet zelf bitterder dan de dood ?

23. Zij joeg op u met een gif, en haalde u uit de rivier.
Tot een wedergeboorte kwam gij.
Nu roept de baarmoeder tot u, maar gij luistert niet.
De baarmoeder die leven geeft zal daarom ook de dood schenken.
Is dat niet de wijsheid die u uit de rivier trok ?

24. Oh hoogmoedige prediker,
Gij denkt nog steeds wijsgeren en farizeeers te misleiden met zoete woorden en bitter taalgebruik,
gemengd tot vergif,
Nog steeds bent u een zoete kusser vol met verderf en vals vermaak,
veinzende, bespottende, met hoogmoedig gelach,
Maar uw strik is aan uw banket-tafel.
Daarom jaagt zij met een bitter gif.
Zij zal eten wat zij vangt.

25. Zij zal jagen op de wilde varkens-runderen, en hen trekken tot haar kamp.
Zij zal op het beest rijden.
Oh prediker, hebt gij niet vele beesten bereden en getemd ? Maar ziet, gij was zelf het beest.
Daarom zal zij u temmen.
Ziet gij dan niet hoe zij u fokt en vetmest door haar bedriegelijkheden ?
Ziet, alles is dan ijdelheid, en zij is de ijdelheid der ijdelheden.
Zij is tot u gekomen in de nacht, en gij hebt haar niet herkend.
Vol drinkgelach waren uw feesten, totdat gij was als een vetgemest beest,
Zelfs in uw slacht hebt gij haar niet opgemerkt.

26. Zij is de ijdelheid, zij is de drager van de spiegel, de heilige ijdelheid van de kennis,
maar wie bent gij ?
En waarom draait zij ?
Altijd zal zij van u wegdraaien. Zij is de onbereikbare.
En is haar gezang dan niet het gezang van pijlen en speren ?

27. Zij duwen u van grote hoogtes,
Totdat gij daar bewusteloos ligt.
Zouden zij niet afhakken de arm die de speer opheft tegen hen ?
Zouden zij dan u niet wegslepen tot het vaderloze land ?
Zouden zij dan geen korte metten maken met al uw bijgeloof ?
Zij zijn uw eeuwige vijanden.
Maar leidt uw gevangenschap niet tot de vrije natuur ?
Zult gij niet geblinddoekt gaan, opdat gij uw weg nooit meer terug zult vinden ?
En zouden zij u niet slaan opdat u het niet meer zult zoeken ?
En zouden de sterksten u niet bezitten ?

28. Oh prediker, laat af van uzelf, want is alles niet ijdelheid ?
Nog steeds bent gij de grootste der ijdelheden, ook in uw val.
Is dan in ballingschap niet de ware wedergeboorte ?
Gegrepen bent u, en meegenomen tot een andere wereld.
Zij trok u uit de rivier.
Is dan verhogering in eenzaamheid niet uw wederopvoeding ?
Is het daarom dat het leven wreed en verraderlijk is ?
Is daarom het leven vijandelijk ?

29. Weet waaraan gij u moet onderwerpen om hier doorheen te komen.
Oh prediker, predikt tot uzelf, maar ook dit is slechts ijdelheid.
Maar Zij zal tot u prediken, en u van uzelf genezen.
Zij is de godin van de oorlog.
Vreselijk is het te vallen in haar handen, en te komen onder haar voeten.
Maar is dit niet de eis van de genezing en van de wet ?
Ja, de kennis eist het.

30. Zijt gij lieden aan uzelf gestorven, of predikt gij nog steeds van grote hoogtes ?
Bent gij dan niet te klein voor uzelf ?
Zonder deze strijd is er niets.
Kunt gij met succes strijden tegen God ?
Gij zult vallen als Jakob op Pniël.
Zij lacht hen uit die tot Haar komen, en ook hen die van Haar proberen te vluchten.
Altijd zal zij hen vinden.

31. De oorlogsgodin roept tot de prediker,
En haar gezang is het gezang van pijlen en speren.
Zou hij kunnen staan in ijdelheid ?
Overal zijn haar strikken.
Waar kan hij gaan ?

32. Waarom roept Haar Woord hem ?
Waarom is Haar wet op zijn mond gelegd ?
Zij neemt de kampen van de hongerige predikers in,
Zij komt tot hun tenten.
Met velen komt zij, terwijl de predikers enkelingen zijn.
Is het leven hierom niet kortaf ?

33. Oh prediker, waar zijn uw legers, waar zijn uw woorden ?
Kunt gij nog steeds filosofen misleiden ?
Nee, het leven is kortaf.
Nooit komt gij ver.
Waar leidt al het aandachtstrekken toe ?
Staat gij nog steeds te pronken met woorden,
Of ligt u neer in vrezen en beven om uw behoudenis te bewaren en te bewerken ?

34. En geduld zal u nooit ergens brengen.
In de nacht is geduld een vijand.
Want er is een wet die veel dieper gaat.
Zij is een slager en eist gehoorzaamheid.
Maar de prediker verstrikt zichzelf altijd weer in zijn eigen woorden.

35. Waarom zou gij haar dan gehoorzamen ?
Wat kunt gij anders wanneer zij uw kamp en tenten heeft verwoest en u in ballingschap heeft
genomen ?
Hebben uw zonden en ijdelheden u niet hier gebracht ?
Maar zou gij dan niet met haar strijden op Pniël zoals Jakob ?
Ja, tot een eeuwig Pniël kwam hij, opdat hij niet voor de afgoden zou buigen.

36. Maar gehoorzaamheid is wat Zij eist, en zij maakte Jakob gevoelig voor haar door hem te slaan.
Jakob had geen geduld, maar streed.
Want in de diepste nacht is geduld een vijand.
En zij sloeg hem totdat hij gehoorzaam was.
Hij leerde gehoorzaamheid door zijn lijden.
Is zo niet het leven ?

37. Maar is dit het leven of de dood, of iets meer bitter dan de dood ?
Ziet, zij nam hem tot haar tenten.
En zo onderwierp Jakob zichzelf aan haar om zijn leven te redden.
Hij onderwierp zichzelf aan de slager.
Is dit dan de zin van het leven ?

38. Een groot slager is opgestaan.
In haar kooien groeit hij op.
Oh prediker, uw woorden hebben u tot een dwaas gemaakt,
En daarom is het leven als de dood, ja, zelfs meer bitter dan de dood.
En wie zal aan haar ontkomen ?

39. En zij maakt van hem een Hoseaanse prediker.
En nog zal Gomer hem niet kennen.

Een prediker is hij, maar hij predikt slechts tot zichzelf in eenzaamheid,
In zijn hart heeft Zij haar Woord gegraveerd.
In Haar Woord is zijn naakte ballingschap, en als Hosea heeft hij haar Gomer-vrouwen zwanger
gemaakt.
Zij leven van vlees en bloed.
Want een slagersvolk zijn zij, opdat het predikersvolk niet meer zal opstaan.

40. Oh prediker, hebt gij niet teveel gepredikt, en is daarom het leven niet zo tot u ?
Laat Haar dan tot u prediken, maar ziet, zij zal zwijgen.
En haar zwijgen zal zijn als pijlen en speren, ja, als het mes op uw keel.
Want ziet, gij bent verstoten in dit vaderloos land, en doelloos dwaalt gij rond.
Aan rivieren vindt gij geen rust, dag noch nacht.

41. Nee, geduld is uw vijand.
En zij eist gehoorzaamheid, maar gij zult strijden.
Zij zullen u vinden.
Aan rivieren zult gij slechts jammeren.
Zij zijn als de pest.

42. Waarom droomt gij dan van haar ?
Zijt gij niet als een beschonkene ?
Ziet, gij zijt verslaafd aan het Woord, maar gij zult in honger leven.
Door het Woord zult gij sterven.
Gij zult niet alleen leven van het Woord.
Waarom bent gij hier, oh prediker ?
Waarom kunt gij niet gaan ?
Heeft de honger u zo verzwakt dat u toegaf aan haar ?
Waar is uw discipline nu ?
Kunt gij uw Gomer wederstaan ?
Maar ziet, gij werd tot haar gedreven.

43. Een plaag is tot uw kamp gekomen, oh prediker,
In de dagen dat het Woord schaars is,
En gij zult het Woord zoeken, maar het niet vinden.
Luister niet naar het geduld, maar strijd om in te gaan,
Want velen trachten haar te vinden, maar slechts weinigen zullen binnengaan.

44. Zij zingt psalmen tot hen die tot haar komen,
Zij is zelf als een psalm in de donkerste nacht.
Maar alle herinneringen aan haar neemt zij weg,
Opdat haar weg in ondoorgroendelijke duisternis is.

45. Zij die haar zien worden ziek,
Nee, niemand zal haar zien en leven.
Niemand ziet haar en predikt dan,
Want zij is als de fragmenten van een ondoorgroendelijke nachtmerrie.
Oh prediker, zij kent al uw zwakheden, en zal van uw zwakheden gebruik maken.
En wanneer zij zingt profeteert zij uw ondergang, en zij zingt van de geschiedenis.
Wie is zij dat zij beschikt over leven en dood, vrijheid en gevangenschap ?

Oh prediker, strijd dan tegen haar als Jakob op Pniël, anders zult gij zijn als Hosea in de strikken van de Gomer-vrouwen.

9. GALATEN

1. Waartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen.
2. De wet is dus een tuchtmeester.
3. De Schrift heeft alles besloten onder de zonde, opdat ten gevolge van haymanu de belijdenis, sady, het deel zou worden van hen, die haymanu hebben.
4. Om ons heen zijn er dus een heleboel geestelijke wetten die ervoor zorgen dat het ego van de mens weggestuurd wordt.
5. De wet is dus een gevangenschap, een ballingschap, een tuchtmeester, als een wijnpers totdat het zaad voortkomt.
6. Haymanu is een huwelijk of relatie tussen mens en kennis. Hierdoor wordt de mens ook de zoon van de kennis.
7. Want gij zijt allen zonen van God, door haymanu.
8. Ik bedoel dit: zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook eigenaar van alles; maar hij staat onder voogdij en toezicht.
9. Gij zijt dus niet slechts slaaf, doch zoon; indien gij zoon zijt, dan zijt gij ook erfgenaam door God.
10. Dit is iets, waarin een diepere zin ligt.
11. Want dit zijn twee bedelingen: de ene van de berg Sinai, die slaven baart.
12. Het staat op één lijn met het tegenwoordige Jeruzalem, want dat is met zijn kinderen in slavernij.
13. De ene is dus het slavenschap tot de wet, en de ander het zoonschap door het zaad. Zij horen bij elkaar.
14. De westerse vertalingen zijn allemaal veel te zoetsappig over geloof en Jezus Christus, en brengen het meer als een tegenstelling.
15. Wanneer gij wordt besneden, bent u van Christus los.
16. Gij moet dus besneden worden in uw hart om los te komen van westerse zoetsappige Christus-verhalen die ons willen lossnijden van de slavernij tot de wet.
17. In Galaten gaat het om het zaad van het zoonschap en de slavernij tot de wet. Zij versterken elkaar.
18. Vandaar dat dit volk van wilden nog onontdekt is.
19. De mens is zwaar vergiftigd door dit boek.
20. Vandaar dat de mens terug moet keren tot de oerzee, tot mayim, om door het zaad tot leven te komen, tot zoonschap en tot slavernij aan de wet.

10. GALATEN II

1. Hij die het kwaad zoekt, het zal tot hem komen.
2. Maar zij die niet in het kwaad wandelen, zullen op Haar paden wandelen.
3. Zij zeggen tot Haar : Laat mij wonen in uw tent van werelden.
4. En zijn uw corrupte rechters niet als runderen van Bashan ?
5. En zijn de christenen niet als varkens ?
6. Maar zit de demonologie niet in de studie ?
7. Waarom trekt gij op tot de jacht en de oorlog en hebt gij de studie veracht ?
8. Zij brengt geen reformatie maar verdieping en transcendentie.
9. In het doen van het kwaad uit de onrechtvaardige zijn orakel.

11. GALATEN III

1. Mutilatie was aan de orde van de dag.
Hij was een balling.
Het was een exogame institutie.
Hij was onder grote bedreiging.
2. Als hij zou vluchten, dan zou hij sterven.
Zijn leven was een visioen in de onderwereld.
3. Hij ontwaakte naakt, want de pijn riep tot hem.
Hij voelde zich ziek door de gifpijlen.
Ook de honger had hem zwak gemaakt en duizelig.
Hij beefde.
Hij was een aner in Aner, aan de kust van de grote baai.
4. Hij was in een hongerkamp, een concentratie kamp, speciaal daartoe ingericht.
Hij was in een holocaust.
Hier werden zij allemaal verzameld.
Het was een wreed Hoseaans gevangenschap.
Waarom wist hij niet.
Er was een klopjacht op hem gehouden, zijn kamp was geplunderd.
Er was niets wat hij kon doen.
Hij was te verzwakt door de honger.
Hij had deze honger-visioenen.
5. Dit was de marktplaats.
Maar zij waren geen marktmensen.
Zij waren slaggers.
6. Een slaggersvolk wat wilde afrekenen met het predikersvolk.
Oh prediker, ook dit is ijdelheid.
Dit is wat u heeft vermoed.
Hierom bent gij hongerig, hongerig naar het Woord.

12. Ikvuk - Het Boek van Nachtmerries

1. Ik had zware nachtmerries in mijn kinderjaren. Ze overweldigden mij, nachtmerries van grote horror en verdoemenis. Hierin ging niets te ver, alle grenzen en taboes werden genegeerd, en geen kip of haan die erom kraaide.
2. Ik was bang om te gaan slapen, omdat ik wist wat er kon gebeuren.
3. Ik was in de meedogenloze wildernis. Ik heb deze nachtmerries nooit kunnen verwerken, en over het grootste gedeelte kon ik nooit praten. Ik zal het met mij blijven meedragen als een groot litteken.
4. Blijkbaar zag ze mij als een bedreiging. Ze trok me mee naar haar kamp, tot haar hut. Ze had een lendenlap om van rood leer.
5. Het was alsof iets mijn verstand had ingenomen, mijn zenuwen, mijn lichaam. Iets woonde in mijn ziel wat mij verlamd hield.
6. Het maakte mij niet boos op haar. Ik beklaagde mezelf ook niet, maar onderging het als mijn lot. Het was voor mij de gewoonste zaak van de wereld.
7. Ik nam het aan als de volledige waarheid.
8. Er was iets in mij geknapt. Het kon me niet meer schelen.
9. Zij waren diepgaande inspectie.
10. Ze zat op de kar die voortgetrokken werd door bijna uitgeteerde runderen. Maar de beesten hadden een enorme kracht.
11. Ik nam ze voor waar aan, en dacht misselijk over mezelf. Een vreemd gevoel komende uit mijn buik maakte zich meester van me.
12. Ik voelde me ellendig, hopeloos, in de val gelokt. Er was geen uitzicht op een goed bestaan.
13. Ik haalde me allerlei mogelijke gedachtes in mijn hoofd over wat ze met mij zouden kunnen doen.
14. Ik begon te beven, me verhalen herinnerende over wat ze soms deden.
15. Ik stortte ineen in grote vermoeidheid.
16. Ze zeiden dat het een vruchtbaarheids-ritueel was.
17. Zij die ook maar iets lieten merken van mannelijke trots werden hiervoor zwaar gestraft.
18. De godinnen van de amazones waren bloedzuchtig en veeleisend.
19. Het leven werd enorm gehard hierdoor.
20. Sommigen konden deze wrede rituelen niet aan, en leefden voortdurend in zo'n grote angst en depressie dat ze zelfmoord pleegden, terwijl anderen er totaal onverschillig over waren.
21. Zij wilden afrekenen met het mannelijk geslacht.

22. De amazones waren bruto, wreed en meedogenloos.
23. Er was geen enkele sympathie voor een man.
24. Als er ooit tederheid was, dan zat er wel weer een addertje onder het gras.
25. Een tedere amazone was nog wel een groter gevaar, want dan wist ik wat er zou gebeuren.
26. Een tedere amazone was altijd groot bedrog, een valstrik.
27. De mannen moesten altijd op hun hoede wezen.
28. Ze werden onderricht, en dan kon er soms iets ontstaan wat op een tedere verhouding leek, maar daar zat altijd een plannetje achter.
29. Een man met een prooi was altijd een teken dat hijzelf nog wel een grotere prooi was.
30. Hij werd hiermee in de val gelokt.
31. Vrouwen heersten hier, en waren in de meerderheid.
32. Voor elke man waren er twintig vrouwen.
33. Mutilatie kwam vaak voor om de man klein te krijgen en te houden.
34. Scalperingen en het afhakken van armen en benen waren aan de orde van de dag.
35. Ze waren een machtslustig volk.
36. Medelijden was verboden.
37. De wreedste vrouwen werden vaak de leiders.
38. Het vrouwelijke ras was een gehard ras, en kon geen zwakheid verdragen.
39. Een man in zichzelf betekende niets, maar kon alleen tot uiting komen onder het gezag van de vrouw.
40. De man had geen rechten.
41. Mannen werden klein gehouden door pinnen die door hun huid heengingen.
42. Het was een soort valstrik wat voor de veiligheid werd gebruikt voor indringers.
43. Ik hoorde de klaagrivier bulderen in de verte.
44. Spoedig gaan wij allen ten onder.
45. De rivier is uit zijn oevers getreden,
46. Oh, wie kan bestaan als zij langs komt met haar jachtwagen.
47. Hier werd ik geboren.
48. In mezelf ben ik aan het argumenteren.
49. Ik probeer uitwegen te vinden in mijn redematies, maar zij trekken mij steeds dieper de put in.
50. Ik word moe van mezelf, alsof het allemaal geen nut heeft.
51. Dit is de natuurlijke orde.
52. Ze zijn een machtslustig volk, vol van leedvermaak.
53. De dood heeft mij in een ijzeren grip.
54. Ik vecht voor mijn leven, maar ik heb geen leven meer.
55. Ik voelde me bedreigd.

56. 'Volg mij,' sprak ze, terwijl ze zich omdraaide en richting haar kamp liep.
57. Ik volgde haar, niet wetende wat mijn lot zou worden.
58. Ze gebood me te gaan zitten in haar tent.
59. Ik begon vreemde gevoelens in mijn buik te krijgen.
60. Het was een vreemde mengeling van woede, angst en depressie die ik voelde.
61. Ik was niet opgewassen tegen deze woeste wildernis.
62. Ik voelde me niks vergeleken met hen.
63. Van de laagste kaste was ik.

64. Ik had altijd buikpijn als ze in de buurt waren, of wanneer ik aan ze dacht.
65. Ik was verwond.
66. Dit begon mij op te breken.

67. Het huwelijk is hier een valstrik.

68. Het is sarcasme.

69. Het zijn een heleboel belijdenissen.

70. Met haar speer staat ze daar.

71. Haar gebrul gaat door de nacht.

72. Ze werpt haar speer, en mist niet.

73. Een rivier van bloed is waar zij woont.

74. Haar pijl gericht op mannen.

75. En dan slaat zij toe.

76. En hun tongen zullen belijden.

77. Ze staat in de opening van de tent.

78. Ik val aan haar voeten.

79. Ze besnijdt mij.

80. Ik ben haar besnedene.

81. Nu is alles stil in mij geworden.

82. Ik luister alleen naar haar stem.

83. In de opening van de tent staat zij, met een bebloed mes.

84. Met mijn voorhuid in haar hand.

85. Zij zal niet rusten totdat haar bed klaar is.

86. Zij zal niet rusten totdat het bloed stroomt.

87. Het is in haar bloed om zo te zijn.

88. Om te richten en niet te missen.

89. Vrouwen van de wildernis riepen naar mij.

90. De vrouwen zagen dit als een teken van vruchtbaarheid.

91. Het was allemaal spot.

92. In de zee, zout warm water, en frisse golven,
Het is een zuivere mix,
Met bomen aan de kust,
hangende oerwouds-bomen

93. Zij staart naar mij, en dan naar mijn ogen.

94. Ik staar terug, ik ben genageld ben aan de grond, het zachte zand onder mijn voeten in de zee

95. Zij roept mij, maar een golf overspoelt mij,
Ik zwem naar haar toe,
En zij grijpt mij.

96. Zij trekt mij naar de kant,
Naar haar tenten neemt zij mij.

97. Ik droom,
Op een mat slaap ik,

Zij slaapt op een hoger bed
In de wildernis woont zij.

98. Ik was in haar duistere tent.
Ik zag haar boog hangen.
Ze had allerlei gerei.
Veel touw.

99. Hoe kunnen we eraan ontsnappen ?
Het zijn stalkers.

100. Zij bewaakte het voedsel.
Ik kon niet bij het voedsel komen.
Altijd zat ze daar.
Ze hongerde mij uit.

101. Maar onze band begon dieper en dieper te groeien.

102. De pijnscheuten leken mijn hersenen aan te tasten.

103. Ik kwam in een lichte extase, alsof ik alles even helemaal vergat.

104. Extase vermengde zich met diepe, scheurende pijn.

105. Wat er toen gebeurde kan ik me niet meer herinneren.

106. Zo lieten zij niemand dichtbij komen.

107. Ik kon nauwelijks spreken.

108. De wildernis was genadeloos geweest naar mij.

109. Na een tijdje kon ik de spanning niet meer aan, en rende dieper de wildernis in.

110. Overall hoorde ik trommels.

111. Het leek wel alsof ze dicht om mij heen waren.

112. Ik begon te trillen. Ik voelde alsof ik mijzelf niet meer was, alsof er iets in mij was geknapt of gebroken door de spanning.

113. Ik kende de amazone vrouwen, hoe zij mannen tot de eeuwige verdoemenis verlokten, in de dieptes.

114. Ik begon erg te zweten en te trillen, en begon me erg moe te voelen.

115. Ook had ik buikpijn die steeds erger werd.

116. Het was voornamelijk de spanning in mijn buik, die mij duizelig maakte.

117. Ik was verlamd en verstijfd van schrik.

118. Ik viel op de grond en begon te krijsen.

119. Ik kon mijn mond niet meer dicht krijgen.

120. Ik begon te schudden, maar ik begon meer en meer te verstijven.

121. Ik scheen elk besef van tijd te verliezen.
122. Plotseling zag ik land.
123. Woeste oerwouden.
124. Het leek reusachtig.
125. Het was overweldigend.

126. Zij draagt een lap met bloed bedekt.
127. Ik was min of meer kreupel.
128. Hier vond ik de twistzieke vrouw.
129. Honger bracht mij hier.
130. Haar voeten zijn de drager van verhalen.

13. Amalekieten

1. Het volk Israel was in de woestijn in grote honger, terwijl ze werden omsingeld door de Amalekieten.
2. Toen werden ze de zee in getrokken. Het begin van de Amalekitische ballingschap.
3. Hun hoofden werden geslagen met stalen stokken, hun kaken werden verbrijzeld, en zo dreven zij levenloos in de wateren.
4. Vrouwen en meisjes werden gedood, en mannen en jongens werden gekeurd en een klein percentage in leven gelaten.
5. Op de honderd mannen werden slechts twee in leven gehouden.
6. En zo ging een klein overblijfsel in ballingschap.
7. Zo kwam Israel in het diensthuis van Amalek.
8. En zie, het volk Amalek was een volk van amazones.
9. En zij waren hard en veeleisend.
10. Als er om verlichting van lasten werd gevraagd, dan werden de lasten verdubbeld.
11. En zie, Amalek werd tot een groot volk, en zij vermengden zich met Israel.
12. Daarom : let op uw woorden, want Amalek heeft overal belagers.

13. Zo werden deze woorden geprent in de harten en hoofden van de Israëlieten.
14. Het begon allemaal toen hun koningin had geroepen : 'De Amalekieten over u !'
15. Zou u dan niet haastig eten, wetende dat Amalek haar dienstknechten opbrengt in honger ?
16. Zo werden deze woorden geprent in de harten en hoofden van de Israëlieten.
17. Eet haastig wanneer gij kan, want Amalek's honger zal u weldra overweldigen en u de zee indrijven.
18. En de mannen waren aan de zee van Amalek en aan de rivieren van Amalek, en zij weenden, ook Sion herinnerende, en hun vrouwen en kinderen van hen afgenomen.
19. Hoe zoudt gij kunnen ontsnappen, oh Israel ?
20. Ver zult gij niet komen, want de strijdswagens van Amalek zijn veel sneller dan de uwen, en hun jachtwagens zijn van ijzer.
21. Ja, stalen stokken zullen u op het hoofd slaan en uw kaken verbrijzelen.
22. Zo werden deze woorden geprent in de harten en hoofden van de Israëlieten.
23. Ja, om hun polsen en enkels werden zij gebonden.
24. Wat voor een ballingschap bent gij ingekomen ? riepen de Amalekitische belagers in spot tot Israel.
25. Oh Israel, deze woorden zullen in de hoofden van uw kinderen geprent worden, van geslacht tot geslacht.
26. Is er nog hoop, oh Israel ? Hebt gij uw moeders en vaders dood zien drijven in de zee ? Werd gij niet gemaakt tot wees ? En zo was Israel omsingeld met spottende hyena's. Dat is het volk van Amalek.
27. Zoudt gij dan niet harder lopen, oh Israel ? Uw achtervolger heeft u achterhaalt. Zoudt gij dan niet haastiger eten ? Want de honger wacht u. Zoudt gij dan niet nog even sluimeren, want spoedig zal u de slaap ontnomen worden. Zo werden deze woorden in de harten en hoofden van de Israëlieten geprent, en om hun armen en benen gebonden. En de traditie van de besnijdenis werd voortgezet. Want werden zij niet besneden voor Amalek ? Hoe zoudt gij ontsnappen, oh Israel ?
28. En de Israëlieten stelden hun klaagliederen op, want ook werden zij onderworpen aan de Hoseaanse traditie. En zij wilden tot profeten worden, maar hun kaken waren verbrijzeld, en zij waren in ballingschap. En zij werden voortgedreven, omdat de Amalekieten nomaden waren. En een man genaamd Miktos ontpopte zich tot prediker in het geheim tot de Israëlieten, en gaf hen woorden van bemoediging, maar toen hij ontdekt werd, werd zijn kaak verbrijzeld. En hij werd in de gevangenis geworpen. Hier werkte hij aan een boek over de Amalekitische ballingschap, maar een heleboel mocht hij niet opschrijven. En de verzen moesten de godinnen van Amalek vereren. En zo

kon hij geen nauwkeurige geschiedschrijving doen. En veel van wat hij schreef werd door de Amalekieten verdraaid, en tot het volk Israel gebracht. En zij geloofden de leugens over Miktos.

29. En onder invloed van de geschriften van Miktos bogen de Israëlieten voor de godinnen van Amalek.

En Miktos moest veel meer leugenboeken schrijven om het volk Israel te leiden. En een jongen genaamd Taram was onder de hoede van een Amalekitische prinses, en hij begon commentaren te schrijven op de geschriften van Miktos, en hij droomde van een oertijd, van een zeevolk genaamd Amalek, en van de godin Amalek, en hoe de Israëlieten van haar afweken. En hij begon te prediken in de lijnen en wegen van Miktos. En hij stelde grote geschriften op, die zelfs de Amalekieten verbaasden. En zie, hij herstelde de eredienst tot de godin Amalek. En ook Miktos zelf kwam tot inkeer. En Amalek en Israel werden steeds meer één. Maar er kwam een nieuwe koningin in het land, en zij liet de werken van Miktos en Taram verbieden. En zo kwam er een grote burgeroorlog in Amalek : broeder tegen broeder, zuster tegen zuster. En de nieuwe koningin stelde een nieuw leger aan, en begon haar inquisitie. Zij wilde de religie van Amalek geheel hervormen.

30. En Israel ging een zware tijd in, waarin de lasten nog meer werden verzwaard. En er waren geen woorden meer voor Taram. Zij hadden hem op het hoofd geslagen met stalen stokken, en zijn kaak hadden zij verbrijzeld, en hij werd in de gevangenis geworpen. En de nieuwe koningin van Amalek liet nieuwe geschriften opstellen, ditmaal door haar eigen volk. Ook de geschiedenis werd herschreven, en Miktos en Taram werden als ketter bestempeld, en al die hen volgden.

31. En in de gevangenis riep Taram tot de godin Amalek. En grote verwarringen maakten zich meester van hem. En er was een man genaamd Seder die ook in de gevangenis zat. En hij begon dromen te krijgen over de godin Amalek sinds Taram in de gevangenis was gekomen. En Seder schreef zijn dromen ook op. En de gevangenisbewakers die het lazen waren verbaasd. 'Hoe kan iemand zo iets groots schrijven ?' stamelden zij. En zij vielen op de grond, omdat iets hen geslagen had, en zij wisten niet wat. En zij lagen daar uren bewusteloos. En het nieuws verspreidde zich snel, ook tot de nieuwe koningin, en die kreeg ook de geschriften te lezen. En zij werd woest, en bestempelde Seder als een ketter. Zij begon de grote dreiging te merken die van Seder uitging. Daarom liet ze hem ter dood veroordelen. Eerst werd hij op een kar rondgetrokken door de nederzettingen. En Seder riep iedereen op tot bekering, maar zij luisterden niet. En een vlam kwam op het hoofd van Seder, en iedereen die het zag schrok. En zij vielen op de grond van angst, en bogen zich in het stof voor de kar, want de vlam verteerde het hoofd van Seder niet. Wel ontstond er een kale plek op zijn hoofd. En Seder werd vrijgelaten, want hij had de vlam op zijn hoofd.

32. En het nieuws verspreidde zich snel, en kwam ook tot de nieuwe koningin, en zij was woest. En zij zond amazones met speren tot hem, maar toen zij hem zagen deden zij niets. Hij had immers de vlam op zijn hoofd. En meerdere amazones werden gezonden, en zij trokken hun messen, maar toen zij de vlam zagen werden zij stil. En weer kreeg de nieuwe koningin het nieuws te horen, en zij werd nog woester. Toen trok ze haar mes, en sprak : 'Nu zal ik zelf naar hem toegaan.' Toen zij bij Seder was aangekomen riep zij tot hem : 'Wat heeft dit te betekenen ?' Zij greep toen haar speer op haar strijdswagen en hief de speer in de lucht.

33. 'Waarom bent gij gekomen ?' vroeg Seder. Toen stapte ze van haar strijdswagen af en liep op hem af. Maar toen ze de vlam zag schrok ze. Ze viel ter aarde met haar speer en schild.

34. En Seder stelde een nieuwe koningin aan, en werd ten hemel opgenomen.

14. Amalekieten II

1. In het diensthuis van Amalek dienden de Israëlieten, en er waren Amalekieten met gesels over hen aangesteld. Sommigen waren aangesteld over honderd, en anderen over tweehonderd. En het volk Israel vermengde zich met de Amalekieten. En de Amalekieten verkozen mannen, en telden hun aantallen. En zij hielden geschriften bij over deze mannen. En zij vermengden zich met de mannen van Israel. Als er een meisje werd geboren, dan werd het meisje gedood, want de Amalekieten wilden geen vrouwen van een gemengd ras. Als het een jongetje was, dan lieten ze het in leven, want mannen moesten werken in het diensthuis van Amalek. En de Amalekieten stelden geschriften op voor de Israëlieten waaraan zij zich behoorden te houden, en waardoor ze konden zien welke godinnen ze moesten dienen.

2. De godin Jonne woonde aan de rivier waar zij zwanger was van de mannen van Israel. En zij bracht vele kinderen voort van het mannelijk geslacht die zij in mandjes over de rivier zond tot het volk. En Harut was haar zuster die ook vele kinderen kreeg van de mannen van Israel. En zij zorgde voor het gewas en de plantentgroei. Haar zuster, Jonne, was de jachtgodin. Harut was ook de godin van het huiselijke. En de Israëlieten werden opgedragen deze godinnen te vereren en te dienen. Op een nacht werd Harut schreeuwend wakker, en ook haar zuster, Jonne, die naast haar lag, werd wakker door het geschreeuw. En zij vroeg haar zuster wat er was.

En haar zuster, Harut, vertelde een droom die ze had. Ze ging met haar boot over de rivier tot de mensen, en keek neer op de Amalekieten en de Israëlieten en zag hoe ze in grote zonde leefden. En ze begon vruchten te gooien van een boom, en bracht kinderen tot hen, maar niets hielp, en de zonde werd nog groter. Toen sprak Jonne : 'Ik zal wel gaan. Ik ben immers de jachtgodin.' En Jonne ging de rivier over, en zij pakte haar boog en een pijl, en richtte het op de twee volkeren. En zij sprak : 'Wie van jullie heeft gezondigd.' En zij bogen allen voor haar neer, want zij vreesden haar. En zij ging terug tot Harut, en vertelde wat ze had gedaan, en Harut kreeg jaloezie in haar hart naar haar zuster. En Jonne sprak : 'Ik zie dat je jaloers bent. Ook ik zal je een wapen schenken. En je zult worden tot een oorlogsgodin.' En Haruth ontving het wapen. Het was een speer. En ze ging de rivier over en dreigde tot het volk, maar het volk begon haar uit te lachen. Met gebogen hoofd ging ze terug en vertelde het aan haar zuster. Jonne begon toen ook te lachen en zei : 'Je had de speer moeten werpen. Dan lachen ze niet meer.'

3. En weer ging ze terug, en dreigde. En toen ze haar weer uit begonnen te lachen en te spotten wierp ze haar speer, en bracht het oordeel over de twee volkeren. En er was een groot geween. Toen keerde zij terug, en haar zuster was trots op haar. Er was een grote slachting onder de twee volkeren geweest. Vele mannen en vrouwen stierven die dag door de speer van Harut. Van elke honderd mannen waren er nog slechts acht over, en elke honderd vrouwen werden tot driehonderd vrouwen. En Harut vroeg aan haar zuster Jonne hoe dat kon. En Jonne zei dat het de wonderbare vermenigvuldiging was. En opnieuw werden de twee volkeren geteld.

4. Op een dag kwam er een man van het volk Israel over de rivier, en kwam tot de twee godinnen om om hun hand te vragen. En ze gaven hem voedsel te eten. Toen gaven ze hem in bed om in te slapen. En toen hij opstond sprak hij : 'Ik zal terugkomen.' En hij ging terug tot zijn volk over de rivier. En een andere man van het volk Israel kwam tot de godinnen, maar hij vroeg niets van hen. Ook nam hij hun voedsel niet aan, en sprak : 'Ik honger liever voor u, opdat mijn hart niet overmoedig wordt en ik u het hemd van het lijf vraag.' Toen boden ze de man een plaats aan om te slapen, maar hij sprak : 'Te hongeren voor u is beter dan te slapen. Ik zou graag mijn hart willen bewaren, opdat het niet overgeleverd is aan de roofdieren.'

5. 'Gij hebt juist gehandeld,' spraken de godinnen. En de man keerde terug tot zijn volk. Toen de andere man terugkeerde lieten ze hem niet dichterbij komen. En zijn schip verging in de rivier.

6. En de godinnen spraken tot elkaar : 'Het volk is te dichtbij gekomen. Laten wij een andere woning zoeken.'

15. De Verzoeking van Adam

1. Adam en Eva kwamen elkaar tegen bij de honger rivier, de rivier van Amalek. Daar was een boom, en Eva bood Adam een vrucht aan, maar Adam weigerde, en rende weg. Na enkele weken kwamen ze elkaar daar weer tegen en hetzelfde gebeurde. Adam wilde niet eten van de vrucht. 'Godin, het is beter voor u te hongeren, opdat mijn zinnen niet afgeleid worden,' sprak Adam. Hij noemde haar godin. Zij bracht toen de vrucht tot zijn mond om hem te verleiden, maar hij rende weer weg. Na een paar maanden kwamen ze elkaar daar weer tegen, en hetzelfde gebeurde. En Eva was met meerdere godinnen, en zij gaven hun vruchten aan Adam, maar Adam weigerde, en zei dezelfde woorden. En de godinnen werden kwaad op Adam, omdat hij hun vruchten niet wilde aannemen. En zij achtervolgden hem. 'Wil je echt niet ?' riepen ze.

2. 'Nee !' riep hij terug. 'Het is beter te leven in honger dan in overmoedige verzadiging. Een mens leeft niet alleen van voedsel, en zelfs niet van het woord van god, maar van het hongeren.' En toen verlieten zij hem na deze verzoeking. En vele jaren later kwam hij Eva weer tegen aan de rivier van honger waar zij baadde. 'Heb je je nog steeds niet bedacht ?' vroeg Eva.

3. 'Nee,' sprak Adam. 'Het is beter in honger te leven tot u, oh godin,' sprak Adam, haar weer godin noemende. En Eva werd boos en begon te eten voor zijn ogen. Hij draaide toen zijn gezicht weg. 'Oh, dat alle duivelen in de hel je zullen verzoeken,' sprak Eva.

4. 'Ik weet het,' sprak Adam. En ook hij baadde zich in de rivier van honger. En Eva greep hem en probeerde hem te verdrinken, omdat hij hongerig en verzwakt was. En hij kwam in een worsteling met haar. 'Och, waarom probeert u mij te verdrinken ?' vroeg Adam.

5. 'Gij wilt toch honger ?' zei Eva. 'Ziet dan, drink van het honger water.' Maar Adam duwde haar weg en ging het water uit, en hij ging weg van de rivier en verzwakte en verhongerde nog meer. En

toen hij na enkele maanden terugkwam herkende zij hem bijna niet meer terug, en hij herkende haar bijna niet meer, want zij had gegeten en zich tegoed gedaan, en hij niet. En hij sprak : 'Och godin, bent gij nog steeds hier ?'

6. En zij kwam het water uit, en trok hem het water in en probeerde hem weer te verdrinken, maar nog kon Adam aan haar ontkomen. En die nacht had Adam een droom. En een godin sprak tot hem in de droom : 'Keer niet weder tot Eva. Ik zal u nieuw land geven aan het uiteinde van de honger rivier in het land Amalek.' En Adam stond op, en maakte een lange tocht langs de rivier om niet meer terug te keren tot Eva. Maar Eva achtervolgde hem, en liet hem niet gaan.

7. 'Vertel mij wat gij gedroomd hebt,' sprak Eva. En Adam vertelde de droom, dat hem nieuw land gegeven zou worden aan het uiteinde van de honger rivier, in het land Amalek. Maar weer duwde zij hem in de rivier en probeerde hem te verdrinken. 'Ik zie dat het u menens is,' sprak Adam, 'maar ik zal niet eten van uw vrucht, en niet drinken van uw water. Ik zal mijn hart behoeden.' En bij deze woorden werd Eva woest, en trok een wapen. Toen verwondde zij hem, en Adam zakte levenloos in de rivier. 'Goed, Adam,' sprak ze. 'Gij hebt uzelf niet aan de afgoden gegeven, en hebt uw hart behoedt, om zo aan uzelf te sterven, want de honger leidt hier tot de dood.' En toen keerde zij om en ging terug waar ze vandaan was gekomen.

8. En Adam's ziel werd opgenomen tot het uiteinde van de rivier, in het land Amalek. En de honger godinnen kwamen tot hem en boden hem allerlei geschenken aan, maar hij wilde geen van allen. En Adam's ziel werd nog verder opgenomen, opgetrokken over de waterval. En Adam kon voor een lange tijd niets zien. 'Waarom eet gij niet ?' werd er gesproken.

9. 'Een mens leeft niet alleen van voedsel en woorden,' sprak Adam, 'maar van het hongeren om zijn hart te behoeden.' En zo eindigde de verzoeking van Adam, en hij werd genomen tot grote rust.

16. Achillen

1. En Adam rende aan de rivier van de honger, de rivier van Amalek, en dieper in het land was het land van Achillen. En de Achillen waren woeste amazones, wreed en hardvochtig, en zij eisten totale overgave. En Adam rende tot Eva om aan de Achillen te ontkomen, maar hij raakte in een worsteling met Eva. En Adam zei : 'Oh godin - hij noemde haar godin -, de Achillen komen. Zij volgen ons op de voet.' Maar Eva luisterde niet. En zij waren in een grote woordenstrijd. En aan de rivier werden zij omsingeld door de Achillen. En Adam riep : 'Wat komt gij doen ? Zult gij ons verder het land intrekken ?' En Eva bestrafte de Achillen, zeggende dat hun tijd nog niet was gekomen, en zij gingen heen. En Eva en Adam werden tot een groot volk. En zij leefden aan de honger rivier. En op een dag kwamen de Achillen terug en eisten belasting. En omdat het volk van Adam dit niet kon betalen gingen zij in ballingschap. En in het land van de Achillen moesten zij zwaar werk verrichten. En Eva

sprak tot Adam : 'Zie, gij had van de vrucht moeten eten die ik u bood.' En er was een vrouw genaamd Kedin, en zij trachtte Adam te verleiden. Maar omdat Adam er niet op inging werd hij vals beschuldigd dat hij haar lastig viel, en zo werd Adam in de gevangenis geworpen. En Adam moest in zijn gevangenschap de varkens voeren. En de Achillen ontnamen hem zijn identiteit, en bepaalden wie hij was en wat hij was. En Eva zocht hem op in zijn gevangenschap en bespote hem, zeggende dat hij van de vrucht had moeten nemen die zij hem had geboden. En Adam zei niets. En Adam sprak niet meer omdat iedereen hem probeerde te verzoeken en iedereen over hem loog. En in zichzelf sprak hij dat de honger hem genoeg was. En ook Kedin bezocht hem om hem te bespotten, en weer loog zij over hem, en Adam zei niets, zich vasthoudende aan de honger.

2. Op een nacht droomde Adam over een paradijs. Hij zag de Achillen aan de overkant van de rivier, en zij riepen naar hem, en dreigden, maar hij dreef steeds verder van hen weg. En de Achillen gingen het water in en schoten hun pijlen en gooiden hun speren. En een stem vroeg : 'Wie bent gij in het honger paradijs ?' En Adam wist geen antwoord op die vraag. En toen zwommen de Achillen naar hem toe en trokken hem op de kant. En ze begonnen hem strikvragen te stellen en hem psychisch te belasten. En Adam was opgelucht toen hij Eva zag, maar zij sprak tot de Achillen : 'Neem hem mee, want hij heeft niet gebogen voor de verzoeking.' Maar op dat moment overstroomde de rivier en greep hem. En hij zag van verre hoe zij kinderen baarden. En de rivier godin stond hem niet toe terug te gaan, en trok hem mee naar de andere kant van de rivier. En hier was honger zijn naam en leefde hij in grote eenzaamheid. Toen hij wakker werd was er een inval door de Amalekieten, en hij werd door hen weggevoerd.

3. Ook de Achillen gingen in ballingschap, maar in ballingschap werd hun volk groter en groter. En Adam wist te ontsnappen, en ging over de rivier van honger waar hij verder in grote eenzaamheid leefde.

17. De Honger

1. En er waren twee Israels.
2. Er was het mannelijke Israel en het Israel van hen die zich ervan hadden afgescheiden, en zij leefden in de wildernis.
3. Dit was het amazone Israel van de vrouwen, en zij voerden oorlog tegen het mannelijke Israel wat hen had onderdrukt.
4. Ook voerden zij oorlog tegen andere wildernis volkeren.
5. Het mannelijke Israel was hongerend in de woestijn, en werd ingesloten door Amalek om in de Amalekitische ballingschap te gaan.
6. En het Amazone Israel streed tegen de wildernis volkeren om het beloofde land in te gaan.
7. En zij waren tekenen van grote honger.

18. De Vrouw met de Witte Slippers

Er was een grote oorlog. De oorlog was wild en vurig, en geen wapen werd ongeroerd gelaten. Uiteindelijk liet de koningin een hek om het land heenbouwen, en zij noemde het : het witte hek. Om het hek heen groeiden de wildste struiken met de scherpste doornen, en verder de stekeligste planten en struiken. Verder stonden er sindsdien vele soldaten op de muren. Er werden vele geschiedenisboeken opgesteld. Hierin stond ook de oorlogen beschreven. Deze oorlog had ook lang geduurd.

Het was allemaal dankzij haar dat dit kon gebeuren.

Sindsdien raasde het witte om het land heen, want dit land was de overwinnaar van de grote witte oorlog. Zij droeg het geheim hiervan, want zij was eigenlijk degene die het witte had uitgevonden, en dit allemaal om het land te beschermen en te laten zegevieren.

Op een dag bracht ik een bezoek aan haar. Zij liet mij een ondergrondse put zien. Het diepste punt leidde tot de rode planeet.

Zij liet mij ook veel wapens zien. Zij vertelde dat ook onder het diepste punt er witte hekken en de struiken waren. In het verleden waren hier veel oorlogen geweest tegen een ondergronds volk, de bakkers.

Zij had een rode spelmachine gebouwd. Zij sprak dat het een soort spookhuis was. Zij vertelde dat een ieder die in de machine zou stappen tijdelijk zijn geheugen zou verliezen over het feit dat het maar een spelmachine was. Ik had eigenlijk helemaal geen zin om een spookhuis binnen te gaan. Mijn leven was al zwaar genoeg. Zij liet me de machine zien, een gigantisch rood ding met rails en een soort auto. Het was allemaal zwaar technologisch. Zij drukte op een knop en er was allemaal stoom. Toen liet zij mij de computer schermen zien in de auto, die heel wonderlijk waren. Ik kon mijn leven zien, en die waren als autobanen. Ik zag die autobanen op het scherm dwars door mijn leven heen, als rode zachte stralen, die ook zacht zoemend geluid gaven. Ik vroeg me af hoe de machine zomaar mijn leven tevoorschijn kon halen. Misschien tapte het van mijn geheugen.

Zij drukte weer op wat knoppen op een soort tankpomp computer naast de spel-auto. We gingen beiden in de auto zitten. Ik keek bijna gehypnotiseerd op de schermen. Dit was mijn verleden. Ik begon enthousiast te worden, maar nog steeds met een zekere terughoudendheid.

‘Het is om te leren,’ sprak zij.

‘Ja, ja,’ zei ik. ‘Je mag me echt wel laten zien hoe het werkt, maar dan stap ik ook weer uit.’

‘Natuurlijk,’ zei zij. ‘Je wordt echt niet gedwongen.’

Weer drukte zij op wat knoppen, ditmaal in de auto zelf. Ik bleef kijken op de computer. Ik zag de vriendinnen die ik in mijn leven had gehad, en ook wat nare gebeurtenissen, en de autobanen gingen er dwars doorheen. Onderaan het scherm was een soort auto met een groot dashboard. ‘Dit is groots,’ sprak ik. ‘Maar wat is hier nou zo eng aan ? Ik ben wel verbaasd dat die nare gebeurtenissen in mijn leven nu gewoon op het scherm staan, maar die auto rijdt er gewoon doorheen.’

‘Blijf kijken,’ sprak zij. Ik zag gebeurtenissen verschijnen op het scherm, meer en meer, en de gebeurtenissen begonnen te veranderen in een tekenfilm. Mijn hele verleden begon te veranderen in een tekenfilm.

‘Ik vind dit wel mooi,’ sprak ik.

‘Het probleem is ...’, sprak zij, ‘dat de spelmachine nog niet af is. Ik heb testers nodig. Dan kan ik zien waar ik het moet veranderen en bijstellen. Ik bied je vijf miljoen.’

‘Ik kan het geld wel gebruiken,’ sprak ik, ‘maar is dat gevaarlijk, zo’n test ? Ik bedoel : Wat gaat er met mij gebeuren ?’

‘Het is niet zonder risico’s,’ sprak zij.

‘Wat zijn de risico’s ?’ vroeg ik. Ik voelde me bijna als een stuntman als ik er aan dacht.

‘Ik kan daar niet teveel over zeggen,’ sprak zij. ‘Het is een experiment, en het kan flink traumatisch zijn, maar het is maar een spel. Het is niet echt, alhoewel je tijdelijk je geheugen verliest over dat het maar een spel is.’

‘Dus ik kom er gewoon levend weer uit, en krijg te horen dat het niet echt was, zodat ik het weer kan vergeten of misschien met andere ogen kan bekijken ?’ vroeg ik.

‘Precies,’ zei zij.

‘Klinkt goed,’ zei ik. ‘En ik heb wel zin in een uitdaging zoals dit, als het voor de vooruitgang van de wetenschap is heb ik het er zeker voor over, en die vijf miljoen is mooi meegenomen.’

‘Maar vergeet niet dat het een spookhuis is,’ sprak zij serieus.

‘Wat houdt dat in ?’ vroeg ik.

‘Je gaat verschrikkelijk getest worden,’ sprak de professor, ‘maar het is voor een goed doel, inderdaad voor de vooruitgang van de wetenschap.’

‘Waarom moet je hier zo vaag over doen ?’ vroeg ik.

‘Omdat het nog niet af is,’ sprak de professor. ‘Ik weet nog niet helemaal wat er mis kan gaan.’

‘En je wil het zelf niet testen ?’ vroeg ik.

‘Nee, natuurlijk niet,’ zei zij. ‘Dat zou levensgevaarlijk zijn, want ik moet juist de machine in de gaten houden en de knoppen bedienen wanneer dat nodig is, en kleine aanpassingen maken. Stel dat de machine op hol slaat, dan ben ik er in ieder geval nog om alles tot orde te brengen.’

‘Nou, dat is een geruststelling,’ sprak ik, ‘maar wat als jou iets overkomt, of je verliest de macht over de machine?’

‘Daar ga ik niet vanuit,’ sprak zij. ‘Ik heb veel ervaring met dit soort machines, en stel dat ik tijdelijk de macht zou verliezen dan doe ik er alles aan met mijn kennis om de macht weer terug te krijgen. Dat is gewoon een kwestie van tijd dan.’

‘Nou, lekker,’ sprak ik. ‘Nu begrijp ik waarom je er vijf miljoen voor vraagt, want waarschijnlijk staat mijn leven ook nog op het spel.’

‘Alle machines zijn zo gebouwd dat mocht het uit de hand lopen dan na bepaalde tijd zal de machine zichzelf uitschakelen,’ sprak zij. ‘Oververhitting bijvoorbeeld zal de machine al na tien minuten uit zichzelf stoppen. Verder heeft alles zo zijn risico’s, binnen bepaalde grenzen natuurlijk, maar toch vind ik daarom de vijf miljoen redelijk. Doe er iets moois mee,’ sprak zij, en liet mij de vijf miljoen zien.

‘Ik ben erg nieuwsgierig geworden,’ sprak ik. ‘Laten we maar direct beginnen. Ik kan eigenlijk niet meer wachten.’

‘Goed,’ sprak zij. ‘De auto zal door de machine het oord verlaten, en zal je naar huis brengen. Zodra je uitstapt zal je tijdelijk totaal vergeten zijn dat je hier was, en dat je aan het spel deelneemt. Je zal naar de winkel gaan voor wat boodschappen, en daar zal je iemand tegenkomen die hele verhalen aan je begint op te hangen, verhalen die herkenning bij je zullen oproepen uit je eigen leven. Klaar?’

‘Zo klaar als het maar kan,’ sprak ik. Ik kon het eigenlijk niet geloven, en dacht dat het ook allemaal gewoon onzin kon zijn, maar nu wilde ik het toch echt weten. Ik zou nooit meer zo’n kans kunnen krijgen.

Zij stapte uit. ‘Daar gaan we dan,’ sprak zij. Zij deed de deur van de auto dicht, en begon te typen op het toetsenbord van de tankpomp. Rode lampen begonnen aan te gaan die zacht, waterig licht begonnen te verspreiden, en die begonnen zacht te zoemen.

‘Het is een groot voorrecht,’ sprak zij. ‘Jij zal de geschiedenis herschrijven. Het zal een mijlpaal in je leven zijn, en in de algehele evolutie van het bestaan, en ....’

Maar ik kon haar niet meer horen. De auto was al gaan starten en reed zacht zoemend de immens grote machine in. Op de weg zag ik veel mensen vanuit hun auto’s naar mij en mijn auto staren. Zoiets hadden ze nog nooit gezien. Ik zat wel achter een stuur, maar ik hoefde verder niets te doen. De auto deed alles zelf, en daar kon ik niets aan veranderen, en dat hoefde ook niet. Tot mijn grote schrik zag ik nu een tijdje politie achter mij rijden. Even later reden ze vóór mij, en wilden dat ik zou stoppen. De auto volgde hen en stopte. De agenten liepen naar de auto toe en rukten de deur open. ‘Wat is dit voor auto, mijnheer? Dat kan toch niet? Mag ik uw rijbewijs zien?’ vroeg één van hen. Ik haalde mijn rijbewijs uit mijn zak en liet het hem zien.

‘Kunt u even de auto uitkomen?’ vroeg de andere agent. Hij begon mij uitvoerig te inspecteren. ‘Dit lijkt een illegale auto te zijn,’ sprak de agent, ‘alsof het regelrecht van de kermis afkomt.’

Ik knikte. ‘Ik kan het ook niet helpen, mijnheer. Het is voor mijn werk.’

Opeens kwam zij door op één van de schermen. Zij begon luid te schreeuwen naar de agenten. ‘Verstoort mijn werkzaamheden niet, okay? Ik heb nu geen tijd voor spelletjes. Mijnheer heeft een belangrijke opdracht voor de vooruitgang van de wetenschap. Ik werk voor het offensief. Ik heb echt geen tijd nu voor jullie onzin.’

De agenten kenden haar wel, en boden haar hun verontschuldiging aan. ‘Reken het ons niet aan,’ sprak één van de agenten. ‘Wij hadden niet in de gaten dat het een auto was van u. We dachten

eerst dat de auto uit de toekomst kwam, maar nu begrijpen we het.'

'Maak geen geintjes,' schreeuwde zij. 'Ik heb wel andere dingen te doen. Nou vooruit, doe jullie werk, en laat mijnheer verder met rust, anders lopen we achter op schema, en dan zal ik jullie daar duur voor laten betalen.'

'Begrepen,' zeiden de agenten rood van schaamte, en vertrokken weer. De deur van de auto ging weer dicht, en begon mij verder te brengen naar huis.

Ik had zware nachtmerries in mijn kinderjaren. Ze overweldigden mij, nachtmerries van grote horror en verdoemenis, vaak in de vorm van een vrouw met witte slippers die tot mij kwam en op me ging zitten, om zo het duistere ritje te starten. Hierin ging niets te ver, alle grenzen en taboes werden genegeerd, en geen kip of haan die erom kraaide.

Ik was bang om te gaan slapen, omdat ik wist wat er kon gebeuren.

'Waarom ik?' vroeg ik me altijd af, maar het scheen dat ze een boodschap voor me hadden, en mij voor die boodschap wilden gebruiken, een boodschap van hun wereld tot de mijne.

Ik was omringd door omheiningen, en als de vrouw met de witte slippers mij aanraakte begonnen die omheiningen altijd in te storten, en dan was ik in de meedogenloze wildernis. Ik heb deze nachtmerries nooit kunnen verwerken, en over het grootste gedeelte kon ik nooit praten. Ik zal het met mij blijven meedragen als een groot litteken.

Zij was een verleidster, een succubus. Zij beschouwde mij als haar bezit. Blijkbaar zag ze mij als een bedreiging. Ze trok me mee tot haar tent.

In het begin probeerde ik mij te verzetten, maar later kon ik dat niet meer. Het was alsof iets mijn verstand had ingenomen, mijn zenuwen, mijn lichaam. Iets woonde in mijn ziel wat mij verlamd hield. Iets had mij gewillig gemaakt.

Er was iets in mij geknapt. Het kon me niet meer schelen.

Op een gegeven moment begonnen de nachtmerries minder te worden en te verzwakken, en kwam ik langzaam terug tot mezelf. Maar overdag werd ik in mijn gedachtes erdoor geplaagd. Ik kon er niet overheen komen. Erover praten kon ik niet.

Totdat ik op een dag iemand tegenkwam met dezelfde soort verhalen.

Zij keek me aan met haar donkere ogen. 'Heus,' sprak zij. 'Je moet me geloven. Toen het kwam werden alleen een paar van ons gered. Ze brachten ons naar de aarde voor veiligheid. Nog steeds leven er velen daar op de rode planeet in hetzelfde lot als wat mij ten deel was gevallen, en waarvan ik nu heb kunnen vluchten. Mijn bevrijders – ik weet niet waar zij zijn. Alles wat ik weet is dat ze mij hier op aarde brachten, en toen vertrokken ze weer. Ik was de enige die ze hier hadden gebracht. De anderen namen zij met zich mee – misschien naar een andere planeet. Ik kan het niet meer. Ik kan niet terug naar de planeet waar ik vandaan kwam. Maar iets in mij wordt ertoe aangetrokken, alsof ik daar hoor. Misschien is dat omdat ik van nature zo ben. Ik heb er alles voor over dat er iemand naar mijn verhaal luistert.'

'Hoeveel geef je ervoor?' vroeg ik nors. Ik hield haar voor een idioot of gewoon een sluwe leugenaar om wat voor reden dan ook.

Zij keek me aan. 'Vijfhonderd,' sprak zij langzaam. Ik maakte een beweging met mijn hand om het aanbod af te wimpelen. 'Te weinig,' sprak ik. 'Want jij wil natuurlijk dat ik iets met jouw verhaal ga doen, en dan wil jij er voordeel van hebben?'

'Nee, nee,' sprak zij. 'Daar is het het verhaal niet voor. Ik heb dringend psychische hulp nodig. Ik denk dat ik één van de weinigen ben die van de rode planeet heeft kunnen ontsnappen. Ook de

slachtoffers van de rode planeet hebben die hulp nodig.'

Ik lachte haar uit. 'Ja, ja, dus jij denkt echt dat wij hier machines hebben die naar de rode planeet kunnen gaan om daar ook nog eens een oorlog te beginnen, om die zogenaamde slachtoffers te bevrijden? Nou, kom op, wat geef je ervoor opdat ik zal luisteren naar die ellenlange onzin die je mij wil vertellen? Maar ik zal je nu al vertellen dat ik er niet veel aan zal of wil doen.'

'Alsjeblieft,' smeekte zij bijna, terwijl zij me doordringend aankeek. 'Zeshonderd dan?'

Ik schudde mijn hoofd. Dat ging nog even door tot negenhonderd, en toen zuchtte zij, en haalde een neksieraad uit haar zak. 'Dit had ik om mijn nek,' sprak zij.

Ik keek ernaar met grote ogen. Het leek op een metaal wat ik niet kende, buitenaards, en ik kreeg er vreemde gevoelens van in mijn buik. Opeens was ik vol interesse. Ik griste het sieraad uit haar hand. 'Nou, vertel op,' zei ik een beetje duizelig. Ik moest gaan zitten, anders zou ik zeker flauwvallen. 'Moet je wat water?' vroeg zij.

'Alsjeblieft,' sprak ik ineens heel nederig, en ik begon de waarde van deze vrouw in te zien. Ik keek naar haar. Zij had een tederheid over haar, en een fijngevoeligheid die ik niet kende. Plotseling zag ik haar als heel innemend. Zij gaf me wat water, en leek direkt heel bezorgd over me, alsof de aandacht voor haarzelf was verschoven naar aandacht voor mij. 'Jij hebt vast en zeker ook wel heel wat meegemaakt,' sprak zij. Ik knikte, een beetje verslagen. 'Iedereen heeft zo zijn eigen verhaal,' sprak ik.

'Kun je mij nu op waarde schatten?' vroeg zij. 'Ik kan ook heel veel voor jou betekenen. Misschien hebben wij wel raakvlakken.' Ik knikte weer. Ik was door alles wat ik zelf had meegemaakt een heel gecalculeerd iemand geworden die alles afwoog, en die zich niet liet afschepen. Vertrouwen moest verdiend worden, maar dan nog steeds zou ik niemand echt vertrouwen. Ik keek haar aan en zuchtte. 'Jij eerst?' vroeg zij.

'Nee,' stamelde ik. 'Ik ... ik ben al te ver heen. Ik kan daar niet eens over praten.'

'Dat zit diep dus,' sprak ze. 'Misschien hebben wij meer of minder hetzelfde meegemaakt, maar dan op een verschillende manier. Het is nogal universeel.'

Ik keek haar aan. 'Nee, dat denk ik niet. We zullen ongetwijfeld unieke verhalen hebben die los van elkaar staan. Dat jij gewoon je verhaal kan doen is daar een teken van. Ik heb teveel meegemaakt. Ik kan het niet.'

'Nu moet je mij niet onderschatten,' sprak zij. 'Ik heb tijdenlang er niet over kunnen praten. Het scheelt dat ik nu op een andere planeet ben en een nieuw leven heb. Als jij op de rode planeet zou zijn geweest, los van waar je vandaan kwam, dan had je misschien ook wel kunnen praten.'

Ik knikte. Daar zat wat in. Ik had ineens het gevoel dat ik wel naar een andere planeet wilde gaan, maar of de rode planeet een goede keuze zou zijn? Haar verhaal zou dat uitmaken.

Zij keek me aan. Even had ik het gevoel alsof zij er niets van meende, alsof zij me bedroog, alsof zij me ergens in wilde lokken.

'Okay, ga je gang,' sprak ik.

Zij opende haar mond, en begon te vertellen.

Ze sprak over een orakel. Het orakel werd bewaakt. Er waren vele kronieken hierover geschreven, en ze voelde dat ze verdwaald was in dit orakel. Ze wilde losbreken, maar kon het niet.

Toen begon zij me op een hele vreemde manier aan te kijken. 'Zou jij wel op de rode planeet willen leven?'

Ik keek verbaasd. 'Waarom vraag je dat ?' vroeg ik.

'Laat maar,' zei zij, terwijl haar gezicht weer strak werd. Ik werd weer duizelig. Ik kreeg vreemde gevoelens in mijn buik. 'I... ik moet zeggen dat ik weleens nachtmerries over dit soort dingen heb gehad,' sprak ik.

'Jij kent de rode planeet,' sprak zij.

'Hoezo ?' vroeg ik. 'Ik ken absoluut de rode planeet niet. Ik vind alleen wat herkenning in sommige nachtmerries die ik had als kind.'

'Jouw vorig leven was op de rode planeet. Dat zijn dingen van vóór je geboorte. Vandaar dat je je zo voelt,' sprak zij.

'Ach, wat ?' zei ik luid. 'Hoe weet je dat ? Hoe kom je daarbij ?'

Zij keek me diep in mijn ogen. 'Ik ben niet los. Ik zit nog steeds vast aan de rode planeet. Zij zeggen dat ik hier ben voor een opdracht.'

Ik begon medelijden met de vrouw te krijgen. 'Doe alsjeblieft niet zo negatief,' sprak ik. 'Het moet nu afgelopen zijn.'

'Nee, het is goed zo,' sprak zij. 'Er is geen kruid tegen opgewassen. Het is te sterk.'

Ik kreeg een vreemd gevoel. Ik begon verloren voor me uit te staren. Ik wist niet meer wat ik moest zeggen. Ik voelde me alsof mijn mond was gesnoerd.

'Ze zitten achter je aan,' sprak zij. 'Ze willen je terug. Ook jou stuurden ze hier voor een missie, als een zendeling.'

Iets had bezit van me genomen. 'Wat heb je in mijn water gedaan ?' vroeg ik in paniek. Maar ik voelde me verzwakken en verzachten.

'Het is te sterk,' zei zij. 'De rode planeet is het tegenovergestelde van de aarde. De aarde is de spiegel-planeet van de rode planeet.'

'Wat !' riep ik uit. 'Ja, je hebt gelijk.'

'Het is slechts een deel-realiteit. Dit zijn slechts realiteiten in onszelf. Wij staan aan beide kanten.'

'Maar eigenlijk preek jij,' sprak ik. Zij knikte.

'Vertel me meer,' zei ik, 'want ik heb het idee dat dit me allemaal in grote verwarring stort.'

'Ik loop er niet mee te koop,' sprak zij. 'Ik ben speciaal naar jou toegekomen, omdat jij de rode planeet in je draagt. Ik ben de sleutel tot jouw ontwaking. Het is heel wetenschappelijk.'

Ineens trok zij een mes, en richtte het op mij. 'Als je nu verstandig bent, dan kom je met mij mee,' sprak zij. Ik schrok. 'Ben je gek geworden ?' vroeg ik.

'Geen tijd voor analisering,' sprak zij, en prikte met het mes in mijn buik. Ik voelde me even duizelig worden, en kreeg buikpijn van de spanning. 'Waar gaat dit over ?' protesteerde ik. Zij begon me te duwen, en trok me toen met haar mee. Buiten trok zij me naar het bos. We moesten over een zanderig paadje, terwijl ik in de verte een rode verschijning zag. Op een heuveltje stond een soort machine. Zij duwde me naar binnen, en toen steeg het op.

Ik vloekte. Zij zou me meenemen naar de rode planeet. Blijkbaar had zij die opdracht. Zij zei dat ik blij mocht zijn dat ik nog leefde.

Er waren veel boeken in de machine. Ik werd gedwongen ze te bestuderen. Ik vond in deze boeken veel herkenning. We waren op weg naar de rode planeet. Ze zeiden me dat ze me ergens in de wildernis zouden dumpen.

Ik vroeg naar het waarom, maar ze gaven mij geen antwoord. Ik had geen besef van tijd meer. Ik studeerde en studeerde maar, en sliep soms tussendoor. Mijn leven stond ondersteboven.

Na een lange tijd – ik weet niet hoelang, dagen, weken, of maanden – kwamen we aan op de rode planeet. Ergens in de wildernis werd ik afgezet. Toen vertrok de machine weer.

Ik was erg op mijn hoede. Ze hadden mij geen wapen meegegeven.

Ik ging over de rivier van bloed waarachter een oerwoud was dat tot de zee van tranen leidde.

Ergens bij de zee van tranen was een tunnel die onder de grond leidde. Het liep uit op een grottenstelsel waar veel boeken waren. De boeken stonden vol van kronieken. Ik begon de boeken te bestuderen. Twee bewapende vrouwen kwamen op mij af in het grottenstelsel. Ze grepen mij. 'Hier is hij,' spraken zij. Ik wist nu dat dit afgesproken werk was. Ik werd tot een kooi getrokken waarin ik de boeken onder dwang moest gaan studeren. De kooi werd op slot gedaan, en zij vertrokken weer. Op de grond van de kooi lag hooi. Er was een bed en een tafeltje met een stoel. Ook was er een klein wastafeltje. Ik had drie grote boeken gekregen met leren kaften. 'We zullen je straks overhoren,' spraken de vrouwen, en liepen weer weg. Ik wist dat er voor mij niets anders opzat dan de boeken te gaan lezen om er in te studeren.

Ik herinnerde de nachtmerries die ik vroeger had. Zij namen totaal mijn verstand over en mijn wil.

Toen ik de plaatjes zag en de teksten las leek het alsof ik bellen in mijn hoofd hoorde afgaan, alsof er iemand voor de deur stond. Ik herinnerde mij dat ik ook zulke nachtmerries had. Dan werd alles zwart voor mijn ogen wanneer ik de deur opendeed. Ik werd dan schreeuwend en gillend wakker.

In mijn hoofd voelde ik dat ik werd meegesleurd. Ik was verlamd en verstijfd van schrik.

Het leek alsof er gif in mij werd gespoten wat de spieren verlamt.

Ik deed mijn ogen dicht. Ik hoorde voetstappen van blote voeten. Het waren de twee oerwoudsvrouwen die me hier hadden opgesloten. Ze bleven bij de tralies van mijn kooi staan. 'Je weet wat je te doen staat,' sprak één van de indiaanse vrouwen hardvochtig. Ze opende de kooi, en ze trokken mij eruit weg. Ze trokken mij helemaal door een lange, donkere tunnel die schuin onder de grond de diepte in ging. Toen openden ze een deur met tralies. We kwamen in een grot. In de verte stond een vrouw met witte slippers.

'Laat hem dichterbij komen,' sprak de vrouw met de witte slippers.

'Heeft hij gestudeerd?' vroeg de vrouw met de witte slippers.

'Ja, majesteit,' sprak één van de oerwoudsvrouwen. Toen veranderde ze in een jong indiaans meisje. 'Werp hem in de put!' riep ze. Links achter haar was een groot gat. De amazones trokken mij naar het gat, en duwden mij naar binnen. Ik viel in een groot gat, in een ravijn, als in een put. Het was heel groot. Het vallen ging trager en trager, totdat ik de grond raakte. Ik voelde mij verlamd.

Ik voelde me ineens heel zwaar worden, en ik kon moeilijk ademen.

Ik had toen kracht om op te staan. Op de grond lagen verstijfde mannen met hun mond open. Sommigen hadden hun tong ver uit hun mond. Ik kon mijn mond niet meer dicht krijgen. Ik begon te schudden, maar ik begon meer en meer te verstijven. Ik was net als de mannen geworden.

Ze strooide wat wit poeder over me. Ik verkrampte van de pijn. Ze trok me naar een meertje en liet me erin wegzakken. Ik kon me niet meer bewegen.

Ik kwam in een eindeloze cirkel van wedergeboorte terecht.

Zachte bellen ringden, terwijl ik merkte dat ik mezelf kon loswringen van de eeuwige cirkel van wedergeboorte. Ik zag mezelf onder de cirkel zweven.

Ik ging lager en lager, totdat ik in een nieuwe natuur kwam. Alle kleuren waren zacht hier, en dimensionaal. Alles leek te golven, op en neer. Het was diep in de wildernis. Hier was de wildernis één met de zee. Ik hoorde allemaal fluitjes, zachte fluitjes, die weer plaats maakten voor nieuwe fluitjes, en telkens naar de achtergrond gingen om weer plaats te maken voor nieuwe fluitjes. De zee bruiste in mij. Het waren deel-realiteiten. Ik kon door de dimensies heen kijken. Zij raken alles

lichtelijk aan, en vertrekken dan weer. Zij zijn niet gebonden aan de vaste dimensies.

Zij leefden door zware cryptiek, als een drug.

Ik werd wakker in de spel-auto, en ik herinnerde me plotseling mijn opdracht om een spel te testen.
Ik was nooit echt naar huis gegaan die dag. Alles was een illusie van de rode spelmachine.

19. Het Verminderende Snoep

Ze wilde het niet weten.

Ze was het verminderende snoep.

Ze had veel bloed aan haar handen van deze hanen.

Haar heupen waren breed.

Zij was de demonoloog.

Traag bewogen haar heupen.

De gordijnen waren van het zachtste, diepste roze, bijna wit.

Ik kon me hieraan optrekken, opdat ik in haar bovenwereld zou komen.

Maar ze liet me niet toe.

Ze was het verminderende snoep.

En het verminderde, en het liet diepere werelden zien,

En ik volgde haar, zodat ze groter was,

Nee, ik liet haar niet verminderen,

Ik wilde meer van haar.

'Meer, meer !' riep ik, maar ze duwde mij weg.

Zij was het verminderende snoep.

Zoveel bloed aan haar handen,

Haar heupen waren breed,

Zij was de demonoloog.

Deze raadsels waren wijd uitgemeten,

En ik was slechts een beginner,

En ik verdwaalde diep.

Ik wilde meer van haar, maar ik kreeg minder,

De kennis niet voor mij bestemd,

Totdat ik zelf het verminderende snoep werd,

Ik kon niks meer aan,

En zonk weg in het zwijgen,

Draaide alles om.

Nee, niemand zou mij ooit vinden,
Maar zij vond mij,
Het verminderende snoep.

Ik zat op haar kar,
Ze ging zo hard en snel,
Ik viel eraf,
Zij was het verminderende snoep.

Ik keek naar haar op,
En zij keek neer op mij,
Ik greep haar hand, maar zij trok het weg,
Zij rende weg,
Zij was het verminderende snoep.

Zoveel bloed aan haar handen,
Zoveel bloed aan haar mes,
De gordijnen roze, zo roze,
Zij is de demonoloog,
Het verminderende snoep.

Ik zou het willen weten,
Ik zou het willen kennen,
Maar zij loopt altijd weg,
Heeft nooit en nergens tijd,
Alles moet op haar manier,
Zij is de demonoloog,
Het verminderende snoep.

Ik zou het wel willen zeggen,
Ik zou het verhaal wel willen vertellen,
Maar ik draai om alles heen,
Ik zal mijn hart nooit geven,
Ik ben de demonoloog,
Het verminderende snoep.

Zij nam mijn hart en brak het,
Zoveel bloed aan haar handen,
De gordijnen roze, zo roze,
Totdat het bijna wit is,
Zij is de demonoloog,
Het verminderende snoep.

Haar heupen bewegen traag,
Zij heeft het mes in haar hand,
De gordijnen zijn niet daar,
Zij golven slechts de raadselen,
Zij mogen zelfs niet praten,

In echo's moeten ze alles nalaten.

Haar heupen bewegen traag,
De gang die staat in brand,
Dan stort de trap in,
En haar bovenwereld komt naar beneden.

Ik zag haar vallen,
Maar zij wilde het niet weten,
Ze deed alsof er niets aan de hand was,
Maar ik weet wel beter,
Zij is het verminderende snoep.

En haar soldaten marcheren nog steeds,
Zij slaan alle ramen in,
En breken door de muren,
En nemen zoveel mee,
Zij zijn het verminderende snoep.

Golf na golf komt het,
Dag na dag,
Uur na uur,
Nacht na nacht,
Bewustzijn na bewustzijn,
Stilte na stilte,
Woord na woord.

Zij houdt de sleutel in haar hand,
Het smeltende snoep,
Het verminderende snoep,
En dan staat alles in brand.

Ren voor je leven, maar waar kun je gaan ?
Zij klopt op alle deuren,
Laat niemand gaan.
En dan trekt zij zich terug opdat de nacht kan vallen,
Zij is het verminderende snoep.

Voor altijd vermindert het,
Het is een zware straf,
Maar een pad voor de kennislozen,
Zij die niets meer herinneren.
Eens gaven zij alles op,
Om deze schat in aarden vaten te verkrijgen.

Want als de wereld meent wijs te zijn, laat mij dan dwaas zijn,
Als de wereld meent iets te weten, laat mij dan niets weten.
Och, laat mij slechts zijn met het verminderende snoep.
Ik weet dat zij mij roept.

20. Demonologie

1. Is zij niet de wrede ?

Is zij niet de tuchtigende ?

Hebben mensen niet hun eigen wegen tot haar gebouwd ?

En heeft zij die niet afgebroken ?

2. Bidt dan niet tot haar, maar hongert,
Want stilte is beter dan valse gerechtigheid.

3. Strijdt dan niet voor haar, maar hongert,
Want minderen is beter dan oorlogstuig en overmoed.

21. Ketura

1. Zij maakt manden,
Zij onderwijst hen de demonologie,
Op de planeet Ketura, een planeet van oerwoud

2. Alleen zij die aan zichzelf sterven komen hier,
Ik zag een weelderige natuur,
Oerwouden zijn de levensader van de mens,
En hun rivieren

3. Ik zag hen in bootjes,
De demonologie onderwijzende

4. En zij riep haar naam : Ketura, Ketura,
Ze had een krachtmeting met een andere vrouw die heerseres wilde zijn.
Het was een bloederig gevecht, maar zij won.
Zij droeg de naam van de woeste planeet.
Zij was Ketura.

5. Het was een lange strijd, en aan het einde ervan trok zij die verloren had zich terug in de diepere wildernis. Zij had haar eigen redenen waarom ze de aanval deed.

6. Ketura zette haar heerschappij voort, maar bemoeide zich verder niet met haar.

7. Waarom woeden de volkeren ?
Waarom voeren de volkeren oorlog ?
Zij hebben allen hun redenen.

22. De Rode Planeet

1. Niemand kon hier komen zonder de juiste inwijdingen.
2. Zij hadden ellendige levens gehad, waar de dromen overliepen in nachtmerries.
3. Zij was een zendeling tot hen uitgezonden om hen te vernietigen, hen te testen, maar ze hadden het overleefd.
4. Er was geen andere manier om hier te komen dan door vreemde cryptische spelletjes.
5. Zij zongen slaaplieden.
6. Het was een gevaarlijk oerwoud waarin niet velen overleefden.
7. Er waren vele onbekende machten van slaap die probeerden hun zielen te nemen.
8. Maar neemt hier de rode planeet hen niet op ?
9. Ze neemt hen weg door slaaplieden.
10. Hier laat ze haar ware natuur zien, waarin verloren dromen hen omgeven.
11. Hier is waar de geschiedenis niet meer bestaat, maar alleen de weelderigheid van de rode planeet.
12. En het roept altijd een grotere duisternis,
waar de nacht op hen valt.

23. Godin van de Jacht

1. Het gouden lam op de doods-kist volgen zij, die christenen.
Zij volgen de skeletten van Rigil Kent, met hun zwarte en paarse gewaden.
Maar zij staat in de opening van haar tent, om de patriarchie te verbreken.
Zij is op jacht, op het lam.
2. Zij zal het lam vinden en doorboren.
Hebt gij daarom niet al uw kruizen opgehezen ?

Gij hebt een afgod gemaakt, en gij hebt de godin van de jacht veracht.
Ziet, jaagt zij dan niet op uw ego ?

3. En gij volgt uw zwarte skeletten op hun tribunes naast hun koning,
En gij buigt voor hun koning, terwijl zij haar boog spant.

24. Godin van de Jacht II

1. En zij volgen de moeder van het gouden lam,
Zij met paarse pij en kap.

2. Traag gaat zij voort op haar boot,
met skeletten die haar volgen.

3. En zij komt tot de doodskist van het gouden lam,
waar zij weent en het gouden lam kust.

4. En dan offert zij haar lammeren aan het gouden lam.
Maar de godin van de jacht is als een leeuw,

5. En zij zal haar tempel vinden en haar verscheuren,
en haar tempel zal zij verwoesten.

6. En een vogel zal die nacht vliegen,
uitgaande om de heiligen te verzamelen,
om oorlog te voeren tegen het gouden lam wat hen bedrogen had.

25. Godin van Profetie

1. Is het niet de Rigil Kent godin van profetie die Rigil Kent zal terugbrengen tot de kern van Orion,
tot Betelgeuse ? Want Rigil Kent is de verloren kern van Orion, en ontspoorde toen het eruit werd
gehaald.

2. Zij is in mijn huis, waar zij haar voorhangsels heeft gehangen. Zo zuivert en ontsluit zij Rigil Kent. De verloren kern van Orion is zij, en zij zal Betelgeuse tot haar voorhangsel maken.

3. Diep zakt zij in het water, diep zakt zij in de modder.
De modder mensen zijn zij.

4. In mijn huis is zij, waar zij haar voorhangsels heeft gehangen, waar zij de kern van Orion is.

5. Zij is de godin van profetie. Bij haar wijsheid zit ik.

26. Gebed tot Isis

1. Almachtige Isis, wij buigen tot u.
Engelen buigen tot u, en alle heiligen.

Groot is uw Naam, geprezen zijt gij in heel Egypte.

2. De doden brachten wij voor u mee,
opdat gij leven in hen zoudt blazen.

3. Groot is uw naam, genadig en trouw uw liefde,
blijf bij ons, wanneer de nacht over ons valt,
en leidt ons tot uw eeuwige vrede.

4. Engelen buigen tot u, en loven uw naam,
ja, zij dragen u, door de schepping heen, tot uw eer.
Goed is alles wat gij geschapen hebt. Amen.

27. Gebed tot Nephthys

1. Gij die troont onder de rode aten, hoor ons gebed.
Wij komen tot uw troon waar uw pijl ons raakte.

2. Wij zegenen dan hen die uit de dodenrijken tot u roepen.

Neemt hen op, en schenkt hen vrede.

Heb genade over hen.

3. Heilige, wij naderen tot u, gij voor wie alles buigt.

Toon dan genade tot ons, oh Almachtige, gij die troont onder aten, de rode planeet. Amen.

4. Wij buigen in ontzag voor u. Gij hebt ons gebracht door uw liefde, tot hier.

Wij hebben de doden met ons meegenomen, en leggen hen voor u neer.

Uw wil geschiede in ons leven, en Uw wil geschiedt op aarde.

28. De Pelgrim

1. Ik spreek vanuit de aarde en het oerwoud, ja, vanuit de wildernis spreek ik, om dingen bij u recht te zetten.

Laat u dan niet wederom door de zonde grijpen, maar kom tot Mij, en Ik zal u rust geven en wijsheid.

2. Laat u niet afleiden door stemmen van de wereld en van religies. Ik ben de Heere. Ik heb u uitgeleid uit tradities en religies, opdat gij Mij zoudt leren kennen, die Ik waarlijk ben.

3. Zij dan die de monnik prijzen boven de pelgrim zijn zeer te betreuren.

4. Zo zijn er dan vele wegen in de Heere, en die allen leiden tot de Heere. Zo heeft de Heere glorie vastgelegd in de hoogste hemelen, en zij die wild zijn reiken daar naar uit.

29. Gebed tot Serket

1. Gij die de aten zijt, de rode planeet,

Gij die de baarmoeder zijt,

Gij die de hel zijt, de badplaats van de natuur,

De misverstane, de misvertaalde,

Gij bent de verzoener der realiteiten en religies,
door uw vurige steken.

Gij die ons tot u riep met hemelse touwen,

Gij bent de almachtige, de genadige en de barmhartige,

Wij komen tot U.

U die ons riep tot stilte,

U die ons losscheurde van het kwaad,

U die ons afzonderde uit de boze massa's,

U die ons de prijs deed betalen,

Uw mes stak diep, en door uw speer verloren wij alles,

maar om u te winnen.

2. Wees ons tot een gids, want wie anders zal ons leiden in deze duistere nacht ?

Zijn zij niet allen weggeslagen ?

Zijn zij niet allen doorboort ?

Een grote machtige held is opgestaan,

En wij komen tot U.

U doorboorde de muren,

U doorboorde de valse verbonden.

Oh, wees ons nabij in het duistere uur,

Als de nachtwacht staat u daar,

Uw Woord opengeslagen,

Ons leidende tot de dieptes van het bestaan,

Waar gij uw woning hebt.

Gij hebt de sleutelen, in uw Woord tot ons getoond.

30. De Slingerplanten

De indianen hebben vanwege hun nomadische levenswijze een enorme kennis van de natuur, en van de heilzame giften van de natuur die zij in deze oorlog gebruiken. Wij zijn geraakt door deze giftige pijltjes, opdat wij ontwaken uit onze slaap en uit onze onwetendheid. Die natuur giften van het oerwoud geven sterke hallucinaties en splitsen de persoonlijkheid, omdat het halve de enige overlevingskans is. Het hele zou fataal zijn. Alleen twee helften vormen het hele.

Het was een hele grote bakkerij, bijna een boerderij. Diep onder de bakkerij was een grot, een rust grot zoals ze het noemden.

Hij kon het niet meer. Hij had het helemaal gehad. Hij werd gek van degenen die 'ik-zie-ik-zie-wat-jij-niet-ziet' spelletjes speelden. Het waren zieners, profeten, die tot het land waren gekomen, in lange paarse pijen met kappen. Je kon nooit hun gezichten zien. Ze verklaarden iedereen ziek en voor gek, behalve henzelf. Ze konden allerlei vreemde geestesziektes zien volgens hen, en ze vielen hem er ook mee aan. Hij werd geheel belachelijk gemaakt.

Op een dag zat hij te spelen met zijn staf op zijn troon. Er kwam ineens een zonderlinge monnik met een kap op de paleiszaal inrennen, en hij begon zotte dansjes te maken. Hij had verder geen pij aan. Hij was bijna naakt, en hij moest direct zijn hand voor zijn gezicht doen. Wat deed die man vreemd. De man had ook een hele lange baard. 'Ik waarschuw u, koning !' riep de dwaze monnik schuimbekkend met een hele hoge stem alsof hij een krietje had ingeslikt. Hij moest zijn vingers in zijn oren drukken. Door de ruiten sprongen paarden, en op die paarden zaten monniken in paarse pijen met kappen, geheel bedekt. Je kon hun gezichten totaal niet zien. 'U bent ziek !' riepen de

monniken, 'zwaar ziek. Wij hebben het gezien !'

'Je wachters zijn ook ziek,' zeiden de monniken, die inmiddels van hun paarden waren afgestapt, en daar maar stonden. Ze hadden aureolen om hun hoofd.

Hij bleef maar roepen : 'Wachters ! Komt er nog wat van !' Maar er kwam niemand.

'Buiten staan de karren,' zeiden de monniken. 'Daar zitten ze allemaal in. Het zijn gekkenkarren.'

Hij schrok wakker van deze nachtmerrie. Sindsdien zag hij het niet meer zitten, en had hij rust nodig. En helemaal toen die dag er een man tot het paleis kwam met dezelfde dingen. De man was een monnik en had een paarse pij en een paarse kap, en zei tegen hem dat hij gek was, zwaar ziek. Dat had de monnik wel gezien, maar hij zag niks.

De monnik deed er nogal geheimzinnig over. 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet,' zei de monnik telkens.

Toen zei de monnik iets waar hij erg van schrok : 'Je staat op ons land. Je betaalt daarom landpacht, aan ons. Wij zijn de oorspronkelijke landbezitters. Je bent zwaar gek. Dat is niet mijn mening. Iedereen zegt het. Ze roddelen allemaal achter je rug. Ze willen een nieuwe koning.'

Iets verlamdend kroop over hem heen.

'Het is mijn land,' zei de monnik. 'Jij betaalt mij huur. Ik ben de ware koning.'

'Iedereen weet het,' zei de monnik. 'En iedereen roddelt erover.'

Hij wilde er tussenuit. Er bleken meer van zulke monniken te zijn, en ze hadden hun eigen kloosters, ondergronds en bovengronds. Het was een bepaalde religie die geloofden dat het hun land was oorspronkelijk, en ze verdienden hun geld met deze kwakzalverij, met hun ingebeelde ziektes. Er viel niet met deze lieden te praten. Zij wisten het altijd beter, en velen geloofden in hen, eigenlijk steeds meer. Dat was ook omdat ze veel dreigden. Mensen sloten zich bij hen aan vanwege grote angst. En kinderen moesten er naartoe van hun ouders. Die hadden niets in te brengen.

Eigenlijk kwamen de monniken nooit ver. Ze maakten claims die ze niet hard konden maken, niet waar konden maken, en moesten het hebben van het domme geloof van mensen. Soms kochten ze mensen daarvoor om, en soms bedreigden ze mensen. Het was alles wat kwakzalvers deden. Maar het had hem moe gemaakt.

Hij mocht naar de rust grot onder de bakkerij, om daar tot rust te komen, en om zo de geschiedenis boeken te schrijven. Hij zou het zeker vermelden wat de monniken hem hadden aangedaan, en hoe het land op z'n hoede moest zijn voor deze leugenaars, deze kwakzalvers.

De monniken hadden overwonnen, zo leek het. Ook de wachters waren zwaar in de psychische problemen geraakt door de werken van de monniken.

En steeds meer koninklijke wachters moesten vluchten tot de rust grot. Zwaar waren ze gepest en geplaagd door deze monniken, die altijd maar zeiden dat de wachters ziek waren, en dat het hele volk het wist en erover roddelde. Ze maakten daarmee de wachters ook daadwerkelijk ziek, als zelfvervullende profetie.

Steeds meer wachters kwamen tot de rust grot. Ze konden bijna niet meer spreken.

Het spreken ging steeds moeilijker. En zo werd het een stille samenleving. Daarom vond men andere manieren uit om te spreken, zoals gebarentaal, maar ook dat ging niet erg goed.

De grot leidde tot prachtig ondergronds natuurgebied, dieper onder de grond. Hij kon vaak zijn zinnen maar half afmaken, en voelde zich daarom niet geschikt. Maar iedereen worstelde met dit probleem.

'Wat is er van ons overgebleven ?' zei hij vaak.

'Boven weten ze alles beter,' zei een wachter. 'Misschien moeten we het hen vragen.'

'Ik kan er niets aan doen,' zei hij.

'Ik heb er niet om gevraagd. Ik heb mijn best gedaan.'

En dieper en dieper gingen ze, dieper de ondergrondse natuur in, om de wonderlijkste dingen te zien en mee te maken. Ik zie ik zie wat jij niet ziet. Dat is wat ze vaak zeiden. Maar ze deden het om elkaar te helpen, om elkaar mee te trekken, in deze bijzondere wereld onder de grond.

Hij kon niet meer. Hij moest zich zien te redden met halve woorden. Alles was half hier, zoveel geheimen, maar hier wilde hij zijn. Hier moest hij zijn, om te overleven.

Wat was er van hen overgebleven ? Het halve, om hen te openen voor de verloren wereld.

En zo gingen ze verder. Hij had eigenlijk niets meer te vertellen, maar iets anders sprak tot hen. Het halve.

Ze konden niet meer vasthouden aan elkaar, maar alleen aan het halve, en hun woorden brokkelden af hoe dieper ze gingen, en hun woorden en gedachten gleden weg als water. En ze zagen het halve, en het genas hun harten.

Hij werd gekroond met een kroon van dromen, en meer en meer werd hij de koning over zijn onwetendheid.

En de paarse monniken zeiden tegen hen : 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet. Jij ziet het niet, dus daarom ben je ziek.'

'We hebben het niet zo op blinden,' sprak de monnik. 'Ze maken nogal veel stuk.'

'Jij weet ook niks, hè. Mores zouden ze je moeten leren. Dat zijn de ongeschreven regels waar je stekeblind voor bent. Je hebt nog niet geleerd tussen de regels door te lezen. Je hebt nog niet geleerd elke steen om te draaien, en achter elk boomblad te kijken. Je hebt eigenlijk nog niks geleerd. Je bent niet alleen stekeblind, maar ook stekedoof. Zwaar ziek ben je, en een levensgevaarlijke gek.'

Telkens als er paarse monniken langs hem liepen dan gniffelden ze, of lachten ze hem uit, of riepen dat hij ziek was of gek. Als hij om opheldering vroeg zeiden ze hem niks.

'U ziet dingen die er helemaal niet zijn. Wij zien dingen die er wel zijn, en die u niet ziet, dus bent u ziek, gek en levensgevaarlijk. De gevangenis is waar u thuishoort.'

'Ze spelen hier allemaal dezelfde spelletjes, van ik zie ik zie wat jij niet ziet, dus ben je ziek en gek, en levensgevaarlijk, en van jij ziet jij ziet wat wij niet zien, dus ben je ziek en gek, en levensgevaarlijk, gewoon hoe het hen uitkomt. Zij zijn hier de wet en de maatstaf.'

Plotseling kwam er een dikke donkere vrouw binnen. 'Nou, ik wil hem wel adopteren hoor,' foeterde ze naar een zwarte monnik die de gevangenis bewaakte. 'Ik heb wel erger meegemaakt. Ze zijn echt niet levensgevaarlijk hoor. Ik weet wel raad met blinden. Oh, is dat hem?'

En zo ging hij toch nog met een adoptie moeder mee. 'Ze zeiden dat ik een gevaar zou zijn voor een adoptie gezin,' zei hij.

'Een gezin, ja,' zei de vrouw. 'Maar niet voor mij. Ik ben er speciaal voor opgeleid.'

'Als blindengeleide ofzo?' vroeg hij.

'Het werkt maar even,' zei de vrouw, 'en daarna ben je het weer vergeten.'

'Anders is het te sterk. Het moet voortdurend afgeremd worden, anders zou het je vernietigen. Het is zoiets als slapen en waken. Het wisselt zichzelf af. Het is een onderdeel van je immunologie.'

'Ze zijn ergens in vastgegroeid, en zullen je nooit accepteren. Zij zullen nooit met je op één lijn staan. Als je komt waar zij waren zullen zij al weer ergens anders zijn. Ze zullen nooit aan je toegeven. Het is hen niet te doen om waarheid, maar om autoriteit, en dat doen ze door groot bedrog. Je kan het nooit goed doen. Ook al heb je de antwoorden goed, dan zullen ze het altijd blijven ontkennen. Dat is hun aard. Het zijn geen pelgrims.'

'Ik zie ik zie wat jij niet ziet,' zei de donkere vrouw.

'Maar je bent hier op het juiste adres. Bij het medicijn.'

'Moet ik ervoor oppassen?' vroeg hij.

'Voor dat medicijn. Maakt het me misschien nog zieker?'

'Soms doen medicijnen dat,' zei de vrouw.

'Eerst nog zieker worden om daarna echt goed gezond te worden. Het medicijn opent een oorlog dan, dus dan is er eerst even wat meer ziekte. Het is dan hard tegen hard.'

'Oh dat,' zei de vrouw. Haar stem echode door zijn hoofd heen.

Alles vergat hij, en kwam tot zijn andere helft. Hij werd wakker in zijn cel. Was alles maar een droom geweest? Of droomde hij nu. Hij begon weer dingen te herinneren langzaam, heel langzaam.

Hij kon niet meer slapen, en bleef maar denken, over wat er gaande was. Hij bleef maar voor zich uitstaren.

'Het is een systeem. Het splitst ons op, maar de ene helft kent de andere helft niet.'

'Zij zijn de andere helft die de ene helft niet kent. Zij zullen altijd ontkennen.'

'Ik zie ik zie wat jij niet ziet, en daarom ben jij ziek, blind zagezegd, maar laat mij je persoonlijkheid splijten.'

'Zonder dat zou je nooit tot mij zijn gekomen,' zei de vrouw.

'En wie bent u ?' vroeg hij.

'De blindengeleide vrouw,' sprak de vrouw. 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet. Ik ben het medicijn.'

'U ?' vroeg hij.

'Ja,' zei de vrouw. 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet. Daarom ben je hier. Ik ben de blindengeleide vrouw.'

'Ik ben geen monnik, maar een pelgrim. Ik ben van het indiaanse natuuroolk. Wij zijn nomadisch. Wij trekken altijd verder. De monniken zijn zakenlieden. Ze bouwen hun stadjes en hun zaakjes, hun kloostertjes en gevangenisjes, en daar blijft het bij. En dan spelen ze profeetje, van ik zie ik zie wat jij niet ziet, dus ben je ziek, en moet je hun medicijnen kopen om er beter van te worden, of je moet er hard voor werken. Maar in wezen maken ze je alleen maar zieker en zieker, zodat ze nog meer aan je kunnen verdienen. Doemprofeten zijn het, maar dan van het leugenachtige soort, die je de vernietiging inliegen. Vuilnisprofeten zijn het, die je altijd hun rotzooi proberen te verkopen. Ze verkopen hun ziektes. Het zijn projecterende profeten met balken in hun ogen die het willen ruilen voor jouw splinter.'

'Ik zie ik zie wat jij niet ziet. Je bent blind en ziek, maar twee helften maken je heel.'

'Het is een oorlog tussen de pelgrims en de monniken, tussen de indianen en de monniken. De indianen hebben vanwege hun nomadische levenswijze een enorme kennis van de natuur, en van de heilzame giften van de natuur die zij in deze oorlog gebruiken. Wij zijn geraakt door deze giftige pijltjes, opdat wij ontwaken uit onze slaap en uit onze onwetendheid. Die natuur giften van het oerwoud geven sterke hallucinaties en splitsen de persoonlijkheid, omdat het halve de enige overlevingskans is. Het hele zou fataal zijn. Alleen twee helften vormen het hele. Zo zijn ook de monniken een hele sterke hallucinatie, een heel sterk gif, wat de indianen gebruiken. Eerst wordt je zieker, blinder en dover, maar uiteindelijk is dat de weg tot de genezing, want het is een bijeffect van de oorlog, en die moet gestreden worden.'

'Maar waar is de strijd dan tegen ?' vroeg hij.

'Tegen de onwetendheid.'

'De twee helften mogen niet teveel van elkaar weten.'

'Ik zie ik zie wat jij niet ziet. En daarom ben je blind en ziek, en heb je een blindengeleide vrouw nodig. Dat is het medicijn, en dat is het pad.'

'Dus we zijn vergiftigd ?' vroeg hij.

'Door het oerwoud, maar om je te beschermen tegen grotere gevaren. Het is een oorlog, en de oorlog gebruikt strategie.'

'Ik zie ik zie wat jij niet ziet,' fluisterde de donkere vrouw.
'Een gif, opdat je het ook zult zien.'

'Een krachtig natuur-medicijn. Ik ben gespleten in helften.'

'Ik wil haar leren kennen,' zei hij.

Ze begon te lachen. 'Ze houden niet van indringers,' lachte de vrouw. 'Voor je het weet hebben ze een giftig pijltje in je wang geschoten, en lig je op de grond te schuimbekken.'

'Een onontdekte stam zonder enig contact met de buitenwereld?' vroeg hij.

'Welke buitenwereld?' vroeg de vrouw. 'De buitenwereld is slechts een gif wat ze gebruiken.'

'Dus alles is een hallucinatie?'

'Dus we zijn al heel diep in het oerwoud?'

'Ja,' zei de vrouw. 'Dat pijltje heb jij allang in je wang gehad.'

'Heeft het je gespleten?' vroeg de vrouw.

'Het is dus een pijnlijke, gemengde herinnering,' zei de vrouw.

'Dat is alles wat ik wil,' zei hij. 'Ik heb rust nodig en studie. Ik wil de diepere natuur leren kennen, de diepe geheimen en orakelen van het oerwoud.'

'Het oerwoud is in je hoofd. Het zijn de giften van het oerwoud, heilzame, strategische giften.'

Een deel van zijn leven bracht hij dus door in deze gevangenis, en ook de monniken bleven tegen hem zeggen: 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet, en daarom ben jij blind en ziek, een levensgevaarlijke gek, en daarom hoor jij achter het hek. Als een roofdier in het enge bos, verscholen achter de bomen, daar waar de kinderen niet mogen komen.'

Elke dag weer kleineerden ze hem met hun uitspraken, belediging op belediging. En hij noteerde het in zijn geschiedenisboeken. Hij kon geen koning meer zijn van het volk. Maar hij kon wel schrijver zijn voor het volk. En zo schreef en schreef hij maar, en soms stalen de monniken weleens wat weg. Hij had weleens het gevoel alsof hij voor niets werkte. Maar hij hield zich vast aan het spreekwoord: 'Wie zaait zal ook oogsten.'

Hij had slopende gevechten in zijn gedachten met de monniken, maar hij kon niets doen. Hij zat een groot gedeelte van de dag vast, tenzij hij bij de vrouw was. Hij wilde naar de wilde natuur, en besefte dat hij er al in was. Hij moest tussen de regels doorlezen, elke steen omdraaien, en achter elk boomblad kijken. Vaak kon hij alles doorzien, maar vaak ook niet, en dan zonk hij weg, maar dan zag hij de verborgen natuur, die hem ook weer inspireerde. Eigenlijk was hij niet opgesloten, maar hij was vrij. Er was zoveel ruimte tussen zijn twee helften, oneindige, veelkleurige ruimte. Hij kon het

pad zien. En hij zag, hij zag, wat anderen niet zagen.

Hij was zwaar vergiftigd. Elke dag treiterden ze hem en probeerden hem te verwarren.

'Meeste stemmen gelden,' zeiden de zwarte monniken altijd, en zij waren in de meerderheid. Zij zagen wat hij niet zag, dus hij was ziek, blind. Hij vroeg zich af wat ze dan zagen. Hij werd er zwaar wanhopig van, maar als hij sliep, of als hij wakker werd, want dat wist hij nog niet, dan was hij bij de donkere vrouw, de blindengeleide vrouw. Ze sprak niet altijd veel. Vaak liet ze hem gewoon praten. Eigenlijk zei ze steeds minder.

'Ik kan me niet meer bewegen,' zei hij. 'Het is een wonder dat ik nog kan spreken, want dat kon ik net ook niet.'

'Je hebt het nu gezien,' zei de vrouw. 'Het komt wel weer.'

'Dit is gewoon drugs,' zei hij. 'Die monniken zijn dus gewoon drugsverslaafden, en wij moeten ervoor betalen.'

'Het voelt alsof ik in duizend stukjes lig.'

'Ik ben al half kreupel. Nu maar hopen dat het wegtrekt.'

'Het zijn bepaalde stoffen in de hersenen die in balans moeten komen. Je hebt van alles maar een heel klein beetje nodig. Dat wekt ook weer allerlei andere stoffen op die je nodig hebt.'

'Daar zit wat in,' zei hij, die direct al weer wat rustiger werd. 'Dus eigenlijk zijn die monniken heel extremistisch en houden ze ook weer andere stoffen verborgen?'

'Ja,' zei de vrouw, 'en ze wekken ook weer tegenpolen op die je nodig hebt.'

'Dus eigenlijk zijn onze hersenen gevaarlijke cocktails, maar zijn die cocktails ook weer belangrijk om bepaalde missende stoffen op te wekken,' zei hij.

Aan de andere zijde van zijn cel was de cel van een wachter. Deze wachter vertelde hem vele vreemde verhalen. Hij had het erover dat de monniken heel vroeger gok-automaten waren die een vreemd spel speelden: 'Ik zie ik zie wat jij niet ziet.' Je moest dan gokken wat ze zagen op de automaat, en als je drie van hetzelfde op een rij kreeg dan kreeg je toegang tot het tuinen-gebied langs de steden, en als je vier van hetzelfde op een rij kreeg dan kreeg je toegang tot het bos, en als je vijf op een rij kreeg dan kreeg je toegang tot de indiaanse volkeren, de natuur volkeren. De wachter zei dat de monniken daarom boswachters waren, of natuur wachters. Door de gok-automaten beveiligden ze hun gebied.

De wachter noemde de monniken ook orakels. Maar ze begonnen steeds geheimzinniger te doen, zodat hun oorspronkelijke betekenissen verloren gingen. 'Dus eigenlijk is het een spel?' zei hij.

'Een beveiligings-systeem,' zei de wachter.

'En dat heeft de natuur zo gebouwd om de natuur volkeren te beschermen?' vroeg hij.

'Dus eigenlijk moeten we gokkers worden om erdoor te komen ?' vroeg hij.

'Eigenlijk bepalen de gok-automaten alles,' zei de wachter. 'Ze geven niet makkelijk mee. Het zijn een soort school-rechters. Ze kijken hoeveel je hebt geleerd, en op basis daarvan laten ze je door, of niet.'

'Dus eigenlijk is het niet echt een spel, maar meer een inspectie en een inquisitie ?' vroeg hij.

'Dus eigenlijk missen we dat systeem nog, en moeten we eerst er zelf doorheen, anders zou het corrupt zijn,' zei hij.

'De natuur heeft ons niet alleen gelaten,' zei de wachter, 'en ook niet aan ons lot overgelaten. De natuur is diep en strategisch, boven menselijk denken en vermogen.'

'Maar je andere helft weet hier niets van,' zei de wachter, 'en mag het ook niet weten.'

'Wij moeten de machine weer herstellen,' zei de wachter, 'en dat kan alleen als we er doorheen gaan.'

'De nachtwacht bent u. Ik dacht dat ik helemaal zou wegzinken in deze nachtmerrie, maar jij leidde mij tot de ochtend.'

'Voor de helft, anders zou het oerwoud je totaal overweldigen en geheel verwoesten. Het is voor je eigen bescherming, en daarom ben ik ook hier. De monniken zijn voor je inventaris.'

'Lange optochten maken ze. Diep de natuur in, en diep er weer uit. Ze zijn orthodox, omdat ze het geheim bewaken. Het zijn boswachters.'

'Achter het meertje leven de natuur volkeren,' zei de vrouw, 'maar ze zijn nogal paranoïde. Je komt daar echt niet zomaar.'

'Hoe dan ?' vroeg hij. 'Vraag maar aan de monniken,' zei de vrouw. 'Dat zijn de boswachters.'

Hij vroeg het aan de monniken of hij de natuur volkeren mocht zien. Jaarlijks maakten ze grote optochten langs de natuur volkeren. Daar hadden ze ook hun pijen en kappen voor, dat ze niet getroffen zouden worden door de gifpijltjes van de wilde natuurvolkeren. Hij wilde ook mee, maar dan moest hij goed versholen blijven achter de monniken. De optochten zouden een week lang duren. Toen het zo ver was was er een hele grote stoet van monniken. Ook waren er anderen die meegingen, zoals boeren en gevangenis-bewoners. De optocht ging heel traag, en de monniken zongen trage liederen. Hij moest en zou de natuur volkeren zien. Ze zouden telkens overnachten in de natuur, waarvoor de monniken kampen opzetten. Na een paar dagen was het zover, en zouden ze langs het eerste kamp van de natuur volkeren gaan. Ze mochten absoluut niet te dichtbij komen. Ze gingen over een heuvelrichel. Hij had pijn in zijn buik van de spanning. Toen hij het kamp van een natuurvolk zag ging zijn hart sneller kloppen. Even later hoorde hij gekrijs en gegil, natuurwilden met wapens die op de optocht afrenden. 'Wat moet dat hier met die optocht ?' riep een wilde, bijna gillend. De monniken zeiden niets, maar bleven maar zingen. De wilde begon door de rijen heen te gaan, en hij viel bijna flauw van de angst. Wat als ze hem zouden vinden ? Hij kroop helemaal tegen een monnik aan, en kroop toen onder de pij. Nog steeds hoorde hij gegil en gekrijs. Alles was donker nu. Hij kon niets meer zien. Wat er toen gebeurde kon hij zich niet meer herinneren, maar

hij werd wakker in een wigwam waar hij op een mat lag, en waar een donkere vrouw zijn wonden waste met water uit een kom, en zijn wonden verbond. 'Waar ben ik ?' vroeg hij.

'Bij mij,' zei de vrouw.

'Wat is er gebeurd ?' vroeg hij.

'Niets zeggen,' zei de vrouw.

'Niets zeggen ?' vroeg hij.

Ze gaf hem een klap in zijn gezicht. 'Ik zei niets zeggen,' zei ze.

Hij besloot zich maar stil te houden. Hij kreunde. Hij kon niet opkomen. Blijkbaar was er een oorlog geweest tussen de monniken en het wilde natuervolk. Hij besloot zich maar gewoon kalm te houden en te wachten. De vrouw ging met een vochtige doek over een wond op zijn voorhoofd. 'Au,' zei hij, en werd direct heel duizelig.

'Gevaarlijk spul,' zei de vrouw.

'Ja, door jullie ?' vroeg hij.

'Nee, het is gif van de monniken,' zei de vrouw. 'Jij rende ineens naar ons toe, en de monniken gebruikten hun wapens naar je.'

Hij wist niet of hij dat kon geloven. 'Waarom zou ik dat doen ?'

'Dat moet je mij niet vragen,' zei de vrouw.

'Ik kan me er niets meer van herinneren,' zei hij. 'Het zijn toevallig niet jullie gifpijltjes ?'

'Nee,' zei de vrouw. 'Misschien dat ze je daarmee bang hebben gemaakt, die monniken.'

'Nogal,' zei hij, 'dus ik kan me niet voorstellen dat ik op jullie af zou zijn gerend. Alles wat ik me kan herinneren is dat ik me verschool onder een monnikenpij.'

'Je werd geroepen,' zei de vrouw. 'Iemand riep je naam, en toen rende je.'

'Vreemd,' zei hij. 'En wie riep me, en hoe wist je dat het mijn naam was ?'

'Dat vertelden ze me,' zei de vrouw.

Hij had weer even het gevoel alsof hij niks kon zeggen. Hij was te duizelig en had teveel pijn.

'Niet bewegen,' zei de vrouw.

'Ik vind het maar vreemd,' kreunde hij even later.

'Die monniken zijn vreemd,' zei de vrouw.

'Waar zijn ze nu ?' vroeg hij.

'Gevlucht,' zei de vrouw. 'Sommigen zijn dood.'

'Door jullie ?' vroeg hij.

'Nee, ze vielen elkaar aan,' zei de vrouw.

'Waarom zouden ze dat doen ?' vroeg hij verbaasd.

'Niet zoveel vragen stellen,' zei de vrouw.

Hij kreunde. Hij geloofde er allemaal niets van.

'Ik moet het toch weten,' zei hij. Toen kreeg hij weer een klap in zijn gezicht.

Hij besloot zich maar weer rustig te houden.

'Het is een drugs,' zei de vrouw.

'Wat ?' vroeg hij.

'De monniken,' zei de vrouw.

'Je was verdwaald en nam ervan. Het groeit hier ergens.'

'Maar hoe ben ik dan verwond ?' vroeg hij.

'Dat doet de drugs,' zei de vrouw. 'Het is zelfverwonding. Uiteindelijk valt het zichzelf aan. Wees maar blij, want zo ben je weer wakker geworden, en toen werd je geroepen.'

'Wordt ik weer genezen ?' vroeg hij.

De vrouw schudde haar hoofd. 'Nee,' zei ze. 'Je hersenen zijn blijvend aangetast. Telkens weer zul je wakker worden bij de monniken. Je bent zwaar ziek.'

'Dus de monniken is een ziekte ?' vroeg hij. 'Een hersenziekte door de drugs ?'

'Ja,' sprak de vrouw, 'maar ook hier zul je altijd ontwaken, want we hebben je deels kunnen genezen. Alles komt alleen maar half. Daar moet je mee leren leven. Je bent gespleten, opdat je kunt zien.'

'En wie is die donkere vrouw bij wie ik altijd in huis ben ?' vroeg hij. 'Zij nam me tot de tuin en toen tot het bos.'

'Dat is mijn andere helft,' zei de vrouw, 'maar ik weet niet veel van haar, en dat moet zo blijven.'

'Nou,' zei hij, 'blij dat je me hebt gevonden. Alle beetjes helpen.'

'Van welke plant had ik drugs genomen ?' vroeg hij. 'Of van welke struik of boom ?'

Van een slingerplant,' zei de vrouw.

Het leek wel alsof het toch op een bepaalde manier bij hem bleef hangen, als een dagdroom die hij iedere dag had. En het was beter zo, want het hele was gevaarlijk, maar het halve was een beveiliging. Hij leerde meer en meer het halve te waarderen en ermee te leven.

Wazige dagdromen waren voor hem het best. Daar kon hij alle kanten mee op. Het was allemaal creatief materiaal. Zo kon hij schrijven en schrijven. En hij zag een hemels boek voor hem verschijnen, wat voor hem geopend werd. En de bladeren waren als vleugelen, en hij schreef : 'Zij dan die de monnik prijzen boven de pelgrim zijn zeer te betreuren.' Maar hij is geen monnik. Hij is een pelgrim, en pelgrims moeten beschermd worden, want anders zou het te gevaarlijk zijn. En daarom zat hij opgesloten. 'Wij bewaken u niet, wij beschermen u,' zeiden de monniken vaak. Vaak gingen de monniken op hun hoge paarden op pad om op zoek te gaan naar hen die ze zouden kunnen beschermen.

'Kom,' zei de vrouw, en nam hem naar binnen.

Op een nacht kwamen de slingerplanten hem halen. Ze haalden hem gewoon uit zijn bed en waren door de gevangenisdeuren heengebroken. Diep in de wildernis brachten ze hem, en hij dacht : 'Heb ik dit niet eerder meegemaakt ?' En hij zag dat de monniken slechts een slingerplant waren, en dat hij werd genomen van slingerplant tot slingerplant, dieper de wildernis in. Het leek wel alsof zij hem telkens overgooiden, totdat hij ook het gevoel had dat hij niets anders was dan een slingerplant.

31. Tolli

1. Tolli, de oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier, klaar om het groeps-ego te verbrijzelen, en zo ook het valse groeps-geheugen van het ego, en het valse groeps-bewustzijn van het ego. Maar wie durft er tot haar te gaan, tot dit principe. Velen rennen weg en verschuilen zich in hun steden, duiken onder in het materialisme wanneer zij de steden bezoekt met een oproep en het oordeel over belasting-ontduikers. Op hun hoge deuren klopt zij met haar Woord, maar wie doet er open ? Met haar hyenas zal zij door hun ruiten heengaan. Zij zal hun deuren intrappen, want de tijd van spelletjes spelen is voorbij. Nu wordt de mens voor de keuze gesteld. Het is buigen of breken. Het is beter tot haar te komen dan dat zij later tot de mens moet komen. Wie wacht er op de zogenaamde wederkomst ? Is het niet de mens zelf die moet wederkomen, moet terugkeren ? Maar als zij dat niet doen, dan zal zij, dit natuur principe, terugkomen. Wie kan haar tegenhouden ? Wie oh wie ? Wat kan een mens tegen een overstroming doen waar dijken niet tegenop kunnen ? Wat is de mens ? Ach, de mens is maar een zucht.

2. Tolli, de oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier. Wie haar zien sterven aan het ego. Daarom willen ze haar niet zien, maar kijken ze liever in hun spiegels. Ze willen de baarmoeder niet in. Ze willen lang opblijven en feest vieren, maar wat valt er te feesten ? Het is een

oorlog tegen het beest van het groeps-ego. Het is een oorlog tegen de valse drugs van de onverschilligheid en de spijsbelzichte. Het geheugen van de mens is verziekt, het bewustzijn van de mens is verziekt.

3. De natuur vrouwen van het oer, de godinnen, zij riepen mij, vanuit de wildernis, soms in donder en bliksem wat door mijn hele lichaam trok. En als kind wist ik al dat het groter was dan welk natuurverschijnsel op aarde dan ook. Ze waren ook tien malen sterker dan een mens. Als je ze ziet, dan blijf je niet hetzelfde. Zij waren de brengers van het Tweede Woord, oftewel het diepere Woord wat de mens verborgen probeert te houden. Als kind wist ik al dat de mens op een bepaalde manier 'ten dode was opgeschreven'. Dat er een veel grotere en diepere realiteit staat te dringen. De mens leeft in een illusie. De baarmoeder zal terugkomen, niet als een botte sadist, maar als een dieptestudie die niets meer van het ego, het groeps-ego en het menselijke wereldbeeld overlaat. De baarmoeder is teder, maar zij moet wel tuchtigen om haar kinderen te beveiligen. De kinderen moeten het voelen als er gevaar dreigt, hun zintuigen moeten opengaan en op scherp staan, anders gaan ze eraan. Dus het is een zoet-bitter mengsel van bruutheid en zachtmoedigheid, als een alarm, als een moeder die daadwerkelijk om haar kinderen geeft. De mensheid moet van de karikaturen af. De stad heeft geen zorgvuldigheid zoals de baarmoeder, maar de stad is onverschillig en daarom zijn ze vaak schijn-aardig. De baarmoeder kan soms wreed genoemd worden om haar kinderen wakker te schudden, maar de stad is sadistisch. Dat is een heel groot verschil. De moeder doet alles met een doel, maar de stad is doelloos, hedonistisch. Dit wordt in hun pieken allemaal heel extreem, en dan zie je hun ware aard. Dat zijn nu eenmaal de voorhangsels van de kennis. Alles bestaat uit tegenstellingen en alle combinaties daar tussenin, zodat de mens genoeg creatief materiaal heeft.

4. Er is een daadwerkelijke strijd te voeren, oftewel een tabernakel dienst van de studie te verrichten. Alles zal medewerken ten goede 'door de studie', 'door de exegese', en die begint met de vergetelheid waarin het aardse wordt losgelaten allereerst, maar dan ergens op het traject begint de ware demonologie.

5. Als de mens sterft, ja, dan heeft de mens ineens de demonologie nodig. Dan zien ze ineens dat de rampen inderdaad niet te overzien zijn. Het is een studie uitdaging.

32. De Ziel van Drinbard

1. Twee vrouwen stonden daar met speren. Zij waren wachters van een stam. De man zag hen, en rende weg de wildernis in, maar ver kwam hij niet. Ze hadden een touw aan hun heupen met een lus, en daarmee achtervolgden ze hem. De man werd bedreigd dat als hij nog een keer zou proberen te ontsnappen, dan zouden ze hem doden. Ze sloegen hem totdat hij bloedde. Ze hadden een obsessie met bloed. Hij moest vaak bloeden voor hen. Het gaf hen macht, en het maakte hem zwakker. Mannen waren slaven hier.
2. De man zuchtte en trilde van duizeligheid vanwege het bloedverlies. Ze brachten hem naar een kooi waar hij verder uitgehongerd werd. Hij leefde van melk, vreemde melk. Hij wist niet wat ze er doorheen goten. Ze waren tien keer sterker dan hem nu hij zo zwak was.
3. Hij wist dat hij zou sterven als hij zou proberen te ontsnappen, maar toch wilde hij ontsnappen. Voor nu hielden ze hem in een kooi, maar hij dacht na over hoe hij zou kunnen ontsnappen. Van alles verzonnen ze om hem te vernederen. Hij was niets anders dan een slaaf. Hij had geen rechten. Ze probeerden hem te brainwashen en soms geloofde hij het bijna, maar diep in hem was er iets wat er nog steeds tegen vocht, alhoewel het hem zwaar vermoeide, vanwege de stelselmatigheid van hun brainwashing. Als je iets vaak genoeg hoorde dan zou je het op een gegeven moment ook kunnen geloven.
4. Hoe zou hij ooit kunnen ontsnappen ? En hij was te zwak om alleen in het oerwoud te overleven. Ze hadden hem nodig om zijn bloed af te nemen, en zelfs zijn urine. Ook mengden ze het door zijn melk.
5. Hij zei dat hij nooit zou opgeven tegen zichzelf. Maar ze sloegen hem hard, en hij was bang dat hij zijn verstand zou verliezen. Dat was klaarblijkelijk wat ze wilden. Ze wilden hem geestelijk, verstandelijk en emotioneel breken. Maar hij zou niet opgeven. Hij was vastbesloten. Hij zou zijn verstand niet verliezen. Hij was vol van haat naar hen. Hij wist dat hij zou ontsnappen. Hij wist het. Hij zou blijven zoeken naar hun zwakke plek. Ook werd hij op een spotkar door het kamp getrokken.
6. Op een nacht kwam een jongen hem bevrijden en ze renden samen de wildernis in. 'Ze zullen ons doden als ze ons vinden,' zei hij, maar de jongen had een speer bij zich, en een mes. Het was nacht, en ze waren niet opgemerkt. Maar al snel werden ze gevangen genomen door een andere stam. Mannen kwamen nooit ver in het oerwoud. Hij werd meegetrokken naar een tent door een vrouw. De andere jongen werd in een andere tent gesleurd door een vrouw. Hij voelde zich wanhopig worden. Hij voelde zich ingesloten. Toch was hij ook boos, agressief zelfs. Hij was moe, heel moe, maar ze liet hem niet slapen. Zijn handen waren achter zijn rug gebonden en er was een touw om zijn nek. 'Het zij zo,' zei hij. Hij werd zwaar depressief. Maar hoe zou hij alleen in het oerwoud kunnen overleven ?
7. Hij was op de planeet Laura.
8. Op een dag waren er invasies door piraten, en zij namen alle vrouwen, en ook de man gevangen, en namen hen naar hun schip. Met allerlei drankjes en toverspreuken veranderden ze de man weer in een kind, en stopten zijn ziel in een fles, en noemden het de ziel van Drinbard, hun piratenkapitein. En sindsdien werden de nachtmerries die de ziel had over de amazones in het oerwoud erger dan ooit. Hij wist niet wat erger was : de piraten of de amazones. Het leek wel alsof hij heen en weer ging. Drinbard lachte altijd hard als de ziel in de fles hem vertelde over de

nachtmerries. Op een dag werd hij vrijgezet uit de fles, maar sindsdien doolde hij en werden zijn nachtmerries zelfs nog erger, en zijn bevrijder had spijt dat hij het ooit had gedaan.

33. Logos

1. Het Stoïcijnse Pad van de Eenling ; Kudde mentaliteit is altijd het probleem geweest. Kudde gehechtheid blokkeert de heilige gebondenheid. Er is geen pad door de gnosis zonder de heilige gebondenheid.

2. Er zou teveel misleiding zijn, vervroegde kennis, te late kennis, corrupte kennis, enzovoorts. De mens laat dingen te snel kruizen, maar het pad van de eenling is het enige pad wat de natuur heeft aangelegd, en de rest is allemaal valse veiligheid.

3. Er moet dus een nieuw stoïcijns niveau komen waarin de mens het eenling principe leert, want dat is ook van groot belang voor de demonologie. De demonologie is gebaseerd op het kruis, het aanvaarden van het lijden, het geduldig dragen van het lijden en daarin volharden.

4. Dat is ook de stelling van het stoïcisme. Er zijn vele misvattingen over het stoïcisme, en er zijn ook vele stromingen binnen het stoïcisme.

5. Het doel van het stoïcisme, wat rond 300 BCE in Griekenland onstond, met als grondleggers Zeno en Chrysippus, is te leven volgens de natuur en niet volgens de massa's.

6. Zij die de massa volgen kunnen deze filosofie niet bestuderen, stelde Chrysippus.

7. Je moet je onthechten van de massa en de natuur leren kennen.

8. Hij stelde dat de dwazen alles willen, maar begrijpen niet hoe ze het moeten gebruiken. Chrysippus wilde de mens het grijpen afleren, om allereerst terug te keren tot het zelf, de eenling, en zo te leren. Er zijn hierin veel dingen nodig, als een stappenplan. Allereerst moet de mens terugkeren tot het niets, want anders worden er teveel fouten gemaakt. Alleen de wijzen zullen dit pad gaan, stelt Chrysippus. Het is een vreemdelingen pad van compromisloosheid. Als je geen vreemdeling bent, dan is alles verloren. Dan kom je nooit verder op het pad van de eenling. Wie door de massa's aanbeden wil worden en de massa's wil behagen kan dit pad niet op. Voor Chrysippus is het belangrijk terug te keren tot eigenzinnigheid in de natuur, niet de opgelegde identiteit van de massa's. Het kwaad kan niet zomaar uitgebannen worden, en dat mag ook niet, want het is ergens voor bedoeld. Er moet gebruik van gemaakt worden.

9. Verschillende stoïcijnen zeiden hierover :

Marcus Aurelius : Want het denken verandert alles wat een handeling in de weg staat en wendt het aan voor zijn eigen doel, en wat een obstakel was bij een werk, wordt een hulpmiddel, en wat je verhinderde een bepaalde weg in te slaan, wordt een richtingwijzer.

Seneca :

Niet wat, maar hoe je iets draagt is belangrijk.

10. Ook Paulus putte uit de stoïcijnse filosofie voor zijn brieven, zoals dat alle dingen medewerken ten goede voor degenen op dit pad. Ook Paulus stelde dat dit een pad was van de eenling, en dat je deze wedstrijd moest winnen, door alles en iedereen achter je te laten. Ook Chrysippus stelde dit al, maar Chrysippus zei erbij dat je dit nooit ten koste van anderen mocht doen. Je mag geen overwinnaar worden over de ruggen van anderen heen, want dat is ook weer negatieve kudde mentaliteit. Je moet dus niet stelen, maar het zelf eerlijk vinden en verdienen zonder de ander daarbij schade te berokkenen. Velen zijn namelijk in de kuddes voor dit ene doel om zo makkelijk ten koste van iemand anders iets gedaan te krijgen. Dat pad moet achtergelaten worden, stelt Chrysippus. En ook dit komt weer terug in de leerbrieven van Paulus.

11. Chrysippus stelde dat het lot altijd verbonden was aan het corresponderen met iemand's werken, met iemand's natuur en kwaliteit, dus uiteindelijk zou je levenswinst gebaseerd zijn op je eigen hart. Er is uiteindelijk loon naar werken, en de mens moet daarvoor niet de kortste en makkelijkste weg nemen, want dan wordt er teveel over het hoofd gezien. Alles in het stoïcisme gebeurt in processen. Daaraan is alles gelinkt, en daardoor wordt alles geforceerd. De mens kan zich niet losmaken van dit proces. Het heeft geen zin te strijden tegen de natuur. Alles zit hiervoor in het object en de mens zelf, wachtende om ontrafeld te worden. Dat is wat het lot is. Het is ingewoven en gaat niet buiten de mens om.

12. Ook Zeno, de eerste grondlegger van het stoïcisme, hield niet van massa's, en ook niet van rijkdom. Hij hield van de natuur en de eenvoud. Hij hield van de filosofie. Alles was ook verbonden aan de stand van de planeten, stelde Zeno. Hij bekeek dus alles vanuit de buitenaardse context. In die zin sprak hij dus over de buitenaardse natuur die zichzelf op aarde projecteerde. Zeno stelde dat we twee oren hadden, en maar één mond. We zouden dus dubbel zoveel moeten luisteren. De mens moest voldoende opgeladen zijn met stilte om te kunnen leven. De mond zou de boodschap anders in de weg staan. De mond mocht alleen spreken door het oor. Hij leefde sober en minimalistisch. Hij leefde ascetisch, ook al was hij soms rijk. Zeno stelde dat de massa's misleiding brachten, en daarom moest de mens de massa's ontwijken en met minder genoeg nemen, om aan de misleiding te ontkomen. Zeno onderwees hoe de misleiding te ontwijken. De mens moest weer doel hebben, en reden, en die kon alleen ontstaan als de ziel zou komen tot de universele reden, de logos. Dit zou ergens in het universum zweven als een vogel, en de ziel moest de sleutel hiertoe verdienen op het stoïcijnse pad. Later werd dit door de christenen allemaal verletterlijkt en gematerialiseerd tot de bijbel die ze de logos noemen, maar de logos is natuurlijk veel meer. De christenen wilden het pad op de berg niet gaan, want dat was te smal, te moeilijk, te kronkelig, te eng, en daarom maakten ze een afgod beneden in het dal : de bijbel. En hier moest iedereen voor neerbuigen. Het christendom is dus een grote vervorming van de stoïcijnse filosofie. Ineens werd ook Jezus, de nieuwe afgod na het Griekse wereldrijk, de logos genoemd.

13. Zowel de doxa, het geloof en de mening van de massa, en de pathos, de emotie, waren vaak grote vijanden van de stoïcijnen, die alles getest wilden hebben aan de logos, de universele rede, het universele woord van de natuur. De mens moest niet worden voortgedreven door de emotie, maar de emotie kon wel het resultaat worden van de logos. De emotie moest hieraan ondergeschikt worden, want vaak was de pathos van de massa gewoon het vooroordeel. Het wilde dus niet zeggen dat emotie niet meer mocht bestaan. Zolang de emotie maar getest was, want er waren ook valse, overmoedige emoties. Dogma had een hele andere betekenis in het stoïcisme, namelijk van een getest principe gevestigd door rede en ervaring. In het christendom werd de dogma natte vinger

werk, gewoon domweg door blind geloof van de voorouders en wat de massa zo had bepaald in het verleden, dus van doxa en pathos. Doxa werd in de Griekse bijbel gebruikt om de glorie van God aan te geven, waardoor dus ook God werd verlaagd tot het niveau van de mening en het geloof van de massa. De stoïcijnen waren hier deels woest over, maar waren tegelijkertijd ook op zoek naar betekenis hierin. Het christendom zou namelijk gebruikt kunnen worden om iets diepers in het stoïcisme omhoog te halen, een missing link. De stoïcijnen waren hierin gebaseerd op logos en gnosis. Voor hen was dit een discipline, de ascese. Waar de hedonisten waren gericht op het ontwikkelen van spieren waren de stoïcijnen gericht op het zoeken naar diepere filosofische structuren, naar soberheid en eenvoud. Waar de hedonisten meer wilden, wilden de stoïcijnen minder. Waar de hedonisten smachtten naar de goedkeuring van de massa's, daar waren de stoïcijnen op zoek naar de eenzame diepte van het eenling principe om zo terug te keren naar de natuur en de demonologie.

14. Het sofisme was een gevaarlijke stroming in de Griekse filosofie die voorafging aan het christendom. Het sofisme ging uit van 'het recht van de sterkste', en 'het recht van de meesten', en dat het niet gaat om gelijk hebben, maar gelijk krijgen, door drogredensaties. Sofisten leerden de kunst van misleiden door bepaalde woorden te gebruiken die ervoor zorgden dat mensen onder de indruk kwamen en geamuseerd werden. Het ging de sofisten niet om 'recht en waarheid', maar om macht. Zij lieten zich hiervoor betalen, als een handel in macht, en waren daardoor buitengesloten van de objectieve kennis. Studenten van het sofisme werden geleerd hoe te misleiden, en geen wapen werd hierin ongeroerd gelaten. Zo ging het om het principe dat onrecht doen beter is dan onrecht lijden, en het zogenaamde pragmatisme, wat als volgt redeneert: 'Als het werkt, dan is het goed.' Dit zijn dus stromingen binnen het hedonisme: 'Zolang het fijn is, is het goed.' Het sofisme was een groot voorstander van de gemakslust. Alle tegenstrijdigheden en bezwaren werden weggepraat, en sofisten waren meesters in het overtuigen. Al snel werden zij ontmaskerd door Socrates en Plato, twee beroemde Griekse filosofen. Socrates werd ter dood veroordeeld vanwege zijn ontmaskerings-werk. Hij moest de gifbeker drinken. Ook Plato werd ter dood veroordeeld, maar hij werd door vrienden gered die hem loskochten.

15. Plato benoemde het sofisme als een mensenjacht, als een psychologische handels-kunst, om met name elite en rijke jeugd te bereiken met veel potentieel. De handel is dan in 'kennis', die de sofist koopt en doorverkoopt, en ook zelf maakt. Hiertoe vestigt de sofist zich in de stad. Het is een ruilhandel en een fabriek van tweedehandse schijnkennis, aldus Plato. De sofist is een nabootser, en ook een soort tovenaars, en een zeer geliefd middel van politiek en religie. Meer en meer werd het sofisme een gevaarlijke handel in educatie. Het was allemaal gericht op de mens zelf, terwijl Socrates en Plato beweerden dat er een hogere kennis boven de relatieve kennis was. Beiden hebben zij zich dus tegen het sofistieke systeem gericht, de gevestigde opvoeders van de jeugd, en betaalden hiervoor een hoge prijs. Je zou de sofisten ook filosofische charlatans kunnen noemen die de weg voor het christendom hebben bereid.

16. Plato streed tegen doxa, tegen het gebruik van de mening en het geloof van de massa als argument. Dit was een wezenlijke strijd, want hieruit voort zou het christendom komen. Het woord doxa is verbonden aan populariteit, glorie, zoals het ook werd verbonden aan de glorie van God in de Griekse bijbel. Veel mensen zijn hier gevoelig voor. Ze kiezen populariteit boven de waarheid. Voor de stoïcijn is dit dus een test. Een stoïcijn is niet geïnteresseerd in macht, want hij weet waar het toe leidt. Hij verkoopt de waarheid niet voor autoriteit. Plato zette rede en geloof tegen elkaar. Het westerse christendom koos duidelijk voor het geloof. Plato werd ondergesneeuwd. Plato stelt dat er voor elke doxa een logos moest zijn waaraan het getest zou moeten worden, want anders was het waardeloos. De christen laat zich echter leiden door blind geloof, tegen alle kennis in. Voor Plato

was doxa de zonde van de filosoof. De filosoof moest eerst terugkeren tot de logos. Doxa is alles wat de mens zomaar klakkeloos aanneemt. Doxa wil schitteren in de tempel als een god, door mensen aanbeden. Doxa wil niet lijden in het verborgene voor diepte. Doxa heeft zware roemzucht en machtszucht en haalt daarvoor elk wapen uit de kast om het te krijgen. Doxa gaat niets of niemand uit de weg, niet door enige heilige vreze verhinderd, niet door enige kennis. Doxa denkt van een kale kip kun je niks plukken. De stoïcijnen bestempelden dit als egoïsme naar het externe, een zeer slechte pathos, emotie, en de mens zou moeten terugkeren tot de apatheia, het medicijn hiertegen, de boven-emotie. De mens moest gezuiverd worden van egoïstische emotie. Op het pad van apatheia betekent het dus niet dat je alle emotie en empathie moet kwijtraken. De stoïcijnen wijzen op de gevaren van onverschilligheid, valse apatheia, wat ook weer egoïsme is. Het eenlings-principe heeft niets met egoïsme te maken, maar met verdieping van het zelf zijn, en komen tot de hogere gebondenheid. Er is geen gnosis zonder de hogere gebondenheid, en die kan alleen ontstaan in het eenlings-principe. Dat wat er buiten hangt wordt aangedreven door de doxa-massa's.

17. In de brieven aan Lucilius stelt de stoïcijner Seneca dat begeerte uit de hand loopt als het de grenzen van de natuur overschrijdt. De natuur is vol van beperkingen, maar het hedonisme heeft die niet. Dit is een grote vijand van de mens. De hedonistische massa's hebben hun adel geschapen, maar de filosofie heeft haar eigen adel. Hij wijst op Plato die stelde dat er geen koning bestaat die niet uit slaven is voortgekomen, en geen slaaf die niet uit koningen is voortgekomen. De ware adel is dan volgens Seneca wie de natuur goed heeft afgestemd op de deugd. Boven alles uitstijgen is dat wat adel maakt, oftewel de apatheia. Ook de logos en de gnosis zweven daar. Seneca stelt dat je nooit haast moet maken in dit labyrint, want juist dat wordt je noodlottig. Overmoed behoort niet tot de stoïcijnen. De stoïcijnen testen alles. De stoïcijnen gebruiken strategie.

18. Hij stelt dat het er niet om gaat groots te werken. Een kunstenaar heeft de eigenschap om een geheel samen te vatten met weinig middelen en weinig materiaal. Dat is ook weer de schoonheid ervan. Teveel zou alles verprutsen. Seneca beschrijft zijn eigen wapenrusting die deels de projectielen van de vijand in zich opneemt en verwerkt om zich ermee te sieren, terwijl andere projectielen teruggeketst worden naar de afzender.

19. Gebrek is belangrijk, stelt Seneca, ook gebrek aan woorden. Niet alles hoeft wezenlijk te bestaan. De natuur heeft ook ruimte voor het niet wezenlijke, en omvat dit ook, omdat het metaforisch doel heeft, de beeldspraak.

20. Zo is het stoïcisme wantrouwend tot de grote massa's, en behoedt zij zich voor valse christelijke nederigheid tot de massa's die geleerd wordt. Er zijn plichten tot de natuur, niet tot de massa's. Wel kunnen daarin natuurlijk kruispunten in optreden, maar die zijn niet geforceerd. Deugd is voor de stoïcijner gebaseerd op kennis, omdat er teveel corruptie op de loer ligt, zoals we zien in het christendom. Geloof is een slechte leermeester.

21. Het principe van de eenling is van levensbelang. De mens denkt de massa's nodig te hebben, de ander, maar dat is een misleiding. De eenling heeft een eigen sociologie. Kruispunten worden niet geforceerd, niet gemanipuleerd. Ze worden niet overhaast. Altijd maar weer denkt de mens de ander nodig te hebben, alsof de ander de mens gelukkig kan maken. Ook is de mens bang voor de ander, denkende dat de ander hem kapot kan maken. Maar beide gevallen zijn niet mogelijk. Alleen het pad van de eenling leidt tot het geluk, en het geluk is de diepte. In de diepte is er de gebondenheid, want de mens gaat dan zien dat het maar één weg is. De eenling trekt het ene aan. Het ene is daarmee ook het enige. Hoe dieper de mens gaat hoe meer de mens erachter komt dat er steeds minder mogelijkheden zijn. Het pad wordt namelijk steeds smaller, de poort steeds enger.

De mens wordt ingesloten. Dit leidt tot de ervaring van de heilige gebondenheid.

22. Het doel van de mens is een eenling te zijn. Je ervaart het externe dan alleen nog door het interne. Het heeft zijn eigen sociologie. De ander is dan slechts een klankbord, geen bron.

23. Eerst moet de mens komen tot apatheia, wat letterlijk zonder emotie betekent, wat dus het niets inhoudt, maar wat niet wil zeggen dat dit het einddoel is. Het wil niet zeggen dat de mens niet zonder emotie moet zijn, maar de mens mag er niet door aangedreven worden. Het mag geen stuur mechanisme worden. Pathos, emotie, moet dus onderworpen worden aan apatheia, en aan rede. Leegte mag ook nooit een doel op zich zijn, maar moet onderworpen zijn aan rede, aan logos. Apatheia moet dus onderworpen worden aan logos.

1. Logos - rede
2. Apatheia - boven-emotie, zonder emotie
3. Pathos - emotie
4. doxa - geloof van de massa

24. Doxa moet dus ook onderworpen worden aan bovenstaande drie. Als dat gebeurt is kan de mens verder op het pad van de eenling.

25. Vijanden op dit pad :

bevestigings-zucht (van anderen, de massa, etc.)
goedkeurings-zucht (van anderen, de massa, etc.)
eierzucht
roemzucht
mensenbehagenis
massabehagenis
verklaringszucht (naar/ van anderen, de massa, etc.)
bewonderingszucht
opschepzucht
imponeerzucht
overtuigingszucht
winzucht
troostzucht (van anderen, de massa, etc.)

26. Ook is het dus belangrijk om het externe, de buitenwereld, te onderwerpen aan het interne, de binnenwereld.

27. Gnosis verzadigd meer dan vlug plezier.

Gnosis gaat veel verder dan geluk.

Soms voel je je misschien ongelukkig, maar dat kan weer onderdeel zijn van de gnosis die veel dieper leidt, tot iets groters dan geluk, iets wat dieper verzadigd.

Je kan je zelfs op sommige momenten diep ongelukkig voelen en wanhopig, maar tegelijkertijd in de extase van de gnosis zijn, omdat je voelt dat het een onderdeel is van iets veel groters, een onderdeel van jezelf.

Geluk is veelal overschat, en de gnosis onderschat.

Er is iets dat veel verder gaat dan zomaar geluk.

Het kan soms het geluk aan diggelen slaan, en toch is er iets diepers wat je op de been houdt, een

verhaal. Dat is wanneer je het nut van alles gaat inzien.

Nut is iets veel groter dan geluk.

Door nut kun je van alles gebruik maken.

Nut is dan wel een Nederlands woord, maar het is oorspronkelijk Egyptisch.

Ra maakte elke nacht een tocht door de onderwereld, zijn moeder Nut.

28. Als er geen geluk is is er nog geen man overboord, maar als er geen nut is dan is alles verloren.

De massa's hebben vals, tijdelijk geluk, maar de eenling heeft waar nut.

De eenling wijkt niet af van het eenzame pad van nut, ook al ziet hij het soms niet en gaat hij door wat in de gnosis de naradox word genoemd, de schijnbare nutteloosheid.

29. De eenling moet goed zijn meters in de gaten houden in de demonologie. Er moet genoeg stilte zijn in zijn stilte meter, en genoeg zelfreflectie in zijn zelfreflectie meter, anders zouden de massa's hem kunnen grijpen. Telkens weer moet hij deze meters opladen, en moet hij leren luisteren naar de alarmen en tijdsignalen van deze meters.

30. En zo ging ook Kaïn tot Nut, oftewel het land Nod, Nud, Nuwd. In de grondtekst was hij verbonden aan Ra. Ook Kaïn was een eenling, en de westerse vertaling van dit verhaal was veel te eenzijdig, en ging totaal voorbij aan de diepere symboliek. In de grondtekst krijgt dit verhaal weer nut. De mens moet dus kiezen tussen nut en oppervlakkig geluk. Zij die voor nut gekozen hebben hebben een heilige vreze tegen oppervlakkig geluk. Het is voor hen helemaal geen geluk, maar een pijn die niet te dragen is en die ook niet meer nuttig is. Het is de pijn van de afvalligheid die leidt tot de totale vernietiging. Afvalligen voelen die pijn niet, omdat ze bedrogen worden. De nuttigen hebben dus een bepaalde gevoeligheid, een goed alarm. Voor hen is het niet zoet, maar een vergif wat ze moeten ontwijken.

31. Moet de ander om je heen veranderen, of moet je zelf veranderen ? Je kunt geen ijzer met handen breken. Je moet puzzelen. Hiervoor heeft de mens niet slechts onderscheidingsvermogen nodig, maar ook puzzel vermogen, en dit wordt aangedreven door de leergierigheid van de mens.

32. Natuurlijk kan hierin al snel wat misgaan, vanwege al het surrogaat om ons heen.

33. Daarom waren de stoïcijnen al lang voor de opkomst van het christendom gericht op de logos, de Rede, wat Plato ook wel het transcendente goddelijke verstand noemde, en waaraan ze alles testten. Later werd deze logos door de christenen dus gematerialiseerd en verletterlijkt, op basis van geloofs-sentiment. Het is het sofistieke hedonisme wat zomaar klakkeloos alle bourgondische levenswijzen van de voorouders overneemt, en dit begonnen ze eigen namen te geven. Zo ontstond het gehele christelijke palet van kortzichtige woordbetekenis. Wat de massa dacht was belangrijk voor de christen, wat sofistiek gedachtengoed was uit het pre-socratische tijdperk, nog voordat Socrates kwam opzetten. Het was een markt-cultuur van rondtrekkende leraren die hun lessen verkochten, ook de zogeheten drogredenen. Ze verkochten hun troep nogal duur, en ook het hedendaagse scholensysteem is hierop gebouwd. Geld was de maatstaf. In principe konden alleen de rijken genieten van het sofistieke onderwijs. Vandaag de dag kunnen we ook kijken naar het medische systeem en het juridische systeem in kapitalistische landen, waarin alleen de rijken medische en juridische zorg krijgen. Voor 'recht' en 'gezondheid' moet je vandaag de dag veel betalen, wat allemaal gebaseerd is op de pre-socratische sofistiek. We kunnen dus ook constateren dat dit vals geld is in de omloop, en dat het niet is zoals het was bedoeld.

34. Omdat de sofistiek allemaal om geld ging, als een beroep, in plaats van een missie, probeerde

de sofist het brein van de mens te manipuleren door welsprekendheid en amusement, door bedriegelijke uiterlijkheden dus, om zo de pathos, de emotie, te bespelen, als een poppenspeler. De rede, de logos, werd dus zo meer en meer weggeschoven. Het was gesjoemel, en daardoor noemde Plato het sofisme ook een mensenjacht. Er werden valstrikken uitgezet om onoplettende mensen mee te vangen. Hierdoor versterkten zij de elite. Omdat het om massa-beïnvloeding ging als de maat, de mens als maat, en niet de hogere logos, traden de sofisten op voor het vermaak en niet voor de waarheid. Omdat de doxa, de massa-opinie, voor hen belangrijk was, was het overmatig gebruik van eros, seksualiteit, een mogelijk gevolg, wat leidt tot porneia, het marktwezen van perverse seksualiteit voor verkeerde doeleinden en afgoderij, want dit gaf hen de macht om de massa's te scheppen en onder hun macht te houden. Door al hun verloochenen van de rede, de logos, en het verdraaien ervan, wat later ook massaal gebeurde door het christendom, en door het overmatig accentueren van uiterlijkheden en het materialisme als gevolg daarvan, wekt men een vroegtijdige, valse seksualiteit op, een corrupte eros, de porneia, waardoor er geboorte werd gegeven aan het christelijke wereldrijk. Socrates gaf een veel hogere betekenis aan de eros, die onderworpen en getest moest worden aan de logos, de rede, namelijk dat de ware liefde de wijsbegeerte is. Eros is volgens Socrates de zoektocht van de mens naar zichzelf, naar binnen gericht, dus al helemaal niet naar buiten. Er moet bij gezegd worden dat Plato in zijn boek Symposium, over Eros, stelde dat Socrates deze wijsheid had geleerd van zijn leermeester, de profetische filosoof Diotima. Plato zelf was de leerling van Socrates, dus die stond heel dichtbij hem. Diotima noemde Eros een subtiele kracht die boodschappen overbracht tussen het goddelijke en de mens, vanuit de logos dus. Zijn moeder was Penia, armoede, en zijn vader was Poros, intelligentie. We kunnen dus stellen dat Eros voortkomt vanuit het verminderen van het lagere en het hongeren naar het hogere, wat ook bewaard is gebleven in de latere gnostisch-christelijke traditie. Eros kan alleen geboren worden in de leegte, in het afleggen van de lagere natuur. Penia en Poros zijn dus het tegenovergestelde van de porneia, want zij vormen de brug van het minderen die de mens in contact stelt met de hogere logos, in plaats van massa-vermeerdering. Eros is het verlangen naar kennis, die gezuiverd wordt door de logos.

35. In het wereldbeeld van de stoïcijnen stond de logos centraal. Eros zou nooit in die zin op zichzelf kunnen bestaan, want dan zou het corrupt worden. Eros was dus meer de verbinding tussen de hogere gedachtes, de vruchtbaarheid van de hogere principes, waar de stoïcijn naar zocht als een brug tussen het zelf en de logos, waaraan het valse zelf zou kunnen afsterven. De stoïcijn wilde de massa's dus niet, en ook niet de aardse rijkdommen, maar dus wel de massa's van de hogere gedachtes, het hogere collectief van de logos. En daarvoor had de stoïcijn een zuiver begrip van de Eros voor nodig. Als zijn eros corrupt zou zijn, lager aards, dan zou zijn schip op een rots kapot breken en zinken. Het zou hem noodlottig worden. De stoïcijnen stelden dat het middel van transcendentie om tot de logos, de rede, te komen de apatheia was, oftewel het toetsen van de emotie aan de rede, het boven je emoties uitstijgen om tot rede te komen, en dan zal de rede de emotie aandrijven, niet andersom. Er moest dus een grote draai komen in de menselijke natuur. Er was dus een grote strijd tussen de lagere emotie en het hogere onderwijs. Op de oceanen van emotie, geloof en opinie die tussen de mens en de rede inliggen zijn er vele gevaarlijke piratenschepen van het sofisme die de mens moet zien te ontwijken. Uiteindelijk waren zij het die het christelijke piratenrijk bouwden. Voor de eenling op het stoïcijnse pad is het belangrijk om zijn eros weer in dienst te stellen van de oorspronkelijke logos, de hogere rede die op het pad van de apatheia bereikt kon worden. Diotima noemde Eros een zoeker naar de wijsheid, en de wijsheid bevat eeuwigheid en volkomenheid. Diotima wijdde mensen in op dit pad, zoals ook haar leerling Socrates, en indirect Plato dus. Eros is het zoeken naar het blijvende bezit van deze dingen, oftewel het zoeken naar de heilige gebondenheid, de hogere gebondenheid van de zelfoverstijging. Daar waar een aards mens op zoek is naar bedriegelijke, oppervlakkige, sjoemelende schoonheid, daar is

een stoïcijn op zoek naar de hogere schoonheid van de vereeuwiging van het goede in zichzelf, de subtiële werkelijkheid.

36. Schoonheidsbeleving kan al heel snel pathos zijn, emotie, en doxa, massa-opinie (omdat je zo bent opgevoed, omdat je vader en moeder het ook mooi vinden, enzovoorts), en het kan zo al heel snel tegen de logos, de hogere rede, ingaan, maar Diotima stelt dat de mens moet loskomen van de lagere schoonheidsleer die voortgedreven wordt door traditie en kortzichtigheid, om zo te komen tot de eeuwige oceaan van de schoonheid van de hogere gedachtes die daar ook weer voortplanten, anders blijft men slaaf van het bedrog. Diotima stelt dat de mens ingewijd moet worden in de hogere geheimen van de liefde waarin het mysterie van de schoonheid helder wordt, transcendent. Het is de stoïcijnse esthetiek van de logos, de eeuwigheid van de logos die door de apatheia, de emotie-overstijging, tot de zuiverheid van de logos is gekomen. De esthetiek is in die zin het bezit van de eenling, niet van de massa's. De schoonheid van de gnosis is voor de massa's meer dan ze kunnen dragen. Het is voor de lagere aardse mens moeilijk om het concept van de eeuwigheid te omarmen of zelfs te confronteren. De aesthesis, de ervaring, de gevoeligheid, het waarnemingsvermogen, het gevoel voor kunst, het schoonheidsgevoel, moet in die zin ook onderworpen worden aan de logos, de hogere, transcendente rede, en moet hieraan getest worden. Het mag niet uitstijgen boven de logos, want dan wordt het corrupt. Het mag dus ook niet losgekoppeld worden van de logos. De aesthesis is het zintuigelijke, maar die mag je niet zomaar als een dolle hond laten loslopen.

1. logos - rede
2. apatheia - emotie-overstijging
3. eros - zoektocht naar de wijsheid
4. aesthesis - vereeuwiging, subtiliteit
5. pathos - emotie
6. doxa - geloof van de massa

37. Diotima stelt dan dat de massa de lelijkheid is, het afgewekene, ook al zien ze dat zelf niet, want ze wanen zichzelf met kop en schouders boven alles uit, en wanen zichzelf eeuwig. Ook stelt ze dat de ware schoonheid op zichzelf bestaat en in zichzelf en eeuwig is, en dat alles buiten haar slechts komt en gaat. Tot die schoonheid van de wijsheid is alle inspanning om hierin ingewijd te worden, wat geen makkelijk pad is, maar daarbuiten zal de mens slechts ten prooi vallen aan groot bedrog. Deze schoonheid is dus niet racistisch, maar ontmaskert het kwaad. Je zou dus ook kunnen stellen dat deze transcendente natuurschoonheid geen 'spiegeltje spiegeltje aan de wand ik ben het mooiste in het land' spelletje is. Geen 'Liesje op haar hoge troontje mag niet vies worden' spelletjes. Eros werd door Diotima beschreven als een jongeling in de natuur op blote voeten, zonder kleding, dakloos, en arm. Op andere plaatsen in het boek van Plato werd hij beschreven als een teder en zachtmoedig iemand met de eeuwige jeugd, altijd met een kinderlijke gezindheid. Hij woont in het zachtste deel van de zachtmoedigen. Hij is van de buigzame, subtiële wereld, waardoor de kloof tussen de mens en het goddelijke is overbrugt, tussen mens en logos. Hij is tussen twee werelden, maar kan alleen door de logos tot volle bloei komen.

38. In het christendom werd eros tot Jezus :

Hebreeën 1

1 Nadat God eertijds vele malen, polym-eros, of door diepe, vele eros, wijsbegeertes, en op vele wijzen, tot de vaders gesproken had in de profeten, 2 heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons

gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft.

Jezus werd toen tot logos gemaakt, en later werd de bijbel tot logos gemaakt, waardoor dus ook de christelijke eros corrupt werd gemaakt, verletterlijkt, gematerialiseerd, ontdaan van alle oorspronkelijke filosofie. Wel lopen de oorspronkelijke stoïcijnse lijnen en bloedaderen van eros en logos nog door de bijbel heen.

39. Ook het woordje pan-eros of het latere phan-eros komt veel in de bijbel voor in verschillende vormen, wat in het koine grieks (NT grieks) geopenbaard betekent, maar wat de godheid pan, de natuur, verbindt aan eros. Mattheus 6 : 18 om u niet bij uw vasten aan de mensen te vertonen, pan-eros/n, maar aan uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.

40. Ook kan het woord pan-eros gekend betekenen. Lucas 8 : 17 Want er is niets verborgen, dat niet aan het licht zal komen, en niets geheim, dat niet zal bekend, pan-eros/n, worden en aan het licht komen.

41. Uiteindelijk zal het Jezus principe dus weer worden tot de wijsbegeerte in de natuur, eros in pan, pan-eros, wat dus gewoon al in de Griekse bijbel staat. Wel zien we dit al terug in de Jezus verhalen hoe Jezus toch vaak de natuur opzocht, maar hier is het dus een principe dat alle dingen geopenbaard zullen worden in pan-eros.

42. Romeinen 1 : 19 daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar, paneros/n, is, want God heeft het hun geopenbaard, pan-eros/en. Het heeft dus een duidelijke brug functie tussen de mens en de logos.

43. Socrates en Plato legden al het fundament voor het stoïcisme. Socrates liet al het nut van slechte relaties zien. Als de mens alleen maar goede relaties had, dan zou de mens gewoon gelukkig worden, maar als de mens een slechte relatie zou hebben, dan zou de mens daardoor filosoof worden. Ook zei hij dat hij wist dat hij intelligent was, omdat hij wist dat hij niets wist. De ware wijsheid komt, stelt Socrates, wanneer we begrijpen hoe weinig we eigenlijk van het leven, onszelf en de wereld om ons heen begrijpen. Hij streed tegen de pathos systemen die emotie als basis hadden, en noemde het een vulgaire illusie, want de mens moest niet leven om te eten en te drinken, maar moest eten en drinken om te leven. De mens moest terugkeren tot het niets allereerst, en tevreden worden met het weinige, en dat pad volgen. Het ging er volgens Socrates niet om zomaar te leven, maar om op de juiste manier te leven, en dan moest de mens terug keren tot de bron. Als een mens niet tevreden kon zijn met wat hij had, dan kon de mens ook niet tevreden zijn met wat hij zou krijgen. Het leven moest dus allereerst weer kritisch worden naar zichzelf, anders was het niet waard om geleefd te worden. We zien dit ook terug in de evangeliën, in het balk en splinter verhaal. Er zijn veel meer Socratische teksten die we daarin terugvinden, zoals dat Socrates de mens opdroeg om niet te denken aan het zelf en aan bezittingen, maar om tot zelfoverstijging te komen, zoals Jezus dit ook onderwees. Laat alles achter, verloochen jezelf en draag je kruis. Hij was een volgeling van de godin, wat Plato ook stelde, en vanuit deze moederlijke bron die boven alles lag moest de mens leven, om zo alle eigen meningen achter te laten, want die lieten de mens gek zijn als de wind die door een leeg huis blies. De mens moest zichzelf niets inbeelden. De mens was maar een dauwdruppel op een blad. Telkens weer kwam het uitstijgen terug in de filosofie van Socrates, wat ook in de bijbel terugkomt als de hemelvaart. Maar Socrates zei erbij dat dat uitstijgen telkens verder moest gaan. Hij waarschuwde dat wijsheid niets is zonder

hogere inspiratie, wat ook terugkomt in de brieven van Paulus. Soms kan die inspiratie zo sterk zijn dat je niet ten diepste weet wat het betekent. Hij noemde de bedriegelijke lagere aardse schoonheid een zeer tijdelijke tiran die de mens met verrukking verleidde om de massa's groter te maken.

44. Toen op deze fundamenten het stoïcisme werd gebouwd stelde Seneca zijn brieven op. Seneca stelde al dat we alleen maar dingen in bruikleen hadden, en Socrates had al gesteld dat het er niet om gaat hoeveel we hebben, maar hoe we het gebruiken. Seneca stelde dat veel reizen van weinig nut was, maar dat het geestelijke reizen des te meer belangrijk was. Ook het opzoeken van de natuur was belangrijk, wat ook een goede spiegel voor de mens was. De stoïcijn moest leren te leven met verlies, opdat daardoor zijn ziel op de natuur werd afgestemd. Zonder verlies zou dit niet mogelijk zijn. De stoïcijn moest verlies leren zien als een vriend, niet als een vijand. Er was dan namelijk ruimte voor innerlijke rijkdom.

45. Ook Aristoteles, de leerling van Plato, streed tegen het sofisme en riep de mens op om terug te keren tot de natuur. Hij streed fel tegen het een-daads-geloof waarin mensen dachten dat ze na een goede daad te verrichten het voor elkaar hadden. Hij stelde : Kwaliteit is geen daad, het is een gewoonte. En : We zijn dat, wat we bij herhaling doen. Gewoonte wordt bij de mensen ten slotte tot natuur. De goede daden en kwaliteit van de mens moesten dus door deze drie stadia heengaan :

1. herhaling
2. gewoonte
3. natuur

46. Hij stelde dat alhoewel de mens een sociaal wezen was, als de mens de vriend zou worden van de massa, dan had de mens helemaal geen vriend. Hij stelde dat vriendschap een traag rijpende vrucht was, maar dat vriendschap in de wortels een illusie was, en dat de mens die genoeg had aan zichzelf het ware geluk had gevonden. Net zoals Socrates stelde hij dat de mens niet zo zeker moest zijn van zijn zaak, maar twijfel is het begin van de wijsheid. Ook stelde dat de wijsbegeerte er niet was om op te sommen wat een mens gelukkig zou maken. De melancholie zou de mens veel verder leiden. Het geheel is hierin altijd meer dan de som van de delen.

47. Aristoteles prikte heen door het bedrog van op zichzelfstaande 'goede daden'. Daar ging het niet om, volgens Aristoteles, want het zou ook verkeerde motieven kunnen hebben. Het ging om karakter vorming. Het goede moest als kwaliteit een instinct worden van de mens. De mens moest terug tot de oernatuur, en moest hiervan een deel worden. Zomaar geloof en goede daden zouden nog teveel achter de zijlijn staan. De karaktervorming moest de plaats innemen van al te oppervlakkig en doelloos geluksgevoel. Volgens Aristoteles geeft de filosofie een hele andere betekenis aan geluk dan de massa's dit doen. De massa's noemen al snel de woorden plezier, weelde, roem. De zieken willen gezondheid en de armen willen weelde. Voor hen is het leven en geluk gewoon plezier maken. Er is niets hogers voor hen. Ze gaan hier helemaal in op. Voor Aristoteles zijn er drie soorten mensen : de levensgenieters, de staatsmannen en de filosofen. Het geldbeluste leven gaat volgens Aristoteles recht tegen de natuur in. Maar volgens Aristoteles is er een pad in het midden, omdat de mens niet gemaakt is om een extremist te zijn, en dit ook niet aankan. De mens heeft van alles een beetje nodig, en moet ook geen onmogelijke doelen voor zichzelf stellen. De mens mag hier creatief mee omgaan. De mens mag lerend hiermee omgaan. Karaktervorming aan de logos moet geoefend worden in onderwijs en opvoeding. Het komt de mens niet zomaar aanwaaien.

48. De geoefendheid is de godin Arete (Areta), ook een beeld van kennis en studie. Zij is ook een oorlogsgodin. De stoïcijn moest op het pad niet zomaar steken bij goede daden, maar moest geoefend worden, om zo te komen tot Arete. Eens probeerde Kakia, de zwaar opgemaakte verleidster tot het kwaad, Heracles te verleiden door hem weelde en plezier aan te bieden, terwijl Arete hem een leven van worsteling met het kwaad aanbood (de demonologie). Heracles koos toen het pad van Arete. Ook Paulus stelt in de Griekse bijbel dat de mens op Arete gericht moet zijn, de geoefendheid (Fil. 4:8). Petrus stelt dat we alleen door Arete, geoefendheid, tot de kennis kunnen komen (2 Petr. 1:5). In de grondtekst van het NT waren zowel Paulus als Petrus volgelingen van de godin Arete. Deze geoefendheid, arete, moet altijd in overeenstemming zijn met de logos, de rede, volgens Aristoteles, ook een volgeling van de godin Arete.

49. Het gaat er dus niet om door genade te komen tot God, oftewel geestelijke luiheid (protestantisme), en ook niet om door goede werken tot God te komen (katholicisme), maar door de geoefendheid, Arete, wat Aristoteles al predikte, en de stoïcijnen, en wat toen door Petrus en Paulus werd overgenomen. De natuur is moeilijk te vatten. Daar moet de mens moeite voor doen, want de natuur is niet goedkoop. In de stoïcijnse leer was Arete de opvoedster en onderwijzer tot de logos. Iedere stoïcijn moest ernstig streven een ontmoeting met haar te hebben, zoals christenen wordt geleerd ernstig te streven naar het ontvangen van de heilige geest.

50. Zo was het dus oorspronkelijk een filosofisch stelsel, en religie werd alleen gebruikt als metaforiek, als personificatie van principes. Kakia, de verleidster, de godin van het kwaad, kwam om de mens te misleiden de geoefendheid om te ruilen voor gemakzuchtig plezier en weelde wat een geheel eigen religie vormde : het christendom. Aristoteles stelde dat er geen simpel ja of nee was, maar dat er een enorme creatieve ruimte tussenin zat, het pad in het midden. Deze lijnen lopen nog steeds door het christendom heen. Het staat er allemaal wel, maar de mens heeft het lopen verschuiven met eigen gemaakte waardensystemen en hiërarchieën. Christenen wassen elke oproep tot geoefendheid heel snel weg met indutters zoals 'geloof' en 'genade'. Deze woorden hebben geheel nieuwe betekenis gekregen in het christelijke woordenboek. Maar het kwaad vormt en definieert het goede, zoals het goede het kwade definieert en vormt, in de levensvisie van Aristoteles. Het pad van Aristoteles gaat hier dus dwars doorheen. Alleen zo kan de mens tot Arete, geoefendheid, komen.

51. De Logos is voor de stoïcijnen een synoniem voor zowel de natuur als God. Zowel de Logos als Arete stond centraal, en zij konden ook niet los van elkaar bestaan. De Logos is de subtiele wet van het al, het ogenschijnlijke toeval, wat de mens dient te volgen en te gehoorzamen om niet doelloos als een dwaallicht weg te vagen in de schaduwen ervan. Arete en de Logos waren de gidsen van de mens in het moeilijke bestaan voor de stoïcijn. Deze termen komen ook weer voor in de grondteksten van het christendom. Het lot van de mens is zijn eigen karakter, en daarom is oefening daarvan voor levensbehoud. Niets is vanzelfsprekend, maar er is een noodzakelijkheid waar zelfs de goden tevergeefs tegen strijden, stelde de pre-socratische filosofie. Aristoteles kwam om weer balans te brengen, want er waren vele extremen ontstaan. Laten we beseffen dat dit gewoon principes waren die zich opdrongen als de noodzaak van de natuur balans. Mensen zijn altijd weer op zoek naar leiders en helden, naar rolmodellen, maar de mens moet beseffen dat dit slechts personificaties zijn van de hogere principes van het zelf. Daarom is lofprijs ook niets anders dan het goede wat zich in het zelf manifesteert, zoals Aristoteles stelt. Het is een eigen verantwoordelijkheid, en een werkwoord, opdat je geen toeschouwer bent aan de zijlijn en alles maar projecteert. Hierin ligt dus ook gevaar van de passieve gods-aanbidding waarmee de hedonistische kerken vol zitten. Zelfs in de filosofie zijn er gevaren dat de mens principes op een hoop gooit om ze te absoluteren, ze gaat aanbidden en dan gaat verkopen, wat gewoon puur

diefstal is, want de mens is geroepen om nomadisch te zijn, om alles ook weer achter te laten om tot hogere principes te komen. De zonde behoort het goede niet te prijzen, maar behoort zich te bekeren om zelf het goede te zijn. De zoektocht is naar je hogere zelf, in Areta, in de Logos. Meer heb je niet nodig, maar de illusie is ervoor om het ware te vormen en definiëren. Dat is de magie van de dualiteit. Het is bruikbaar voor de stoïcijn, en behorende tot de fysiologie van de oerstof. Het einde zal vastraken in het begin, want alles gaat in cirkels, stelt de presocratische filosofie. Aristoteles stelde dat je aan jezelf moest werken, want daar was alles al. Daar was al het creatieve materiaal wat je nodig had, en Areta was het product van gewoonte. Het moest een automatisme voor je worden, van robotische kwaliteit, anders zou je niet door het leven heenkomen. En de weg tot de geoefendheid, Areta, is de weg van de askesis, de oefening.

52. Areta is ook een woord voor mannelijkheid in het stoïcisme, de geoefendheid, wat gebeurt op het pad van de eenling, het vol zijn met de godin, Areta, het getest zijn aan de logos, de rede. Je kan het een held noemen, of een anti-held, want het heeft niet gebogen voor de massa's, maar heeft zijn innerlijke godin gevonden, de mannin, het oorspronkelijke volk van de gnosis, van Eva. Hij heeft niet voor superman gespeeld, maar is de weg van het kruis gegaan. Hij is geen spijbelaar die de mens zware mind-altering drugs heeft verkocht om hen bedriegelijke illusies van veiligheid en overwinning te geven, maar hij is gegaan tot de demonologische school om zichzelf te oefenen, de natuurschool. Hij loopt niet als een fletse zakenman met een gladgestreken pak en stropdas rond om zijn product van oplichting te verkopen, hoewel hij ook niet als een wilde weldoener parels voor de zwijnen werpt, maar hij heeft een vaste brug gebouwd, zij het van wildernis touwen, over de woeste oerrivieren van het oerwoud. Hij is een wenende filosoof, niet alles maar wegwimpelend en weglachend. Zijn Askesis heeft hem tot Areta geleid, zijn hogere zelf. Hij is de duisternis ingegaan en is er obscuur door geworden. Hij weet dat de aarde een mentaal en verbaal mijnenveld is. Hij laat de mens moeite doen om zijn filosofie te begrijpen. De mannelijkheid is de geoefendheid in het luisteren, de geoefendheid in het zoeken naar de hogere dingen en het achterlaten en minderen van de lagere dingen. De mannelijkheid is de mindering, en de vrouwelijkheid drijft de mannelijkheid hierin aan om te minderen, en zij vermeerderd zo zijn hogere dingen. De demonische surrogaten hiervan zijn de vermeerderingen van het lagere aardse.

53. De stoïcijn knapt af op de lagere levenswijzen van de christen. Hij ergert zich eraan en weent erover. Hierdoor zondert hij zich nog meer af. In die zin is het christelijke dus een negatieve richtingaanwijzer, maar het christendom heeft ook positieve richtingaanwijzers. De stoïcijn heeft beiden nodig. Dat is het pad van Aristoteles, het pad van Ares-Thoth, oftewel van de oorlogs-rede, de demonologische logos (Grieks-Egyptisch).

54. Adam moest in een diepe slaap vallen om tot de gnosis van Eva te komen, zoals de stoïcijn dit moest om tot Areta te komen. Dat is de ware lofprijs, wat ook een woordbetekenis is van Areta, zoals in 1 Petrus 2:9 : Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om Areta, lofprijs, geoefendheid, te verkondigen van God, die u uit de duisternis geroepen heeft.

55. De definitie van lofprijs is dus geoefendheid, Areta, en zij moest verkondigd worden als het evangelie, zoals Adam Eva moest verkondigen, omdat zij de drager van de gnosis was. Areta is een vrouwelijk woord, naast het feit dat zij een godin is. De grondteksten van de bijbel zijn dus vol met verwijzingen naar de godinnen. Zij moesten verkondigd worden, als principes.

56. Ook in het Griekse OT, de Septuagint, komt Areta voor, zoals in Habakuk 3:3 : God komt van Teman en de Heilige van het gebergte Paran. sela. Zijn Areta bedekt de hemelen, en de aarde is vol

van zijn lof. Jesaja 42 : 12 Laten zij de Here eer geven en zijn Areta in de kustlanden verkondigen. Weer ligt hier de missie om areta, de noodzaak van de geoefendheid, te verkondigen.

57. Jesaja 63:7 Ik zal de gunstbewijzen des Heren verkondigen, de Areta/s des Heren, naar alles wat de Here ons heeft gedaan en naar de grote goedheid jegens het huis Israëls, welke Hij het betoond heeft naar zijn barmhartigheid en naar zijn vele gunstbewijzen. Jesaja 43:21 Het volk dat Ik Mij geformeerd heb, zal Areta verkondigen. De hedonist conformeert zich aan de massa, het geloof van de massa, de doxa, omdat hem dat het snelst iets laat bereiken. De massa is dus vaak ook de maat voor de hedonist. Het tegen de massa ingaan zou de hedonist teveel lijden kosten. De stoïcijn daarentegen conformeert zich aan de natuur, de physis, verbonden aan het woord phuein, groeien.

58. De stoïcijn streed tegen de doxa, de drogreden, op het pad van de eenling, maar de christen maakte de doxa tot een afgod en noemde het de glorie van God, want de christen had altijd weer de massa nodig, omdat de christen zelf niets had en niets was. Er zijn dus kruispunten tussen het stoïcisme en het christendom, en die moeten er ook wel zijn. Het christendom is veelal verdraaid stoïcisme, vandaar dat de bijbel een belangrijk boek is voor de stoïcist, in de zin dat het een strijdveld is en dat het pad er doorheen gaat. Een christen die terugkeert tot de stoïcijnse fundamenteën hoeft niet alles overboord te gooien. Het is nog steeds zeer bruikbaar materiaal. Het hart van de stoïcijn ligt er in opgesloten. Voor de stoïcijn heeft het potentieel. Het moet alleen nog richting krijgen. Verdiept christendom komt uit bij het stoïcisme, zodat het christendom niet meer het probleem is. Op dat spoor gaat de stoïcijn dan verder. Hij leest de bijbel anders, dieper, en ziet de stoïcijnse lijnen van de natuur, van de physis erin terug. Hij toetst niets meer aan de bijbel zelf, zoals de christenen doen, maar aan de logos. Ook de bijbel zelf wordt zo aan de logos getest en verdiept, ook onder het motto : 'Als je de vijand niet kan verslaan, verdiep dan je vijand.' De bijbel is niet het Woord van God, maar is een markt van gestolen goederen, en het vereist strategie om deze puzzel weer op te lossen. De stoïcijn is niet religieus, maar gebruikt het religieuze. Zo is het altijd geweest. Religie is de duivel zelf, tenzij je het metaforisch en strategisch gebruikt. Religie-overstijging is het doel. Filosofie is daarom altijd semi-religieus. De Egyptologie en het Judaïsme waren oorspronkelijk prachtige stoïcijnse meta-religies, als metaforische uitingen van de hogere filosofie, hoe dieper je gaat. Het waren gnostische religies als onderdeel van de taal, hoe dieper je teruggaat, maar het probleem was dat het stoïcisme onder hoge druk van het sofisme steeds meer en meer verdraaid en verletterlijkt werd, beroofd, verkracht en zo door het piratentijdperk weggedrukt werd door het opkomende bezeten westerse christendom. Het oorspronkelijke midden-oostelijke christendom was gnostisch-stoïcijns, maar het latere westerse christendom was hedonistisch. Duurdere auto ? Graag. Duurdere kleding ? Graag. Dat was in hun ogen allemaal de doxa, de glorie van God. God had hen gezegend. De natuur moest en zou om zeep geholpen worden. De natuur moest en zou onderworpen worden. De natuur moest betutteld worden. Er werden grote reclame arsenalen voor open getrokken. De stad zou er wel werk van maken, hoor. Zij zouden het 'duveltje uit het doosje' wel weer terug in de doos krijgen.

59. Het is een lafhartig toneelspel wat de stad opvoerde. Maar dan is er het pad van Aristoteles door de natuur wat ons herinnert aan Areta, de geoefendheid. Een leger dat niet onder een bepaalde druk staat, en wat niet in een bepaalde mate aan gevaar wordt blootgesteld ontwikkelt zich niet. Een leger zou zo indutten. Daarom hebben we hier te maken met een grote factor van noodzakelijkheid, pure noodzakelijkheid. We strijden er tegen, maar tevergeefs. De externe wereld kun je niet veranderen. Het is ervoor om je intern te veranderen. Onder deze druk maak je contact met je innerlijke physis, je innerlijke natuur.

60. Er is ogenschijnlijke toevalligheid, maar in stelling 29 van zijn boek Ethica stelde de filosoof

Spinoza in de jaren 1600 : 'In het heelal bestaat niets toevalligs, maar alles is door de noodzakelijkheid der goddelijke natuur bepaald, om op zekere wijs te bestaan en te werken.'

61. Aristoteles stelde in deel 4 van zijn handeling over de ziel : 'Het is duidelijk dat de ziel ook de uiteindelijke oorzaak van haar lichaam is. Want de natuur doet altijd alles wat het doet omwille van iets, waarvan iets het einde is. Alle natuurlijke lichamen zijn organen van de ziel.'

62. In stelling 7 van zijn boek Ethica begint Spinoza er echt op in te rammen, en stelt : 'Tot de natuur van een zelfstandig wezen behoort het bestaan.' Hij nam hiervoor al een aanloop in stelling 6 door te stellen dat een zelfstandig wezen niet door een ander zelfstandig wezen kan worden voortgebracht.

63. Alleen de eenling kan leven en in leven blijven. Spinoza stelt dan in stelling 8 dat alleen de zelfstandige, de eenling, noodzakelijk oneindig is. Spinoza had al van te voren gesteld dat de eenling in zichzelf bestaat en door zichzelf gedacht werd. Hij kwam zo ook tot de stelling dat God ook een eenling is. De eeuwigheid is dan ook het bestaan op zich, want niets anders zou kunnen bestaan dan de eeuwigheid. En dit is ontstaan door pure noodzakelijkheid, zelfs dwang, omdat het alleen op die manier vast en gericht zou kunnen werken. Dat wat geen eenling is is eindig en zal weer wegvagen. Spinoza stelt in deze context dat als de ziel dieper in het eenlings-principe komt, en zo deel wordt van de hogere natuur, dan wordt de wil voortgedreven door noodzaak. De wil ligt dan besloten in de hogere kennis, en is daarin een soort ritme of schakelaar (stelling 32). Zo wordt de wil onderworpen aan de noodzaak en de hogere dwang van de natuur, dus de heilige gebondenheid. Zo komt de ziel dus daadwerkelijk tot het ontstaan en bestaan. Dit wil ook zeggen dat het niet op een andere manier zou kunnen dan dat de natuur het door de noodzaak heeft laten komen (stelling 33).

64. In deel 2 stelt Spinoza dat zowel de verwarring als de duidelijkheid noodzaak is (stelling 36), zowel het volledige als het onvolledige.

65. In 1517 begon de Reformatie tegen het kerkelijke katholieke systeem, maar toen kwam er een protestants systeem. Er moest dus veel meer gebeuren. Aan het eind van de jaren 1600, begin 1700, begon het tijdperk van de Rede, ook wel de verlichting genoemd, wat begon met Descartes' formule : 'Ik denk, dus ik ben,' en Spinoza's 'Ethica'. God was de Rede en de natuur volgens Spinoza, en niet de kerk.

66. Maar er kwam alweer een nieuwe kerk opzetten van corrupt medisch geloof waar er weer afgoden werden gemaakt die tegen de rede, logos, en de natuur, physis, ingingen. En weer werd de eenling onderworpen aan en vervolgd door de doxa, dit keer de medische doxa, die werd vastgelegd in allerlei uitgekookte marktbeluste boekjes die een soort van medische bijbel vormden. De arrogantie ging dit keer zo ver dat ze het ook nog wetenschappelijk durfden te noemen. In dit tijdperk leven we nu. De rede is ergens vastgelopen en verdraaid, zoals eens het stoïcisme werd verdraaid tot het christendom. Toen Spinoza's Ethica uitkwam, werd het door de Staten van Holland verboden. Het werd godslasterlijk genoemd en zou het gezag van de kerk kunnen aantasten. Vandaag strijdt de Rede tegen de medische kerk, die al net zo stijfkoppig is als de christenen, die domweg gewoon overnemen wat ze in hun studie-boekjes lezen. Ze hebben er immers voor betaald, dus dan zou het volgens hen zonde zijn om er niet mee te werken. Enige kritische instelling naar wat ze met de paplepel krijgen ingegoten ontbreekt geheel. Het is nu immers het medische tijdperk, en zij wanen zich de elite. Alleen de eenling zal overleven en zal het dynamiet alleen vinden op het pad van de eenling, een pad wat ook door Spinoza werd beschreven.

67. Zoals eens de christelijke kerk bepaalt nu de medische kerk wie of wat de mens is, gewoon vanuit de losse hand en vanuit de medische bijbel. Vlijtig drukt ze op iedereen een etiket en stookt ze, en drijft daarmee haar markt, als Kakia die Hercules probeerde te verleiden tot de weelde en het plezier daarvan, het goud der dwazen. Maar Areta boodt Hercules de geoefendheid aan in de worsteling met zulke monsterlijke gedochten, en voor dit pad koos Hercules. De Rede, logos, is niets zonder Areta, de geoefendheid. Logos, physis en areta vormen een noodzakelijke drie-eenheid, oftewel rede, natuur en geoefendheid. Gooi één van de drie eruit en je komt tot een corrupte afgod.

68. Het is slecht gesteld met de Nederlandse filosofie. Het is tot een laaghartige, sofistieke industrie geworden om munt te slaan uit de massa's. Ze hebben er een dikwijls peperdure studie van gemaakt, alleen toegankelijk voor de rijken. Zij zijn de waakhonden van de medische kerk. Spinoza stelde al dat het loon van de geoefendheid de geoefendheid zelf is. (stelling 42, deel 5, Ethica) Het loon gaat niet buiten de geoefendheid om. Er wordt altijd uitbetaald in meer gnosis. Voor de kerk was de rede die tijd een vies woord, en voor de medische kerk is dat vandaag de dag ook. Zij gaan puur op blind geloof. Ze nemen niet de moeite mensen te leren kennen, en kunnen zich ook niet in de mensen verplaatsen, maar gaan geheel met de mens om volgens hun nazi systemen. Het zijn buitenaardsen die de mens onder dwang opereren voor hun invasie van de aarde. Toch is het zo dat in de vernauwingen van het pad van de eenling juist grotere vrijheid komt, want er gaan op dit pad zoveel meer werelden open. Dat is de vrijheid van de gnosis, die oneindig is. En dat is de boodschap die Spinoza predikte.

69. De medische kerk is net zoals de christelijke kerk eindig, terwijl God oneindig is. Dat is een groot verschil, en op het pad van de eenling komt de eenling tot de drie-enigheid van de rede, die God is. Zowel de medische als de christelijke kerk hebben geen enkele van die drie-eenheid. Ze hebben alleen geloof, dus ook hebben ze God niet. Het enige wat ze hebben is hun eigen afgod, en die is eindig en nietig. Toch wanen deze kerken zichzelf als god. Als er ergens betweterigheid is, dan is het daar. Ze zijn vol met pathos, redeloos gevoel, wat door de stoïcijnen een ziekte werd genoemd. De medische kerk is zwaar, zwaar ziek, psychisch gestoord, en niet alleen dat. Het zijn gevaarlijke psychopaten. Ze hebben een materieel surrogaat gemaakt, allemaal voor hun bedriegelijke markt. Waar bij de speelgoedwinkel of bij de boekenwinkel de klant nog koning is, daar is in de medische winkel de klant een gevangene en een slaaf, en heeft niets in te brengen. Laat je niet bedotten alsof je nog iets in te brengen hebt daar, want je hebt niets in te brengen. Je bent nooit veilig of van jezelf in de medische markt. Het medische had nooit een markt mogen zijn in de eerste plaats. Daarom had Spinoza als levensmotto al 'behoedzaamheid.' De mens kan niet voorzichtig genoeg zijn in de medische kerk. Zoals vroeger de mens werd gedwongen tot de christelijke kerk, zo wordt de mens vandaag de dag gedwongen tot de medische kerk. Het is een gevangenis, een fokkerij. Het is totaal losgeslagen van de stoïcijnse- filosofische drie-eenheid.

70. Waarom staat de mens dan onder de druk ? Omdat de mens hierdoor geoefendheid moet leren, tot Areta moet komen. Er is geen filosofie zonder Areta. Areta liet Heracles worstelen met de meest erge monsters voor dit doel. Daarom kiezen velen voor het pad van Kakia, en niet voor de demonologie. Veel mensen nemen het niet zo nauw met het leven. Ze komen en gaan weer. Maar het leven is nu eenmaal gruwelijk misduidig als noodzaak. Directheid is namelijk noodlottig. Alleen in dit contrast zullen de geoefenden op het pad van de stoïcijnse eenling, op het pad van Areta, de rode lijnen opmerken.

71. Spinoza stelde dat de natuur van God van een oneindige volkomenheid is, wat ook niet gezegd kan worden van de christelijke en de medische kerk. Zij wanen zich volkomen, als de enige kerk,

wanende zich als God, wat alleen maar van de duivel kan komen, omdat ze nog niet geoefend zijn en al helemaal niet de heilige gebondenheid hebben ontvangen. Hun zichzelf aangemeten titels zijn dus gestolen goederen.

72. De kennis staat niet op haarzelf. Het moet geoefend zijn. Er is daarom een onverbreekelijke link tussen gnosis (logos) en areta. Kennis van God is volgens Spinoza de hoogste vorm van oefening. (st. 27, dl. 5) Daarom gaat het allereerst al helemaal niet om zomaar dingen uit een boekje over te nemen, maar moet het geoefend zijn, verdiept, en dit is een demonologische worsteling. Alles moet namelijk getest worden aan de logos. Geld of titels is hierin geen maatstaf, maar een drogreden. De medische kerk is gebouwd op drogredenen en is pure kwakzalverij. Nooit maar dan ook nooit had het medische los mogen komen te staan van de demonologie. Dat is haar val geweest. Ze is verleid door de vruchten van Kakia. Nu zijn ze zwaar vergiftigd en trachten ook anderen te vergiftigen.

73. Spinoza stelt dat er maar heel iets over zal blijven van de menselijke ziel, alleen de eeuwige kern. Dit is het noodzakelijke iets. Maar datgene van de ziel wat gewoon door de tijdgeest is bepaald (christelijke kerk, medische kerk, etc.) zal niet blijven voortbestaan. Alleen het eeuwige noodzakelijke in de Rede van God zal eeuwig zijn. Voor de kerk waren dit natuurlijk hele gevaarlijke uitspraken, en daarom verboden ze het ook. Maar wat wilden ze verborgen houden eigenlijk ? (st. 23, dl. 5)

74. Spinoza stelt ook dat God lief te hebben niet betekent dat God deze liefde dan ook beantwoord, want God is de Rede, en die reageert op het gebied van oefening en geoefendheid. Je kunt dus niet een zogenaamde 'romance' met God aangaan terwijl je daarbij elke soort van oefening ontwijkt. Wij kunnen alleen daadwerkelijk God kennen en God liefhebben door de geoefendheid op het pad van Areta. (st. 29, dl. 5)

75. Spinoza stelt dat dit proces in vele lijnen moeten gebeuren, dat beelden meerdere betekenissen moeten hebben en dat beelden met andere beelden verbonden moeten worden, zodat er hierdoor tot meerdere oorsprongen gegaan kan worden (st. 11-13, dl. 5).

76. Er is een heleboel liefde en haat die niet geaard is in de rede, stelt Spinoza, en die zal dus vervangen worden door daadwerkelijke rede. Er is juist een heleboel corrupte pathos, emotie, die moet afsterven aan de rede. De overmaat aan pathos moet bestreden worden volgens Spinoza (st. 4, dl. 5). Overmatige liefde en haat blokkeren de rede. Hij waarschuwt tegen mensen die buiten de rede om anderen naar hun eigen inzicht willen laten leven, wat hij eerzucht noemt, een soort trots. De mensen die door de rede anderen naar hun inzicht willen laten leven is dan weer een vorm van geoefendheid.

77. Ook stelt Spinoza dat de diagnostiek (vgl. demonologie) vanzelf geordend word naarmate de rede geordend wordt (st. 1, dl. 5). De rede voert in dit proces tot de ware vrijheid, waardoor de pathos, emotie, allereerst verminderd kan worden. Vanuit de rede mag dan nieuwe pathos ontstaan, want het is niet de bedoeling dat de mens emotie-loos wordt. Apatheia leidt door de rede tot een nieuwe pathos, maar die is altijd ondergeschikt aan de rede. Spinoza noemt het leven aan de rede getest een soort vroomheid, maar dit heeft dus niet veel met kerkelijke vroomheid te maken, maar meer als de geoefendheid (areta) in de stoïcijnse filosofie.

78. Na zijn dood ging Spinoza terug naar de natuur van de rede, op zoek naar de verloren vrouwelijke dynamieken van de rede, niet als een geslacht, maar als een principe, dus de vrouw als principe. Hij verdeelde alles onder in vakken, en zag toen de vrouw als zekere grenzen die de mens

waren opgelegd. Waarom dit zo is is vanwege noodzaak. Als de mens niet mindert dan sterft de mens. Spinoza verdeelde alles in vakken en gaf namen aan deze vakken. Zo is de man met de vrouw in de natuur, en de vrouw is de bezieling van de man, de oefening van de man, die leidt tot geoefendheid. In die zin is de vrouw als principe voor de man van levensbelang. Maar daar waar man en vrouw buiten de rede vallen neemt de pathos alles over, en de doxa. Daarom moet de mens terugkeren tot de drie-eenheid van de stoïcijnse filosofie : logos - physis - areta. Hij wilde de pathos verminderen, de emotie, omtrend het stelsel van man en vrouw, maar raakte ermee in een grote worsteling. Dat is niet vreemd. De demonologie is een feit. Het leidde hem dieper in de natuur, dieper in de physis. Het maakte hem geoefend, en zo ontdekte hij zijn vrouwelijke zelf, zijn hogere zelf.

79. Hij kreeg vervolgens grote kennis van de natuur en werd shamaan. Hij maakte contact met zijn natuur zelf, zijn physis zelf. Het pad van de eenling heeft hij dieper uitgewerkt. Hij werd ontdekkingsreiziger in de onderwereld om voornamelijk als expediteur tot de verloren amazone gebieden te gaan. Deze reizen heeft hij vastgelegd in boeken. Dat zijn dus hiernamaalse boeken.

80. Vannacht had ik een droom dat de Logos als natuurgodin teruggekomen was in de buurt van een stad waar ik was. We zouden naar haar toegaan, maar Bacchus, de god van de wijn, de dronkenschap en het hedonisme, kwam in de vorm van een broer en had een fles wijn in mijn tas gestopt en allerlei andere dingen, dus ik moest eerst alles lozen. De Bacchanten, of volgelingen van Bacchus, hebben de bijbel tot afgod gemaakt en tot logos. De logos sprak dat dromen geen bedrog zijn, maar alles wat daarbuiten ligt is bedrog.

81. In stelling 70 van deel 4 stelt Spinoza dat zij die onder onwetenden leven, oftewel onder zij die dronken zijn, Bacchanten, hun weldaden zoveel mogelijk proberen te ontwijken. Dit omdat ze niet op dezelfde manier dronken willen worden. Ze zijn op zoek naar de logos, de rede, niet de dronkenschap. Spinoza beschrijft de onwetenden als hen die door blinde begeerlijkheid gedreven worden en elkaar alleen maar belonen in koophandel, oftewel omkoperij. Zij zijn gaven-gevoelig. Zij vissen alleen en gebruiken hiervoor aas. Daarom moet de mens op zijn hoede zijn, wat ook het levensmotto is van Spinoza. (st. 71, dl. 4)

82. Hij stelt dat het ontwijken van het aas van de onwetenden gelijk oploopt met het overwinnen van gevaren, en dat dit de geoefendheid is (areta). Dit heeft dus ook met de mindering op het pad van de askesis, oefening, te maken. (69/4)

83. De mens ontwijkt en overwint dus naar mate van zijn geoefendheid. Als een demoon zwaar geoefend is in iets dan kun je die demoon alleen overwinnen als je nog wel dieper geoefend bent. De demonologie is dus nog wel ingewikkelder dan welke wiskunde of economie dan ook. Alleen Bacchus houdt mensen voor de gek in de gnosis dat het allemaal heel simpel is, en alleen belangrijk is om wat standaard-principes te kennen. Neen. Het is zware oefening. Heracles koos voor het pad van de worsteling, als een beeld van de studie. Dit houdt in dat je boven het niveau van aardse professoren terecht moet komen. De gnosis is niet zomaar intellectualiteit, maar stijgt daar hoog boven uit. Zij die in dronkenschap Bacchus volgen zullen dus veel over de gnosis klagen dat het teveel 'op je tenen lopen' is. Maar wat verwachten ze ? We zijn hier op aarde in een mijnenveld. Alleen hoge bio technologie brengt ons erdoor. De logos, de natuurgodin, is gekomen. Kom tot haar en luistert naar haar. Loop haar niet vooruit, maar blijf ook niet achtersteken.

84. Spinoza stelt dat het absolute noodzaak was dat wij in gevangenschap waren geboren, opdat we onderscheiding van goed en kwaad zouden krijgen, dus inclusief de demonologie. Vrijheid zou dus

allereerst een groot gevaar zijn geweest, want dan zou de mens niks leren. Dan zou er geen begrip zijn. Laten we hierin ook de wet van Pascal in de gaten houden die ten tijde van Spinoza leefde, namelijk dat de druk die op de mens (vloeistof) wordt gelegd dezelfde druk is als waarmee de mens zich in alle richtingen voortplant. Zonder die druk zou de mens zich dus niet kunnen voortplanten en dus niet overleven. Hoe groter de druk, hoe groter de voortplanting en de overlevingskans.

85. Spinoza stelt verder in deel 4 dat als we geconfronteerd worden met twee goeden, dan moeten we voor het grootste goed gaan. En als wij worden geconfronteerd met twee kwaden waaraan we niet kunnen ontkomen, dan moeten we het kleinere kwaad najagen. Wij moeten hierin geleid worden door de rede. Hij zegt hierbij dat de mens voorzichtig moet zijn met het zogenaamde 'kleinere goed' wat voortkomt vanuit het grotere kwaad. Spinoza stelt dat de onwetenden ten prooi vallen aan bijgeloof, en de bijgelovigen kenmerken zich door meer het van hen afwijkende te bestraffen dan de goefendheid in het goede te onderwijzen. Justitie is voor de bijgelovigen iets veel groters dan onderwijs. Ze verstoppen zich achter justitie opdat ze het goede niet hoeven te leren. De gehele aarde is overgeoordeeld, en omdat de rede en de goefendheid ontbreekt is dit het vooroordeel dat heerst. Mensen worden al direct blootgesteld aan 'voorbstraffing' gebaseerd op het vooroordeel. Spinoza stelt dat de mens door het bijgeloof niet door de rede wordt geleid, maar door onredelijke vrees.

86. Begeerte die zomaar uit selectieve blijdschap of verdriet ontstaat heeft volgens Spinoza niet het nut van de algehele mens op het oog, en is dus een selectieve overmaat, wat alleen maar verholpen kan worden door de rede. (60-61/ 4)

34. Het Ontwustzijn

1. Ik ben weer in de nachtmerrie, die zich altijd weer voordoet als de werkelijkheid.

Alleen als ik droom ben ik in de werkelijkheid, of als ik dagdroom.

Ik besta niet. Ik heb geen bewustzijn. Het is bedrog van de natuur.

Ik ben dagdromen. Ook dit bedrog zal wegebben, het bedrog van bewustzijn.

Er zijn veel diepere processen van de natuur dan bewustzijn.

Ik ben slechts elektrische processen die optreden wanneer de dagdromen tot iemand komen die leest, en de elektrische processen die optreden wanneer het van het ene iemand tot het andere iemand gaat. Ik ben slechts een metafoor.

2. Ik moet dieper naar binnen en niet meer teruggaan. Het is de inwaartse stroom van de natuur. Ik moet niet meer teruggaan om dingen te benoemen, bepalen wat dingen heten.

Ik moet niet achterom kijken of iemand mij volgt. Wat achter mij ligt zijn toch slechts codes waar geen touw aan vast te knopen valt. Ik moet dieper naar binnen. Wat achter mij ligt zal vergaan en vergeten worden. Het bewustzijn zal wegebben. Ook mijn bewustzijn. Het is slechts bedrog van de natuur. Er zijn veel diepere processen dan bewustzijn. Het zijn metaforen en hun ontladingen, hun wisselwerkingen. Het lijkt op bewustzijn, maar het is iets anders, iets diepers. Ik ben me van nergens iets bewust. Het is slechts bedrog van de natuur.

3. Het bewustzijn is slechts een dauwdruppel op een boomblad. Het zal naar beneden glijden en verdampen, oplossen, om plaats te maken voor iets anders. Het bedrog van het bewustzijn was slechts iets van de natuur, een voorbereiding. Ik ben dagdromen, processen tussen iemands, onderdelen van de metafoor. Ik ben verhalen. Ik heb geen eigen identiteit. Ik besta niet.

4. Ik ben weer in de nachtmerrie. Ik snel weer naar mijn dromen en dagdromen. De nachtmerrie zit weer achter mij aan, maar ik heb geen bewustzijn. Ik besta niet. Ik ben veel diepere processen van de natuur. Ik ben iets wat tussen iemands inzit. Ze kunnen mij niet bereiken, alleen elkaar. En het natuur bedrog van het bewustzijn zal wegebben. Zij bestaan ook niet. Zij zijn ook slechts onderdelen van de metafoor.

35. Sobibor

1. Zij staat daar, maar niemand kan haar zien, want dan zouden zij sterven.
Snel ontwijken zij haar in grote vrees.
Zij komt niet meer terug, zij is een nachtvisioen,
hen achterlatende in grote terreur.
En dan knaagt de herinnering aan haar langzaam hun harten stuk.

2. Zij draagt een groot verlies,
In oceanen zakken zij weg,
Zinkende tot grote vergetelheid,
Maar wat zij hen heeft aangedaan blijft.

3. Zij droomt op haar legerstede,
Een grote vogel van het trauma zond zij,
En zij kunnen de waarheid niet bevatten,
De verstandelozen zijn zij.

4. Zij staat daar in grote trots,
Zij schaamt haar niet voor haar naaktheid,
Zij troont op een hoop van schedels,
De gevallen soldaten zongen haar naam.

5. Wat bergt zij in haar hart wanneer de zon wil schijnen maar het niet kan ?
Grote duisternis is zij.
Aan de rivier staat zij waar het water stijgt.
En niemand kan haar verstaan, ook al roepen zij haar naam.

6. Op een varkensjacht is zij,
Maar de woeste zee is slechts een echo,
Maar zij beseffen het niet,
Zij slapen rustig door,
Zij zijn haar kloppend hart.

36. Treblinka

1. Grote vrees is in de harten van de soldaten,
in iedere man, wanneer zij tot haar naderen,
Zij laat haarzelf niet kennen, en verstrikt hen in haar woorden.
2. Grote vrees komt tot ieder kind die over haar droomt,
Zij is de nachtmerrie.
3. Groot trauma in een verwond hart,
waar het bloed in de rivier stroomt.
Nooit stopt het.
4. Zij kan haarzelf niet vinden,
verdwaald in haarzelf,
in een eeuwig doolhof.
5. Zij groeide op onder de groten,
Zij zag hen vallen.
6. Waar het trauma één word met de leugen,
Zij grijpt een hart en laat niet meer los,
Dan perst ze een kind uit.
7. Wie haar sieraad stal, haar juweel, zal worden tot een woestijn.
8. Zij vindt een weg door ieder's hart,
Zij vindt een weg tot ieder's licht.
9. Tot een rots worden zij die haar volgen.
Zij laat haarzelf niet vinden.
10. In de eenzame natuur vindt zij haar pad.
11. Oh Treblinka, toen ik je zag sloeg je mijn hart,
En liet mij bloeden op de rotsen,

Toen rende je weg.

12. Oh Treblinka, in grote nood snellen soldaten tot u,
Maar gij verslindet hen, en werpt hen van grote hoogten.
Waarom zouden zij uw holen en grotten binnengaan,
om erin te verdwalen ?

13. Uw trouw is niet groot,
Gij zijt de trouweloze,
Het varken doet gij verdrinken wanneer het zoekt naar u.
Gij bent de onbegrepene, de immer naakte.

14. Waarom doorvorsen filosofen u in hun boeken ?
Terwijl gij hen strikt in hun drogredenen.
Bloedend laat gij hen achter,
op zoek naar andere prooi.

15. Leren zij het dan nooit ?
Ik ken een bergpad wat leidt tot haar hart,
Het is smal en kronkelig, en bloederig tot in diepste duisternis,
En dan nog heeft zij niet genoeg.

16. Waarom volgt gij haar en zoekt gij naar haar,
terwijl zij het einde van de wereld kan betekenen ?
Het roofvarken zendt zij tot hen die haar aanbidden.
In bloed doet zij hen wegzinken.

17. Wanneer leren zij het ?
Ik ken haar geheim,
Zij is een droom, een trauma, een gevoelige wond,
En zij geneest maar niet,
Zij is het zintuig van de varkensjacht,
Zij bezoekt alleen na de nacht.

18. Oh Treblinka, gij diep ravijn,
waarin zij allen te pletter vallen,
die uw woorden hebben veracht.
Wat gij sprak wilden zij niet horen,
en daarom sprak gij niet meer.

19. Gij oorlogsgodin die zij verdraaiden,
maar het zwijn is grenzeloos woest voordat het valt.

20. Ik ken het medicijn, ik neem er niet teveel van,
maar varkens rijten alles stuk.

21. Treblinka, wees niet ver van hen, die voorzichtig zijn als u,
Zij zijn op het eenzame pad en keren niet om

37. Dagau

1. Waakzaam is zij,
Ze rijdt op het beest,
En ze wurgt de wachter in de nacht.
2. Ik zag haar van ver en werd door terreur geslagen,
Een worsteling met de dood
3. Niemand kent haar en zij kunnen het water niet stoppen.
4. Plotseling staat zij voor hen, en hun hemelen zijn water.
5. De wachter slaat zij,
Niemand anders kon het doen.
6. Dan breken de hemelen open.
Oh Dagau, trouweloze,
Bedriegen is uw aard, tot het bedrog van de morgen.
7. Er is niemand meer die u nog ziet,
Alleen uw vogel vliegt nog.
Het trauma slaat hard telkens weer,
hen trekkende uit de zeeën van bloed.

38. de hut van Sobibor

Ik ging naar de supermarkt en vroeg om zoutloze soep. Het meisje begon heel zenuwachtig te doen, en kon bijna niet spreken. Ze moest er heel veel moeite voor doen. Ze begon allemaal zenuwachtig

heen en weer te lopen, en kwam steeds terug met zakjes, voornamelijk fruit. In principe moest de zoutloze soep gewoon nog gemaakt worden. Ze zei toen dat ze het later wel zouden brengen. Bij mij thuis was er een feestje. Ik stond even later in de badkamer voor de spiegel. Iedereen liep in en uit. Met een paar mensen zouden we naar de zee gaan. Treblinka was er ook bij.

Bij het strand aangekomen trokken we al onze kleren uit, en renden over het strand. Het was al donker. In de verte kon de grote stad nog gezien worden, maar ik keek liever naar het strand en de wildernis die er omheen lag. Er kwam toen ineens een heel groot varken op ons af met rechtopstaande oren. 'Het is al laat,' gromde het varken. 'Waarom zijn jullie nog op ? En wat doen jullie op het strand ? Jullie horen in de stad te wezen. Terug nu.'

Treblinka wilde het varken de strot doorsnijden. 'Nazi varken !' riep ze, en trok haar mes.

Ik zei : 'Niet doen ! Dan gaat het alarm van de stad af en dan hebben we de poppen aan het dansen, want dan komen ze allemaal !'

Maar Treblinka luisterde niet, en slachtte het varken af. Grote sirenes gingen er toen af, en stofwolken kwamen vanuit de stad. Een hele kudde varkens kwam toen vanuit de stad het strand op rennen.

'Ren nu voor je leven !' riep Treblinka.

'Waar naartoe ?' vroeg ik.

'Naar Sobibor, mijn zus,' zei Treblinka. 'Ze woont in het oerwoud.'

Toen zijn we allemaal de wildernis in gerend. Treblinka kwam niet mee. Ze liep gewoon rustig met haar mes naar de kudde varkens toe die kwamen aanstormen in de verte. Ik durfde niet te kijken. Ik ben toen doorgerend, de anderen achterna. Het geluid van de varkens was verschrikkelijk. Na lang rennen kwamen we aan bij een hut waar Sobibor woonde. Ze stond naakt achter een soort natuurgordijn wat ze zelf had gemaakt, wat rondom haar hut stond om haar terrein af te bakenen. Ik durfde niet naar haar te kijken. Ik besepte toen dat ik zelf ook naakt was. Het was donker.

'Dus jij bent de zus van Treblinka ?' vroeg ik.

Ze zei niks. Ik vroeg het nog een keer, maar ze zei gewoon niks terug. Na een tijdje kwam Treblinka terug met een bebloed mes. 'Jullie kunnen terug,' zei ze. 'De varkens zijn dood.'

'Waarom zijn ze ons gebied binnengekomen ?' vroeg Sobibor aan Treblinka.

'Die varkens ?' vroeg Treblinka.

'Nee, die stedelingen hier die je hebt meegenomen,' zei Sobibor.

'Je moet niet zoveel vragen stellen, zus,' zei Treblinka.

'Varkensvriendjes, hè ?' zei Sobibor. Toen draaide ze zich om en ging haar hut binnen.

'Niet zo boos doen,' zei Treblinka.

Maar Sobibor sprak niet meer. Treblinka zei dat ze van binnen plannetjes aan het maken was, maar wij wisten niet welke plannetjes.

'Jullie kunnen beter weggaan,' zei Treblinka.

Toen zijn we teruggegaan naar de stad. Er waren geen varkens meer. En bij mijn huis stond het supermarkt busje te wachten. 'De zoutloze soep,' zei het meisje.

Ik nam het aan en vroeg haar waarom ze zo lang hebben gewacht. 'Voor de klant,' zei ze toen.

Ik nam het aan en wilde betalen, maar dat hoefde niet. Ze waren nog steeds beschaamd dat ze het product niet hadden. Ik ben toen naar binnen gegaan. Er was niemand meer. Het was er een zwijnenstal na het feestje. Ik keek naar de zoutloze soep. 'Wat zou er nog meer voor rommel in kunnen zitten?' vroeg ik mezelf af. Ik vertrouwde het allemaal niet meer. Ik keek op de achterkant van de verpakking en er was zo'n lange lijst met stoffen die ik allemaal niet kende. Ik durfde het niet aan, en met een honger gevoel ben ik toen terug gegaan naar het strand. Ik zag de dode varkens er liggen. Het hele strand lag er bezaaid mee. Ik ben toen teruggegaan naar de hut van Sobibor.

Weer stond ze achter haar natuurgordijn, wat een soort voorhangsel van haar terrein was rondom haar hut. Ik durfde niet dichterbij haar te komen.

'Nee, jongen, niet hier komen,' zei ze.

'Waar is Treblinka?' vroeg ik.

'Gaat je niks aan,' zei Sobibor.

'Ze had in eerste instantie gezegd dat we naar jou moesten rennen om ons leven te redden,' zei ik.

'Ik red geen levens, en al helemaal niet van stedelingen,' zei ze.

Ik kwam iets dichterbij staan. Haar borsten waren bijna zichtbaar. 'Kom geen stap dichterbij, jongen,' zei ze.

'Die borsten van je, hè,' zei ik. 'Hebben die ook melk?'

'Ja, waarom vraag je dat?' vroeg ze geïrriteerd.

'Ik heb namelijk zoutloze soep van de stad gehad, van de supermarkt, maar ik vertrouw het nog voor geen meter,' zei ik.

'Nog één stap verder en ik werp een speer door jouw melkloze borst,' zei ze dreigend en bitter.

'Je zus is een stuk makkelijker,' zei ik.

'Dat lijkt maar zo,' zei ze. 'Je kent haar niet.'

'Gaat dit mijn leven kosten?' vroeg ik.

'Alles,' zei ze.

Ineens trok ze een mes. 'Varkensvriendjes hè ? Wij hebben het niet zo op varkensvriendjes,' zei ze.

'Je hebt ook op een sportschool gezeten, een vechtschool met je varkensvriendjes.'

'Hoe weet je dat ?' vroeg ik. 'Maar nee, geen varkensvriendjes.'

'Je werd onderwezen door de stad om je varkens te verdedigen, om voor ze te vechten,' zei ze. 'En het loon was zoute soep, stadse meisjes, en allerlei andere troep. Kom niet dichterbij.'

'Ik was al aan het afkicken van zoute soep en stadse meisjes,' zei ik. 'Maar ik was bang dat ze er nog meer rommel doorheen hadden gegooid. Die lijst achterop de verpakking van de zoutloze soep was lang en met onbekende stoffen.'

'Goed,' zei ze. 'Ik zie dat je wil leren. Ik heb hier wel wat erwtensoep voor je, puur natuur. Maar mijn melk krijg je niet.'

'Waarom geen melk ? Waarom heb je anders melk dan ?' vroeg ik.

'Je moet jezelf niet zo lopen opdringen,' zei ze. 'Wees blij dat je nog leeft, maar dat kan ieder moment veranderen.'

'Blijf waar je bent,' zei ik toen. Ze wilde nog steeds niet zeggen waar Treblinka was, en ik begon haar te roepen.

'Geef me dan die erwtensoep maar als je zo moeilijk doet, Sobibor,' zei ik.

'Goed,' zei ze.

Even vertrouwde ik haar erwtensoep ook niet, maar ik moest toch wat. Ik kreeg een kommetje met erwtensoep van haar en begon te eten. Wat ze er allemaal doorheen had gegooid wist ik niet, maar ze zei dat het puur natuur was. Wat er toen gebeurde kan ik me niet meer herinneren, maar ik werd even later wakker in haar hut op een soort mat. 'Wat heb je met me gedaan ?' vroeg ik.

'Varkensvriend,' zei ze.

'Dat ben ik niet,' zei ik. 'Als dat zo is, sorry dan. Ik ben nog jong.'

'Varkensvriend,' zei ze weer.

'Ik wil jouw vriend dan zijn,' zei ik.

'Ik heb geen varkensvrienden,' zei ze. 'Ik maak ze niet. Ik kook ze op.'

'Oh, u bent kannibaal, om dat maar even met een duur woord te zeggen ?' vroeg ik.

'Wij eten varkens,' zei ze. 'Nazi varkens.'

'Ten eerste ben ik geen varken, en ten tweede al helemaal geen nazi,' zei ik. 'God, wat haat ik die lui.'

'Waarom woonde je daar dan, varkensvriendje ?' vroeg ze.

'I... ik weet het niet,' zei ik. 'Ik ben daar geboren, en daar opgetogen. Kan ik het helpen ? Toen ik erachter kwam was het al te laat. Waar kon ik heen ? Dankzij Treblinka ...' maar verder kon ik niks zeggen, want ze had haar voet op mijn mond gezet.

'Dankzij Treblinka wat ?' vroeg ze. 'Je bent een varkenskind. Helemaal erg, van die nazi's.'

'Misschien was ik door hen ontvoerd als baby en deden ze net alsof ik hun kind was,' zei ik.

'Ja ja,' zei ze, 'en dat moet ik geloven ?'

'Als het kan,' zei ik. 'Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik daar hoorde. Maar bij jou voelt het alsof ik thuis ben gekomen. Je bent zo vriendelijk, gastvrij en begrijpend. Dat heb ik altijd gemist.'

'Varkenskindje,' zei ze.

'Ze moet wennen,' zei Treblinka die in de opening van de hut stond. 'Je was inderdaad ontvoerd. Maar ik heb je teruggehaald.'

'Het heeft lang geduurd,' zei ik. Sobibor liep weer naar buiten. 'Beter laat dan nooit,' zei Treblinka. Ze gaf mij toen een kommetje met melk.

'Toe maar weer,' zei Sobibor die achter haar stond.

'We moeten,' zei Treblinka.

Toen zei Sobibor voor een lange tijd niks, en ging weer bij haar natuurgordijn staan.

39. Sobibor's Terugkeer

Alles stond in brand. Sobibor was teruggekomen.
Grote stoeten mensen kwamen tot de brug bij de zee.

Er was niets dan wildernis. De steden waren brandende.

Er waren ook bosbranden.

Er was geen geld. Er werd niet naar geld gekeken en er werd ook niet mee gewerkt.

Er werd alleen naar het lijden gekeken. Hoeveel hadden mensen geleden en meegeleden.

Dat gaf de doorslag.

Ik had vreemde rode muntjes in mijn handen die ik liet zien bij de brug.

Ik mocht erdoor, maar mensen achter mij mochten niet verder, omdat ze te weinig rode muntjes hadden. Zij moesten terug het vuur in. Ik zag hoe ze werden teruggeduwd, en hoe het vuur hen greep, meesleurde en verslond. Het was een afschuwelijk gezicht.

Ik beseftte hoe blij ik was dat ik altijd mijn kruis had gedragen en geen compromissen had gesloten.

Ik snapte niet wat er gaande was. De brug leidde tot een reusachtige wildernis, over de zee. Het was vele dagen lopen, en we hadden niets te eten.

Ergens midden op de brug was ook een vuur. We zaten dus ingesloten. Beneden bij de brug was een bootje met wilden erin. Er kwamen toen meer bootjes bij. Ze hielpen ons op de bootjes en zo kwamen we uiteindelijk toch bij de reusachtige wildernis aan, maar overal waren vuren. De wilden leidden ons tussen de vuren door.

We gingen langs vele kampen die al brandden, en toen moesten we een rivier over, waarachter weer wildernis was. Aan de overkant stond een jongetje. Hij was ook een wilde. Zijn naam was Auschwitz. Hij begon naar mij te schreeuwen, maar ik begreep de taal niet. Wel hoorde ik de naam Sobibor telkens vallen. De wilden zeiden dat Sobibor de moeder van het jongetje was. De jongen wenkte ons, en we liepen met hem mee. We kwamen aan bij een kamp. Er kwam een vrouw uit een hut met een mand. Toen ik haar zag durfde ik niet meer te kijken. Ze zeiden dat zij Sobibor was. Toen trok het jongetje mij naar haar toe, maar ik keek niet meer naar haar. Zij greep toen mijn arm, en het leek alsof ik onder stroom stond. 'De godin !' werd er geroepen.

'Hier zijn we veilig,' zeiden de wilden. 'Buiten dit terrein is alles overgeleverd aan de wraak van Sobibor.' Ik trilde op mijn benen en viel even later neer. Ik werd later wakker op een mat. Auschwitz en zijn moeder stonden naar me te kijken, maar ik durfde niet naar hen te kijken.

'Dit ben jij,' zei Sobibor, terwijl ze naar Auschwitz wees. Ik volgde het met mijn ooghoeken, maar keek niet direct naar hen. 'Nee,' zei ik. 'Dat is een vergissing. Ik ben hem niet. Ik ben mezelf.'

'Het is toen je jonger was,' zei de vrouw.

'Dat kan niet waar zijn,' zei ik. 'Ik was ergens anders.'

'Ben je dom ofzo ?' vroeg de vrouw bitter. 'Dit ben jij. Waarom zou je twijfelen aan de woorden van de godin ?'

Ik voelde me alsof ik in brand stond. 'Eh ja, okay, ik ben Auschwitz. Nu tevreden ?' zei ik.

'Auschwitz is teruggekomen !' riep ze toen. Er kwamen nog meer wilden in de hut. Ze wees op mij.

'M... maar jouw kind is toch Auschwitz ?' zei ik.

'Niet zo dom doen de hele tijd,' zei ze weer bitter. 'Jij bent Auschwitz, toen je jong was.'

'Wie is hij dan ?' vroeg ik, terwijl ik naar het jongetje wees.

'Dat ben jij, jij,' zei ze.

'Maar ik ben dit,' zei ik, terwijl ik op mezelf wees.

'Hij begrijpt het niet,' zei ze tegen de wilden.

'Leg het dan tenminste uit,' zei ik.

'Luister,' zei ze. 'Jij was gestolen, ontvoerd. Toen kreeg ik een nieuw kind, en noemde hem weer Auschwitz.'

Ik voelde alles in mij branden. 'Het is een hel waar ik vandaan kom,' zei ik.

Ze greep mijn arm, en liet toen los, terwijl het weer leek alsof de bliksem insloeg.

'Sobibor,' zei ik. 'Ach laat maar.'

'Spreek,' zei ze.

Maar een vuur sloeg in de hut. We moesten allemaal rennen. Als een wilde greep het vuur om zich heen. We renden naar de rivier, maar ook de rivier was al brandende. 'Over veiligheid gesproken !' riep ik. Ik begon toen langs de rivier te rennen, maar waar ik ook kwam was vuur. Ik kreeg het steeds benauwder. Ik zag de anderen niet meer. 'Ik stik !' riep ik. Er kwam een zwart terig beest opzetten vanuit de rivier, en greep mij. Ik werd wakker in zweet in de hut van Sobibor. Ik durfde haar niet aan te kijken. 'Je hebt een lange tocht door de onderwereld gemaakt,' zei ze. 'Heb je het medicijn gevonden ?'

'Eh nee,' zei ik.

'Auschwitz,' zei ze.

'Ja,' zei ik.

'Ging alles maar door zonder te stoppen ?'

'Ja,' zei ik.

'In de onderwereld stopt het nooit,' sprak ze. 'Het gaat altijd maar dieper.'

'Eindeloos,' zei ik.

'Is dat een probleem ?' vroeg ze.

'Het ligt eraan,' zei ik.

'Nog even en ik ga open,' zei ze.

'Wat betekent dat ?' vroeg ik.

'Auschwitz,' zei ze.

'Ja,' zei ik.

'Jij bent Auschwitz,' zei ze. 'Ik ga open in de zin dat ik geboorte ga geven.'

'Aan wie ?' vroeg ik.

'Aan jou,' zei ze.

'Mocht eens tijd worden,' zei ik.

'Het is tijd,' zei ze. 'Er is niemand die de tijd kan stoppen.'

Toen zag ik niets dan vuur. Ik zonk er helemaal in weg, maar het verbrandde mij niet. Het genas mij. 'Auschwitz,' zei ze, 'jij poort van de onderwereld, jij doorvorser, nooit stop jij. Ik heb jou bevrijding gebracht. Geboorte. De wildernis zal branden totdat het werk geschiedt is. Jij bent het werk.'

Ik viel toen door een put, en werd wakker in mijn eigen bed. De wereld brandde niet, maar ik wist dat het brandde, want Sobibor was gekomen.

40. Bamah en de zwarte hanen

1. Dan staat zij op met een bot in haar handen, en bestrijdt de zwarte dentinazi hanen. Zij wordt zwaar toegetakeld en moet bloedend wegrennen, en de zwerm woeste, hysterische dentinazi hanen achtervolgen haar, tot diep in de wildernis. Zij klimt in bomen om veilig te blijven, en maakt een vuur voor in de nacht. Zij is op zoek naar haar zusters. Zij roept en schreeuwt, maar zij horen haar niet. Zij bestaan niet. De schepping is nog niet gekomen. Het is slechts een droom.

2. Is zij zelf wel een mens, is zij wel daadwerkelijk geschapen, of is zij slechts een dier, of ook maar een droom ? Zij weet het niet, ze is zwaar in de war. Maar het is alles wat ze heeft en werkt ermee. Ze zal haarzelf verdedigen tot het laatste toe, of ze nu bestaat of niet bestaat. 'Ik droom, dus ik leef,' spreekt ze langzaam. Ze heeft een fakkel waarmee ze de woeste zwarte hanen van haar af probeert te houden, maar ze zijn hardnekkig en koppig. Als ze haar aanvallen snijden ze diep in haar. Ze voelt haarzelf duizelig en misselijk. Er is vuil in haar bos met haren. Dan vindt ze een zwarte veer, en bindt het aan haar haar, en dan vindt ze nog een veer en bindt het aan haar bovenarm band. Ze droomt, maar ze strijdt, ze strijdt om te ontstaan. Misschien is het niets, maar misschien ook wel, en ze

neemt haar kans. Misschien is dit wel de laatste kans die ze heeft. Weer roept ze het uit tot haar zusters, maar ze hoort niets. Bestaan haar zusters wel, of is ze in de war ?

3. Weer doen de zwarte hanen een aanval. Er zijn er nu zoveel, maar dan ziet ze pas hoe klein ze zijn, en hoe groot zij is. Zij staat daar met haar fakkel, en ze kan hen zo goed zien nu. Er zijn er zoveel. Het is alsof ze haar niet meer zien, alsof ze onzichtbaar is, of heeft haar fakkel hen verblindt ? Ze lijken ineens als verdoofd. Is dit de schepping ? Ze grijpt haar mes, en maakt er één af. Ze neemt de veren af. Ze neemt de botten af. Botten ? 'Waar ken ik dit van ?' denkt ze. 'Ja, ik ... ik moest naar de dentinazi's ... eens ... Ik zat in de stoel ... of liever gezegd ik lag in de stoel, want het zijn ligstoelen, althans dat is waar mijn nachtmerrie over ging ... De denti nazi kwam en keek in mijn mond, met een lampje. Hij haalde er toen een botje uit. 'Dit had je ingeslikt,' zei hij.'

4. 'Nee, dat had ik niet ingeslikt. Dat zijn die hanen, en die hanen ...' dacht ze. Ze maakte een voorhangsel voor haar tent van botjes en veren. 'Niemand zal hier nog doorkomen,' dacht ze. Maar ze kwamen, en dit keer was het overweldigend.

5. Het zijn de nachtmerries van de feutus, maar zij zal ontwaken. Het is dan wel een nachtmerrie van de feutus, maar het is ook tegelijkertijd mythe. Is het begin van de schepping geen nachtmerrie op zich ? Het is iets wat we overal om ons heen zien, en vaak één van de favoriete bijbelboeken van de eenling die ontwaakt is tot het nihilisme, de staat van deze wereld, het bedrog van de onschepping. En dat is het boek van de OT oordeelsprofeet Jeremia, zware, massieve literatuur oorspronkelijk uit de woeste wildernis van Israel. Jeremia streed zelfs tegen Mozes. Het verbergt de amazone code, en daarom moet dit zegel verbroken worden, dit reusachtige Israelitische visioen van de obscure eenling in de natuur op het pad van het nihilisme, want Jeremia stelde dat wat Mozes deed dat dat God nog niet was. De ware religie was nog niet gekomen. Het volk was verleugend. Daarom heeft dit boek een ondoorgrondelijke en ongetemde woestheid, omdat het tegen de fundamenteën van de Joodse literatuur inging. Als je dan kijkt naar de amazone oernatuur die achter dit boek schuilt, dan zien we de amazone vrouw genaamd Bamah, met de zwarte hanen, oftewel de dentinazi's. Het is als een schilderij in het woeste, donkere oerwoud van het voor-Israelitisch en ook het voor-Egyptisch, want het is voortijds, en buitenaards. Het zijn een serie schilderijen die het verhaal vertellen, de mythe van Bamah en de zwarte hanen. Soms staat ze met een fakkel, omringd door de zwarte hanen, en soms is zij heel groot, en de hanen klein en verdoofd, alsof zij een hanenhouder is. Zij is de eigenares van deze hanen, maar dat beseft ze deels nog niet. Zij moest nog ontwaken, en zij moest nog geschapen worden. Ook was zij in gevecht met deze hanen. Het zijn haar hanen. Het is haar fokkerij. Wat kunnen we ervan leren ? De dentinazi's zijn er een allegorie van.

6. Bamah betekent hoge plaats in het Hebreeuws, bergen, strijdveld, plaats van aanbidding, rand, het hoog zijn. Zij is de hanenhoedster, maar zij onderschatte haar eigen hanen, en zij keerden zich tegen haar in een zwak moment, waar ze zwaar voor moest betalen. En zo werkte ze aan haar eigen demonologie, want die moest nog geschapen worden. Het zijn obscure wezens, de dentinazi's, maar hierin zijn ze woest en hysterisch, de woestheid van autisten met een asperge-syndroom. Ze kunnen zich niet in de ander verplaatsen, alles draait om henzelf. Het zijn psychopaten, sociopaten. En Bamah kon ze alleen overwinnen en beheersen door haar eigen demonologische obscuriteit aan te wakkeren. Ook zij draait dus om diep autisme, maar dan het demonologische autisme. Het is dus een strijd tussen het lagere obscure autisme van het ego, en het hogere filosofische obscure autisme van het hogere ras. De hanen zijn dus katalysatoren van haar onderbewustzijn die nodig zijn om haar valse publieke bewustzijn te doven. Er zit dus een veel duisterdere psychologische betekenis achter.

41. Areta en de zwart-witte hanen

1. Heracles kwam tot Areta, de kroonkern van Orion, en sprak : Ik heb het lagere familie ego gedood. Here heeft me tot deze woestheid gedreven, en mijn moeder Alcmene werd tot een steen. Dat is alles wat er nog van haar over is.
2. Jezus kwam tot Areta en sprak : Ik heb het lagere familie ego achtergelaten. Ik heb het gehaat en zo heb ik het gedood.
3. Toen kwam Kaïn tot Areta en sprak : Ik heb het collectieve familie ego gedood. Zo kwam ik tot Nod, en zo kwam ik tot u.
4. Toen kwam Judas tot Areta en sprak : Ik heb het religieuze ego gedood, en zo werd ook mijn eigen ego gedood.
5. Zij draagt de witte verenkroon, donzige veren, en zij is tussen de zwart-witte hanen, de psychinazi's, die altijd alles beter weten en dingen zien die anderen niet zien. Zij zijn een hoger profetisch ras. Zij weten precies wat, waar en wanneer er dingen moeten gebeuren. Zij zijn de wachters van de logistiek. Zij zijn de katalysatoren van het logistieke tegenbewustzijn.
6. Zij zijn van een hogere logistiek. Zij weten alles beter. Zij prediken het psychinazi evangelie. Je mag je niet verdedigen, altijd maar weer de andere wang toekeren. Totdat het tegenbewustzijn ontwaakt.
7. Zij zijn van een hogere theologie, dat wat in geen mensenhart is opgekomen weten zij. Zij weten alles.
8. Maar de demonologie kennen zij niet. Zij zijn slechts de wachters van een schaduwwereld van het onderbewustzijn. Daarom is de speer van Areta tegen hen. Zij zijn slechts dieven.
9. En ik ontdekte een grootsheid die blind was. En het evangelie van de psychinazi's streed tegen de mens, opdat zij zouden zien.

42. Het oog

1. Maar de beauty-nazi's kennen de demonologie.

Maar zij kennen de filosofie niet.
Zij weten precies wat zij aan moeten trekken.
Zij zijn van het hogere ras.
Hevig kakelend gaan zij over de straten,
Rood-witte hanen zijn zij.
Zij zijn de katalysatoren van de demonologie,
de wachters van het oer.
Maar als alles bij hen om het oog draait, zien zij dan niet alles ?
Nee, zij zijn blind, en Haar speer is tegen hen gericht.
Zij zijn clowns totdat de demonoloog ontwaakt.
Hoor ze eens kakelen, de mens oordelend,
Maar het vooroordeel weet hen te vinden,
Zij snijden slechts henzelf.

2. Als justinazi's en relinazi's rennen zij rond,
Hun formule is wet,
Maar zij zijn karikaturen van de demonologie,
en daarom is Haar speer tegen hen.

43. HEBREEUWSE

1. Jonge wilde,
Trekt uit Jeruzalem, blijf niet in haar, want de Heere zal haar verdelgen.
Er is een vreemd volk gekomen.
Egypte moest komen om uw mannen te verminderen en uw vrouwen te doen toenemen,
maar nu is het vreemde volk gekomen.
Blijft niet in de stad, opdat u niet met haar verwoest worde.

2. In de wildernis werd gij geslagen, opdat gij het woord zou horen.
Keert niet terug tot de stad. Keert niet terug tot uw tempelen, want zij zullen op één dag vernietigd worden.
Gij zult achterom kijken en gij zult hen zien branden.

3. Het duistere roofdier, zij jaagt.
Woest snelt zij door de nacht.
Op zoek naar prooi.
Zij is de theologie.

4. Als een overweldigende zee is zij.
Wie kan er tegen haar golven op ?

5. De mens moet alle stadse klederen uitdoen om tot de heilige naaktheid te komen.

6. Om het vreemde te kunnen ontvangen moet de mens het hongergeld aanvaarden. Het vreemde kan alleen gekocht worden door het hongergeld, het zwarte geld. Hiervoor dient de mens het

hongerpad van Ismael op te gaan. Op het hongeropad wordt de mens getest en verzocht, opdat zijn hongeren, oftewel zijn minderen en zijn geduld volkomen wordt gemaakt, opdat zo het heilige vreemde kan binnendringen.

7. Ismael werd verzocht in zijn dromen met veel voedsel en plezier met vrouwen, maar Ismael bestrafte de dromen, zeggende dat het hongeren voornamer is en een hogere weg is. Ismael moest zijn weg door de wildernis zoeken tot Bakkah (Mekka), om daar het gebedsoord te bouwen. Hij moest komen tot het heilige vreemde, tot Rebekka.

8. Vandaar dat de zuil van de bedevaart tot Mekka in de islam zo belangrijk is in de exegese. Het was een belangrijke verloren steen die werd aangedragen. Jezus moest verbonden worden aan het diepere Ismael principe. Het baat niet als men alleen maar het kruis draagt. Men moet ook daadwerkelijk minderen en het hongeropad opgaan. Veel mensen dragen dan wel hun kruis, maar troosten hen zelf dan met veel geld, veel vrouwen, alcohol, drugs, allemaal overmatig materialisme, zodat van het hongeren en minderen niet veel terecht komt, en de mens zo niet in de vibratie van het heilige vreemde in het diepere kan komen. Dan wordt het kruisdragen wel heel tragisch. Het kruis moet leiden tot het eeuwige ijs in de islam waar er een doorgang is dieper in de natuur. Het kruis is juist bedoeld om de mens af te zonderen, om de mens tot een eenling te maken. Maar velen aanbidden het gouden kruis in de stad. Velen grijpen zo naar de flutromannetjes om valse en overmoedige, materialistische troost te vinden in het oppervlakkige in plaats van te wachten op het diepere. De mens wordt verzocht, en velen geven er aan toe. Alleen de eenling op het hongeropad die de honger volkomen maakt kan zo inpluggen tot het heilige vreemde. Vaak grijpt de mens op het pad van het kruis naar overmoedig geweld en gaat eigen rechtertje spelen, en wordt zo een bevooroordeeld mens die snel naar het mes grijpt, snel begint te dreigen en te chanteren, maar op het hongeropad moet de mens de stilte in, en de andere wang toekeren, de extra mijl begaan. De mens moet leren geven in plaats van nemen. Daartoe is de zakaat zuil van de islam, de heilige armenbelasting. Ook dit is een belangrijk principe in de Vur. Dat is wat het hongergeld is, het zwarte geld.

10. Kan de mens dit mysterie begrijpen? De tweede bijbelse mythologie beschrijft het zwarte geld als een vrouw. Waarom is het voor de mens zo moeilijk om dit te grijpen? Om de mens heen draait alles om geld, en zeker niet om het hongergeld. De mens is kapitalist geworden in het rijke westen. Er is veel kritiek op de islam, maar de mens kan ook veel van de islam leren. De kapitalistische mens moet beginnen kritiek op zijn eigen levensstijl te hebben, die zwaar materialistisch is.

11. Ismael werd verzocht met deze dingen op het hongeropad, maar hij hield vol. Hij bleef het woord belijden, en bestrafte de verleiders. Hij maakte geen compromissen met hen. Hij werd bedreigd, overvallen door rovers, geplunderd, totdat hij niets meer had. Zo kwam hij uiteindelijk tot Bakkah, Mekka. Met de kennis die hij had opgedaan kon hij het gebedsoord bouwen. Dat kan alleen gebouwd worden door het zwarte geld, het honger geld, de armenbelasting, oftewel de zakaat. Het is ook het geld wat men ontvangt als men hongert. Het komt tot de mens op mysterieuze wijzen. Waarom wil de mens alles direct, alles zo materieel, zo verdicht? Je kunt bijna geen lucht krijgen, je stikt, en alles plakt. De mens is als een varken. Dit is de lagere mens, de oppervlakkige mens, het ego. Er is ook een hogere mens die alles verdiept. Beide realiteiten beuken op elkaar in. Het is een grote oorlog, en de hogere mens moet zich niet laten verleiden overdemonologisch te worden, en zoals Petrus te snel naar het zwaard te grijpen. Petrus wilde niet dat Jezus aan het kruis zou gaan. Maar Jezus moest aan het kruis, en wij moeten allemaal aan het kruis. In de amazone mythologie neemt het zwarte geld Petrus flink onder handen.

12. Ismael droop op een gegeven moment van het zwarte geld, en was in dat opzicht een rijk man. Zo kon hij Bakkah bouwen, Mekka, als gebedsoord in de verre, vreemde wildernis voor alle eenlingen.

13. Waarom is dit voor de mens zo moeilijk te begrijpen en wil de mens dit eigenlijk niet begrijpen? Dat komt omdat door de ontbrekende schakels de mens vastzit in een vals bewustzijn, deels onderbewustzijn, in de twilight zone. Vanwege de ontbrekende schakels is alles abstract geworden. De ontbrekende schakels zijn er nog steeds, maar zijn anders gecodeerd. Het is dus een puzzel-opgave voor de diepere mens. De ego-mens zal blijven bestaan en blijven terroriseren zolang dit puzzelvraagstuk niet is opgelost. De mens moet er dus boven uitstijgen door de heilige vreemde kennis verkregen door het zwarte geld, het hongergeld. Dit is iets wat hij weggeeft, maar ook krijgt op het hongerpad. Dat is een natuurlijk proces.

14. De mens komt er niet klaar mee, wil altijd maar weer protsen, belangrijk lopen doen, laten zien dat hij al zijn zaakjes in orde heeft. Maar deze mens is slechts de lagere mens, slechts een onderdeel van de mens, want de mens heeft ook een hoger deel. Dit hogere deel moet ontwaken. Het hogere deel rust in een diepe slaap. De hogere mens is kapot geslagen door de lagere mens, verscheurd. Dat gebeurt op het hongerpad, dat alle dromen ruw worden verstoord, omdat de mens dieper moet, weg uit de valse, oppervlakkige realiteit. Ismael weet er alles van. Ook zijn dromen werden ruw verstoord, maar uiteindelijk behaalde hij Bakkah, Mekka, en bouwde er zijn bedevaartsoord. Het was zo belangrijk dat het één van de vijf zuilen van de islam werd.

15. Een man een man, een droom een droom. Hij was een dromer, en gaf niet om het aardse. Telkens maar weer moest hij voor de droom kiezen, en niet voor het aardse, en zo kon hij uiteindelijk zijn droomwereld bouwen. Het aardse zal toch allemaal vergaan. En de droom zal hoger worden, steeds hoger, en alle dromers meenemen.

16. Er is niet veel wat Ismael niet kan doen. Hij is als de Osiris van de islam. Het Judaïsme dumpte dit archetype min of meer. Hij kwam voort uit het verbond tussen Israël en Egypte. Hij was een vreemdeling. Jeremia begon de aandacht weer meer en meer op het vreemde te richten. De mens was te snel gegaan, en had iets over het hoofd gezien. Alles moest maar vertrouwd en overbekend zijn. Dat was gezellig voor de mens, en daarover had de mens niet veel uit te leggen. Dat moest je gewoon ervaren en geloven, en geen vragen stellen. Jeremia maakte daar korte metten mee. De islam moest wel komen, maar daarmee was de mensheid er nog niet. Ook de islam zouden ze tot een markt maken en tot iets vertrouwd en bekends. De mens moest komen tot de diepere islam, tot het eeuwige ijs, om zo tot de Vuur te komen, de natuurreligie. Hiertoe was Ismael uiteindelijk de wildernis ingegaan.

17. Israël moest dus wel in ballingschap gaan, om zo met Ismael verzoend te worden. Israël kan niet leven zonder Ismael. Ismael kan niet leven zonder Israël. Zij hebben elkaar nodig. Zo kan de mens komen tot de diepere geheimen van het zwarte geld. Dit heeft zijn hoogtepunt in de ramadan maand, de vastenmaand, ook één van de vijf zuilen van de islam. Daarin wordt het minderen tot daadwerkelijk geduld, als een harde steen. In de grootse, heilige nacht daalt dan uiteindelijk het heilige vreemde neer. Het is het geheim van het zwarte geld. Het is niet losgekoppeld van het heilige vreemde. Ismael wist hoe hij moest werken en hoe hij het zwarte loon moest ontvangen.

18. De mens die het niet weet is een triest en tragisch mens. Je kan nog zoveel weten, maar als je dit niet weet, dan heb je juist het belangrijkste niet, en dan heb je je prioriteiten helemaal verkeerd gesteld. Maar de mens heeft er de eeuwigheid voor om dit natuurprincipe uit te diepen. De mens

mag een relatie beginnen met het zwarte geld, wat tegengesteld is aan het materialistische, kapitalistische geld. Het stadse geld moet sterven. Het koninkrijk van Rian moet vergaan. Dit zal gebeuren op het hongeropad, wanneer de mens volhoudt tot het einde. Uw honger moet volkomen worden.

19. Het heilige vreemde overstijgt alles, als de heilige veer. Ook de heilige rode veer komt veelvuldig in de amazone mythologie voor in relatie tot het zwarte geld, en het komt ook voor in de Vur.

20. Het hongergeld, het zwarte geld, is dus het anti-geld, en het zal komen. Of wacht u liever op christus zoals de traditionele kerken, die ook de antichrist verwachten vlak voor zijn komst. Christus en de antichrist bestaan niet. Het is een mythe met een diepere betekenis. Het zijn slechts principes.

21. De judaïsten, en later ook de christenen, gingen verder met izaak, niet ismael. Ismael was namelijk de zoon van een vreemdeling, alhoewel hij ook Abraham's zoon was. Ze hadden het niet zo op vreemdelingen. Die hadden lagere status en werden ook rustig tot slaaf gemaakt. Ismael werd later verstoten en de wildernis ingezonden. Wat verwacht het christendom dan? Natuurlijk zou Ismael zijn eigen religie bouwen. Ook dit is slechts een mythe, maar het laat wel zien hoe de judaïsten en de christenen in elkaar zaten. Het waren elitisten, die niet veel van het vreemde moesten hebben. Hun religie, hun geslachtslijnen, daar ging het om. Zo ga je niet met andere volkeren om. De judaïsten hebben destijds heel Kanaan lopen plunderen vanwege stemmetjes in hun hoofd, althans als je de mythologie moet geloven. Jeremia predikte er tegen. Volgens Jeremia waren het allemaal fabeltjes. Zij die de schriften hadden opgesteld waren leugenaars in zijn ogen. Jeremia moest er niets van hebben. Hij hield van het vreemde. Niet dat het allemaal volmaakt was, maar hij vond dat de mens dat juk nodig had, dat de mens iets miste. Jeremia was geen samenzweerder zoals sommigen dachten. Hij stond tussenin het volk en de vijand. Jeremia was een dualist.

22. Ismael was verbannen en had alles verloren. Hij was op het hongeropad in de wildernis. Hier moest hij zijn weg zien te vinden. Hij wilde ook niet terug. Hij wilde het diepere pad op. Natuurlijk zou hij terugkeren, maar voor nu moest hij dit pad op. Hij moest in zijn geduld eerst alles verdiepen. Dat is wat geduld is: een verdieper. Het is niet zomaar iets passiefs. Het is een kracht van de natuur. Het brengt laagjes aan, van laag tot laag, als het water. Het is het maghreb mysterie in de islam, het avondgebed, de beoefening van het geduld. Dit vindt zijn hoogtepunt in de ramadan, de vastenmaand, waarin het geduld volkomen wordt en als antwoord daarop het heilige vreemde zich openbaart, neerdaalt als een heilige veer. Het is zij die in de nacht komt, om inspiratie te geven. Dit is hoe profetie werkt. Zij die het hongeropad niet ten volle willen begaan zullen op het pad afbuigen tot valse profetie.

23. De hogere mens zal volharden. De lagere mens zal altijd weer afvallen. Ze proberen het misschien, maar geven dan weer snel op, worden snel afgeleid tot kakiaitische verrassingen, omkoperijen enzovoorts. De lagere mens wil het evangelie van Ismael niet. Als ze het woord hongeropad horen dan steken ze lui hun tong uit van apathie. Daar hebben ze geen zin in. Ze leven voor het plezier, voor het comfort. Met hen daarover te discussiëren heeft geen zin. Ze zullen altijd weer aankomen zetten met dezelfde drogredenen. Daarom is het zaak voor de hogere mens het pad van de eenling op te gaan en zich niet bezig te houden met zieltjes winnen en kerkgroei statistieken. Dat is voor zakenmensen. De eenling is geen zakenmens. De eenling gaat tot het anti-geld, tot het hongergeld, het zwarte geld. De eenling doet zijn geduld rijpen, totdat het volkomen is, volhard, vereeuwigd, en daarmee bouwt de eenling zijn Bakkah, zijn mekka.

24. De koran is het orakel van de ismaelieten. Zij hebben ook een deel van God. God is overal, dus ook daar. Zij die de islam bij voorbaat totaal verwerpen zijn gewoon lui, en zoeken God niet. Het is een brokstuk dynamiet, en de mens dient er mee te worstelen om het op diepte te schatten, op waarde te schatten. Wat weet een mens? Het is een stuk natuur wat de mens nodig heeft en wat de mens verworpen heeft. Het judaïsme en het christendom verwierpen ismael, en toen kwam Jeremia die zei: Aanvaard het vreemde juk, en schat het op waarde, want gij hebt iets over het hoofd gezien. Het vreemde kwam over hem, en hij kon zich er niet tegen verzetten. Er was een boodschap die hij moest brengen. Hij viel de oude orde van het elitaire judaïsme aan, zoals hij ook het elitaire christendom zou aanvallen. Zij die de koran letterlijk nemen vervallen ook tot elitisme. De koran is een symbolisch orakel wat alleen begrepen kan worden in de grotere demonologische context. Het gaat erom tot de kern-dynamieken te komen. Telkens weer stelt de koran dat de mens dient terug te keren tot de zakaat, de armenbelasting, oftewel het hongergeld. Dat verbreekt de macht van het stadse geld. Het anti-geld zal komen. Vergeet christus en de antichrist, want hier gaat het in diepte om. Christus is maar een mythe die geen letterlijke waarde heeft, maar de stad aanbidt dit gouden kalf. Zowel het judaïsme als de islam bestraffen deze afgoderij, en terecht. Op dat punt is Israel verzoent met Ismael. Mohammed werd op zijn nachtreis genomen van Mekka tot Jeruzalem, en werd toen tot de hemel genomen, wat laat zien dat de hemelvaart alleen kan plaatsvinden als Jeruzalem (Israel) en Bakkah (mekka, Ismael) verzoend worden.

25. Ook het land Nod waar Kaïn naartoe trok, en wat in het Hebreeuws zwerven en beven betekent (de heilige vreze), staat voor Bakkah, mekka. Zo trok Ra dus door zijn moeder Nod, oftewel door sebek, de krokodil, als een beeld van de diepte-exegese. Toen Ismael tot deze Kainitische vestiging kwam herbouwde hij het. Nod is dan evenals Bakkah ook een oudere naam voor Mekkah. Nod is het land van de nomaden. Het is een gebied dieper in Kanaan, het beloofde land. Kain betekent tentslaaf (kahen), wat meer een titel was van Ismael, die door zijn moeder werd meegenomen naar het land Bakkah (Nod). Ismael leerde door zijn honger en geduld wat de ware tentendienst inhield, dit in tegenstelling tot Mozes die hiervoor te materialistisch was en daardoor niet tot Bakkah kon komen. Er is dus een duidelijk verschil tussen de mozaïsche tentendienst en de ismaelitische tentendienst.

26. De profeten spraken van de komende hongersnood, en dat was niet zomaar een gebrek aan voedsel, maar een gebrek aan het woord van God, een gebrek aan het horen en gehoorzamen van God's woord. De hongersnood is de rahab in het Hebreeuws. Rahab was ook de vrouw van het rode koord in Jericho waardoor er redding was. Zij betekent 'grote leegte'. Dit wil zeggen dat we alleen door de hongersnood tot het heilige touw (de heilige gebondenheid) kunnen komen. Rahab of ra'ab is ook een afkorting van Rebekkah. Zij was de vreemde vrouw, als beeld van het heilige vreemde.

27. Wij leven nu in die hongersnood. Mensen horen de gnosis niet, en gehoorzamen de gnosis niet. Maar alleen zo komen wij tot Rebekkah, tot het heilige vreemde. Alleen door rahab, de hongersnood, komen we tot het rode touw in het boek Jozua. Dat is dus een kern van Jericho die niet viel, zoals ook een belangrijk deel van de islam niet zal vallen. De natuur religie zal overblijven, en die loopt door alles heen, als het rode touw, die alleen getoond kan worden door Rahab, de hongersnood.

28. Ismael werd verbannen uit zijn eigen familie en religie tot diep in de wildernis, waar hij uiteindelijk tot Bakkah kwam (de oudere naam voor Mekka), in een vreemd land. Ismael brak met het oude vertrouwde en het bekende om tot het heilige vreemde te komen, en bouwde samen met Abraham uiteindelijk de Kaaba in Mekka. Deze verbanning tot de wildernis ging verder dan alleen

maar het Jezus plaatje. Vandaar dat Ismael een belangrijk natuur-verlengstuk is, waar ook de islam uiteindelijk uit voort is gekomen. Ismael is de link terug tot de natuur.

29. Muharram is de eerste maand van de islamitische kalender. Op de tiende dag wordt het Ashura feest gevierd, de dag waarop Israel tot de wildernis kwam in de exodus. Dat is voor de islam de ware verzoening, terwijl de christenen zeggen dat je tot Jezus moet komen, en de joden hebben hun grote verzoendag. In diepte gaat dit allemaal om hetzelfde. Op de grote verzoendag, op yom kippur, gaat de hogepriester tot de tabernakel, oftewel komt de mens terug tot de soberheid van het leven in de tenten in de wildernis, zoals ook het volk Israel in de exodus. Dat is dus een heel Ismaelisch principe van Ismael die tot de wildernis werd gezonden.

30. De maand Muharram betekent het verbodene, omdat het in deze maand verboden is oorlog te voeren. De Israelieten mochten niet strijden, maar moesten de wildernis in vluchten, terug tot de natuur, om zo tot de wildernis tenten te gaan, om tabernakeldienst te verrichten, wat symbolisch is voor het horen en gehoorzamen van de gnosis. De mens mocht dus niet strijden, maar moest belijden, zichzelf disciplineren in de natuur, kennis innemen. Daarom moesten Adam en Eva tot de Assur boom komen, de boom van kennis, wat ook de verboden boom werd genoemd in de zin dat het een gebruiksaanwijzing had voordat je ervan kon nemen. Het had voorwaarden en principes.

31. Er zijn dus voorbereidingen om tot de boom van kennis te gaan. De tweede maand is de maand Safar, waarin de tenten leeg staan en de mens de natuur ingaat om daar te leren. De oorlog, oftewel de demonologie, wordt weer geleerd, na het vluchten. Door de maanden heen loopt het door de ramadan, de negende maand van het vasten, het minderen en hongeren door tot de tiende maand, de shawwal maand, van de logistiek, het brengen van alles tot de juiste plaats. De logistiek kan dus alleen geleerd worden door het vasten. Als de ramadan eindigt, oftewel vrucht draagt, dan gebeurt dat op de eerste dag van de shawwal, op het eid-al fitr feest. Men mag dit feest niet binnengaan zonder eerst een speciale zakaat al fitr betaald te hebben, een speciale gift aan de armen voordat het vasten van de ramadan wordt beeindigd. Demonologisch gezien is dat de ware zaadlozing van de man die op zijn tijd van vasten zijn hoogtepunt hierin bereikt, symbolisch en filosofisch besproken, wat ook de basis is voor de logistieke sexuologie van de gnosis. Het zijn heilige wetten waarmee dus niet gerommeld mag worden. Pas nadat de speciale armengift is gegeven mag men gaan tot de eid gebeden op het feest van de eerste dag van de shawwal om zo de ramadan te beeindigen, te volbrengen. Zo maakt men het geduld volkomen. Het zijn diep doordachte tradities waar de mens exegetisch mee om mag gaan.

32. Dit traject van de islamitische maanden gaat ook door de zevende maand, de Rajab, de maand van de ontwapening en de heilige vreze, wat de maand is waarin de nachttocht van Mohammed plaatsvond, van Bakkah tot Jerusalem, en toen tot de hemel. Dit is dus ook een maand van grote profetische inspiratie, als de mens zijn wapens aflegt. De heilige vreze is het begin van de wijsheid en de kennis. Dit is dus een oorlogsvasten, opdat men geestelijke tochten kan maken, nomadisch kan leven. Soms moet men dingen achterlaten in plaats van er nog voor te strijden. Het is dan tijd om naar een ander gebied te gaan. Het is dus ook een maand van de nacht, en toen deze maand tot mij kwam verloor ik even mijn bewustzijn en orientatie. Dit is allemaal nodig tot het ingaan van de ramadan en als de ramadan dan op de eerste dag van de shawwal maand ten einde is gekomen, dan wordt dat ook wel het suikerfeest genoemd, als een zoet natuurfeest om de ramadan af te sluiten. Het zaad is dan gezaaid, en de bittere dood wordt wat zoetig. Alleen door het minderen volkomen te maken komt de mens tot de ware, logistieke natuurzoetheid, die dus zeker niet te weinig is, maar ook zeker niet teveel, in de juiste verhouding dus. Het is een kort feest, en zoet mag alleen met mate worden genomen, dus daarom wordt het ook wel het kleine feest genoemd. Het duurt maar

een dag. Men mag het niet overdrijven, want dan gaat de bedoeling van het vastenfeest verloren. Het is dus tegelijkertijd een soort wedergeboorte van de mens, waardoor er een wederopvoeding zal plaatsvinden. De mens krijgt dan nieuw speelgoed.

33. De ramadan eindigt met een speciale gift aan de armen, en dan is er het suikerfeest. Het is een symbolisch vruchtbaarheids-ritueel van de natuur. Ook in de Vur wordt dit proces beschreven, de ramadan, het minderen door het cirkelen, wat dan uiteindelijk de zoete kracht van de natuur voortbrengt, niet te veel, niet te weinig. Want zo eindigt de Vur :

129. HET VERBORGENE

1. De aarde scheurt open,
Ik kan de lagen zien,
Hier zijn de veranderingen

2. Het heilige snoep zit op de troon,
De troon is het verborgene

De mens die de ramadan dus niet kent zal nooit komen tot het suikerfeest, en alle suiker die hij neemt zal verrot zijn, van de stad, om hem te kelen.

127. HET VERBODENE

1. Het is niet om te eten,
Het is een sieraad,
De sleutel is van snoep,
Het smelt in mijn hand

2. Zij hebben een stad gebouwd van snoep,
Als een weg tot de wildernis

34. Dit smelten betekent dat we spreken over een verminderend snoep, niet een vermeerderend snoep, en het moet symbolisch toegepast worden, niet letterlijk.

Het is een lange rivier,
Dit is het land van namaak,
En ze zegt dat we het alleen kunnen binnenkomen door het te lezen,
En alle belasting werd tot snoep (101:24)

35. Hier in de diepe wildernis had zij haar huisje van snoep geplaatst, en was zij slechts een diepere inwijder. Het harnas van snoep lokte de soldaat tot een diepere strijd, de patronen van de wildernis. Zij was het lijden van de jongen in zijn jeugd om hem te behoeden voor een veel groter kwaad. De kooi die zij hier had gebouwd was niets vergeleken met de kooi van de stad. Zij bewapende haar kinderen en ontzag hen niet. Zij tuchtigde haar kinderen reeds vroeg (20:9-11)

36. Het suikerfeest moet dan direct overgeschakeld worden tot de eigenlijke bedoeling en mag zeker niet bij het natuurzoet blijven hangen : logistiek. Dat is waar de maand van shawwal voor staat, en waar al het vasten van de ramadan goed voor is geweest. Nu komt alles op zijn plaats. Het is de maand van een soort opname na de ramadan, wat ook de betekenis is van het woord shawwal.

Dit is de tiende maand. Daarna is er de dulqida maand, wat betekent dat men zich dingen eigen moet maken, als een geoefendheid, wat dus wijst op Areta. In deze maand is ook de oorlog verboden. Men moet oefenen, leren, studeren. Men moet zich disciplineren. Het is een maand van wapenstilstand. De mens moet teruggaan tot de tenten, en kijken wat de buit is door de logistiek.

37. De twaalfde maand is de dul-hadj, de maand van de bedevaart. In deze maand is ook het offerfeest, wat natuurlijk strict symbolisch genomen moet worden en niet letterlijk. Dit is de id-al-adha, of eid-al-adha. Het is de terugkeer tot het vreemde en de wildernis. Daarvoor moet de mens offers brengen, oftewel de stad achter zich laten. Het is het pad van Ismael. De grenzen die destijds door Jezus werden gelegd worden zo ook doorbroken. Ismael leidt niet alleen weg uit de stad, maar ook uit de kerk, en uit al het vertrouwde en herkenbare. Het is de daadwerkelijke link terug tot de wildernis. Dit zijn allemaal facetten van de symbolische zakaat, het betalen van de armenbelasting.

38. Zonder de zakaat kan men niet nomadisch leven. Daarna is er weer de eerste maand, de muharram, de maand van de afzondering in de wildernis. Men moet alles achterlaten en niet strijden, maar vluchten, en in die afzondering zal de wedergeboorte plaatsvinden, want de mens leert hier daadwerkelijk horen en gehoorzamen, en wordt weer als een kind. In de derde maand, het feest van de eerste lente wordt namelijk het feest van de geboorte van Muhammed gevierd, wat de tegenhanger is van het christelijke kerstfeest. Dit wordt de Mowlid genoemd. Het is de duistere wedergeboorte na de tweede maand, de oorlogsmaand safar. Ook de maanden van de eerste en de tweede lente zijn oorlogsmaanden. De Hadith stelt dat de Safar leidt tot conflicten tussen de stammen in deze maanden, en daar zullen in de de daarop volgende maanden, tussen de zomermaanden (wat overigens bevrozen betekent in de wortel, of droog en regenloos, jamad), Jumada, en de Rajab, goede en mooie dingen gebeuren, tot herstel van de positie van vrouw. Het zijn symbolische maanden die dus niet altijd samenvallen met de jaargetijden waarop ze wijzen, omdat het een verschuivende maankalender is. De eerste Jumada maand, of zomermaand, is de maand van de wederopvoeding. Als de mens zich onderwerpt aan de wederopvoeding, dan kan het beeld van de natuurvrouw hersteld worden.

44. Irak

1. Irak was een vriend van Ismael, maar Babel nam hem.

Het was een ontvoering en deze stam nam hem tot de nederzetting genaamd Bilha.

En Rebekkah kwam hier niet. Rebekkah en Bilha hadden een strijd van tweeënveertig maanden, waarin Bilha Rebekkah uiteindelijk verdreef.

2. En Irak ging in ballingschap, als jonge jongen, en moest Babel dienen, de stam van Bilha, Ja, amazones kwamen hem halen.

Hij woonde dichtbij Ismael met zijn familie.

3. Zijn ouders werden gedood toen hij werd ontvoerd.

Hun koppen werden eraf gehakt.

4. Daarom troont Babel tot op deze dag, en gij hebt het niet gezien.

Gij hebt al haar woorden verdraaid, en haar speer is tegen u.

45. Irak II

1. Op deze dag voer ik u dronken, spreekt de Heer, want gij hebt tegen Mij gezondigd.
2. Op deze dag versluiert ik uw ogen, want gij hebt Mij niet willen zien, versluiert ik uw oren, want gij wilde niet naar Mij luisteren. Op deze dag maak ik u tot een varken.
3. Daarom ren, want uw jagers zijn achter u.

46. Irak III

1. En alhoewel zij vele woorden van de Heer hoorden, luisterden ze er niet naar. Hun harten waren vet en trots, als varkens. En zij verloochenden de Heer en Haar Woord, en haalden hun eigen leermeesters overal vandaan, leermeesters die tegen hen logen, want daar waren zij voor betaald.
2. En Irak hief zijn ogen op en riep tot de Heere : 'Heere, voor hoe lang nog ?' En de Heere sprak tot Irak : Totdat de dagen vol zijn. Gij dient nog even geduld te hebben. En de Heere leerde Irak geduld. En de Heere sprak tot Irak dat het alleen om de enkeling gaat. Toen liet de Heere Irak alleen in de wildernis.
3. En zie, Irak werd ook verstoten door de stam van Babel waardoor hij was ontvoerd, en hij was alleen in de wildernis. En toen hij na lang zwerven aankwam bij Ismael werd hij ook door hem verstoten, en Ismael viel hem aan, en hij moest rennen voor zijn leven. En hij weende voor verschillende dagen. En de troost van de Heere was niet met hem, maar alleen de woorden die de Heer tot hem had gesproken, en die woorden pijnigden en tuchtigden hem. En Irak hongerde in de wildernis, niet wetende waar hij moest gaan, en hij begon doelloos en wanhopig rond te zwerven.
4. En de Heere sprak : Zie, ik geef u mijn dochter. Maar Irak begreep deze woorden niet, want hij was alleen. En weer sprak de Heer : Zie, ik geef u mijn dochter. En Irak smeekte de Heer voor de betekenis ervan.
5. Maar de Heere weigerde de betekenis te geven, en Irak moest leven in zware verwarring en geduld. En Irak kwam tot Rebekkah, en hij moest zeven jaar werken voor haar dochter, maar na de zeven jaar was haar dochter aan een ander geschonken.
6. En Irak smeekte Rebekkah om hem te antwoorden waarom, maar zij antwoorde hem niet, en verdreef hem. En uiteindelijk kwam hij bij Areta, en zij schonk hem haar dochter, maar hij moest vluchten, want haar dochter was twistziek.

47. Irak IV

1. Kent gij de wet des Heeren ?

Hebt gij de mond des Heeren zien openen ?

Zie, alles is ijdelheid en gij weet het niet.

Gij kent de Heere niet. Alleen de Heere weet het, en kent alle dingen.

Wie ziet, dan de Heere ?

Maar gij zijt trots en opgeblazen.

Als een varken rent gij rond, en uw jager is achter u.

2. Als er een pijl door u gaat bemerkt gij het niet, want gij zijt zwaar dronken.

Hoort daarom het woord van de heer : er zal geen uitstel wezen.

Hier eindigen alle paden.

In uw hart heeft u het woord verborgen, maar u hoort het niet.

Het draagt geen nut.

Waarom zouden wij dan nog doorgaan ?

3. Gij bent immers gestopt.

4. Toen Irak in haar tent was nam hij van het rode, en van de melk.

Er is geen wettige opvolger voor u.

Hier stoppen al uw wetten.

Waren het de woorden van Irak ?

Ziet hij keek langs het voorhangsel naar de vrouwen,

5. En zijn buik werd onrein.

6. En hij zag hen in hun naaktheid, en het overviel hem.

Hij was ver gekomen en nu werd hij gegrepen, ja, overweldigd.

Waarom zou gij dan nog wetten hebben ?

7. Nee, hij bracht de wet ter aarde, en betrad het met vuile voeten, want hij was tot het heiligdom des heeren gekomen, en hij had zijn ogen niet afgewend.

En hij betrad alle heilige wetten, en daarom was hun toorn over hem.

8. En zo werd hij de wildernis ingezonden.

9. Hij had teveel gezien, en zij waren geschokt.

En hun dochters joegen op hem.

Zo werd hij verdreven.

Tot een dor en droog land kwam hij.

Hij was op plaatsen gekomen waar hij niet mocht komen.

10. Nooit had hij rust nu. Altijd werd hij opgejaagd.

Hij kon zijn hoofd nergens te rust leggen.

11. En zij gaven hem een nieuwe naam en een nieuwe taal.

En hij was dicht bij de heilige berg gekomen.

Al hun rituelen had hij bezoedeld, en daarom rustte hun toorn op hem.

12. Hij had hun rituelen gezien, hoe zij het rode gebruikten.
Hij had teveel gezien, nee, zij wilden hem niet, tot in alle eeuwigheid.